

இலங்கையின்
இனப்பிரச்சினையும்
அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்

சி.அ.யோதிலிங்கம்

21
யாதி
SL/PR.

குமரன் புத்தக இல்லம்

இலங்கையின்
இனப்பிரச்சினையும்
அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்

சீ. அ. யோதிலிங்கம்

B. A. (Hons) அரசறிவியல்

Dip - in - Int. Af(BCIS); Dip - in - Ed (NIE)

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2002

தலைப்பு

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும்
அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்

ஆசிரியர்

சி. அ. யோதிலிங்கம் ©

பதிப்பு

முதல் பதிப்பு : 2002

வெளியீடு

குமரன் புத்தக இல்லம்

201, டாம் வீதி,
கொழும்பு 12,
தொலைபேசி 421388.

3, மெய்கை விநாயகர் தெரு,
குமரன் காலனி,
சென்னை 26.

Title

Ethnic Problems in Sri Lanka and
Thoughts of Political Solution

Author

S. A. Jothilingam ©

Edition

First Edition : 2002

Published by

Kumaran Book House

201, Dam Street,
Colombo - 12.
T. Phone : 421388

3, Meigai Vinayagar Street,
Kumaran Colony, Vadapalani,
Chennai - 600026.

Printed by

Kumaran Press (Pvt) Ltd.,

201, Dam Street, Colombo -12.

ISBN 955-9429-18-3

என்னுள்ளே நின்று என்னை வழிநடத்தும்
எனது அன்புப் பேராசிரியர்
கார்த்திகேசு - சிவத்தம்பிக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

இந்நூலின் உள்ளடக்கத்திற்கான பிரதான அம்சங்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்:

- இனப்பிரச்சினை பற்றிய ஒரு வரலாற்று நோக்கு;
- முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுகள் பற்றிய ஒரு விமர்சன நோக்கு;
- மலையகத் தமிழர், முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஆய்வு;
- இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான சர்வதேச அனுபவங்கள்.

அறிமுகவுரை

நூலாசிரியர் திரு. சி.அ. யோதிலிங்கம் அரசறிவியல் துறையில் ஆழ்ந்த அறிவும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். இத்துறையில் காணப்படும் பாடநூல் பற்றாக்குறையை முடிந்த அளவு அகற்றும் நோக்குமட்டுமன்றி, தான் உழைத்துப் படித்துப் பெற்ற அறிவை மாணவர்களுடனும் அரசியற் துறையில் ஆர்வலர்களாக விளங்கும் வாசகர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற பெரு விருப்புடையவர். அதன் காரணமாகவே அவர் அரசறிவியல் துறையில் பல நூல்களையும் நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவருடைய அறிவுத்துறைசார் பணியும் உழைப்பும் பாராட்டத்தக்கது. பட்டப்படிப்புடன் பலரும் படிப்பையும் வாசிப்புப் பழக்கத்தையும் கைவிட்டுவிடும் இந்நாளில் திரு. சி. அ. யோதிலிங்கம் சிறந்த நூல் வாசிப்பாளராக மட்டுமன்றி இலங்கை அரசியல் சார்ந்த ஆவணங்கள், நூல்கள், கட்டுரைகள், முக்கிய பத்திரிகைச் செய்திகள் என்பவற்றை ஆர்வமுடன் சேர்த்துப் பிறரது ஆய்வுப் பணிக்கும் உதவுபவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை அனைத்தும் அவர் அரசறிவியல் என்ற அறிவுத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி நவீன சமூக அறிவியற் துறைகளில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் அரிய தொண்டை ஆற்றி வருகின்றார் என்பதே எமது தாழ்மையான மதிப்பீடு.

'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்' என்ற தலைப்புடன் வெளிவரும் இந்நூல், இன்றைய காலகட்டம் எதிர்நோக்கும் ஒரு பிரதான, தலையாய பிரச்சினை பற்றியதாகும். இப்பிரச்சினையால் பாதிக்கப்படாத, இழப்புக்கு உட்படாத இலங்கையர் எனும் இருக்க முடியாது. இனவேறுபாடின்றி சகல மக்களும் அரசியல் கட்சிகளும் தலைவர்களும் சமூக நலன்விரும்பிகளும் சிந்தனையாளர்களும் கல்விமான்களும் கடந்த கால நூற்றாண்டுக்கு மேலாக 'மண்டையைப் போட்டு பிய்த்துக் கொள்ள' இடமளித்த ஒரு பிரச்சினை இதுவாகும். இப்பிரச்சினைக்கான சமூக தீர்வொன்றிலேயே இலங்கையரின் ஒட்டுமொத்த எதிர்காலம் தங்கியிருக்கின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்நான்கு விடயங்களும் மிக விரிவாக ஆராயப்பட்டு தனித்தனி நூலாக எழுதப்பட வேண்டியவை. ஆயினும் இவ்வம்சங்களின் அடிநாதத்தை, அடிப்படையை 184 பக்கங்களில், யாருக்கும் விளங்கும் மொழி நடையில் நூலாசிரியர் கச்சிதமாக விளக்க முற்பட்டுள்ளார்.

அரசறிவியல் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ்மொழி வாசகர்கள் அனைவரும் பயனடையக்கூடிய முறையில் நூலாசிரியர் இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளார். அனைவரும் ஊன்றிப் படித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு நூல் இதுவாகும்.

இந்நூலின் மற்றொரு சிறப்பு, நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பின்னிணைப்புகளாகும். ஒட்டுமொத்த நோக்கில் இந்நூல் முயற்சிக்காக நூலாசிரியரும் நல்ல முறையில் பதிப்புப் பணியைச் செய்துள்ள குமரன் பதிப்பகத்தாரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

கல்விப்பீடம்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
9 - 2 - 2002

பேராசிரியர்
சோ. சந்திரசேகரன்

முன்னுரை

'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்' என்ற இந்நூல் எனது நான்காவது நூலாக வெளிவருகின்றது. சமாதானத்துக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் காலமாக இன்றைய காலம் இருப்பதால் மிகவும் பொருத்தமான ஒரு காலத்தில் இந்நூல் வெளிவருகின்றது என நினைக்கின்றேன்.

க. பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் அரசறிவியல் பாடத்தின் ஒரு பகுதியாக "இனப்பிரச்சினை" என்பது இருப்பதனாலும் உயர்தர வகுப்பில் செய்திட்ட அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும் மாணவர்களும், பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப்பட்டத்துக்கான ஆய்வுக் கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கும் மாணவர்களும் இனப்பிரச்சினையை அதிகளவில் கருப்பொருளாக தேர்ந்தெடுப்பதனாலும், மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை இந்நூல் பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

உண்மையில் நாட்டின் பல பாகத்திலும் இருந்து மாணவர்கள் இந்நூலின் தேவையை தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தி வந்தனர். ஒரு வகையில் அவர்களுடைய வற்புறுத்தலே நூலின் உருவாக்கத்திற்கு காரணம் எனக் கூறுவேன்.

மாணவர்களைவிட இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான தேடல்கள் அதிகரித்துவரும் இக்காலப் பகுதியில் அது பற்றிய காத்திரமான உரையாடல்கள் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் நடைபெறவேண்டியது அவசியமானதாகும். அத்தகைய செயன்முறை நடைபெறும்போதே தங்களுக்கு ஏற்ற தீர்வுகளை மக்களால் அடையாளம் காண முடியும். இந்நூல் அவ்வகையான உரையாடலை தொடக்கி வைப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவ்வாறு உதவுமாக இருந்தால் அதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன்.

இந்நூல் தொடர்பாக எனது மோசமான கையெழுத்துகளை பிரதி செய்து தந்த எனது அன்பு மாணவி சுபதர்சினி - சிலுவை முத்துவிற்கும், தட்டச்சு செய்வதில் உதவிய மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகத்திற்கும் என் நன்றிகள்.

இந்நூலின் சில பகுதிகள் வீரகேசரி திங்கள் இணைப்பான "இளங்கதிரில்" தொடர்ச்சியாக வெளிவந்திருந்தது. இதற்கு உதவிய வீரகேசரி உதவி ஆசிரியர் அ. நிக்சனுக்கு என் நன்றிகள். இந்நூலை வெளியிட்ட "குமரன்

புத்தக இல்லத்திற்கும் என் நன்றிகள். இந்நூலிற்கு நல்லதொரு அணிந்துரையை கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்விப் பீடத் தலைவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தந்துள்ளார். எனது நூல் ஆக்க முயற்சிகளை தொடர்ச்சியாக ஊக்குவித்து வருகின்றார் அவருக்கும் என் நன்றிகள்.

இறுதியாக எனது சிந்தனைமுறையில் பல பாய்ச்சல்களை ஏற்படுத்தியவர் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு - சிவத்தம்பி அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

தன்னுடைய சிந்தனைகளினாலும் அன்பான செயற்பாடுகளினாலும் என்னை வழிநடத்தியவர். தற்போதும் வழிநடத்தி வருபவர். அன்புடனும், கரிசனையுடனும் ஒரு மாணவனை எவ்வாறு வழிநடத்துவது என்பதனை எனக்கு எடுத்துக்காட்டியவர்.

தள்ளாத வயதில் உடல்நிலை குன்றியபோதும் ஒரு இளைஞனாகேயுரிய துடிப்புடனும், சுறுசுறுப்புடனும் தமிழியலுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து வருபவர். தன்னுடைய கருத்து நிலை காரணமாக பல கல்லெறிகளுக்கு உள்ளானபோதும் அந்தப் பெரிய உடம்பால் அதையெல்லாம் தாங்கி வருபவர்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பேராசிரியரின் ஒரு பணிவான மாணவன் எனக் கூறுவதில் நான் என்றும் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

அவருடைய சிந்தனையின் தொடர்ச்சியைப் பேணுவதே எனது பிரதான இலக்கு. அவருடன் இணைந்தும் தனித்தும் அவருடைய சிந்தனைகளை ஆய்வு செய்து வருகிறேன்.

என் இதயத்தில் நிறைந்த அவருக்கு இந்நூலை காணிக்கையாகக் குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நன்றி.

'சந்திரா'.
குப்பிழான்.
ஏழாலை.

சி. அ. யோதிலிங்கம்
ஆசிரியர்.
நல்லாயன் கன்னியர் மடம்.
கொட்டாஞ்சேனை.

உள்ளடக்கம்

அறிமுகவுரை	iv
முன்னுரை	vi
1. அறிமுகம்	1
2. இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீகமும் குடியமர்வும்	4
3. இலங்கையில் நவீன அரசியலின் ஆரம்பமும் சுழற் தமிழரும்	8
4. 1921 — 1949 வரையிலான காலகட்டம்	10
5. 1949 — 1976 வரையிலான காலகட்டம்	16
6. 1968க்கு பிந்திய காலகட்டம்	23
7. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தீர்வு யோசனைகள்	33
8. இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசு அரசியலமைப்பை நீக்குவதற்கும் மாற்று செய்வதற்குமானதொரு சட்டமூலம்	52
9. சிறீலங்கா ஜனநாயக சோசலிச குடியரசு அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம்	63

10. இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுகளும் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடுகளும்	79
11. தமிழர்கள் அல்லாத ஏனைய இனங்களின் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள்	84
12. இனப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு. அதிகாரப்பங்கீடு விடயங்களில் சர்வதேச அனுபவங்கள்	86
பின்னிணைப்பு 1 பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்	100
பின்னிணைப்பு 2 டட்லி சேனநாயக்கா-செல்வநாயகம் உடன்படிக்கை-1965	103
பின்னிணைப்பு 3 மாகாணசபைகள் சட்டம் 1967	105
பின்னிணைப்பு 4 புதிய தீர்வு யோசனைகள்	130
பின்னிணைப்பு 5 சிறீலங்கா ஜனநாயக சோசலிச குடியரசு அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம்	142
பின்னிணைப்பு 6 இந்திய அரசியல் அதிகாரப் பங்கீடு	153
பின்னிணைப்பு 7 இந்தியாவின் தேசிய மொழிகள்	170
பின்னிணைப்பு 8 அமெரிக்க அரசாங்க முறையில் மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள்	171
உசாத்துணை நூல்கள்	173

அறிமுகம்

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை என்பது நீண்ட காலமாக நிலவி வருகின்ற ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாகும். இது ஏறத்தாழ 1921ம் ஆண்டிலிருந்து 80 வருடங்களுக்கு மேலாக நிலவி வருகின்ற பிரச்சினை எனலாம். இப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்காக காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. காலத்துக்கு காலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் யாப்புகள் மூலமாகவும், அதற்கு வெளியே பல்வேறு ஒப்பந்தங்கள் மூலமாகவும், இவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1931ம் ஆண்டின் டொனமூர் அரசியல் யாப்பு, 1947ம் ஆண்டின் சோல்பரி அரசியல் யாப்பு, பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் (1957), டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் (1965), மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் (1981), இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் அதன் வழி வந்த 13வது திருத்தச் சட்டமும் (1987), பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தீர்வு யோசனைகள் (1997) போன்றன இம்முயற்சிக்கான சில உதாரணங்களாகும்.

ஆனால், அம்முயற்சிகள் யாவும் நடைமுறையில் போதிய வெற்றியினைக் தரக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் தற்போது பதவியேற்றுள்ள ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. இதன் முயற்சிகள் வெற்றி பெறமா? என்பது பற்றி அனைவர் மத்தியிலும் ஒரு சந்தேகமான நிலையே உள்ளது.

முரண்பாடுகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்ப்பதற்கு அது சம்பந்தமாக விரிவான உரையாடல் மக்கள் மத்தியிலும் அரசியல் சக்திகள் மத்தியிலும் நிகழ வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வரையாடலை இலகுவாக்கும் ஒரு முயற்சியாகவே இந்நூல் அமைகின்றது.

ஒரு பிரச்சினையை வெற்றிகரமாகத் தீர்ப்பதற்கு அப்பிரச்சினையின் வரலாறு பற்றிய அறிவு மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அதேவேளை இதுவரைகாலமும் முன் வைக்கப்பட்ட தீர்வுகள் பற்றிய விமர்சன ஆய்வும்

முக்கியமானதாகும். இந்த இரு விடயங்களையும் இந்நூல் கவனத்தில் கொள்கின்றது.

மேற்கூறிய இலக்கினை அடையும் நோக்கில், இலங்கைத் தீவின் பூர்வீகமும் சமூக அமைவும் என்ற முதலாவது விடயத்தோடு நூல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இனப்பிரச்சினையின் வரலாறு பல்வேறு காலகட்டங்களாக பிரித்து ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. தொடர்ந்து, பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வு யோசனைகள் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. இறுதியில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்த்தல் தொடர்பாக தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகள் எவ்வாறு உள்ளன என்பது பற்றியும் சர்வதேச அனுபவங்கள் இதுவிடயத்தில் எவ்வாறு இருந்தன என்பது பற்றியும் தனித்தனி தலையங்கங்களில் கூறப்படுகின்றது.

இனப்பிரச்சினை என்பது சிங்கள - தமிழ்ப் பிரச்சினையாக இருந்த நிலைமாறி ஏனைய விளிம்பு நிலை இனங்களான முஸ்லிம்களும், மலையக மக்களும் அதற்குள் உள்ளடங்க வேண்டியநிலை இன்று தோன்றியுள்ளது.

எனவே, இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் போது தமிழர்களுடைய அபிலாசைகளுக்கு அப்பால் முஸ்லிம் மக்களினமும், மலையக மக்களினமும் அபிலாசைகளும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறு இதனை நீட்டிச் செல்கின்றபோது பிரதேச ரீதியாக செறிவாக இல்லாத நிலையில் வாழும் மேல்மாகாணத் தமிழர்கள், உட்பு, முந்தல், கற்பிட்டி போன்ற பகுதிகளில் வாழும் வடமேல் மாகாணத் தமிழர்கள் வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் போன்றோரின் அபிலாசைகளை தீர்ப்பதற்கான மார்க்கங்களை கண்டாக வேண்டும்.

தமிழர்களுடைய பிரச்சினைகள் தவிர்ந்த ஏனையவர்களுடைய பிரச்சினைகள் பற்றி இந்நூல் விரிவாக பேசாவிட்டாலும் முக்கியமான இடங்களில் அவை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

உண்மையில் தீர்வு முயற்சிகள், இலங்கை அரசியலின் அனைத்துப் பக்கங்களில் ஒரு பன்மைக் கலாசாரத்தினை வேண்டி நிற்கின்றது. மக்களும், அரசியல் சக்திகளும் இதனை உள்பூர்வமாக உணருகின்ற போதே தீர்வு முயற்சிகள் வெற்றியை நோக்கி நகரக் கூடியதாக இருக்கும்.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை என்பது நீண்ட காலமாக நிலவிவருகின்ற ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாகும். இவ் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால், அம்முயற்சிகள் எதுவும் நடைமுறையில் போதிய பயன்பாட்டினைத் தரக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. இறுதியாய் (2001) ஆட்சியிலிருந்த பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக அரசியல் தீர்வு யோசனைகளை முன்வைத்தது. ஆனால் இவ் யோசனைகள் சட்ட பூர்வமான நிலைமையை எடுக்கவில்லை. இலங்கையில் அப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் தமிழ் மக்களின் பிரதான போராட்ட இயக்கமான

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் இத்தீர்வு யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனால் இவ் யோசனைகள் நடைமுறைக்கு வருமா என்பதில் ஒரு சந்தேகமான நிலையே நிலவுகிறது. இந்நிலையில், அரசின் தீர்வு யோசனைகள் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக உள்ளதா? இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக இதுவரை மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் ஏன் போதியளவான வெற்றியைத் தரவில்லை? என்பன போன்ற விடயங்களை ஆராய்வதற்கு இனப்பிரச்சினையின் வரலாற்றினை ஆராய்வது அவசியமாகவுள்ளது.

2

இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீகமும் குடியமர்வும்

இலங்கைத் தமிழர்கள் அனைவரும் இந்தியாவின் தென்பகுதி மாநிலங்களான தமிழ்நாடு கேரளா என்பவற்றிலிருந்தே வருகை தந்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வருகை என்பது ஒரே காலகட்டத்தில் நடைபெறவில்லை. வரலாற்றின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலும் நடைபெற்றுள்ளது. அவ் வருகை என்பது நுண்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்திலிருந்து பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலம் வரை நிலவிவந்துள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாற்றினை சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் பலர் மறுத்து வருகின்றபோதும் கலாநிதி புஸ்பரத்தினம் இதற்கு ஆதாரமாக பல தொல்லியல் தகவல்களை முன்வைத்து வருகின்றார். அவர் தான் எழுதிய "தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு" என்ற நூலில் இலங்கைத் தமிழர்கள் நுண்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலம் தொடக்கம் இலங்கையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனக் கூறுகிறார். இதற்கு பின்னர் உருவான பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்திலும் இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்திருக்கின்றன. இதன் தோற்றக் காலம் கி.மு 1000க்கு பிந்தியதாகும். இதற்கான ஆதாரங்கள் வடஇலங்கையிலும், இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பரவலாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகவும் கலாநிதி புஸ்பரத்தினம் குறிப்பிடுகிறார்.

சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்களில் கே.எம்.ஐ. சில்வா போன்றவர்களும் வடஇந்தியர்களின் வருகைக்கு முன்னரே தென்னிந்திய மேகலிதிக் காலாசாரம் இலங்கையில் நிலவி உள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இதைவிட பலாங்கொடை மனிதன் பற்றிய ஆய்வுகளும் பொம்பரிப்பு பிரதேசங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருள் சான்றுகளும் தென்னிந்தியக் குடிப்பெயர்வுகளே முதலில் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்பதற்கான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன.

அநூராதபுரத்தை ஆட்சிசெய்த முதல் தமிழ் மன்னர்களான சேன (Sena) குத்தக (Guttaka) என்பவர்களும் தமிழர்களாகவே இருந்துள்ளனர். சோழ

பரம்பரையில் வந்த எல்லாளனும் அநூராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்திருக்கின்றான். இதன்போதும் குடிப் பெயர்வுகள் நடந்திருக்கின்றன.

கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டுக்கு பின்னர் தமிழ் நாட்டு அரசர்கள் பலர் படையெடுத்து வந்து இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆட்சிசெய்துள்ளனர் என்றும் அதேவேளை இலங்கையில் அரசரிமையை இழந்த மன்னர்கள் மற்றும் அரச வம்சத்தினர் சிலர் தமிழ்நாடு சென்று படைகளைத் திரட்டி வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர் என்றும் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டளவில் சோழஇராச்சியம் விஸ்தரிக்கப்பட்டபோது இலங்கையும் அதனுடன் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சோழ அரசர்கள் பொலன்நறுவையை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தனர். இக்காலத்தில் சோழநாட்டில் இருந்து குடிப்பெயர்வுகள் நடந்திருக்கலாமென வரலாற்றாசிரியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். சிவராம் போன்ற ஆய்வாளர்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் வரலாற்றினை சோழஇராச்சியத்துடன் இணைத்துப்பார்க்க வேண்டுமென குறிப்பிடுகின்றனர்.

வன்னிப்பகுதிகளுக்கான குடிப்பெயர்வுகள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இருதடவைகள் நடைபெற்றதாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது. முதலாவது குடியேற்றம் கி.பி. 436ல் குளக்கோட்டன் அரசனாக இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்டதென்றும், இரண்டாவது குடியேற்றம் பாண்டியநாட்டில் இருந்து வந்த வன்னியர்களின் வருகையோடு ஏற்பட்டதென்றும், குறிப்பிடுகின்றது. இங்கு பண்டைய வன்னிப் பிரதேசம் என்பது வடக்கே யாழ்ப்பாண கடனீரோர்க்கும் தெற்கே அருவியாற்றுக்கும் நுவர கலாவியா பிரதேசத்திற்கும், மேற்கே மன்னாருக்கும் கிழக்கே திருகோணமலைக்கும் இடையில் அமைந்திருந்தது. இங்கு குளங்களை மையமாக வைத்தே குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. வன்னிச் சிற்றரசர்கள் ஆங்கிலேயர் காலம்வரை செயற்பட்டிருந்தனர்.

யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தில் குடியிருப்புகள் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வருகின்றன என்பதை தொல்பொருள் சான்றுகள் நிறுவுகின்றன. எனவே கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடிப்பெயர்வுகள் நடந்திருத்தல் வேண்டும். சில ஆய்வாளர்கள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான நாகர்களினதும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த திராவிடர்களினதும், கலப்பாக யாழ்ப்பாண சமூகம் உருவாகி உள்ளதென குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் சில ஆய்வாளர்கள் தென்னிந்தியாவில் கேரள மாநிலத்தில் இருந்து குடிப்பெயர்ந்தவர்களே யாழ்ப்பாணத்தவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இது போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை கைப்பற்றும்வரை தொடர்ந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து கடைசி மன்னான சங்கிலியனை வென்றே போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை

கைப்பற்றியிருந்தனர். தமிழ் பிரதேசங்களில் யாழ்ப்பாண பிரதேசம்தான் நீண்டகாலமாக ஒரு தமிழ் ஆட்சி அமைப்புக்கு உட்பட்டிருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலத்திலும் தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடிப்பெயர்வுகள் இடம்பெற்றன.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலம்

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலங்களில் தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடிப்பெயர்வுகள் பெரிதளவிற்கு நடைபெறவில்லை இதன்பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே குடிப்பெயர்வுகள் பெருமளவு நடைபெற்றன. இவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் பெருந்தோட்ட செய்கைக்காக தென்னிந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்டு மலையகப் பகுதிகளில் குடியேற்றப்பட்டனர். கட்டற்ற வர்த்தகம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தென்னிந்திய வர்த்தகர்கள் பலரும் இலங்கைக்கு குடிப்பெயர்ந்தனர். இவற்றுக்கு புறம்பாக, ஆந்திர தெலுங்கு வம்சாவழியினரும் நகர சக்தி தொழில்களுக்காக பிரதான நகரங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர்.

இலங்கையில் தமிழர்களின் தற்போதைய சமூக அமைவு

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி இலங்கையில் தமிழர் வாழ்விடங்களை பின்வரும் பண்பாட்டு பிரதேசங்களாக பிரிக்கின்றார் :

1. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம்
2. வவுனியா - முல்லைத்தீவுப் பிரதேசம்
3. மன்னார்ப் பிரதேசம்
4. திருகோணமலை - மூதூர்ப் பிரதேசம்
5. மட்டக்களப்புப் பிரதேசம்
6. வடமேல் மாகாணப் பிரதேசம்
7. கொழும்புப் பிரதேசம்
8. மலையகப் பிரதேசம்

தமிழ் அரசியல் மையங்கள் என்ற வகையில் இரு மையங்கள் நீண்ட காலமாக நிலவிவந்தது. வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசமும் மலையகப் பிரதேசமும் அம்மையங்கள் ஆகும். தற்போது மேல்மாகாணத்தில் மேல்-மாகாண மக்கள் முன்னணியின் தோற்றத்துடனும் மனோகணேசனின் அரசியல் பிரவேசத்துடனும் கொழும்பை மையமாக வைத்து ஒரு தமிழ் அரசியல் மையம் உருவாகி வருகின்றது.

வடமேல் மாகாணத் தமிழர்கள் மத்தியில் தமிழ் அரசியல் மையம் உருவாகா விட்டாலும் உட்பு, முந்தல் பகுதியில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தமது தமிழ் அடையாளங்களை பேணி வருகின்றனர். அதேவேளை சிலாபம் பகுதியில் வாழ்கின்ற பல கத்தோலிக்க தமிழர்கள் தமது தமிழ் அடையாளங்களை துறந்துள்ளனர்.

வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசத்தில் சமூக அமைவு

வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசத்தில் வரலாற்று ரீதியாக வேறுபட்ட மூன்று பெரிய சமூகங்கள் வாழ்கின்றன. யாழ்ப்பாண சமூகம், வன்னி சமூகம், கிழக்கு சமூகம் என்பனவே அம்மூன்றும் ஆகும். இதில் முன்னர் கூறியவாறு ஐந்து வகையான பண்பாட்டு பிரதேசங்களும் காணப்படுகின்றன.

இம்மூன்று பெரும் சமூகங்களோடு நான்காவது சமூகமாக இந்திய வம்சாவழிச் சமூகமும் இன்று நிலைபெற்றுள்ளது. நகரசக்தி தொழிலாளர்களாக நகரங்களில் குடியேற்றப்பட்ட தெலுங்கு சமூகத்தவர்களும் இனக் கலவரம் காரணமாக குடியேறிய இந்திய வம்சாவழியினரும் இதில் அடங்குவர். வன்னி மாவட்டங்களில் இவர்கள் சற்று செறிவாக வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக வவுனியா மாவட்டத்தில் இவர்கள் ஒரு பிரதான சமூக சக்தியாக உள்ளனர்.

வடக்கு - கிழக்குச் சமூகங்களில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்பவர்கள் இவர்களேயாவர். இவர்களுக்கு புறம்பாக யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் சாதியால் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே வாழ்கின்றனர். தாய்மொழிக் கல்வி, இலவசக் கல்வி, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகள் போன்றன சாதியால் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் நிலையினை சற்று உயர்த்தி இருந்தாலும் இந்தியவம்சாவழி மக்களின் நிலையில் பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது எனக் கூறமுடியாது.

வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தமக்கென ஒரு தனித்துவமான அரசியலை முன்னெடுப்பதும் இல்லாமல் ஒரு தனியான தேசமாகவும் எழுச்சியடைந்து வருகின்றனர். அம்பாறை மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையாகவும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார் மாவட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடி, ஏறாவூர்ப் பிரதேசங்களும்; திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மூதூர் தொகுதியும் மன்னார் மாவட்டத்தில் முசலி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவும் இவர்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிரதேசங்களாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் யாழ்நகரப்பகுதியில் கணிசமாகவும் ஏனைய நகரப் பகுதிகளில் சிறிய அளவிலும் வாழ்கின்றனர்.

தற்போது வட பகுதியில் இருந்து அவர்கள் இடம்பெயர்ந்தாலும் அவர்கள் அப்பிரதேசங்களுக்கு உரியவர்களே ஆவர்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது அவர்களையும் இணைத்த தீர்வாகவே இன்று வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

3

இலங்கையில் நவீன அரசியலின் ஆரம்பமும் ஈழத் தமிழரும்

இலங்கையில் நவீன தாராண்மை அரசியலின் அறிமுகம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே ஆரம்பமானது. ஆங்கிலேயர் 1833ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கோல்புறாக் அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் இதனை ஆரம்பித்து வைத்தனர். இதன் பின்னரே இலங்கை முழுவதும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இலங்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளும் கொழும்பு என்கிற நிர்வாக மையத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

இதற்கு முன்னர் பிரதேசங்களுக்கிடையிலான இணைவோ ஒருமையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகமோ இருக்கவில்லை. மக்கள் தொடர்புபடுவதற்கான போக்குவரத்து பாதை வசதிகளும் இருக்கவில்லை. மக்களிடமும் சயதேவை பூர்த்தி பொருளாதாரமே பெருமளவுக்கு அமுலில் இருந்ததால் ஏனைய பிரதேச மக்களோடு தொடர்புபடக் கூடிய தேவையும் பெரிதளவுக்கு இருக்கவில்லை. அரசர்களுக்கு மட்டும் சில தேவைகளை ஒட்டி தொடர்புகள் இருந்தன. போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் சமூகத்தில் உயர்மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் தமது தொழிலின் தேவைக்காகவும் வர்த்தக நோக்கத்திற்காகவும் பல்வேறு பிரதேசங்களோடு தொடர்புகளை மேற்கொண்டனர்.

கோல்புறாக் அரசியல் சீர்திருத்தம் இவை எல்லாவற்றையும் மாற்றியமைத்தது. நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பும், வர்த்தக பொருளாதாரத்தின் தோற்றுமும், தாராண்மை அரசியலின் அறிமுகமும், இலங்கையின் அனைத்துப் பிரதேச மக்களையும் ஒரு மையத்தில் இணைக்க வைத்தது. இதன் விளைவு நீதியரசர் விக்கனேஸ்வரன் சூறியதுபோல வடக்கு - கிழக்கில் பெரும்பான்மையாக இருந்த தமிழர்கள் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் இணைந்ததால், இலங்கை என்ற நாட்டில் சிறுபான்மையாக்கப்பட்டனர்.

தமிழர் அரசியலின் ஆரம்பம்

கோல்புறாக் அறிமுகப்படுத்திய பிரதிநிதித்துவ அரசியலுடன் தமிழர்களின் நவீன அரசியலும் ஆரம்பமாகியது. இதன் முதலாவது கட்டம் 1833ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1921ஆம் ஆண்டு வரை நிலைத்து இருந்தது. ஆறுமுகம் பிள்ளை குமாரசுவாமி (சேர். பொன். இராமநாதனின் பேரன்), எதிர்மன்ன சிங்கம், சேர். முத்துகுமாரசுவாமி (சேர். பொன். இராமநாதனின் தாய்மாமன்), குமாரசுவாமி, சேர். பொன். இராமநாதன், அம்பலவாணர் கனகசபை போன்றோர் தமிழர்கள் சார்பில் சட்டசபையில் பிரதிநிதித்துவம் வகித்து தமிழர் அரசியலை முன்னெடுத்தனர். பலர் பிரதிநிதித்துவம் வகித்தாலும் இக்காலகட்டத்துக்குரிய தமிழர் அரசியலை நகர்த்திய தலைவராக சேர். பொன். இராமநாதனே விளங்கினார். அதிகாரம் ஆங்கிலேயரின் கைகளில் மட்டும் இருந்ததினால் இனமுரண்பாடு என்பது இக்காலத்தில் பெரிதாக எழுச்சியடைந்திருக்கவில்லை. அதிகாரங்கள் படிப்படியாக சுதேசிகளின் கைகளுக்கு மாற்றப்பட்டபோதே அதிகாரப் பங்கீட்டில் இனப்பன்மைத்துவம் பேணப்படாததால் இனமுரண்பாடும் வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழர்களின் அரசியல் என்பது இன அடையாளத்தையும், இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தையும் பேணுவதாக இருந்தது. இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தினை பேணும் வகையில் சேர். பொன். இராமநாதனும் சேர். பொன். அருணாசலமும் முழு இலங்கை மக்களுக்காகவும் குரல் கொடுத்தனர்.

1915ல் சிங்கள - முஸ்லிம் கலவரத்தின்போது கைதுசெய்யப்பட்ட சிங்களத் தலைவர்களை விடுவித்தல், பௌத்த தலைவர்களின் சொத்துரிமைச் சட்டத்தினை நிறைவேற்றாதல், வெசாக் விடுமுறை தின சட்டத்தினை நிறைவேற்றாதல் என்பவை இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தினை பேணுவதற்காக சேர். பொன். இராமநாதனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளாகும்.

அதேவேளை "இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ்" என்ற தேசிய இயக்கத்தினை உருவாக்கியமை, சமூக மாற்றத்துக்கான அரசியலை தொடக்கி வைத்தமை போன்றன இலங்கையர் என்ற அடையாளத்தினை பேணுவதற்காக சேர். பொன். அருணாசலத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளாகும்.

1921ஆம் ஆண்டு "மானிங்" அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் அறிமுகத்துடன் இப்போக்கில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. தமிழர்கள் இலங்கையர் என்ற பொது அரசியலில் இருந்து நீங்கி இன அரசியலை நோக்கி நகர்த்த தொடங்கினர்.

4

1921 -1949 வரையிலான காலகட்டம்

தமிழ் மக்கள் தமக்கு சமத்துவமான அந்தஸ்து கேட்ட காலகட்டமே இது எனலாம். அச்சமத்துவ அந்தஸ்து என்பது சட்டசபையின் சமபிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்பதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தது. இனப்பிரச்சினையின் ஆரம்பமும் இதிலிருந்தே தொடங்கியது. இந்த வகையில் இனப்பிரச்சினையின் ஆரம்பமானது 1920களின் தொடக்கத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. 1919ம் ஆண்டு இலங்கையின் முதலாவது தேசிய இயக்கமான இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பினை உருவாக்கும் போது இலங்கையில் செயற்பட்ட பல்வேறு இனரீதியான, சமூக ரீதியான, அரசியல் ரீதியான அமைப்புக்களையும் இணைத்தே உருவாக்கப்பட்டது. இது தொடர்பான பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று போது தமிழர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அமைப்பான யாழ்ப்பாணச் சங்கத்துடனும் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணச் சங்கம் இலங்கை தேசிய காங்கிரசில் தாம் இணைவதால் கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களுக்கென தனியான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்தது. இதனை சிங்கள மக்களின் சார்பாக பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொண்ட இலங்கை தேசிய சங்கத்தின் தலைவர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ்சம், இலங்கை சீர்திருத்த கழகத்தின் தலைவர் சமரவீக்கிரமவும் ஏற்றுக் கொண்டதை அடுத்து 1918 டிசம்பரில் ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ் ஒப்பந்தத்தினடிப்படையில் யாழ்ப்பாணச் சங்கம் இலங்கை தேசிய காங்கிரசுடன் இணைந்து கொண்டது.

1921ம் ஆண்டு இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் கோரிக்கையின் பேரில் மானிங் அரசியல் சீர்திருத்தம் என ஒரு அரசியல் சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இச்சீர்திருத்தத்தின் மூலம் முதன் முதலாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதேவேளை ஏற்கனவே நடைமுறையிலிருந்த இனவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையும் தொடர்ந்திருந்தது.

புதிய அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் கீழே 1921ம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் 13 சிங்களப் பிரதிநிதிகள் சட்டசபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அந்தே வேளை தமிழர்கள் 3 பேரே தெரிவு செய்யப்பட்டனர் (தேர்தல்-2, நியமனம்-1).

இது ஏற்கனவே காணப்பட்ட இனங்களுக்கிடையேயான சமரீதியான பிரதிநிதித்துவ விதாசாரத்தை இல்லாமற் செய்தது. இதனால் தமிழர்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் வெகுவாக குறைந்துள்ளது என்றும், குறைந்தது சிங்களப் பிரதிநிதிகளில் 2/3 பங்காவது தமிழர்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும் என்றும் கோரிக்கைகளை விடுத்தனர். இதன் போதே முன்னர் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டபடி கொழும்புத் தமிழர்களுக்கு என ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் வலியுறுத்தினர். ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்ட சிங்களத் தலைவர்கள் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனால் முரண்பட்டுக் கொண்ட தமிழர்கள் சேர். பொன். அருணாசலம் தலைமையில் இலங்கை தேசிய காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி 1921 ஆகஸ்டில் தமிழ் மகாஜன சபை என்னும் அமைப்பை உருவாக்கினர். இவ் அமைப்பின் தோற்றத்துடன் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் ஆரம்பமாகி விட்டது எனலாம். இதன்பின் தமிழர்கள் இலங்கையின் மொத்த அரசியலிலிருந்து விலகி தனிவழி அரசியலை நோக்கி நகரத் தொடங்கினர்.

1924ம் ஆண்டு மானிங் - டிவன்சயர் அரசியல் சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இச்சீர்திருத்தத்தின் மூலம் தமிழர்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டதோடு அவர்களது கோரிக்கையின் அடிப்படையில் கொழும்புத் தமிழர்களுக்கான ஒரு பிரதிநிதித்துவமும் வழங்கப்பட்டது. எனினும், சிங்களப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவத்துக்குமிடையே பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு காணப்பட்டமையினால் இதுவிடயத்தில் தமிழர்கள் போதிய திருப்தியைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

1931ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக டொனமூர் குழுவினர் 1927ல் இலங்கைக்கு வந்தபோது குழுவினர் முன்னிலையில் தமிழ் பிரதிநிதிகளும் சாட்சியமளித்தனர். இச்சாட்சியத்தின் போது தமது பிரதிநிதித்துவம் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது என்றும் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை முழுமையாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தனர். இக்கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாத குழுவினர் முழுமையான பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்திய போதும் தமிழர்களுடைய நலன்களைப் பேணுவதற்காக நிர்வாகக் குழுமுறையையும் தேசாதிபதிக்கு மறுப்பாணை அதிகாரத்தையும் வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

டொனமூர் அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தபோது அது தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கையை வெகுவாகக் குறைந்திருந்தது. அவர்களது நலன்களைப் பாதுகாக்கும் என குறிப்பிட்ட நிர்வாகக் குழுமுறை தேசாதிபதியின் மறுப்பாணை அதிகாரம் என்பனவும் போதிய பயன்பாட்டினை தரக் கூடியதாக இருக்கவில்லை.

நிர்வாகக் குழுமுறை தமிழர்களுக்கு போதிய பிரதிநிதித்துவத்தையும் பாதுகாப்பினையும் வழங்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் அது இரண்டையும் தரவில்லை.

சட்டசபையான அரசாங்க சபையில் இருந்தவர்களே ஏழு நிர்வாகக் குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழர்கள் அரசாங்க சபையில் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருந்தபடியால் நிர்வாகக் குழுக்களிலும் மிகக் குறைந்தளவிலேயே இருந்தனர். குழுக்களில் பெரும்பான்மையாக சிங்கள இனத்தினைச் சேர்ந்தவர்களே இருந்தனர். இதனால், குழுக்களில் போதிய பிரதிநிதித்துவத்தினை இவர்களால் பெறமுடியவில்லை. இந்நிலை காரணமாக குழுக்களின் தீர்மானம் எடுக்கும் செயல்முறையில் தாக்கம் செலுத்துபவர்களாக இவர்களால் இருக்கமுடியவில்லை. இவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு தீர்மானம் எடுக்கக்கூடிய நிலை தாராளமாக இருந்தது.

இதைவிட நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை விருப்பப்படியே அதன் தலைவரான அமைச்சர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதனால் பெரும்பான்மை இனத்தவர் விரும்பினால் மட்டும் தமிழர்கள் அமைச்சராக வரக் கூடியநிலை இருந்தது. 1931ம் ஆண்டு தேர்தலைத் தொடர்ந்து பெரும்பான்மை இன உறுப்பினர்கள் ஆதரவு கொடுத்தமையால் பெரி-சுந்தரம் என்ற மலையகத் தமிழர் தொழில் அமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். எச். எம். மாக்கான் மாக்கார் போக்குவரத்து அமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

ஆனால், 1936ம் ஆண்டு தேர்தலைத் தொடர்ந்து மந்திரிசபை அமைக்கப்பட்ட போது பெரும்பான்மை இனத்தவர்கள் ஆதரவு கொடுக்காததினால் தமிழர் உட்பட சிறுபான்மை இனத்தவர் எவருமே அமைச்சராக தெரிவு செய்யப்படவில்லை. அமைக்கப்பட்ட மந்திரிசபை தனிச்சிங்கள மந்திரிசபையாகவே விளங்கியது.

தமிழர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய சட்டங்களை இயற்றும்போது தேசாதிபதி மறுப்பாணை அதிகாரத்தினை பயன்படுத்தி அதனைத் தடுப்பார் என கூறப்பட்டது. ஆனால், எத்தகைய அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருந்தாலும் பெரும்பான்மை அரசியலை மீறி செயற்பட முடியாத நிலையில் அவர் இருந்தார். இதனால் பெளத்த மதத்தினைப் பேணுவதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தபோது அதற்கு சம்மதம் அளித்ததும் அல்லாமல் தனிச்சிங்கள மந்திரிசபை அமைக்கப்பட்டபோது அதனைத் தடுக்க முடியாதவராகவும் அவர் இருந்தார்.

இத்தகைய போக்குகள் தமிழர்களை மேலும் மேலும் அதிருப்திக்குள்ளாக்கியதால் டொனமூர் யாப்பின் மூலம் வழங்கப்பட்ட உட்படுத்தப்பட்ட பொறுப்பாட்சி சிங்களப் பிரதிநிதிகளின் கைகளில் தான் இருந்தது என இவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர்.

இவ் அதிருப்தியே ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் அரசியல் பிரவேசத்திற்கும், அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் தோற்றத்திற்கும், அதன்வழி ஐம்பதுக்கு ஐம்பது கோரிக்கைக்கும் காரணமாக அமைந்தது.

அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றம் பெறல்

1944ம் ஆண்டு அக்டோபர் 27ம் திகதி ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் தலைமையில் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி (ACTC) உருவாக்கப்பட்டது. இக்கட்சி தமிழர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக 50:50 என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தது. இக்கோரிக்கையின் பிரதான அர்த்தம் இனங்களுக்கிடையே சமத்துவம் நிலவ வேண்டும் என்பதாகும். அதாவது, சம வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எல்லா விடயங்களிலும் 50% சிறுபான்மை இனங்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும் என குறிப்பிட்டது. 1944ம் ஆண்டு அரசியலில் சீர்திருத்தம் செய்ய வந்த சோல்பரி குழுவினர் முன்னிலையிலும் கட்சி இதனையே முன்வைத்தது.

சோல்பரி குழுவினர், தமிழர் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு கூறப்பட்ட நியாயங்களை அனுதாபத்துடன் செவிசாய்த்த போதும் 50:50 கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக சிறுபான்மையினரின், குறிப்பாக தமிழர்களின் நலன்களைப் பேணக்கூடிய காப்பீடுகளை புதிய அரசியல் யாப்பில் சேர்ப்பதாகக் குறிப்பிட்டனர். இதனடிப்படையில் பின்வருவன அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மையோர் காப்பீடுகளாக சேர்க்கப்பட்டன:

1. 29வது சரத்து
2. சென்றசபை
3. நியமன உறுப்பினர்கள்
4. பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள்
5. கோமறைக் கழகம்
6. அரசியல் யாப்பினைத் திருத்துவதில் 2/3 பெரும்பான்மை.
7. பொதுச்சேவை, நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுக்கள்.

இக்காப்பீடுகளில், 29வது பிரிவே மிகவும் பிரசித்தமாகக் கூறப்பட்டது. இதன்படி ஒரு இனத்தையோ, மதத்தையோ, சமூகத்தையோ பாதிக்கின்ற சட்டங்களை பாராளுமன்றம் இயற்றக்கூடாது எனப்பட்டது.

சென்றசபை, போதிய பிரதிநிதித்துவத்தினை சிறுபான்மையோருக்கு வழங்குவதோடு கல்விமாண்கள், சமூக சேவையாளர்கள் அதில் அங்கம் வகிப்பதால் பாதுகாப்பாக இருக்கும் எனக் கூறப்பட்டது.

நியமன உறுப்பினர்களும் பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதியும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கு அறிமுகப்படுத்துவதாக கூறப்பட்டது. தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட முடியாத சிறுபான்மை இனங்களுக்காக நியமன உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் 6 பேர் நியமிக்கப்பட்டனர். பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள் ஒரு பிரதேசத்தில் பல இனங்கள் செறிந்து வாழாமாயின் அவ்வினங்கள் தங்களினுடைய பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்யும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது.

கோமறைக் கழகம் இலங்கையில் நீதி கிடைக்காதவர்கள் பிரித்தானிய உயர்நீதிமன்றமான கோமறைக் கழகத்திற்கு விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் நீதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழிசெய்யும் எனக் கூறப்பட்டது.

அரசியல் யாப்பினைத் திருத்துவதில் 2/3 பெரும்பான்மை என்கின்ற ஏற்பாடு ஏறத்தாழ 35 வீதமான சிறுபான்மையின பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதால் அரசியல் யாப்பிலுள்ள காப்பீடுகளை பாதுகாக்க உதவும் எனக் கூறப்பட்டது.

பொதுச்சேவை, நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுக்கள், அரச சேவையிலும், நீதிச் சேவையிலும் இன ரீதியான பாரபட்சம் காட்டப்படுவதை தடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும் எனக் கருதப்பட்டது.

இக்காப்பீடுகளில் நியமன உறுப்பினர்கள், பல அங்கத்தவர் தேர்தல் தொகுதிகள் என்பன இலங்கைத் தமிழர் அல்லாத ஏனைய இனங்களின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டன. ஏனைய ஏற்பாடுகளே சகல சிறுபான்மை இனங்களையும் அவற்றின் நலன்களையும் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

சோல்பரி யாப்பில் சிறுபான்மையோர் காப்பீடுகள் என மேற்கூறிய காப்பீடுகள் குறிப்பிடப்பட்ட போதும் நடைமுறையில் அது தமிழர்களுக்கு பயன்பாட்டினைத் தரக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. இவ்வேற்பாடுகள் இருக்கத்தக்கதாகவே அவை பல தடவை அரசினால் மீறப்பட்டது. இம்மீறலின் ஒரு வடிவமே 1948ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட பிரஜாவுரிமைச் சட்டமாகும். இச்சட்டம் இலங்கையில் வாழ்ந்த இலட்சக்கணக்கான இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களை நாடற்றவர்களாக்கியது. தொடர்ந்து தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டம் (1949), தனிச்சிங்களச் சட்டம் (1956), சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் (1964), சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்த அமுலாக்கச் சட்டம் (1967), உயர்கல்வியில் தரப்படுத்தல் (1970), முதலாவது குடியரசு யாப்பு (1972) என்கின்ற சிறுபான்மையோருக்கு எதிரான விடயங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

1949ம் ஆண்டு பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தை சற்று இலகுவடுத்தும் வகையில் இந்திய - பாகிஸ்தானிய பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் மூலம் பல வழங்க முடியாத ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்க

வேண்டியிருந்ததால் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை போதிய பயனுடையதாக இருக்கவில்லை. இச்சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட போது அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவரும் அதன் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களும் ஆதரவாக வாக்களித்தனர். இதனை விரும்பாத ஏனைய உறுப்பினர்கள், எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் தலைமையில் எதிர்த்து வாக்களித்ததோடு மல்லாமல் கட்சியை விட்டும் வெளியேறினர்.

உண்மையில் 1921 - 1949 காலகட்டத்தில் இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி அமைப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு அதில் தமிழர்களுக்கு சமமான வாய்ப்புக்களைக் கோருவதையே தமிழ்த் தலைவர்கள் கொள்கையாக கொண்டிருந்தனர். டொனமூர் குழுவினர் முன் தமிழர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கையும் சோல்பரிக் குழுவினர் முன் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தினால் முன்வைக்கப்பட்ட 50 : 50 கோரிக்கையும் இதனையே வெளிப்படுத்துகின்றது.

இதைவிட 1930களில் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவினால் சமஸ்திக் கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்ட போது தமிழர்கள் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமையும் ஒற்றையாட்சி அமைப்பிற்குள் தமது நலன்களை பாதுகாக்க முற்பட்டதையே வெளிக்காட்டுகின்றது.

5

1949 - 1976 வரையிலான காலகட்டம்

அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி தோற்றம் பெறல்

அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு வெளியேறிய குழுவினர் 1949 டிசம்பர் 18ம் திகதி அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை உருவாக்கினர். இதுவரை கோரிக்கையாக முன்வைத்த சமத்துவ கோரிக்கையைக் கைவிட்டு சமஷ்டிக் கோரிக்கையை முன்னெடுத்தனர். இதன்படி வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகத்தில் ஒரு சுயாட்சித் தமிழரசு ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமெனக் கோரினர்.

அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றத்துடன் தமிழர் அரசியலில் முன்று முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

1. இதுவரை கால 50:50 கோரிக்கை கைவிடப்பட்டு சமஷ்டிக் கோரிக்கை முன்னெடுக்கப்பட்டது.
2. இதுவரை காலமும் யாழ்ப்பாணத்துடனும் கொழும்புடனும் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் தேசிய அரசியல் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணமெங்கும் பரவத் தொடங்கியது.
3. இதுவரை காலமும் மனுக்கள், கோரிக்கைகள் என்பவற்றை முன்வைத்தல் என்கின்ற போராட்ட வடிவத்துக்குப் பதிலாக மக்களை இணைத்து போராட்டங்களை நடத்துதல் என்ற வடிவம் வளரத் தொடங்கியது.

போராட்டம் என்ற வகையில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினர் 1950ல் சோல்பரியின் யாழ்ப்பாண வருகையைப் பகிஷ்கரித்தல், யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த பிரதமர் சேர்.ஜோன் கொத்தலாவலைக்கு கறுப்புக் கொடி காட்டுதல், 1956 காலிமுகத்திடல் சத்தியாக்கிரகம், இதேயாண்டு திருகோணமலை பாதயாத்திரை, 1961ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் என்பனவற்றை நடாத்தினார்..

1956ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் மொத்தம் 16இல் 10 ஆசனங்களை பெற்று தமிழர்கள் மத்தியில் தனிப்பெரும் கட்சியாக வளர்ந்தது. இதே ஆண்டு பதவிக்கு வந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டார நாயக்கா தலைமையிலான மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் 1956 யூன் 5ல் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இதனை எதிர்த்து அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி கொழும்பு காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரக போராட்டமொன்றை நடாத்தியது. அப்போராட்டம் அரசாங்க சார்பாளர்களினால் தாக்கப்பட்டதால் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர்கள் உட்பட பலர் காயமடைந்தனர். இந்நிலைமை இன ரீதியான பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கியது.

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் - 1957

1957ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 26ம் திகதி இலங்கைப் பிரதமரான எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவுக்கும் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரான எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகத்துக்குமிடையில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்திடப்பட்டது. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் என இது அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கும் வகையில் பிராந்திய சபைகள் அமைக்கப்படும் என கூறப்பட்டது. இவ்வாறு அமைக்கும் போது வடமாகாணம் ஒரு பிராந்தியமாக இருக்குமெனவும் கிழக்கு மாகாணம் 2 அல்லது மூன்று பிராந்தியங்களாக உருவாக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது. 2 அல்லது 2க்கு மேற்பட்ட பிராந்தியங்கள் விரும்பினால் இணைந்து கொள்வதற்கும் வழிவகுக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது. பிராந்திய சபைகளின் அதிகாரங்களாக விவசாயம், சுட்டுறவு, காணி, காணி அபிவிருத்தி, குடியேற்றம், கல்வி, சுகாதாரம், கைத்தொழில், மீன்பிடி, வீடமைப்பும் சமூக சேவைகளும், மின்சாரம், நீர்நீநியோகத் திட்டம், நெடுஞ்சாலைகள் போன்றன வழங்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது.

மொழியைப் பொறுத்தவரை ஒரு தேசிய சிறுபான்மை மொழியாக தமிழ்மொழி அங்கீகரிக்கப்படுமென்றும், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக அலுவல்கள் தமிழ்மொழியில் நடைபெறுமெனவும் கூறப்பட்டது.

குடியேற்றங்களைப் பொறுத்தவரை தமது அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட காணிகள் வழங்கப்படவேண்டிய குடியேற்றவாசிகளைத் தெரிவு செய்வதும், அத்திட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்படும் ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதும் பிரதேச சபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருக்கும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போது செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையினால் நிர்வகிக்கப்படும் பிரதேசத்தின் நிலை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனவும் கூறப்பட்டது.

மேலும், பிரதேச சபைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் மொத்தமாக நிதியினை வழங்கும் எனவும், தொகையின் அளவு, அது தொடர்பான கொள்கை என்பன பற்றி ஆராயப்படும் என்றும் பிரதேச சபைகளுக்கு வரிவிதிக்கவும், கடன் வழங்கவும் அதிகாரம் இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டது.

இவ்வொப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிறிது நாட்களிலேயே ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதனை காரசாரமாக எதிர்த்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவராக இருந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா 1957ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 4ம் திகதி இவ்வொப்பந்தத்தை எதிர்த்து கடவுளின் ஆசிர்வாதம் வேண்டி கண்டி யாத்திரையை மேற்கொண்டார். இதைவிட பௌத்த குருமார்கள் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர். டி. பண்டார நாயக்காவின் இல்லத்தின் முன்னால் 1958 ஏப்பிரல் 8 தொடக்கம் சத்தியாக்கிரகம் இருந்தனர். எஸ்.டபிள்யூ.ஆர். டி. பண்டார நாயக்காவின் மந்திரி சபையின் அங்கத்தவர்கள் சிலரும் இதற்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். குறிப்பாக சுகாதார மந்திரியாக இருந்த விமலா விஜயவர்த்தனா நேரடி ஆதரவினை வழங்கினார். போராட்டம் தொடர்ச்சியாக வளரும் சூழ்நிலையை அவதானித்த பிறகு அவர்களின் முன்னாலேயே எஸ்.டபிள்யூ.ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தார். இதனால் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட முதல் ஒப்பந்த முயற்சி செயலற்றுப் போனது.

1958ம் ஆண்டு மிகப் பெரிய இனக்கலவரம் ஒன்று நடைபெற்றது. இதனால் வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டனர்.

1959ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 25ம் திகதி பிரதமராக இருந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா சுடப்பட்டு, 26ம் திகதி மரணமானார். அவரைத் தொடர்ந்து டபிள்யூ. தகநாயக்கா பிரதமராகப் பதவியேற்றார். 1960ல் பாராளுமன்றத்தில் அரசுக்குப் போதிய பெரும்பான்மை கிடைக்காது என அவர் கருதியமையினால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்குமாறு சிபார்சு செய்தார்.

1960 மார்ச் தேர்தலும் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் நான்கு அம்சக் கோரிக்கையும்

1960 மார்ச்சில் நடைபெற்ற தேர்தலில் எந்தக் கட்சியும் பெரும்பான்மை பலத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனினும் எல்லாக் கட்சிகளிலும் அதி கூடிய ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட கட்சி என்ற வகையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தை அமைக்க முயன்றது. இத்தேர்தலில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கு 15 ஆசனங்கள் கிடைத்தன.

அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி, அரசுக்கு தங்களது ஆதரவு வேண்டாமாயின் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதல் வேண்டுமென நான்கு அம்சக் கோரிக்கையை முன்வைத்தது. அவற்றுள் பின்வருவன அமைந்திருந்தன:

1. பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கையில் கூறப்பட்டதன் பிரகாரம் பிரதேச சபைகள் நிறுவப்படல் வேண்டும். அதற்கிடையே தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் குடியேற்றங்கள் நிறுத்தப்படல் வேண்டும்.
2. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உரிமைகள் யாவும் தமிழ் மொழிக்கு சட்டபூர்வமாக வழங்கப்படல் வேண்டும்.
3. இலங்கை பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட திகதி என்பது நீக்கப்பட்டு இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு இந்நாட்டில் பிறந்தோர் அனைவருக்கும் குடியரிமை வழங்குவதன் மூலம் நாடற்ற தமிழர் என்ற நிலைநாளைவில் மாற வேண்டும்.
4. குடியரிமைப் பிரச்சினை தீரும் வரை 6 நியமனப் பிரதிநிதிகளில் 4 பேர் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் வாங்கித் தரப்படும் என்பது இலங்கை ஜனநாயக காங்கிரசினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

இதையொட்டிய விபரங்கள் ஆளும் கட்சிக்கும் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்குமிடையில் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் ஏற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் இடம்பெறல் வேண்டும்.

இக்கோரிக்கைகளை எழுத்தில் பெற்றுக் கொண்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரான டட்லி சேனநாயக்கா பின்னர் அதனை நிராகரித்தார். ஆனால் சிறீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பில் பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொண்ட சி.பி.டி. சில்வா, ஏ.பி. ஜயகுரியா, மைத்திரிபால சேனநாயக்கா, பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்கா ஆகியோர் இக்கோரிக்கைகள் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்றதாக இருப்பதால் அதனைத் தாம் பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்வதாக குறிப்பிட்டனர்.

இது விடயமாக சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் எடுத்துக் கொண்ட உடன்பாட்டின்படி சிம்மாசனப் பிரசங்க வாக்கெடுப்பில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி எதிர்த்து வாக்களித்தது. இதனால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் கவிழ்ந்தது. அரசாங்கம் கவிழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து எதிர்கட்சியை அரசாங்கம் அமைக்கும்படி கேட்பதே மரபாக இருந்த போதும் அப்போது மகாதேசாதிபதியாக இருந்த சேர் ஓலிவர் குணத்திலக, எதிர்க்கட்சியை அரசாங்கம் அமைக்கும்படி கேட்காமல் பொதுத்தேர்தலுக்கு உத்தரவிட்டார். இதன்படி 1960 யூலையில் அடுத்த தேர்தல் நடைபெற்றது.

இத்தேர்தலில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 75 ஆசனங்களைப் பெற்று தனியாக ஆட்சியமைக்கக் கூடிய நிலைக்கு வந்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு 30 ஆசனங்கள் மட்டுமே கிடைத்தது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்கு 16 ஆசனங்கள் கிடைத்தது.

சிறீலங்கா சுதந்திரகட்சி தனித்து அரசாங்கத்தை அமைக்கக்கூடிய நிலை இருந்ததனால் ஏற்கனவே இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியுடன் செய்து கொண்ட உடன்பாட்டினையும் நிராகரிக்க முனைந்தது. அக்கட்சியுடன் செய்து கொண்ட உடன்பாட்டிற்குப் புறம்பாக நாடு முழுவதிலும் சிங்கள மொழியை நீதிமன்ற மொழியாக்கும் மசோதாவினை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இதற்குப் பலமான எதிர்ப்பினை தெரிவித்த போதும் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்செயற்பாட்டுடன் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சிகளும் சீர்குலைந்தன.

1961ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20ம் திகதி அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவரான எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் தலைமையில் தமிழ் பிரதேசங்களில் சிங்கள மொழியை அமுல்படுத்துவதற்கெதிராக வடக்கு, கிழக்கு எங்கும் சத்தியாக்கிரக போராட்டம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. சுமார் ஒரு மாத காலமாகத் தொடர்ந்த சத்தியாக்கிரக போராட்டம் 1961 ஏப்பிரல் 17ம் திகதி இராணுவத்தினரால் தாக்கப்பட்டு கலைக்கப்பட்டது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். அவர்களின் கட்சிப் பத்திரிகையான சுதந்திரன் தடை செய்யப்பட்டது.

1965ம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்ற போது அதேதேர்தலில் எக்கட்சியும் அறுதிப் பெறுப்பான்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஐக்கிய தேசிய கட்சி 66 ஆசனங்களையும், சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 41 ஆசனங்களையும், அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி 14 ஆசனங்களையும் பெற்றன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தை அமைக்க முற்பட்ட போது இந்தத் தடவை அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி சில கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை ஆதரிக்க முன்வந்தது. இதனடிப்படையில் 1965ம் ஆண்டு மார்ச் 24ம் திகதி பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவுக்கும் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகத்துக்கும் இடையே ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்திடப்பட்டது. டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தமென இது அழைக்கப்பட்டது.

டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் - 1965 :

இவ் ஒப்பந்தத்தில் தமிழ் மொழிக்கான அந்தஸ்து, அதிகாரப் பரவலாக்கல், வடக்கு - கிழக்கில் குடியேற்றம் என்னும் 3 முக்கிய விடயங்கள் அடங்கியிருந்தன. மொழி தொடர்பாக பின்வரும் 3 விடயங்கள் இவ்வுடன்படிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டன.

1. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் நிர்வாக மொழியாக தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள், தமிழ் மொழி விசேட சட்டத்தின் கீழே மேற்கொள்ளப்படும்.
2. தமிழ் மொழியில் பேசும் எவரும் தமது நடவடிக்கைகளை நாட்டின் எப்பகுதியிலும் தமிழில் மேற்கொள்ள முடியும்.
3. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்டு பதிவு செய்து கொள்வதற்கு ஏற்றதாக நீதிமன்ற சட்டத்தின் மொழி மாற்றி அமைக்கப்படும்.

மேலும், இவ்வுடன்படிக்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பாக இரண்டு விடயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

1. இரு தலைவர்களுக்குமிடையே இணக்கம் காணப்பட்ட விடயங்களில் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ள மாவட்ட சபைகள் அமைக்கப்படும்.
2. தேசிய அக்கறையுள்ள விடயங்களில் மாவட்ட சபைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய வகையில் சட்டத்தின் கீழான அதிகாரங்களை அரசாங்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

குடியேற்றம் தொடர்பாக உடன்படிக்கையில் பின்வரும் 2 விடயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன.

1. இலங்கைப் பிரஜைகள் காணி ஒதுக்கீட்டைப் பெறக்கூடிய விதமாக காணி அபிவிருத்திச் சட்ட மூலம் திருத்தி அமைக்கப்படும்.
2. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் குடியேற்றத் திட்டங்களின் கீழ் காணி ஒதுக்கீட்டை மேற்கொள்ளும் போது பின்வரும் முறைகள் பின்பற்றப்படும்:
  - (அ) குடியேற்றம் நடைபெறும் மாவட்டத்திலுள்ள காணியற்றோருக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும்.
  - (ஆ) இரண்டாவது இடம் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு வழங்கப்படும்.
  - (இ) மூன்றாவது இடம் ஏனையோருக்கு வழங்கப்படும். இதில் நாட்டின் இதர பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும்.

இவ்வொப்பந்தத்தின் படி அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவு கொடுத்ததோடுமல்லாமல் மந்திரி சபையிலும் இணைந்து கொண்டது. அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின்

முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவரான திரு. மு. திருச்செல்வம் உள்ளூராட்சி அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்றார்.

உடன்படிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டபடி தமிழ் மொழி விசேட உபயோகச் சட்டம் 1966 ஜனவரி 8ம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்டம் பின்வரும் விடயங்களில் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்படுவதினை உறுதிப்படுத்தியது:

1. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் சகல அரசாங்க மற்றும் பொது நடவடிக்கைகள், பொது ஆவணங்கள் பேணப்படுதல் போன்றன தமிழிலேயே மேற்கொள்ளப்படும்.
2. தமிழ்மொழிச் சட்டத்தையும் அதன் வரைமுறைகளையும் நடைமுறைப்படுத்துதல் தொடர்பாக பின்வருவன தமிழில் வெளியிடப்படும்:
  - (அ). சகல சட்ட மூலங்களும், சட்டங்களும்.
  - (ஆ). சகலவிதமான கட்டளைகள், பிரகடனங்கள்.
  - (இ). அரசாங்க வர்த்தமானி அறிவித்தல்கள், சகல விதமான அரசாங்க வெளியீடுகள், மற்றும் சுற்று நிருபங்கள், அரசாங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் பத்திரங்கள்.

1966ம் ஆண்டு இச்சட்ட மூலம் பாராளுமன்றத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டபோது, எதிர்கட்சியான சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும், சிங்கள தீவிரவாதிகளும் இதனை கடுமையாக எதிர்த்தனர். இடதுசாரிக்கட்சிகள் உட்பட தொழிற்சங்கங்களும் எதிர்த்தன. அரசு தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திலும் இறங்கின. ஆர்ப்பாட்டங்களும் நடைபெற்றன. இவ் ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது பொலிஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததில் ரத்தினசாரதேரர் எனும் பெயருடைய பௌத்த பிக்கு ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். இவ் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் செயற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் பெரிதாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

தொடர்ந்து ஒப்பந்தத்தின் ஏனைய விடயங்களை அமுலாக்குவது தொடர்பான முயற்சிகளிலும் அரசாங்கம் இறங்கவில்லை. இதனால் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து 1968ல் அரசாங்கத்தை விட்டு வெளியேறியது. இதற்கு முன்னரே 1968 யூன் 19ம் திகதி திருகோணமலை கேணைஸ்வர கோவில் பகுதியை புனித பிரதேசமாக்கும் முயற்சி தொடர்பாக அரசாங்கம் முதலில் ஆதரவு தெரிவித்து விட்டு பின் பௌத்த மத நிறுவனங்களின் எதிர்ப்பினால் அதை நிராகரித்ததைத் தொடர்ந்து உள்ளூராட்சி அமைச்சர் திரு. மு. திருச்செல்வம் தனது பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார்.

6

1968க்கு பிந்திய காலகட்டம்

1968க்கு பின்னர் இலங்கை என்ற அரசமைப்பிற்குள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது என தமிழ் இளைஞர்கள் உணரத் தொடங்கினர். தமிழர்களுக்கென தமிழ் ஈழம் என்ற பெயரில் ஒரு தனிநாட்டினை உருவாக்குவதன் மூலமே தமிழர்களின் அபிலாசைகளைத் தீர்க்கலாம் என எண்ணினர். இலங்கை மக்கள் மத்தியில் செயற்படும் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி விட்டன என்பது இவர்களது கருத்தாக இருந்தது.

தங்களுடைய இலக்கினை பாராளுமன்ற அரசியல் மூலம் அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. ஆயுதப் போராட்டமே ஒரே ஒரு வழி என்பது இவர்களது மனங்களில் ஆழமாக வேருன்றத் தொடங்கியது.

மேற்கூறிய சிந்தனைகள் காரணமாக பாராளுமன்ற கட்சி அரசியலுக்கு அப்பால் ஒரு அரசியல் இயக்கத்தினை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இவர்கள் மத்தியில் வளரத் தொடங்கியது. இதன் அடிப்படையில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் வாலிப முன்னணியில் இருந்த இளைஞர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து ஈழத் தமிழர் விடுதலை இயக்கம் என்ற இளைஞர் அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்கினர். இவ் அமைப்பின் தோற்றத்துடன் தனிநாட்டுக்கான அரசியலும் ஆரம்பித்தது.

இந்த இடத்தில் தான் ஒரு இன அரசியலின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தினை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். பொதுவாக இன அரசியல் மூன்று கட்டங்களினூடாக வளர்வது வழக்கமாகும். இன அரசியலை உருவாக்குதல், இன அரசியலை வளர்த்தெடுத்தல், அதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றுதல் என்பனவே அம் மூன்று கட்டங்களுமாகும்.

இவை அரசியலை உருவாக்கும் கட்டத்தில் அதனை முன்னெடுக்கும் அமைப்பு ஒரு இன அடையாளத்தின் கீழ் அவ் இனம் சார்ந்த மக்களை ஒரு சக்தியாக திரட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யும். தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இப்பணியினை மேற்கொண்டிருந்தது.

இன அரசியலை வளர்க்கும் இரண்டாவது கட்டத்தில் அதிகாரப் பங்கீட்டுக்கான கோரிக்கையினை முன்வைத்து அரசியல் ரீதியான போராட்டங்களை மக்களை இணைத்துக் கொண்டு நடத்த அதனை முன்னெடுக்கும் அமைப்பு முயற்சி செய்யும். அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி இப்பணியினை அதன் சக்திக்கு ஏற்றவாறு நிறைவேற்றியிருந்தது.

அதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றும் முன்றாவது கட்டம் இன அரசியலின் வளர்ச்சி நிலைக் கட்டமாகும். ஆயுதப் போராட்ட மேலாதிக்க மட்டத்தின் முன்னணியில் நிற்கும் இளைஞர் இயக்கங்கள் தமிழரசு வரலாற்றில் இதனை முன்னெடுக்க தலைப்பட்டன. பல இயக்கங்கள் இதற்காக போராடினாலும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இப் போக்கில் முன்னணியில் நின்று செயற்படுகின்றது.

இனப்பிரச்சினையை தீர்த்தல் என்று வரும் போது இவ் வளர்ச்சிக் கட்டங்களை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். முதலாவது கட்டத்திலும், இரண்டாவது கட்டத்திலும் முன்வைக்கப்படக் கூடிய தீர்வுகள் முன்றாவது கட்டத்திற்கும் பொருந்தும் என நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. முன்றாவது கட்டநிலையில் அதற்குரிய தீர்வே பொருத்தமானதாகவிருக்கும்.

இந்தக்கால கட்டத்தில் இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் பல தோல்வியில் முடிந்தமைக்கு இந்த விடயத்தினை கவனத்தில் எடுக்காமையும் ஒரு பிரதான காரணம் என ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

1970 தேர்தல்

1970ம் ஆண்டு தேர்தலில் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, இடதுசாரிக் கட்சிகளின் கூட்டணியுடன் முதன் முதலாக 2/3 பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. மொத்தம் 151 ஆசனங்களில் 116 ஐ கைப்பற்றியது. இவ்வெற்றியோடு புதிய அரசியல் திட்டத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் அது இறங்கியது. எனினும் 1971ம் ஆண்டு மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் கிளர்ச்சிக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டதனால் 1972ம் ஆண்டிலேயே தனது புதிய அரசியல் திட்டத்தை செயல்படுத்தும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றது.

இதேவேளை 1970ம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த புதிய அரசாங்கம் பல்கலைக்கழகத் தெரிவு முறையில் மொழிவாரித் தரப்படுத்தல் முறையைக் கொண்டு வந்தது. இதன்படி பல்கலைக்கழகங்களுக்கு, குறிப்பாக விஞ்ஞான பீடங்களுக்கு மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படும் போது, தமிழ்மொழி மூல மாணவர்கள் கூடுதலான புள்ளிகளும், சிங்கள மொழி மூல மாணவர்கள் குறைந்த புள்ளிகளும் எடுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் பாரிய அளவிலான அதிருப்தியை உருவாக்கியது. இனிமேல் இலங்கை அரசின் மூலமாக தமிழ் மாணவர்களுக்கு விடிவில்லையென

அவர்கள் கருதத் தொடங்கினர். தமிழர்களுக்கென ஒரு தனிநாட்டை அமைப்பதன் மூலமே இப்பிரச்சினைகளிலிருந்து மீட்சி பெறலாம் எனவும் அவர்கள் கருதினர். இதனால் இவ் ஆண்டில், "தமிழ் மாணவர் பேரவை" என்னும் அமைப்பினை உருவாக்கி அரசுக்கெதிரான போராட்டங்களையும் முன்னெடுத்தனர். ஆங்காங்கே சிறிய அளவிலான ஆயுத ரீதியான நடவடிக்கைகளும் இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1972ல் புதிய அரசியல் யாப்பினை உருவாக்குதல்

1972ம் ஆண்டு மே 22ம் திகதி "முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு" என்ற பெயரில் புதிய அரசியல் யாப்பொன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரசியல் யாப்பினை உருவாக்குவது தொடர்பாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அரசியல் நிர்ணய சபையாக கூடியபோது அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகள் அடங்கிய பிரேரணைகளை முன்வைத்தது. இப்பிரேரணைகளை அரசாங்கக் கட்சி ஏற்றுக் கொள்ளாததனால் அது அரசியல் நிர்ணய சபையை விட்டு வெளியேறியது.

புதிய அரசியல் யாப்பு முற்று முழுதாக தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானதாகவே இருந்தது. சோல்பரி யாப்பில் காணப்பட்ட 29வது பிரிவு போன்ற காப்பீடுகளும் இவ்வரசியல் யாப்பில் இல்லாமற் செய்யப்பட்டது. மறுபக்கத்தில் சிங்கள மொழி அரசு கருமொழி என்பதற்கு அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டது. பௌத்த மதம் அரசு மதமாக்கப்பட்டது. பௌத்த மதத்தினைப் பேணுவதும் பாதுகாப்பதும் அரசின் கடமையென்றும் யாப்பில் கூறப்பட்டது. இப்புதிய அரசியல் யாப்பு தமிழ் மக்களை மேலும் அதிருப்தியடையச் செய்தது. இலங்கையென்னும் ஒற்றையாட்சி அரசமைப்பிற்குள் தமிழர்களது உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தை அவர்கள் கைவிடத் தொடங்கினர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு அவர்களுக்கென ஒரு தனிநாட்டை அமைப்பது தான் என்ற சிந்தனை அவர்கள் மத்தியில் வளரத் தொடங்கியது.

இதே ஆண்டு தமிழர்கள் மத்தியில் செயற்படும் எல்லா அமைப்புக்களையும் ஒன்றிணைத்து தமிழர் கூட்டணி என்னும் அமைப்பு 1972 மே 14ல் உருவாக்கப்பட்டது. இத்தமிழர் கூட்டணி தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வாக அரசிற்கு 6 அம்சக் கோரிக்கை ஒன்றை முன்வைத்தது. இவ் 6 அம்சக் கோரிக்கை பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது:

1. அரசியல் யாப்பில் சிங்கள மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதே இடம் தமிழ் மொழிக்கு அளிக்கப்படல் வேண்டும்.
2. இலங்கை மதசார்பற்ற அரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு எல்லா மதங்களையும் சமமாகப் பேணி வளர்த்தல் வேண்டும்.

3. இந்நாட்டைத் தம் தாயகமாகக் கருதும் தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவருக்கும் பூரண குடியரிமை வழங்கும் குடியரிமைச் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்பில் இடம்பெறுதல் வேண்டும்.
4. நீதிமன்றத்தின் மூலம் நிலைநாட்டப்படக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகள் அரசியல் யாப்பில் இடம் பெறல் வேண்டும்.
5. சாதியையும், பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பதையும் அரசியல் யாப்புச் சட்டம் மூலம் ஒழித்தல் வேண்டும்.
6. அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு மக்கள் பங்கு கொள்ளும் ஜனநாயக ஆட்சியமைப்பு ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தமிழர் கூட்டணியின் 6 அம்சக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதனாலும் புதிய அரசியல் யாப்பினை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதற்காகவும் 1973ல் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவரான எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தனது காங்கேசன் துறைத் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜினாமாச் செய்தார். இது தொடர்பாக வரும் இடைத் தேர்தலில் அரசாங்கத்தை தனது கொள்கையை முன்வைத்துப் போட்டியிடுமாறும் அவர் அழைப்பு விடுத்தார்.

அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் இவ்வாறு அழைப்பினை விடுத்த போதும் 1975ம் ஆண்டுவரை அரசாங்கம் அத்தொகுதியில் இடைத் தேர்தலை நடாத்தவில்லை. 1975ம் ஆண்டு பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களினால் இடைத்தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. இத்தேர்தலில் 1970ம் ஆண்டுத் தேர்தலை விட 3 மடங்கு வாக்குகளைப் பெற்று செல்வநாயகம் வெற்றி பெற்றார். இத்தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் தமது ஒன்றுபட்ட எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

1973ம் ஆண்டு ஜனவரி 28ம் திகதி "தமிழ் இளைஞர் பேரவை" என்னும் இளைஞர் அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்விளைஞர் அமைப்பும் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினைக்குத் தீர்வு தனிநாடே என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தது. வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள தமிழ் இளைஞர்களில் பலர் இவ்வமைப்பில் சேர்ந்து செயற்படத் தொடங்கினர்.

1974 ஜனவரியில் 4வது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. 9 நாட்களாக நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு ஆரம்பத்தில் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. பின்னர் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களினால் அனுமதி கொடுத்ததுடன் வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் வருவதற்கு இருந்த தடையையும் நீக்கியது. இத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாடும் அதனையொட்டிய விழாக்களும் தமிழர்களின் எழுச்சியைக் காட்டுவனவாக அமைந்திருந்தன. எனினும் இறுதிநாள் விழாவின் போது அதாவது வெளிநாட்டு அறிஞர்களை வழியனுப்பும் விழாவின் போது படையினர் தாக்கியதில் 7

பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்நிகழ்வினால் அரசாங்கம் தொடர்பாக தமிழ் மக்கள் மேலும் அதிருப்தி அடைந்தனர். தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமே ஒரேயொரு வழியென சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர்.

1974ல் பிரதான ஆயுத இயக்கமான 'புதிய தமிழ்ப் புலிகள்' என்னும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பே 1976ல் தனது பெயரை 'தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்' என மாற்றிக் கொண்டது.

1975ம் ஆண்டு யூலை 14ம் திகதி இன்னோர் இளைஞர் இயக்கமான 'தமிழீழ விடுதலை இயக்கம்' உருவாக்கப்பட்டது. இவ் அமைப்பும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையும் என்ற கருத்தினை முன்வைத்திருந்தது.

வட்டுக்கோட்டை பிரகடனம் (1976)

1976 மே 14ம் திகதி வட்டுக்கோட்டையில் தமிழர் கூட்டணியின் முதலாவது மாநாடு நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் தமிழர் கூட்டணி தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை பிரகடனமாக முன்வைத்தது. ஒவ்வொரு நாட்டுக்குமுள்ள சுயநிர்ணய உரிமையினடிப்படையில் சுதந்திர இறைமையுள்ள மதசார்பற்ற சோஸலிசத் தமிழீழம் அமைக்கப்படுமென அதன் தனிநாட்டுத் தீர்மானம் கூறியது. மேலும் தமிழீழம் என்பது தற்போதைய வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களையும் புத்தளம் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்குமென்றும் தமிழீழத்தின் பிரஜைகளாக தமிழ் ஈழப்பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களும், இலங்கை முதாதையர்களைக் கொண்ட உலகில் எப்பகுதியில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களும், தமிழ் ஈழத்தின் பிரஜாவுரிமையைக் கோரினால் வழங்கப்படும் எனவும் கூறப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் வைத்து 'தமிழர் கூட்டணி' என்ற பெயர் 'தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி' என மாற்றப்பட்டது.

1977ம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்ற போது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இத்தேர்தலை தமிழீழத்துக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பு எனக் கருதி போட்டியிடப் போவதாக அறிவித்தது. அதாவது தமது தமிழீழத் தீர்மானத்துக்கு தமிழ் மக்களின் அங்கீகாரத்தைக் கோரும் ஒரு தேர்தலாக இதனைக் கருதுவதாக இது குறிப்பிட்டது. இத்தேர்தலில் வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள 19 தமிழ்த் தொகுதிகளில் 18ல் வெற்றி பெற்றது.

வட மாகாணத்திலுள்ள எல்லாத் தொகுதிகளிலும் வெற்றி பெற்ற அதே வேளை கிழக்கு மாகாண தமிழ்த் தொகுதிகளில் கல்குடாத் தொகுதியில் மட்டும் சுமார் 555 வரையிலான வாக்குகளினால் தோல்வியடைந்திருந்தது.

1977 ஆகஸ்ட் மாதம் இரண்டாவது இனக்கலவரம் நடைபெற்றது. இதனால் சுமார் 50,000க்கு மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் தமது வீடுகளை இழந்தனர். பல நூற்றுக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர்.

இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு - 1978

1978ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 7ம் திகதி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் புதிய அரசியல் யாப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரசியல் யாப்பில் தமிழ் மொழிக்கு தேசிய மொழி அந்தஸ்து என்கின்ற விடயத்தை தவிர வேறு எவையும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய வகையில் அமையவில்லை. அதேவேளை பேரினவாத விடயங்களை மேலும் வலுவாக்கும் பொருட்டு அரசியல் யாப்பு இறுக்கமாக்கப்பட்டது. முக்கிய விடயங்களில் அரசியல் யாப்பினை மாற்றவேண்டுமாயின் பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதோடு மக்கள் தீர்ப்பு ஒன்றின் மூலம் மக்களினால் அது அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டது. அதாவது கீழ்வரும் விடயங்களில் இம்முறை பின்பற்றப்படுமெனக் கூறப்பட்டது :

1. இலங்கை ஒரு ஜனநாயக சோசலிஸ்ட் குடியரசு.
2. இலங்கைக் குடியரசு ஓர் ஒற்றையாட்சி நாடாகும்.
3. இலங்கையின் அரசு மதமாகப் பௌத்தமதம் இருக்கும்.
4. இலங்கை குடியரசின் இறைமை சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளை மாற்றுதல்.
5. இலங்கையின் தேசிய தினமாக பெப்ரவரி 4ம் திகதி இருக்கும்.
6. இலங்கையின் தேசியக் கொடியாக சிங்கக் கொடி இருக்கும்.
7. இலங்கையின் தேசிய கீதத்தை மாற்றுதல்.
8. சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம் தொடர்பான ஏற்பாடுகளை மாற்றுதல்.
9. சித்திரவதைக்குள்ளாகாமல் இருப்பதற்கான சுதந்திரத்தினை மாற்றுதல்.

1978ல் புலித் தடைச் சட்டமும், 1979ம் ஆண்டு பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ் இரு சட்டங்களும் தமிழ் மக்களை மிக மோசமாகப் பாதிக்கும் சட்டங்களாக விளங்கின. அதிலும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினால் தமிழர்கள் கொலை செய்யப்படுகின்ற நிலைமையும் வகைதொகையின்றி கைது செய்யப்படுகின்ற நிலைமைகளும் ஏற்பட்டன.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் அறிமுகம் - 1981

1981ம் ஆண்டு பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களினால் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதன்படி இலங்கையிலுள்ள அனைத்து நிர்வாக மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட அபிவிருத்தி

சபைகள் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றிற்கென சில அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டன. இச்சபைகளை தமிழ் மக்கள் அதிகம் வரவேற்காததனாலும் அரசாங்கம் நடைமுறையில் இதனைச் செயற்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளைப் போதியளவு மேற்கொள்ளாமையினாலும் இச்சபைகள் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வாக அமையவில்லை.

1981ம் ஆண்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலின் போது யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டமையும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக் காரியாலயம் எரிக்கப்பட்டமையும் தேர்தலில் வாக்களிப்பின் போது ஏற்பட்ட மோசடிகளும் தமிழ் மக்களைப் பெரிதும் அதிருப்தியடையச் செய்தன. அதேவேளை சிறிய குழுக்களாக இருந்த தமிழ் ஆயுத இயக்கங்கள் பெரிதாக வளரும் போக்கும் காணப்பட்டது.

1983ம் ஆண்டு யூலை மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் 13 இராணுவ வீரர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நாடு முழுவதும் மிகப் பெரிய இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது. மூன்றாவது பெரிய இனக்கலவரம் எனக் கருதப்படுகின்ற இக்கலவரத்தினால், வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். இக்கலவரத்தின் பாதிப்புக்களினால் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுத இயக்கங்களை நோக்கிச் செல்வது அதிகரித்தது. அதேவேளை இந்திய அரசாங்கமும் தமிழ் ஆயுத இயக்கங்களுக்கு ஆயுதங்களும் பயிற்சிகளும் கொடுக்க முன்வந்தது. நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் இந்தியாவில் பயிற்சி பெற்று இலங்கை திரும்பி படைகளுக்கெதிராகப் போரிட்டனர்.

திம்பு மாநாடு - 1985

1985ம் ஆண்டு யூலை 8ம் திகதி இந்தியாவின் முயற்சியினால் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக யூட்டானின் தலைநகரான திம்புவில் மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் தமிழர்கள் சார்பில் தமிழ் அமைப்புக்களான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி (TULF), தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் (LTTE), தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் (TELO), தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் (PLOT), ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (EPRLF), ஈழப்புரட்சி அமைப்பு (EROS) என்பன கலந்து கொண்டன. இலங்கை அரசாங்கத்தின் சார்பில் அப்பொழுது ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் சகோதரரான ஹெக்டர் ஜெயவர்த்தனா தலைமையில் ஒரு குழு கலந்து கொண்டது. தமிழ் அமைப்புக்கள் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக நான்கு அம்சக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய பிரேரணையை முன்வைத்தன. 'திம்புக் கோரிக்கைகள்' என அழைக்கப்படுகின்ற இவை பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன :

1. இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம்.
2. வடக்கும் - கிழக்கும் தமிழ் மக்களின் தாயகம்.
3. தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு.
4. இலங்கையை வாழ்விடமாகக் கொண்ட அனைவருக்கும் பிரஜாவுரிமை.

மாநாட்டில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக கலந்து கொண்டவர்கள் அரசாங்கத்துடன் பேசிய பின்னர் இக்கோரிக்கைகள் தொடர்பாக பதிலளிப்பதாகக் கூறினர். மாநாடு இரண்டாம் தடவையாக ஆகஸ்ட் 12 இல் கூட்டப்பட்ட போது அரசின் சார்பாகக் கலந்து கொண்டவர்கள் தமிழ் அமைப்புகளின் கோரிக்கைகளை ஏற்கமுடியாதெனக் கூறினர். இக்கோரிக்கைகள் ஒரு தனி நாட்டுக்கான கோரிக்கைகளாக இருக்கின்றமையினாலேயே அதனை ஏற்க முடியாது என்றனர். இதற்கிடையில் மாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது யுத்த நிறுத்தத்தை மீறி வவுனியாவில் படையினர் பொது மக்களைத் தாக்கினார்கள் என்பதைக் காரணமாக வைத்து தமிழ் அமைப்புகள் ஆகஸ்ட் 22ம் திகதி பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக் கொண்டு மாநாட்டை விட்டு வெளியேறின.

இதன் பின்னர் 1987ம் ஆண்டுவரை இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதும் அது வெற்றியைத் தரவில்லை. இறுதியில் 1987ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 29ம் திகதி இந்தியாவின் நிர்வாகத்தினால் இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்குமிடையே இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்தியாவின் சார்பில் இந்திய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும் இலங்கையின் சார்பில் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவும் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டனர். இவ்வொப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அரசியல் யாப்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்ட 13வது திருத்தத்தின்படி இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

13வது திருத்தச் சட்டமும் மாகாண சபைகளும்

மாகாண சபைகள் சட்டப்படி இலங்கையில் ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும் ஒவ்வொரு மாகாணசபை உருவாக்கப்பட்டது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டு ஒரு மாகாண சபையாக இயங்கும் என்றும் ஒரு வருடத்தின் பின் கிழக்கு மாகாண மக்கள் வடக்கு மாகாண மக்களுடன் இணைந்திருக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது தொடர்பாக அவர்கள் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படும் எனவும் கூறப்பட்டது.

மாகாண சபைகளுக்கென அதிகாரங்களும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. மாகாண சபைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களில் மாகாண சபைகள் சட்டமியற்றலாம் என்றும் ஒத்தியங்கு பட்டியலில் மாகாண சபைகளும், மத்திய பாராளுமன்றமும் சட்டங்களை இயற்றலாம் எனவும் கூறப்பட்டது. மாகாண நிர்வாகத்துக்குப் பொறுப்பாக ஜனாதிபதியால் ஆளுநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஆளுநருக்கு உதவியாக முதலமைச்சரை தலைவராக கொண்டு ஒரு மாகாண அமைச்சரவையும் உருவாக்கப்பட்டது. இது தவிர ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு மேல்நீதிமன்றமும் உருவாக்கப்பட்டது.

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக மேற்கூறியவாறு மாகாணசபை முறை முன்வைக்கப்பட்டாலும் இம்முறை தமிழ்மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைத் தீர்க்கவில்லை என குற்றஞ்சாட்டி தமிழ் மக்களின் பிரதான அமைப்பான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இதனை நிராகரித்தது. இம்முறையினை அமுல்படுத்தவேன இலங்கைக்கு வந்த இந்திய இராணுவத்தினை எதிர்த்தும் புலிகள் போர் புரிந்தனர். இலங்கை அரசாங்கம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அல்லாதவர்களைக் கொண்டு 15 மாதங்கள் வட - கிழக்கு மாகாண சபையை இயக்கியிருந்தாலும் இந்திய இராணுவம் வாபஸ் பெற்றதைத் தொடர்ந்து நடைமுறையில் அதனால் இயங்க முடியவில்லை. இதைவிட தமிழ் மக்களின் பல்வேறு அமைப்புகளும் இம்முறை தமிழ் மக்களுக்குப் போதியளவு அதிகாரப் பங்கீட்டினை வழங்கவில்லை எனவும் தமிழ் மக்களின் விருப்பப்படி வடக்கு - கிழக்கு நிரந்தரமாக இணைக்கப்படவில்லை எனவும் குற்றஞ்சாட்டினர். இவ்வாறு பல பக்கங்களிலிருந்தும் வந்த எதிர்ப்புக்களால் இம்மாகாணசபை முறை வெற்றியளிக்கவில்லை. 1988 - 1990 வரை இயங்கிய வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையும் 1990ன் பின் இயங்கவில்லை.

1990ம் ஆண்டு இந்தியாவில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியின் கையிலிருந்து ஆட்சியதிகாரம் வி.பி.சிங் தலைமையிலான தேசிய முன்னணியின் கைகளுக்கு சென்றது. இதனை தொடர்ந்து இலங்கையிலிருந்து இந்திய ராணுவம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. இதனால் ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலம் வடக்கு - கிழக்கின் ஆதிக்கம் புலிகளின் கைகளுக்குச் சென்றது.

1990ல் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடையில் மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பித்தது. 1991ல் இந்தியாவில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவரான ராஜீவ் காந்தி கொல்லப்பட்டார். இக்கொலைக்கு புலிகளே காரணம் என இந்தியா குற்றம் சாட்டியிருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் தலையிடுவதை இந்தியா நிறுத்திக் கொண்டது.

1993 மே 1ம் திகதி ஜனாதிபதியாக இருந்த பிரமேதாசா கொல்லப்பட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து பிரதமராக இருந்த டி.பி.விஜயதுங்க ஜனாதிபதியானார்.

1994ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலும் பொதுத் தேர்தலும் நடைபெற்றது. இத்தேர்தலில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா தலைமையில் போட்டியிட்டது. தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால்

சமாதானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என அது உத்தரவாதமளித்தது. முதலில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அதிகளவிலான ஆசனங்களைப் பெற்ற போதும் தனித்து ஆட்சியமைக்கக் கூடிய பெரும்பான்மை பலத்தினைப் பெறாததினால் சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் ஆதரவுடனும் மலையக மக்கள் முன்னணியின் ஆதரவுடனும் ஆட்சியமைத்தது.

1994ல் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியின் தலைவியான சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க சமாதானத்தை கோஷமாக வைத்து போட்டியிட்டார். இத்தேர்தலில் 62.5% வாக்குகளைப் பெற்று அமோகமாக வெற்றியீட்டினார். சமாதானக் கோஷம் முன்வைக்கப்பட்டதால் வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்கள் இவருக்கு அமோக ஆதரவை அளித்தனர்.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்ததும் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தியது. ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலம் இரு தரப்புக்குமிடையே யுத்த நிறுத்தமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும் தமது கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டது எனக் கூறி புலிகள் யுத்தநிறுத்தத்தை முறித்துக் கொண்டனர். இதைத் தொடர்ந்து 3வது ஈழயுத்தம் ஆரம்பமானது.

யுத்தம் ஒரு பக்கத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது அரசாங்கம் மறுபக்கத்தில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. இதனடிப்படையில் 1995ம் ஆண்டு ஒரு அரசியல் தீர்வு யோசனையை முன்வைத்தது. இத்தீர்வு யோசனையின் அடிப்படையில் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக பிராந்திய சபைகளை உருவாக்கப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டது.

7

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தீர்வு யோசனைகள்

முன்றாவது ஈழப்போர் 1995 ஏப்பிரலில் ஆரம்பமானது. இதனைத் தொடர்ந்து புலிகளுடனான அரசாங்கத்தின் பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவுக்கு வந்தன. எனினும் சமாதான முயற்சிகளில் தாம் தொடர்ந்தும் அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் சர்வதேச ரீதியில் தம் பக்கத்தை நியாயப்படுத்துவதற்காகவும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளை அரசு முன்வைக்க முனைந்தது.

1995 ஆகஸ்டில் தீர்வு யோசனைகள் அடங்கிய முதல் வரைவு முன்வைக்கப்பட்டது. இவ் யோசனைகளில் பிராந்திய சபைகளை கலைக்க முடியாமல், வெளிநாட்டு வர்த்தகம் போன்ற விடயங்களை சிங்கள தீவிரவாதிகளும் பௌத்த மத குருமாரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இதனால் பிராந்திய சபைகளுக்கிருந்த அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டு 1996 ஜனவரியில் இரண்டாவது வரைவு முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்வரைவும், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையினை மாற்றதல் போன்ற ஏனைய யாப்பு சீர்த்திருத்தங்களும் சேர்த்து 1997 அக்டோபரில் "அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான அரசாங்க ஆலோசனைகள்" எனும் அறிக்கை அரசாங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் நகல் அறிக்கை பாராளுமன்றத்திலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அரசியல் யாப்பு சீர்த்திருத்தத்துக்கான சகல கட்சிகளடங்கிய தெரிவுக்குழுவில் ஒரு இணக்கமான உடன்பாட்டுக்கு வர முடியாமையினாலேயே தன்னிச்சையாக பாராளுமன்றத்தில் இதனை சமர்ப்பியதாக அரசு அறிவித்தது.

தீர்வு யோசனைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்

தீர்வு யோசனையின் முக்கிய அம்சங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் :

1. பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்
2. அதிகாரப் பங்கீடு
3. பிராந்திய சட்டத்துறை
4. பிராந்திய நிர்வாகத்துறை
5. பிராந்திய நீதித்துறை
6. பிராந்தியங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள்.

1. பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்

இலங்கை இறைமை கொண்ட ஒரு குடியரசாகும் என்றும் இவ் இலங்கைக் குடியரசு கலைக்கப்பட முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியமாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்படி தலைநகர் பிரதேசம் தவிர்ந்த ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைகள் அமைக்கப்படுமெனவும், வடக்கு - கிழக்கைப் பொறுத்தவரை வடமாகாணம் தனிப் பிராந்தியமாக இருக்குமெனவும் கிழக்கு மாகாணம் தொடர்பாக பின்வரும் வகைகளில் முடிவுகள் எடுக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் வாழும் மக்கள் வட மாகாணத்துடன் இணைந்திருக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது தொடர்பாக இவ்விரண்டு மாவட்ட மக்கள் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும். இவ்வாக்கெடுப்பில் வடக்குடன் இணைந்திருப்பதை அம்மக்கள் விரும்பினால் அவற்றை இணைத்து வடக்கு கிழக்குப் பிராந்தியம் ஒன்றாகவும்; அம்பாறை மாவட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட தென் கிழக்குப் பிராந்தியம் இன்னொன்றாகவும் இருக்கும் என கூறப்பட்டது. மக்கள் இணைந்திருக்க சம்மதம் தெரிவிக்காவிடில் வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்கள் தனித்தனிப் பிராந்தியங்களாக இருக்குமெனவும் கூறப்பட்டது. தென் கிழக்குப் பிராந்தியம் உருவாக்கப்படின் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்திலுள்ள அம்பாறைத் தொகுதிச் சிங்கள மக்கள் தென் கிழக்குப் பிராந்தியத்துடன் இணைந்திருக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது தொடர்பாக அவர்கள் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும் எனவும் கூறப்பட்டது. இதில் அவர்கள் சம்மதிக்காவிடில் அம்பாறைத் தொகுதி தனிப் பிராந்தியமாகவோ அல்லது அருகிலுள்ள ஊவாப் பிராந்தியத்துடன் இணைந்தோ செயற்படலாம் எனவும் கூறப்பட்டது :

பிராந்திய சபை அல்லது பிராந்திய நிர்வாகம் எதுவும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பின்வரும் முயற்சிகளில் இறங்கவோ, ஆதரிக்கவோ ஊக்குவிக்கவோ, எத்தனிக்கவோ கூடாது எனவும் கூறப்பட்டது.

- (அ) இலங்கைக் குடியரசிலிருந்து ஏதேனும் பிராந்தியம் அல்லது பிராந்தியங்கள் வேறாக பிரிந்து போதல்.
- (ஆ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் இடப்பரப்பினை மாற்றாதல்.
- (இ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் எல்லைகளை மாற்றாதல்.
- (ஈ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் பெயரை அல்லது பெயர்களை மாற்றாதல்.
- (உ) பிராந்தியத்திலிருந்து ஒரு பிரதேசத்தினை தனி வேறாக்குதல் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான பிராந்தியங்களை அல்லது பிராந்தியங்களின் பாகங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அல்லது ஏதேனும் பிரதேசத்தினை ஏதேனும் பிராந்தியத்தின் ஒரு பாகத்தினை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் புதியதொரு பிராந்தியத்தினை அமைத்தல்.

2. அதிகாரப் பங்கீடு

இத்தீர்வு யோசனையின் மூலம் அதிகாரங்கள் மத்திய அரசுக்கும் பிராந்திய சபைகளுக்குமிடையே பங்கிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஒதுக்கிய நிர்வல் (மத்திய அரசுக்குரியது) பிராந்திய நிர்வல் (பிராந்திய சபைக்குரியது) என இருவகை அட்டவணைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) ஒதுக்கிய நிர்வல் : மத்திய அரசுக்குரிய ஒதுக்கிய நிர்வல் பாதுகாப்பு, தேசிய பந்தோபஸ்து, தேசிய பொலிஸ் படை, பாதுகாப்புப் படைகள், குடிவரவு - குடியகல்வு மற்றும் பிரஜாவுரிமை, வெளிநாட்டலுவல்கள், நாணயம் வெளியிடல் என்பன உட்பட 63 விடயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) பிராந்திய நிர்வல் : பிராந்திய சபைகளுக்குரிய பிராந்திய நிர்வல் சுகாதாரமும் சதேச வைத்தியமும், தேசியப் பாடசாலைகளும் தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களும் தவிர்ந்த உயர்கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகள், கமத்தொழிலும் கமநலக் சேவைகளும், நீர்ப்பாசனம், விவங்கு வேளாண்மை, பிராந்திய பொலிஸ் சேவை உட்பட 46 விடயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

3. பிராந்திய சட்டத்துறை

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் உருவாக்கப்படும் பிராந்திய சபைகளே பிராந்திய சட்டத்துறைக்கு பொறுப்பாக இருக்கும். பிராந்திய சபையின் உறுப்பினர் தொகை, அப்பிராந்தியத்தின் பரப்பளவு, சனத்தொகை என்பவற்றிற்கேற்ப தீர்மானிக்கப்படும். இவ்வறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை நடைபெறும் தேர்தல் மூலம் மக்களினால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். உறுப்பினர்களில் அரைவாசிப் பேர் தேர்தல் தொகுதி ரீதியாகவும் மீதி அரைவாசிப் பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். பிராந்திய சபையின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகளாகும். எனினும் இடைக்காலத்தில் முதலமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் ஆளுநர் பிராந்திய சபையைக் கலைக்கலாம்.

அதிகாரங்கள் : பிராந்திய நிரலிலுள்ள எவ்விடயங்கள் தொடர்பாகவும் பிராந்திய சபைகள் சட்டங்களை இயற்றலாம். பிராந்திய சபைகளினால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் பிராந்திய சபையின் சபாநாயகரின் ஒப்புதலுடன் சட்டமாக அமுலுக்கு வரும். பிராந்திய சபைகளினால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானதா? என பரிசீலனை செய்வது பிராந்திய சட்ட மா அதிபரின் கடமையாகும். முரணாக இருப்பின் அதுபற்றிய அபிப்பிராயத்தினை அவர் ஆளுநருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் தெரிவித்தல் வேண்டும். இவ் அபிப்பிராயத்தைப் பொருட்படுத்தாது சட்டம் நிறைவேற்றப்படின பிராந்திய சட்டமா அதிபர் இவ் அபிப்பிராயத்தினை உயர் நீதி மன்றத்துக்கு தெரிவித்தல் வேண்டும்.

நிர்வாகத் துறை தொடர்பாக பிராந்திய நிர்வாகத்துக்கு பொறுப்பான முதலமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை பிராந்திய சபைக்கு கூட்டாக பொறுப்புடையதாகும். அமைச்சர்கள் தாம் மேற்கொள்ளும் கருமம் தொடர்பாக பதில் அளிக்க வேண்டியவர்கள் ஆவர். மேலும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்று பிராந்திய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் அமைச்சரவை முழுமையாக பதவி விலக வேண்டும். பிராந்திய அமைச்சரவையின் கொள்கை விளக்க உரை பிராந்திய சபையில் தோற்கடிக்கப்படுகின்ற போதும் அமைச்சரவை பதவி விலகும்.

4. பிராந்திய நிர்வாகத்துறை

பிராந்தியத்தின் பெயரளவு நிர்வாகப் பொறுப்பினராக ஆளுநர் விளங்குவார். உண்மையில் நிர்வாகப் பொறுப்பிற்குரியதாக முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை விளங்கும். ஒவ்வொரு அமைச்சரினதும் தலைமையில் அத்துறைகளுக்குப் பொறுப்பான நிறைவேற்றுக் குழுக்களும் இயங்கும்.

அ. ஆளுநர்

ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைக்கும் ஒவ்வொரு ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார். இவர் பிராந்திய முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார். இவரின் பதவிக்காலம் 5 வருடங்கள் ஆகும். இடைக்காலத்தில் அரசியல் யாப்பு மீறல், அதிகார துஷ்பிரயோகம், தர்நடத்தை, ஊழல், இலஞ்சம், ஒழுக்க மீறல் போன்றவற்றில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது பல தொடர்பாக குற்றஞ்சாட்டி அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். இது தொடர்பான குற்றப்பிரேரணையில் சபை முழு உறுப்பினர்களில் 1/3 பங்கினர் கையொப்பமிடப்பட்டதாகவும், முழு உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை வாக்குகளைக் கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இத் தீர்மானத்திற்கு அமைய ஜனாதிபதி ஆளுநரை பதவியிலிருந்து நீக்குவார்.

ஆளுநராக நியமிக்கப்படும் ஒருவர் ஜனாதிபதி முன் சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தல் வேண்டும்.

பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தின் மூலம் அல்லது தீர்மானத்தின் மூலம் ஆளுநரின் சம்பளத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

அதிகாரங்கள்

(i) சட்டத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் : பிராந்திய சபையைக் கூட்டுதல், கலைத்தல், ஒத்திவைத்தல், பிராந்திய சபையில் கொள்கை விளக்க பிரசங்கத்தை மேற்கொள்ளல், பிராந்திய சபையில் தேவையான போது உரையாற்ற்தல், செய்திகள் விடுத்தல் போன்றன ஆளுநரின் சட்டத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் ஆகும்.

(ii) நிர்வாகத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் : பிராந்திய முதலமைச்சரை நியமித்தல், வாக்கு விகிதாசாரப்படி கட்சிகளால் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்களால் அமைச்சர்களாக அங்கீகரித்தவர்களை நியமித்தல், பிராந்திய நிர்வாகத்தின் சார்பில் ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளுதல், பிராந்திய சட்டமா அதிபர் போன்ற பிராந்திய உயர் பதவிக்கான ஆட்களை நியமித்தல், பிராந்திய நிர்வாகத்திற்கும் மத்திய நிர்வாகத்திற்கு மிடையே பாலமாக இருத்தல், போன்றன ஆளுநரின் நிர்வாகத் துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் ஆகும்.

(iii) நீதித்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் : பிராந்திய சபையின் நியதிச்சட்டங்கள், பிராந்திய சபைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக குற்றமிழைத்தவர்கள் விடயத்தில் மன்னிப்பு வழங்குதல், தண்டனையைக் குறைத்தல் என்பன ஆளுநரின் நீதித்துறை தொடர்பான அதிகாரங்களாகும். எனினும் இவ் அதிகாரத்தினை பிராந்திய சபையின்

சபாநாயகர், பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அல்லது அவரினால் நியமிக்கப்பட்ட வேறு எவராவது மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி, பிராந்திய சட்டமா அதிபர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

மேற்கூறியவாறு சட்ட, நிர்வாக, நீதி அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த போதும் அரசியல் யாப்பு தந்துணிகளாக செயற்படலாம் அல்லது வேறுவகையில் செயற்படலாம் என அங்கீகரித்தவற்றைத் தவிர ஏனைய விடயங்களில் அமைச்சரினதும் பிராந்திய அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் பேரிலேயே செயற்படுதல் வேண்டும். இதனால் பெரும்பாலான விடயங்களைப் பொறுத்த வரை ஆளுநர் ஒரு பெயரளவு நிர்வாகியாகவே தொழிற்படுகின்றார்.

ஆ. பிராந்திய அமைச்சரவை

பிராந்திய நிர்வாகத்தில் ஆளுநருக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு அமைச்சரவை உருவாக்கப்படும். அமைச்சரவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை பிராந்தியங்கள் தொடர்பாக பின்வருமாறு காணப்படும் (முதலமைச்சர் நீங்கலாக):

பிராந்தியம்	அமைச்சரவை உறுப்பினர் எண்ணிக்கை
மேற்கு பிராந்தியம்	06
மத்திய பிராந்தியம்	06
தெற்கு பிராந்தியம்	06
வட மத்திய பிராந்தியம்	04
வட மேற்கு பிராந்தியம்	06
சப்பிரகமுவ பிராந்தியம்	04
ஊவா பிராந்தியம்	04
அம்பாறை தொகுதி சேர்க்கப்பட்ட	
ஊவா பிராந்தியமாயின்	05
வடகிழக்கு பிராந்தியம்	06
தென்கிழக்கு பிராந்தியம்	02
வடக்கு தனிப்பிராந்தியமாயின்	05
கிழக்கு தனிப்பிராந்தியமாயின்	05
அம்பாறை தொகுதி தனிப் பிராந்தியமாயின்	02

அமைச்சரவையின் தலைவராக முதலமைச்சர் விளங்குவார். பொதுத் தேர்தலைத் தொடர்ந்து வரும் பிராந்திய சபையில் பெரும்பான்மை உறுப்பினரின் ஆதரவைப் பெற்ற உறுப்பினரை முதலமைச்சராக ஆளுநர் நியமிப்பார். தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் ஏதாவது ஒரு கட்சியின் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருப்பின் சபையிலுள்ள அக்கட்சியின் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் தலைவரை முதலமைச்சராக நியமிப்பார். ஏனைய அமைச்சர்கள் தேர்தலில் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் வீதாசாரத்தின் அடிப்படையில் அக்கட்சிகளில் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்களில் இருந்து நியமிக்கப்படுவார்கள்.

இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் போது அதற்கான சம்மதத்தினையும் உறுப்பினர்களின் பெயர்களையும் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் வழங்குதல் வேண்டும்.

முதலமைச்சர் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் அங்கீகரித்த உறுப்பினர்களுடன் கலந்தாலோசித்து அவர்களுக்குரிய அமைச்சுக்களை ஒதுக்குதல் வேண்டும். அதன் பின்னரே அவர்களை அமைச்சர்களாக ஆளுநர் நியமிப்பார்.

அமைச்சரவை பிராந்திய சபைக்கு கூட்டாக பொறுப்புடையதாக இருக்கும். அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்றை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அதனை பதவி நீக்கும் அதிகாரம் பிராந்திய சபைக்கு உண்டு.

பிராந்திய அமைச்சரவையின் பணிகளும் கடமைகளும்

பிராந்திய நிர்வாகத்தில் ஆளுநர் பெயரளவு நிர்வாகியாக இருப்பதால் அமைச்சரவையே உண்மையான நிர்வாகமாக தொழிற்படுகின்றது. முதலமைச்சரே நிர்வாகத் துறையின் உண்மைத் தலைவராவார்.

பிராந்திய சபை இயற்றும் சட்டங்களுக்கு ஏற்ப பிராந்திய நிர்வாகத்தினை கொண்டு நாடாத்துவதே பிராந்திய அமைச்சரவையின் பிரதான கடமையாகும். நிர்வாகப் பணியினை அமைச்சுக்களுக்குரிய நிறைவேற்றுக் குழுக்களின் மூலமாக அது செயற்படுத்தும். இது விடயத்தில் நிறைவேற்றுக் குழுக்கள் வழங்கும் முன் மொழிவுகள், ஆலோசனைகள் என்பவற்றை அமைச்சரவை கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மேலும் பிராந்திய சபைக்கான மசோதாக்களை உருவாக்குதல், பிராந்திய சபையில் அதனை அறிமுகப்படுத்தி நிறைவேற்ற உதவுதல், பிராந்திய அபிவிருத்தி வேலைகளை திட்டமிடல், அது தொடர்பான ஒப்பந்தங்களை உருவாக்க உதவுதல் என்பவையும் பிராந்திய அமைச்சரவையின் கடமையாகும்.

(இ) நிறைவேற்றுக் குழுக்கள்

டொனமூர் அரசியல் யாப்பில் காணப்பட்டது போன்ற நிர்வாகக்குழு முறை இங்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இவை நிறைவேற்றுக் குழுக்கள் என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு அமைச்சுக்கும் ஒவ்வொரு நிறைவேற்றுக் குழு அமைக்கப்பட்டது.

தேர்தல் முடிந்ததைத் தொடர்ந்து பிராந்திய சபை கூட்டும் முதலாவது கூட்டத்தில் சபாநாயகர் தெரிவினை அடுத்து இந்த நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். சபாநாயகர் தவிர்ந்த ஏனைய உறுப்பினர்கள் அமைச்சுக்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப குழுக்களாக நியமிக்கப்படுவர். இயலுமானவரை ஒவ்வொரு குழுவும் சமமான எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். தெரிவு செய்வதற்கான நடைமுறை, தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களை குறிப்பிட்ட நிர்வாகக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களை இடம்மாற்றும் நடைமுறை, என்பவற்றை சபையின் நிலையியற் கட்டளைக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளலாம். நிலையியற் கட்டளைகள் இல்லாதவிடத்து சபாநாயகரின் தீர்மானத்திற்கு இணங்க மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட அமைச்சுக்கான அமைச்சர் அதன் நிறைவேற்றுக் குழுவின் தலைவராக விளங்குவார். நிறைவேற்றுக் குழுவின் தீர்மானங்களையும் ஆலோசனைகளையும் அமைச்சரவைக்கு கொண்டு செல்வது அமைச்சர்களின் கடமையாக இருக்கும்.

நிறைவேற்றுக் குழுக்களே குறிப்பிட்ட அமைச்சுக்களை ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களினதும் பணிகளினதும் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக இருக்கும்.

5. பிராந்திய நீதித்துறை

(அ) மேல் நீதிமன்றம்

பிராந்திய நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பாக பிராந்திய மேல் நீதிமன்றங்கள் விளங்கும். இதற்காக ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு மேல் நீதிமன்றம் உருவாக்கப்படும்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை பிரதம நீதியரசரின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்த பின்னர் ஜனாதிபதி நியமிப்பார். இவர்களில் சிரேஷ்ட நீதிபதியாக இருக்கும் ஒருவரை பிரதம நீதியரசர் பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிப்பார். இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் நீதிபதிகள் தேசிய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் சிபார்சின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நீக்கப்படலாம்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயது 65 ஆகும். எனினும் ஓய்வுதய தகைமைக் காலத்திற்கு சேவையாற்றிய பின் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் ஓய்வு பெறலாம்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்

1. பிராந்தியத்தினுள் விடப்படுகின்ற தவறுகளை விசாரணை செய்தல்.
2. பிராந்தியத்தினுள் செயற்படுகின்ற நீதிவான் நீதிமன்றங்கள், ஆரம்ப நீதிமன்றங்கள் என்பவற்றின் தீர்ப்புக்கள் தொடர்பான மேன்முறையீடுகளை விசாரணை செய்தல்.
3. 1978ம் ஆண்டு யாப்பின் படி மாகாண மேல் நீதிமன்றத்துக்கு பொறுப்பாக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பில் விசாரணை செய்தல்.
4. பாராளுமன்றம் அல்லது பிராந்திய சபைகள் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்பட்ட விடயங்கள்.
5. பிராந்தியத்திற்குள் சட்ட விரோதமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆட்கள் தொடர்பில் ஆட்கொண்ட எழுத்தாணைகளை விடுத்தல்.
6. பாராளுமன்றச் சட்டம் அல்லது பிராந்திய சபைகளின் சட்டம் தொடர்பாக பிராந்தியத்தினுள் அதனைப் பிரயோகிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு அல்லது ஆட்களுக்கு எதிராக உறுதிகோள் எழுத்தாணை, தடையீட்டெழுத்தாணை, ஆணையீட்டெழுத்தாணை, யாதூரிமை எழுத்தாணை என்பவற்றை விடுத்தல்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக அதன் வழக்குகளின் தன்மைக்கேற்ப மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது உயர் நீதிமன்றத்திற்கோ மேன் முறையீடு செய்யலாம்.

(ஆ) பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொரு நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படும். பிரதம நீதியரசர் பிராந்தியங்களிலுள்ள நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு அடுத்தடுத்து கிட்டவுள்ள பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவை வர்த்தமானி கட்டளை மூலம் உருவாக்கலாம்.

பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவுக்கான உறுப்பினர்களை பிரதம நீதியரசர் பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் அதி சிரேஷ்ட நீதிபதிகளிலிருந்து நியமிப்பார்.

குழுவின் எண்ணிக்கை 3 ஆக இருக்கும். மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவராக விளங்குவார்.

அடுத்தடுத்த இரு பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படின் அவ் ஆணைக்குழு அவ்விரு பிராந்தியங்களினது மேல்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளையும் அப்பிராந்தியங்களின் அடுத்த அதி சிரேஷ்ட நீதிபதியையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டுக்கு மேற்பட்ட அடுத்தடுத்து கிட்டிய பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படி அங் ஆணைக்குழு அவ்விரு பிராந்தியங்களினது மேல் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளையும் அப்பிராந்தியங்களின் அடுத்த அதி சிரேஷ்ட நீதிபதியையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இவ் ஆணைக்குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் அதி சிரேஷ்ட மேல் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி தலைவராக விளங்குவார்.

பிராந்திய நீதிச்சேவை உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளம் பாராளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு திரட்டு நிதியின் மீது பொறுப்பாக்கப்படும்.

பிராந்தியத்திற்குட்பட்ட நீதித்துறை அலுவல்களின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, பதவி நீக்கம், மற்றும் ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் என்பவற்றுக்கு பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு பொறுப்பானதாகும். இதைவிட பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவர் அல்லது தலைவரினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட பிராந்திய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி பிராந்தியத்திலுள்ள முதனிலை நீதிமன்றம் எதனையும் அல்லது அத்தகைய நீதிமன்றத்தில் பேணப்பட்டு வரும் பதிவேடுகள், இடாப்புகள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றை பரிசீலனை செய்வதற்கும் விசாரணை செய்வதற்கும் பூரண அதிகாரமுடையவராக விளங்குவார்.

(இ) பிராந்திய சட்டமா அதிபர்

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொரு பிராந்திய சட்டமா அதிபர் நியமிக்கப்படுவார். ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் பிராந்திய ஆளுநர், தொழில் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவரும், நடத்தையில் உயர் தராதரத்தைக் கொண்டவரும், பிராந்தியத்தில் வசிப்பவருமான சட்டத்தரணி ஒருவரை பிராந்திய சட்டமா அதிபராக நியமிக்கலாம்.

இவருடைய பதவிக்காலம் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆளுநர் விரும்பும் காலம் வரை பதவி வகிக்கக்கூடியவராக விளங்குவார். இவரது சம்பளமும் ஆளுநரால் தீர்மானிக்கப்படும்.

கடமைகள் : ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சரவை என்போருக்கு சட்ட விடயங்கள் தொடர்பான ஆலோசனை வழங்குதல், ஆளுநரால் பிராந்திய சட்டமா அதிபருக்கென காலத்துக் காலம் ஒதுக்கப்பட்ட சட்ட விடயங்கள் பற்றி ஆலோசனை வழங்குதல், பிராந்திய சபை நிறைவேற்றும் நியதிச்சட்டங்கள் அரசியலமைப்புக்கு முரணானதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்தல், பிராந்திய நியதிச்சட்டம் முரண்படின் அதுபற்றி பிராந்திய சபாநாயகருக்கு அறிவித்தல், பிராந்திய சட்டமா அதிபரின் கருத்தையும் மீறி முரண்படும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படின் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு முறையிடுதல் என்பன பிராந்திய சட்டமா அதிபரின் கடமையாகும்.

6. பிராந்தியங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள்

(அ) அரசகாணி, நீர் நிலைகள் மற்றும் கனிப்பொருட்கள் :

எல்லாக் காணிகளும், ஆள்புல நீர்ப்பரப்புக்குள்ளான சமுத்திரத்திற்கடியில் இருக்கும் எல்லாக் கனிப்பொருட்களும், வேறு பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்களும், கண்ட மேடு சம்பந்தமான உரிமைகளும், குடியரசின் புறநீங்கலான பொருளாதார வலயம் சம்பந்தமான உரிமைகளும், தொடர்ந்தும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரித்துடையவையாக இருக்கும். கனிப்பொருள் மூலவளங்கள், எண்ணெய் வயல்கள், பெற்றோலியம் மற்றும் பெற்றோலிய உற்பத்திப் பொருட்கள் என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி அபிவிருத்தி செய்தல், அகழ்தல் என்பன உட்பட சுரங்கங்களும் கனிப்பொருட்களும் அவற்றின் மீதான அரசரிமைப் பணங்களின் சேகரிப்பும் தொடர்ந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கும்.

எனினும் ஒரு பிராந்தியத்திற்கு உள்ளே இருக்கும் அரசு காணிகள் அப்பிராந்தியத்திற்கு உரித்தானதாக இருக்கும். பிராந்திய சபைகள் அதற்கென அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட விடயங்களில் அதனைப் பயன்படுத்தலாம். இந்த வகையில் பிராந்திய நிர்வாகம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் காணிக் குத்தகை, காணி கை மாற்றல், காணிப்பயன்பாடு, காணிக் குடியேற்றம், காணிச்சீர்த்திருத்தம் என்பன உட்பட அத்தகைய காணிகள் தொடர்பான விடயங்களில் உரிமைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கு உரித்துடையதாக இருக்கும்.

காணிக் குடியேற்றத்திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை முதன்மையிடம் முதலில் மாவட்டத்திலுள்ள ஆட்களுக்கும், பின்னர் அப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஆட்களுக்கும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கமானது மத்திய அரசாங்கத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களுக்கான தேவைகளுக்கு பிராந்தியத்திலுள்ள அரசு காணி தேவைப்பட்டால் பிராந்திய நிர்வாகத்தின் ஆலோசனையுடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிராந்திய நிர்வாகம் அத்தகைய தேவைப்பாட்டிற்கு இணங்குதல் வேண்டும்.

பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசன கருத்திட்டங்கள் மத்திய அரசினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். மீளக்குடியமர்த்தல் உட்பட அனைத்து விடயங்களும் மத்திய அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும். எனினும் இது விடயத்தில் கருத்திட்டங்களினால் நன்மையடையும் பிராந்திய முதலமைச்சர்களின் ஆலோசனையுடனேயே இவை மேற்கொள்ளப்படும்.

(ஆ) சட்டமும் ஒழுங்கும் : பாதுகாப்பு, தேசிய பந்தோபஸ்து, நிரந்தர விசேட உதவி, இராணுவபடைகளைத் திரட்டல், தாபித்தல், பேணுதல் என்பன பிரத்தியேகமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும்.

சட்டமும் ஒழுங்குமையையும் பிராந்தியங்களுக்கு பரவலாக்கப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும். இது பிராந்தியத்தில் பொது மக்களின் ஒழுங்குமையை பேணுவதுடன் அது தொடர்பான பொலிஸ் தத்துவங்களை பிரயோகித்தலையும் உள்ளடக்கும்.

பிராந்தியத்தில் சட்டத்தையும் ஒழுங்குமையையும் பேணுவதற்காக பிராந்திய பொலிஸ் சேவையொன்று உருவாக்கப்படும். இதன் தலைவராக பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர் விளங்குவார். இவர் முதலமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவையானது பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர், பிராந்திய பிரதிப் பொலிஸ் ஆணையாளர்கள், பிராந்திய சிரேஷ்ட பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், உதவிப் பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், பிரதம பரிசோதகர்கள், பொலிஸ் பரிசோதகர்கள், சார்ஜன்கள், கான்ஸ்டபிள்கள் அத்துடன் வேறு பதவி நிலையினர்கள் என்போரைக் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் தேசிய பொலிஸ் சேவையிலிருந்து பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களாகவோ, பிராந்தியத்தில் ஆட்சிரட்டல் மூலம் சேர்க்கப்பட்டவர்களாகவோ இருக்கலாம்.

பிராந்திய சேவையாற்றும் எல்லா பொலிஸ் அலுவலர்களும் அப்பிராந்தியத்துக்கான பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளரின் கீழ் பணிபுரிதல் வேண்டும்.

பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர் பிராந்தியத்தில் பகிரங்க ஒழுங்குமையைப் பேணுதல் தொடர்பில் முதலமைச்சருக்குப் பொறுப்பாயிருப்பதோடு அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவையானது மத்திய அரசாங்கத்திற்குரிய விடயங்களைத் தவிர பிராந்தியத்தில் புரியப்படும் எல்லாத் தவறுகளையும் தடுப்பதற்கும், கண்டுபிடிப்பதற்கும் புலனாய்வு செய்வதற்கும் பொறுப்பாக இருக்கும். இக்கடமைகளை மேற்கொள்ளும் போது பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும், கண்காணிப்பின் கீழும், பிராந்திய பொலிஸ் சேவை இருக்கும்.

பிராந்திய முதலமைச்சர் பிராந்தியத்தில் பகிரங்க ஒழுங்குமையைப் பேணுவதற்கு தேசிய பொலிஸ் சேவையின் உதவியையும் நாடலாம். தேசிய பொலிஸ் ஆணையாளர் அவசியமாக தேவையான ஆளணியினரை செயலில் ஈடுபடுத்துவார்.

பிராந்திய அரசின் வேண்டுகோளின் பேரில் பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கு தனித்துவமிக்க முகவராண்மைகளின் சேவையையும் தொழில்நுட்ப உதவியையும் அளிப்பது தேசிய பொலிஸ் சேவையின் கடமையாகும்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கான சுடுபடைக்கலங்கள், படைக்கலங்கள், வெடிமருந்துகள், ஆயுதங்கள், வேறு உபகரணங்கள் என்பவற்றின் இயல்பும், வகையும் தொகையும் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவால் தீர்மானிக்கப்படும்.

(இ) பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழு : ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அமைக்கப்படும். இதில் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர், பிராந்திய முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்படும் ஒரு உறுப்பினர், 3 பிரதான சமூகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 3 உறுப்பினர்கள், என்போர் அங்கம் வகிப்பர்.

பிராந்தியத்தின் ஆளுநர் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களுடனான கலந்தாலோசனையின் பின்னர் அவர்களில் ஒருவரை குழுவின் தலைவராக நியமிப்பார்.

பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழு பிராந்திய பொலிஸ் சேவையிலுள்ள அலுவலர்களின் ஆட்சேர்ப்பு, இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, என்பவற்றிற்கு பொறுப்பாக இருக்கும்.

(ஈ) வெளிநாட்டு கடன், வெளிநாட்டு முதலீடுகள் : பிராந்திய அரசுகள் பிராந்திய திரட்டு நிதிப் பொறுப்பின் மீது வெளிநாட்டுக் கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனினும் இக்கடன் பெறுகைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி அமைச்சரினால் விதிக்கப்பட்ட வரையறைக்குள்ளானதாக இருப்பதோடு அவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இது தொடர்பாக ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டிலும் மத்திய நிதியமைச்சர் வரையறைகளை விதிப்பார். இவ் வரையறைகளை விதிக்கும் போது மத்திய நிதியமைச்சர் பணக்கொள்கைத் தேவைகளையும், பண ஸ்திரப்பாட்டின் தேவைகளையும், ஒவ்வொரு பிராந்திய நிர்வாகத்தினதும் பணத்தை மீளச் செலுத்தும் திறனையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சர்வதேச மானியங்கள் தொடர்பாகவும், வெளிநாட்டு அபிவிருத்தி உதவி தொடர்பாகவும், பிராந்திய அரசுகள் மேற்கொள்ளும் உடன்படிக்கைகள் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும், அமைச்சரவையினால் காலத்திற்குக் காலம் முன்வைக்கப்படும் வெளிநாட்டு உதவி மீதான சர்வதேச கொள்கைகளுக்கு இணங்கியதாகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

(உ) கல்வி : உயர்கல்வி, கல்வி பற்றிய பிராந்திய கொள்கையும், ஆராய்ச்சியும், தேசியப் பாடசாலைகள், தேசியப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருக்கும். இவை நிங்கலாக

சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலைகள் என்பவற்றை முகாமை செய்தல், கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகளை மேற்கொள்ளுதல், பரீட்சைக்கான ஆகக்குறைந்த நியமங்களை விதித்தல், பாடவிதானம், மற்றும் ஆசிரியர் தகைமைகளும், ஆசிரியர் பயிற்சியும், போன்றன பிராந்திய அரசின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்.

(ஊ) நிதி வசதிகளைப் பெறுதல் : உள்ளூர் வரிகள், பிராந்திய அரசின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், காலத்திற்குக் காலம் வரவு செலவுத் திட்டம் மூலம் மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் நிதிகள், வெளிநாட்டு அபிவிருத்தி உதவிகள், மானியங்கள் மற்றும் கடன் என்பவற்றிற்குடாக பிராந்திய அரசுகள் நிதி வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

மத்திய வரவு - செலவுத்திட்டத்தின் மூலம் நிதி உதவிகளைப் பிராந்திய அரசுகள் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மத்திய மட்டத்தில் ஒரு நிதி ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படும். இவ் நிதி ஆணைக்குழுவில் மூன்று பெரிய சமூகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மூவர் உட்பட ஐவர் அங்கம் வகிப்பர். இவர்கள் மூன்று ஆண்டு காலத்துக்குப் பதவி வகிக்கவேண்டி அரசியலமைப்புப் பேரவையின் சிபார்சின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் நிதிகள் பல்வேறு பிராந்தியங்களின் பக்கிடையே பகிரப்படுவதற்கான நெறிமுறைகள், வினைத்திறனுடைய அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கு தேவையான நிதியின் அளவு, என்பவற்றை தீர்மானிப்பது ஆணைக்குழுவின் கடமையாகும்.

தீர்வு யோசனைகளில் காணப்பட்ட நன்மைகள் :

1. இலங்கைக் குடியரசு ஒரு கலைக்கப்பட முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம் எனக் கூறப்படுவதன் மூலம் ஒற்றையாட்சித்தன்மை நீக்கப்பட்டு சமஷ்டித்தன்மை யாப்பு ரீதியாக உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது.
2. கிழக்கில் வாழும் பல்வேறு இனமக்களையும் கருத்தில் கொண்டு தென்கிழக்குப்பிராந்தியம், அம்பாறைப்பிராந்தியம் என்பன உருவாக்கப்படுவதற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
3. அதிகாரப் பங்கீட்டு விடயங்களில் முன்னைய தீர்வு யோசனைகளை விட சற்று முன்னேற்றகரமான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. பின்வருவன அவற்றில் முக்கியமானவை ஆகும் :

(அ) அதிகாரப் பங்கீட்டில் சற்றுத் தெளிவு ஏற்படக் கூடியவகையில் ஒத்தியங்கு பட்டியல் நீக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியல், பிராந்திய பட்டியல் என்பன மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. பட்டியலில் உள்ள விடயங்களும் பொருள் கொடுக்கலுக்கு சிரமம்

இல்லாத வகையில் சற்று தெளிவாக உள்ளன. அதாவது அதிகாரங்கள் சற்று தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

- (ஆ) ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டு பிராந்திய மக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சரவையினதும் முதலமைச்சரின் அங்கீகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- (இ) வெளிநாட்டு கடன் பெறல், வெளிநாட்டு உதவி பெறல், என்பவற்றை மத்திய அரசின் நிபந்தனைகளுடனாவது பிராந்திய அரசு பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
- (ஈ) அரசு காணி, பொலிஸ் சேவை, வரிவிதித்தல் போன்ற விடயங்களில் பிராந்திய அரசின் அதிகாரம் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. பிராந்திய சபை உறுப்பினர்களில் அரைவாசிப்பேர் தொகுதிவாரி முறையிலும் மீதி அரைவாசிப்பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைப்படியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொகுதிவாரி முறை திரும்ப அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றமையானது மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையிலான உறவினை வலுப்படுத்துகின்ற ஒன்றாக காணப்படுகின்றது.
5. நிறைவேற்றுக் குழு முறையானது மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அனைவரும் நிர்வாகம் நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றது. மேலும் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்டவர்கள் ஒன்றாகப் பணி செய்யும் வாய்ப்பினையும் உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது.

குறைபாடுகள்

1. யோசனைகள் முழுவதிலும் பிராந்திய நிர்வாகம் என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதே தவிர பிராந்திய அரசு என்ற பதம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இது சமஷ்டி ஆட்சி முறை என்ற செயற்பாட்டிற்று முரணாக உள்ளது.
2. தமிழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கையான வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு என்பது நிபந்தனையில்லாமல் இணைக்கப்படவில்லை. ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலமே மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்கள் வடக்குடன் இணைக்கப்படும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிங்களக் குடியேற்றங்கள் வலுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலும் ஆயிரக்கணக்கான கிழக்குத் தமிழ் மக்கள் இடம் பெயர்ந்த நிலையிலும்

சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதை தமிழ்மக்கள் விரும்பவில்லை. மேலும் இங்கு அதிகாரப் பங்கீடு இனங்களுக்கேயொழிய பிரதேசங்களுக்கு அல்ல என்ற அடிப்படையில் வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் கிழக்கு மாகாண தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மட்டும் நடைபெறுவதையே அவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

3. சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலம் இணைக்கப்படுகின்ற வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியத்தில் அம்பாறை மாவட்டதமிழ் மக்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இது அவர்கள் மத்தியில் பாரிய அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
4. தென்கிழக்கு பிராந்தியத்தில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் ஏனைய முஸ்லிம்கள் சேர்க்கப்படாமை அவர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
5. உண்மையில் முக்கிய விடயம் இனப்பிரச்சினை என்ற வகையிலும் போராட்டத்தை நடாத்துகின்றவர்கள் தமிழ் மக்கள் என்ற வகையிலும் வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்திய அரசுடன் இணைந்திருக்க விரும்புகின்றார்களா இல்லையா? (கிழக்கு திமோர் போல) என்பது தொடர்பாகவே சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட வேண்டும் என தமிழ் மக்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஆனால் அரசு இதற்குத் தயாராக இல்லை.
6. அதிகாரப் பங்கீட்டில் மலையக மக்கள் நலன்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. மலையக மக்கள் மலையக பிரதேசங்களில், மலையக மக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்டு ஒரு மலையகப் பிராந்திய சபை உருவாக்கப்படவேண்டும் என கோரிவருகின்றனர். இவ்விடயம் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.
7. பிராந்திய சபைக்கான தேர்தல் முறை வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே வாழும் தமிழ், மலையக, முஸ்லிம் மக்களுக்கு பாதகமானதாகவே உள்ளது. தொகுதிவாரியாக அவர்களின் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படும் வாய்ப்பு குறைவு. விகிதாசாரப்படி தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் தொகை அரைவாசியாக்கப்படுவதால் அதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்படும் நிலையும் குறைவடையும். குறிப்பாக மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரை கண்டி, மாத்தளை, இரத்தினபுரி, கொழும்பு போன்ற மாவட்டங்களில் அவர்களுக்கு தற்போது இருக்கின்ற மாகாணசபைப் பிரதிநிதித்துவம் கூட இல்லாமல் போகலாம். முஸ்லிம் மக்களுக்கும் பல இடங்களில் இவ்வாறான நிலையே உள்ளது.
8. நிறைவேற்றுக்குழு முறை டொனமூர் யாப்பு காலத்தில் பிரதான முறையாக இருந்தது. பின்னர் அது இலங்கைக்கு பொருத்தமற்ற முறை எனக் கைவிடப்பட்டது. மந்திரி சபைக்கே உரிய கூட்டுப் பொறுப்பு

இல்லாநிலையும் கட்சி, கொள்கை சார்ந்த நிலையில் உறுப்பினர்கள் செயற்படுகின்ற நிலையும் அங்கு பிரதானமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இந்நிலையில் அம்முறையை திரும்பவும் அமுல்படுத்துதல், பிராந்திய அரசாங்க முறையில் அதிக குழப்பங்கள் ஏற்படுவதற்கே வழிவகுக்கும். தமிழ்க்கட்சிகள் இதனை காரசாரமாக எதிர்த்துள்ளன.

9. வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் மலையக முஸ்லிம் மக்களுக்கு அதிகாரப்பங்கீடு இல்லை. இது இல்லாத போது தமது பிரதிநிதித்துவத்தைப் பயன்படுத்தி பேரம்பேசுவதற்குரிய வழிவகைகளாவது இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அதனைக் கொண்டே இன்றைய சூழலில் தமது சிறிய அபிலாசைகளையாவது அவர்களால் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். பிராந்திய அரசாங்கம் அமைக்கப்படும் முறை அவர்களது பேரம்பேசும் ஆற்றலை அறவே இல்லாமல் செய்து விடுகிறது. தேர்தலில் பெரும்பான்மை பெற்ற கட்சியின் தலைமை அமைச்சர்களை தெரிவு செய்யாமல் கட்சிகள் பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் வீதாசாரப்படி அமைச்சர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதாலேயே இந்நிலை ஏற்படுகின்றது. தற்போதுள்ள மாகாண நிர்வாக முறையில் குறைந்த பிரதிநிதிகளைக் கொண்டே பேரம்பேசலாம். அதுவும் இரண்டு பெரிய தேசியக்கட்சிகளுக்கிடையேயும் கடும் போட்டி நிலவுகின்ற போது, மலையக முஸ்லிம் மக்களின் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கூட பேரம்பேசலுக்கான நிரம்பிய ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும் அதேவேளை முழுமையான விகிதாசார தேர்தல் முறை நடைமுறையில் உள்ளதால் கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். புதிய முறைகளில் அதிக பிரதிநிதித்துவத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. பெற்றுக் கொண்ட பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு பேரம்பேசவும் முடியாது. மேலும் விகிதாசாரப்படி அமைச்சர் பதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதும் கடினம். அவ்வாறு பெற்றுக் கொண்ட பதவிகளினாலும் தமது மக்களுக்கு அவர் எதுவும் பெரிதாக செய்துவிட முடியாது.
10. ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்கள் அதிகாரப் பங்கீட்டினை முன்வைத்தன. இந்த நிலையில் எல்லா இனங்களுக்கும் பிராந்திய சபைகளை அமைப்பதோடு எண்ணிக்கையை குறைத்திருக்கலாம். இதை விடுத்து எல்லாமாகாணங்களிலும் பிராந்திய சபையே அமைத்தமையானது நாட்டிற்கு பாரிய செலவினத்தை கொடுப்பதாக உள்ளது.
11. அதிகார பங்கீடு தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக அமையவில்லை. இந்த வகையில் பின்வரும் குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன:

- (அ) மத்திய அரசிற்கென சில அதிகாரங்களை வரையறுத்து விட்டு எஞ்சியவற்றை பிராந்திய அரசுகளுக்கு கொடுத்து விடுவதே சிறந்த சமஷ்டி அரசுகளின் மரபாகும். இங்கு அது பின்பற்றப்படவில்லை.
- (ஆ) காணி அதிகாரங்களில் பிராந்திய அரசுக்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. தேவையான போது மத்திய அரசு காணிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது பிராந்திய அரசுக்குள்ள காணி அதிகாரத்தினை குறைப்பதாக உள்ளது. மேலும் பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் அது தொடர்பான கொள்கையாக்கம், மீளக் குடியமர்த்தல் என்பன மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரியது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை வைத்து அரசு சிங்களக் குடியேற்றங்களைக் கூட மேற்கொள்ளலாம்.
- (இ) பிராந்தியங்களிலுள்ள கனிப்பொருள் வளங்கள் மத்திய அரசிற்கு உரியது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவும் பிராந்தியத்தின் இறைமையில் கைவைப்பதாக உள்ளது.
- (ஈ) கல்வி தொடர்பான அதிகாரங்களில் தேசிய பாடசாலைகள் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்ற உயர் நிறுவனங்கள் என்பவை தொடர்பான அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருப்பதை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.
- (உ) வெளிநாட்டு கடன், மற்றும் அபிவிருத்தி உதவிகள் போன்றவற்றை பிராந்திய அரசுகள் மத்திய அரசின் அனுமதியுடனேயே பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவும் பிராந்திய அரசுகளின் சுயாதீன செயற்பாட்டையும் சுயாதீன நிதி சேகரிக்கும் சக்தியையும் குறைப்பதாக உள்ளது.
- (ஊ) மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒடுக்கப்படும் இனங்களுக்கு எதுவித அதிகாரப் பங்கீடும் வழங்கப்படவில்லை. இது மத்திய அரசு தொடர்ந்தும் சிங்கள மக்களின் அரசாகவே இருப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியுள்ளது. பிராந்திய அரசுகளை இணைத்து இரண்டாவது சபை ஒன்றை மத்தியில் உருவாக்குவது தொடர்பான ஏற்பாடுகள் எதுவும் இல்லை. மத்தியில் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் இல்லை. மறுபக்கத்தில் மத்திய அரசில் ஒடுக்கப்படும் இனங்கள் ஓரளவு பேரம் பேசக்கூடியதாக இருந்த நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையிலும் புதிய யாப்பின் மூலம்

- மாற்றங்கள் வர இருக்கின்றன. இதனால் ஒடுக்கப்படும் இனங்களுக்கான பேரம் பேசும் வழிகள் முழுமையாக அடைக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலை தோன்றலாம்.
- (எ) நீதித்துறையில் அதிகாரப் பங்கீடு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதன் அதிகாரம் மத்திய அரசிடமே தொடர்ந்தும் உள்ளது.
12. பௌத்த மதம் அரசு மதமாக இருக்கும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இது பல மதங்களைக் கொண்ட நாட்டிற்கு பொருத்தமான அம்சமாக இல்லை.
13. நாட்டின் தேசியக் கொடியாக வாளேந்திய சிங்கக் கொடி தொடர்ந்தும் இருக்குமென கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கொடியில் தங்களுக்குரிய இடம் போதுமானளவு வழங்கப்படவில்லை என ஏனைய இனங்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளன.
14. இத்தீர்வு யோசனைகள் நடைமுறைக்கு வருவது பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் ஆதரவிலும் தமிழ் மக்களின் பிரதான போராட்ட இயக்கமான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவிலும் தங்கியுள்ளது. இரு அமைப்புகளுமே இவற்றை நிராகரித்துள்ளன. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி தீர்வு யோசனைகளிலுள்ள பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம், அதிகாரப்பரவலாக்கல் அலகு, காணி அதிகாரம், பொலிஸ் அதிகாரம், வெளிநாட்டு முதலீடு, வெளிநாட்டுக் கடனுதவி, நீதிபரிபாலனம் என்பவை தொடர்பான ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முழுமையாகவே தீர்வு யோசனைகளை நிராகரித்துள்ளனர்.
15. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய தமிழ்க்கட்சிகள் முன்வைத்த திருத்த யோசனைகளும் அரசினால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் அக்கட்சிகளும் தீர்வு யோசனைகளும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

8

**இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஸ குடியரசு
அரசியலமைப்பை நீக்குவதற்கும்
மாற்று செய்வதற்குமானதொரு சட்டமூலம்
(03 ஆகஸ்ட் 2000)**

அரசினால் முதலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டமூலம் ஐ.தே.க.யின் கலந்துரையாடலின் பின்னர் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு 2000ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 3ம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. முன்னர்தீர்வு யோசனையில் அடங்கியிருந்த தமிழருக்கு சார்பான பலவிடயங்கள் நீக்கப்பட்டுள்ளதாக தமிழர் தரப்பால் குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

சட்டமூலத்துக்கான விவாதத்தினை ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா - பண்டாரநாயக்கா குமாருங்கா தொடக்கி வைத்தார். ஐக்கிய தேசிய கட்சி இதனைக்காரசாரமாக எதிர்த்தது. ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் தமிழ்ப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உட்பட பலரை சட்டமூலத்திற்கு சார்பாக வாக்களித்து விடுவார்கள் எனக் கருதி சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பியிருந்தது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி, சி.க.ள உறுமய போன்ற அமைப்புக்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே பாரிய ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டன. பட்டதாரிப் பெளத்த பிக்கு ஒருவர் சாகும் வரை உண்ணாவிரதத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, தமிழ் ஈழவிடுதலை இயக்கம் போன்ற தமிழ் அமைப்புக்கள் மேற்படி தீர்வுயோசனைகள் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிவாசகளை தீர்க்கவில்லை எனக் குற்றம் சாட்டின. இறுதியில் சிங்கள தரப்பிலிருந்து வந்த பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கு அஞ்சியும், சட்டமூலம் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேறுவது கடினம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டும், சட்டமூலத்தின் மீதான வாக்கெடுப்பு நடாத்துவதை அரசாங்கம் ஒத்திப் போட்டது.

இச்சட்டமூலத்தில் உள்ள விடயங்களில் இனப்பிரச்சினையுடன் தொடர்புள்ள விடயங்களாக பின் வருவன கருதப்பட்டன :

1. குடியரசின் உபஜனாதிபதிகள்
2. வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களுக்கான இடைக்காலச்சபை

1. குடியரசின் உப ஜனாதிபதிகள் : சட்டமூலத்தின் 51வது பிரிவு குடியரசின் உபஜனாதிபதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இதன்படி இலங்கைக்குடியரசிற்கு இரண்டு உபஜனாதிபதிகள் இருத்தல் வேண்டும். ஜனாதிபதியின் சமுதாயம் அல்லாத வேறு வேறு சமுதாயங்களிலிருந்து அவ் உபஜனாதிபதி பதவிகள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். இவர்கள் அரசியலமைப்பின் கீழ் அல்லது வேறு ஏதாவது எழுத்திலான சட்டங்களின் கீழ் உபஜனாதிபதிப் பதவிக்குரிய தத்துவங்களையும், பணிகளையும் ஆற்றுவதோடு தமது கருமங்கள் தொடர்பாக பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

இவ் உப ஜனாதிபதிகள் பாராளுமன்றத்திற்கு சமூகமளித்து வாக்களித்தோரில் பெரும்பான்மையுடனும், அத்துடன் எந்தச் சமுதாயத்தின் உறுப்பினராக இருக்கின்றாரோ அதிலிருந்து பாராளுமன்றத்திற்கு சமூகமளித்து வாக்களித்தோரின் பெரும்பான்மையுடனும் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள்.

வாக்களிக்கத் தகுதியுடைய குறிப்பிட்ட சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த எவரும் உபஜனாதிபதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம்.

இவ்விரு உபஜனாதிபதிகளும் அரசியலமைப்புப் பேரவையின் உறுப்பினர்களாகவும் இருப்பார்கள். அரசியலமைப்புப் பேரவைக்கு மாறிமாறித் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பும் இவர்களுக்குரியது. ஆறுமாதங்களுக்கு ஒரு தடவை சமூக முறையில் இவர்கள் தலைவர் பதவிகளை வகிப்பார்கள்.

இதுதவிர உபஜனாதிபதிகளின் வேறுபணிகள் பற்றி சட்ட மூலத்தில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இவ் உபஜனாதிபதிகள் பற்றிய ஏற்பாடுகள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வேண்டுகோளின்படியே சட்டமூலத்தில் சேர்த்துக் கொண்டதாக அரசாங்கம் கூறியது.

2. வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்களுக்கான இடைக்காலச் சபை : சட்டமூலத்தின் 243வது பிரிவு வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களுக்கான இடைக்காலச் சபை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இதன்படி வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களுக்கென ஒரு இடைக்காலச் சபை ஒன்று உருவாக்கப்படும். இவ்விடைக்காலச்சபை அது ஆரம்பித்த திகதியிலிருந்து ஐந்து வருடகாலத்திற்கு நடைமுறையில் செயற்படும். ஐந்து வருடத்தின் முடிவில் அச்சபை கலைக்கப்பட்டதாக கருதப்படும்.

இடைக்கால சபைக்கான உறுப்பினர் தெரிவு

இடைக்காலச் சபையானது 1978ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மாவட்டங்களின் சார்பில் எத்தனை உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்ததோ, அத்தகைய எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

ஜனாதிபதி இடைக்காலச் சபைக்கான உறுப்பினர்களை நியமிப்பார். நியமனத்தின் போது முன்னைய மாகாண சபையில் நிர்வாக மாவட்டங்களிலிருந்து எவ்வெண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்தாரோ அதன் அடிப்படையிலேயே நியமனங்களை மேற்கொள்வார்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியற் கட்சிகளும், சுயேட்சைக்குழுக்களும், வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்களின் ஒவ்வொரு நிர்வாக மாவட்டத்துக்குமென உறுப்பினர்களை பெயர்குறித்து நியமிக்கலாம்.

ஜனாதிபதி பெயர்குறித்த நியமிக்கப்பட்ட ஆட்களிலிருந்து வடக்கு, கிழக்கு பிராந்தியங்களின் இனவீதாசாரத்தையும், நிர்வாக மாவட்டங்களின் இனவீதாசாரத்தையும் கவனத்தில் கொண்டு வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியத்தின் ஒவ்வொரு நிர்வாக மாவட்டத்துக்குமான இடைக்கால சபை உறுப்பினர்களை நியமிப்பார்.

இடைக்காலச்சபையின் உறுப்பினர்கள் ஜனாதிபதிக்கு முகவரி இட்டு எழுதும் கடிதத்தின் மூலம் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாம்.

இடைக்காலச் சபைக்கு தமது அமைப்பின் சார்பில் உறுப்பினர்களை நியமித்த அரசியல் கட்சிகள், சுயேட்சைக்குழுக்கள், அவர்களில் யாரையாவது பதவி விலக்க விரும்பினால் ஜனாதிபதிக்கு சிபார்சு செய்வதன் மூலம் அவரை பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். பின்னர் அவ்விடத்திற்கு புதிய ஒருவரையும் சிபார்சு செய்யலாம்.

அமைச்சர்கள் சபை

முதலமைச்சரையும் இருபிரதி முதலமைச்சர்களையும் வேறு ஆறு அமைச்சர்களையும் கொண்டதாக வடக்கு - கிழக்கு பிராந்திய அமைச்சரவை இருக்கும்.

ஆளுநர் இடைக்காலச்சபை உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை ஆதரவினை பெற்ற ஒருவரை முதலமைச்சராக நியமிப்பார்.

முதலமைச்சர் வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் மூன்று சமுதாயங்களில் ஒருவராக இருந்தால் இரு பிரதி முதல் அமைச்சர்களும் மற்றைய இரு சமூகங்களிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். அவ்வவ் சமுதாயங்களின் சார்பாக இடைக்காலச் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெற்றவர்களை ஆளுநர் பிரதிமுதலமைச்சர்களாக

நியமிப்பார். பிரதிமுதலமைச்சர்கள் இருவரும் முதலமைச்சர்களின் அவைக்கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அங்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இவர்களுக்கு கிடையாது.

மற்றைய ஆறு அமைச்சர்களில் குறைந்தது ஒருவராவது இரு பிராந்தியங்களிலுமுள்ள இரண்டாவது பெரும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் அவர் பிரதிமுதலமைச்சர் அங்கம் வகிக்கும் கட்சி அல்லது சுயேட்சைக்குழு அல்லாத வேறு அரசியற் கட்சி, அல்லது சுயேட்சைக் குழுவைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்.

முதலமைச்சருக்கும், பிரதிமுதல் அமைச்சர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணிகள்

- (1) முதலமைச்சர் : பிராந்திய திட்டமிடல், நிதி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கமைதி, பகிரங்க முதலீடு அத்துடன் உள்ளூராட்சி.
- (2) இரண்டாவது பெருஞ்சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பிரதிமுதலமைச்சர் : சுகாதாரம், சமூகசேவைகள், புனர்வாழ்வு அத்துடன் இஸ்லாமிய கலாசாரம்.
- (3) மூன்றாவது பெருஞ்சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பிரதி முதலமைச்சர் : தொல்பொருளியல், மற்றும் நூதனசாலைகள், பௌத்த கலாசாரம், போக்குவரத்தும் பெருந்தொருக்களும், வீடமைப்பு, மற்றும் நகர அபிவிருத்தி

இடைக்காலச்சபையினதும், அமைச்சர்கள் சபையினதும் தத்துவங்கள்

வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் ஆளுநருக்கும், இடைக்காலச் சபைக்கும், அமைச்சர்கள் சபைக்கும் அளிக்கப்பட்ட தத்துவங்களையும் கடமைகளையும், பிரயோகிக்கலாம். அத்துடன் இவை மூன்றுக்கும் தொடர்பாக அரசியல் யாப்பில் உள்ள ஏற்பாடுகள் வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்களின் ஆளுநருக்கும், இடைக்காலச்சபைக்கும், அமைச்சர்கள் சபைக்கும் ஏற்புடையதாக இருக்கும்.

இடைக்காலச்சபை பின்வருவன தொடர்பாக தீர்மானங்களை எடுக்கும் போது மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையோரின் சம்மதத்துடனும், இருபிராந்தியங்களினதும் இரண்டாவது, மூன்றாவது பெரும்பான்மைச் சமுதாயத்தின் சம்மதத்துடனும் எடுத்தல் வேண்டும்.

- (அ) 1. சபாநாயகர் ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்தல் தொடர்பான முடிவு.
2. சபையின் நிலையியற் கட்டளைகளை அங்கீகரித்தல் தொடர்பான ஏதேனும் முடிவு.
- (ஆ) 1. வழிபாட்டில், அனுஸ்டானத்தில், செயல்முறையில், மற்றும் போதனையில் ஏதேனும் மதத்தின் வெளிப்படுத்துகை.
2. இருபிராந்தியங்களினதும் அதில் வசிப்போரினதும் பாதுகாப்பு.
3. இருபிராந்தியங்களிலுமுள்ள பொருளாதார வாய்ப்புகள்.

இது தொடர்பான பிரேரணைகளை சபையின் மொத்த எண்ணிக்கையில் முப்பதுவீதத்திற்குறையாதோர் கையொப்பமிட்டு சபாநாயகரிடம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

இடைக்கால சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்கள் ஆளுநரின் கையொப்பத்தைப் பெற்ற பின்னரே சட்டமாக அமுலுக்குவரும். ஆளுநர் மசோதாவிற்கு சம்மதமளிக்கலாம் அல்லது மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு இடைக்கால சபைக்கு திருப்பி அனுப்பலாம். இவ்வாறு திருப்பி அனுப்பப்பட்ட மசோதா தொடர்பில் இடைக்காலசபை ஆளுநரின் கருத்துக்களை ஏற்று திருத்தங்களை மேற்கொள்ளலாம். அல்லது திருத்த மில்லாமலேயே மீண்டும் ஒரு தடவை நிறைவேற்றிவிட்டு ஆளுநரின் சம்மதத்திற்கு அனுப்பலாம். இவ்வாறான மசோதா அரசியல் யாப்பிற்கு முரணாக இல்லையெனின் சம்மதமளிக்கலாம். முரணாக இருப்பின் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அதனைபார்ப்படுத்தலாம்.

உயர்நீதிமன்றம் அரசியல் யாப்புடன் ஒத்துப் போகின்றது எனத் தீர்ப்பளித்தால் தீர்ப்பு கிடைத்தவுடன் ஆளுநர் அதற்கான சம்மதத்தினை வழங்குதல் வேண்டும். ஒத்துப் போகவில்லை என உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தால் மசோதாவிற்கான சம்மதத்தினை ஆளுநர் நிறுத்தி வைத்தல் வேண்டும்.

பகிரங்க சேவை

வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்களுக்கென பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு ஒன்றும் இருத்தல் வேண்டும்.

இரு பிராந்தியங்களுக்குமான பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவானது தேசிய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் விதித்துரைக்கப்பட்ட ஒழுங்குகளுக்கேற்ப பகிரங்க சேவையிலுள்ள பதவிகளுக்கு நியமனங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறான நியமனங்களை மேற்கொள்ளும் போது பிராந்தியங்களின் இனவீதாசாரத்தையும், மாவட்ட அடிப்படையிலான நியமனங்களை மேற்கொள்ளும் போது மாவட்ட இனவீதாசாரத்தையும் பேணுதல் வேண்டும்.

பொலிஸ் சேவை

வடக்கு கிழக்குப் பிராந்தியங்களுக்கு என பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும், பொலிஸ் சேவை ஒன்றும், இருத்தல் வேண்டும்.

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு இடைக்காலச் சபையின் பதவிக்-காலத்தின் போது இரு பிராந்தியங்களினதும் பொலிஸ் சேவைக்கான ஆட்களை நியமித்தல் வேண்டும்.

இரு பிராந்தியங்களினதும் அமைச்சர்கள் சபை, ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களினால் சட்டவிரோதமாக உடமையில் வைத்திருக்கப்படும் ஆயுதங்கள் கையளிக்கப்படுவதில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்தல் வேண்டும்.

நிதி

இடைக்காலச்சபை, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் பயன்பாட்டிற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆண்டு தோறும் அளிக்கப்படும் நிதிகளை, நிதி ஆணைக்குழுவினால் வழங்கப்படும் வழிகாட்டல்களுக்கிணங்க செலவு செய்தல் வேண்டும். இவ்வழிகாட்டல் செயற்பாடுகளுக்குள் இப் பிராந்தியங்களில் செயற்படும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளும் அடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

உள்ளூராட்சி அமைப்புக்குள் அடங்குகின்ற இடப்பரப்பொன்றில் அபிவிருத்திக்காக நிதிகள் ஒதுக்கப்படுகின்ற போது அங்கு வாழும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு பாரபட்சமாக அவ் நிதிகள் பிரயோகிக்கப்படவில்லை என்பதை இடைக்காலச்சபை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.

புனர்வாழ்வும் மீளக்குடியமர்த்தலும்

இடைக்காலச் சபையும், அமைச்சர்கள் சபையும், 1983 ஜனவரி 1ம் திகதிக்கு பின்னர் வடக்கு கிழக்குப் பிராந்தியங்களில் இடம் பெயர்க்கப்பட்ட ஆட்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கும் அவர்களை மீளக்குடியமர்த்துவதற்குமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அத்தகைய ஆட்கள் இழந்த ஆதனத்தின் உடமையை மீள்பெறுவதற்கு உதவுதல் வேண்டும். அது இயலாதபோது அவ் ஆதன இழப்பிற்காக போதுமான நடவடிக்கைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கான வழிவகைகளை செய்தல் வேண்டும்.

கலாசாரக் குழுக்கள்

வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களிலுள்ள மூன்று பெருஞ் சமுதாயங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் என கலாசாரக் குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கலாசாரக்குழுவும் எவ்வெவ் சமுதாயங்களில் அமைக்கப்படுகின்றதோ, அச்சமுதாயங்களின் இடைக்காலச்சபை உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கலாசாரக்குழுவும் அதன் தவிசாளரை உறுப்பினரிடமிடருந்து தேர்ந்தெடுத்தல் வேண்டும்.

பிராந்தியங்களுக்குள் செயற்படும் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் தவிசாளர்கள் கலாசாரக்குழுவின் கூட்டங்களுக்கு வருகைதரலாம். ஆனால் கூட்டங்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு கிடையாது.

கலாசாரக்குழுவொன்று நியதிச்சட்டத்தினால் குழுவுக்கென அளிக்கப்பட்ட கடமைகளையும் பணிகளையும் மேற்கொள்ளலாம். அத்துடன் தாம் சார்ந்த சமுதாயத்தின் கலாசார மேம்பாட்டுக்கான சிபார்சுகளையும் இடைக்காலச்சபைக்கு செய்யலாம்.

இடைக்காலச்சபையானது கலாசாரக் குழு ஒவ்வொன்றிற்கும் என போதுமான நிதிகளை ஆண்டு தோறும் ஒதுக்குதல் வேண்டும். இந்நிதிகளை பிரயோகிக்கும் கடமை கலாசாரக் குழுக்களுக்குரியதாகும்.

சமத்துவ ஆணைக்குழு

வடக்கு கிழக்குப் பிராந்தியங்களில் உள்ள மூன்று பெருஞ் சமுதாயங்களிலிருந்து ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சமத்துவ ஆணைக்குழுவொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

தொழில் மற்றும் பகிரங்க சேவைகள் கிட்டப்பெறுதல் போன்ற விடயங்களில் எல்லாச் சமுதாயங்களுக்கும் சமவாய்ப்பினை மேம்படுத்துதல், எல்லாச் சமுதாயங்களுக்கிடையிலும் தனிநபர் மதிப்பில் சமஅந்தஸ்தினை மேம்படுத்துதல், போன்றவை தொடர்பாக இடைக்காலச்சபையினதும், அமைச்சர்கள் சபையினதும் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பது சமத்துவ ஆணைக்குழுவின் பிரதான பணியாகும்.

அத்துடன் மேற்கூறியவிடயங்கள் தொடர்பாக பணியாற்றுகின்ற பகிரங்க குழுக்களுக்கு எதிராக செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளை சமத்துவ ஆணைக்குழு விசாரணை செய்யலாம்.

ஆணைக்குழு தன்னுடைய அறிக்கைகளை காலத்திற்கு காலம் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வடக்கு - கிழக்கினை இணைப்பதற்கான மக்கள் தீர்ப்பு

திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டத்தை சேர்ந்த வாக்காளர்கள் வடக்கு மாகாணத்துடன் இணைந்திருக்க விரும்புகின்றார்களா? இல்லையா என்பது தொடர்பாக திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை வாக்காளர் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும்.

அரசியல் யாப்பு தொடங்கிய காலப்பகுதியிலிருந்து ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்தாமலும், பத்து ஆண்டுகள் மூன்று மாதத்திற்கு பிந்தாமலும் இச்சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுதல் வேண்டும்.

மேற்கூறிய காலப்பகுதி முடிவடையும் திகதி வரை சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படாவிடில் அத்திகதியிலிருந்து வடக்கு - கிழக்கு ஒரு பிராந்தியமாக கருதப்படாது இரு பிராந்தியங்களாகவே கருதப்படும். அக்காலத்தில் இடைக்காலச்சபை செயற்படுமாக இருந்தால் இத்திகதியின் பின்னர் வடக்கு - கிழக்கு இடைக்காலச்சபை; வடக்கு இடைக்காலச்சபை, கிழக்கு இடைக்காலச்சபை என இரு சபைகளாகவே செயற்படும்.

அரசகாணி

அரச காணிகள் தொடர்பாக மத்தியும், பிராந்தியமும் பின் வருமாறு செயற்படுதல் வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான காணிகள் மத்திய அரசிற்கு உரியதாக இருக்கும்.

பிராந்திய நிர்வாகத்திற்கு தேவையான காணிகளை மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேசிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுப் பேரவை

பாராளுமன்றம் சட்டத்தின்மூலம் தேசிய காணிப்பயன்பாட்டுப் பேரவை ஒன்றினை உருவாக்குதல் வேண்டும். இப்பேரவை மத்திய அரசினதும், பிராந்தியங்களினதும் சம்பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டதாக அமையும். அதேவேளை எல்லா பெருஞ் சமுதாயத்தினதும் ஒப்புரவான பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டதாகவும் அமையும்.

பேரவைக்கு பின்வருவன பொறுப்பிக்கப்படல் வேண்டும்

- (1) காட்டுநிலத்தின் தோதான அளவு, இயற்கை மூலவளங்களின் பயனுறும் தன்மை, சூழலின்தரம், வேறு இயைபான விடயங்கள் தொடர்பாக சர்வதேச ஒழுங்கு விதிகளை கணக்கில் எடுத்து தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுக் கொள்கையை வகுத்தமைத்தல்.

- (2) ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்குகளைப் பாதுகாத்தல், ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் காட்டு நிலத்தின் தோதான அளவு, தாவர விலங்கினத்தைப் பேணிக்காத்தல், சூழலைப் பாதுகாத்தல், என்பன தொடர்பாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், பிராந்திய நிர்வாகங்களுக்கும் சிபார்சுகளைச் செய்தல்.
- (3) காணிப் பயன்பாட்டினை கண்காணித்தல், மீளாய்வின் கீழ் வைத்திருத்தல், வகுத்தமைக்கப்பட்ட கொள்கைகளுக்கும், விதப்புரைகளுக்கும் இணங்கியொழுதல்.

பேரவையினால் வகுத்தமைக்கப்பட்ட கொள்கைகளுக்கும், சிபார்சுகளுக்கும் அமைய இணங்கி ஒழுக்க பிராந்திய நிர்வாகங்கள் மறுத்தால் பேரவை ஆளுநருக்கும், பிராந்திய நிர்வாகத்திற்கும் மீள அதனை எழுத்துமூலம் நினைவுறுத்தலாம் அதன் பின்னரும் பிராந்திய நிர்வாகம் இணங்கியொழுக்க மறுத்தால் சம்பந்தப்பட்ட காணிகளை மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என சிபார்சு செய்யலாம். மத்திய அரசாங்கமும் இச்சிபார்சினை ஏற்று செயற்படுதல் வேண்டும்.

தேசியகாணிப் பேரவையின் முடிவு இறுதியானதாகும் இம்முடிவினை விட்டு நாட்டில் நீதியை நிர்வகிக்கும் எந்தநிறுவனத்திலும் கேள்வி எழுப்ப முடியாது.

சட்டமூலத்திலுள்ள வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள்

- (1) தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் சார்பாக மத்திய அரசில் இரு உபஜனாதிபதிகள் நியமிக்கப்படுகின்ற நிலை இருப்பது தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் தேசிய அந்தஸ்தினை உயர்த்துவதாக உள்ளது.
- (2) வடக்கு - கிழக்கு இடைக்காலசபை சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் அப்பிராந்தியத்தின் பல்லினத்தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.
- (3) வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியத்தில் வாழும் சமூகங்களின் கலாசாரங்கள் வளர்வதற்கு ஏற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- (4) தேசியகாணிப்பயன்பாட்டின் போது சூழல் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டமை வரவேற்கத்தக்கதாக உள்ளது.
- (5) வடக்கு - கிழக்கு இடைக்காலச்சபை சம்பந்தமாக உள்ள பல்லினத் தன்மை வாய்ந்த ஏற்பாடுகள் ஏனைய பிராந்தியங்களிலும் அதற்கைய ஏற்பாடுகளை உருவாக்குவதற்கு ஒரு அத்திவாரமாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக மலையக மக்களும், வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் முஸ்லிம் மக்களும் இதனை வற்புறுத்துவதற்கான சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது.

குறைபாடுகள்

- (1) இலங்கைக்குடியரசு கலைக்கப்பட முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம் என முன்னைய யோசனைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இச்சொற் பிரயோகம் குறைந்தளவிலாவது ஒரு சமஸ்தித் தன்மையை பிரதிபலித்து நின்றது. ஆனால் புதிய சட்டமூலத்தின் படி இலங்கைக் குடியரசானது மத்தியினதும் பிராந்தியங்களினதும், நிறுவனங்களை அடக்கிய ஒரு சுதந்திர இறைமைத்துவ தன்னாதிக்க அரசாகும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது சமஸ்தித் தன்மையை அறவே பிரதிபலிப்பதாக அமையவில்லை.
- (2) வடக்கு - கிழக்கு இடைக்கால சபை சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் அப்பிராந்தியத்தின் பல்லினத் தன்மைக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவமளவிற்கு பிராந்திய நிர்வாகத்திற்கு அதிகாரங்களை வழங்குவதில் கொடுக்கவில்லை.
- (3) சிங்கள இனவாதிகளின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப முன்னைய யோசனையில் அடங்கியிருந்த பல அதிகாரங்கள் குறிப்பாக காணி, பொலிஸ் தொடர்பான அதிகாரங்கள் மேலும் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.
- (4) இடைக்காலச்சபைக்கான உறுப்பினர்கள் தெரிவில் அப்பிராந்தியத்தின் மக்கள் விருப்பத்திற்கு முன்னுரிமை எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை.
- (5) இடைக்காலச்சபைக்கு கட்சிகள், சுயேட்சைக்குழுக்கள் உறுப்பினர்களை சிபார்சு செய்யலாம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எத்தகைய தகைமையுள்ள கட்சிகள், சுயேட்சைக் குழுக்கள் பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை.
- (6) அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசின் ஆதிக்கமே அதிகளவில் உள்ளது. எல்லாவிடயங்களிலும் பிரதான அழுத்தி மத்திய அரசிடமேயுள்ளது.
- (7) வடக்கு-கிழக்கிலுள்ள இரண்டாவது, மூன்றாவது பெரும்பான்மைச் சமூகங்களுக்கு அமைச்சுகள் குறித்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது இதைவிட எல்லா விடயங்களையும் உள்ளடக்கிய உள்கட்டமைப்பு அமைச்சினக் கொடுத்திருக்கலாம் (பெருந்தோட்ட உள்கட்டமைப்பு அமைச்சு போல)
- (8) இடைக்காலச்சபைமுறையானது வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்திய சமூகங்களுக்கிடையே அதிகாரங்களை பிரயோகிப்பதில் மோதல் நிலையை உருவாக்கலாம்.

- (9) பல்லினத் தன்மை வாய்ந்த ஒரு நிர்வாகமுறைமை அரசு முதலில் மத்திய அரசாங்கத்தில் நடைமுறைப்படுத்தி முன்மாதிரியைக் காட்டியபின் வடக்கு -கிழக்கு பிராந்தியத்தில் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கலாம். உண்மையில் இதுவிடயத்தில் மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் பங்கு என்ன? என்பது பற்றி எதுவும் பேசப்படவில்லை. மத்திய நிர்வாகம் தொடர்ந்தும் பெரும்பான்மை இனத்தின் நிர்வாகமாகவே இருக்கப் போகின்றது.
- (10) தமிழ் மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையான வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு என்பது நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை.
- (11) குறிப்பிட்ட திகதிக்குள் சர்வஜனவாக்கெடுப்பு நடத்தப்படாவிடில் இரண்டு பிராந்தியங்களும் பிரிந்துள்ளதாக கருதப்படும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது இது முழுக்க முழுக்க தமிழ்மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளுக்கு எதிரானதாகும்.
- (12) துணைஜனாதிபதிகளுக்கு அவர்கள் சார்ந்த இனம் தொடர்பாக எந்த வகையான அதிகாரமும் இல்லாமையானது அவர்கள் சார்ந்த இனத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தவித பயன்பாட்டினையும் தரப்போவதில்லை.
- (13) இச்சட்டமூலத்தை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உட்பட பிரதான சிங்களக் கட்சிகளும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, தமிழர் ஈழ விடுதலை இயக்கம், அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் முன்னணி போன்ற தமிழ்க் கட்சிகளும் நிராகரிக்கப் போவதாக கூறியுள்ளன. இந்நிலையில் இச்சட்டமூலத்திற்கு தேவையான 2/3 பெரும்பான்மையை அரசு எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளப் போகின்றது.
- (14) வெளிநிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றக் கூடிய நிலை வரலாம் என வைத்துக்கொள்வோம். அதன் பின்னர் சட்டமூலம் மக்கள் தீர்ப்பிற்கு செல்ல வேண்டும். மதவாதிகளினதும், சிங்கள, ஆங்கில தொடர்பு சாதனங்களினாலும் பெரும்பான்மை இன சித்தாந்தத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிங்கள மக்கள் சட்டமூலத்திற்கு ஆதரவு தருவார்கள் என எவ்வாறு எதிர்ப்பார்க்க முடியும்.
- (15) இவையெல்லாவற்றினாலும் தப்பி சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் புலிகள் சம்மதிக்காவிட்டால் இதனை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்த முடியும். ஆயிரக்கணக்கான தமது உறுப்பினர்களைப் பலிகொடுத்த விடுதலைப் புலிகள் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைத் தீர்க்காத சட்டமூலத்தை ஏற்பார்கள் என ஒரு போதும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

9

சிறீலங்கா ஜனநாயக சோசலிஸ குடியரசு அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம்

சிறீலங்கா அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான யுத்தம் முடிவிற்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என நீண்ட காலமாக பேசப்பட்டு வந்தன. இனப்பிரச்சினை உள்நாட்டு மட்டத்தினைக் கடந்து சர்வதேச மட்டத்திற்கு சென்றவுடன் சர்வதேச அழுத்தமும் இது விடயத்தில் தீவிரமாக இருந்தது. நோர்வே இது விடயத்தில் நீண்ட காலமாகவே உழைத்துவந்தது. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் இது தொடர்பாக முயற்சி எடுக்கப்பட்ட போதும், அது பெரியளவிற்கு வெற்றியைத் தரவில்லை. விடுதலைப்புலிகளின் ஒருதலைப்பட்சமான யுத்த நிறுத்தத்தினைக் கூட அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. 2001ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததும் விடுதலைப் புலிகள் யுத்த நிறுத்தத்தினை அறிவித்தனர். பதிலுக்கு அரசாங்கமும் மோதல் தவிர்ப்பினை மேற்கொண்டது. இரு தரப்பினரதும் செயற்பாடுகளை ஒரு வரன்முறையான யுத்த நிறுத்தமாக மாற்றுவதற்காக போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஒன்று கைச்சாத்திடப்பட்டது.

2002ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 20ம் திகதி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் 22ஆம் திகதி சிறீலங்காவின் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவும் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டனர். நோர்வே வெளிநாட்டமைச்சரின் பிரகடனத்தின்படி 23 ஆம் திகதி பெப்ரவரி, 2002ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வந்தது.

ஒப்பந்தம் ஒன்றிற்கு இரு தரப்பும் வருவதற்கான காரணங்கள்

ஒப்பந்தம் ஒன்றிற்கு வருவதற்கு இரு தரப்பிலும் பல காரணங்கள் தொழிற்பட்டிருந்தன. விடுதலைப் புலிகள் தரப்பினரைப் பொறுத்தவரை அவர்களது குடாநாட்டு யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து அதே இராணுவ வழியில் தம்மால் தொடர்ந்து செல்லமுடியாதென்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. உலக ஆதிக்க நாடுகளும், இந்தியாவும் விடுதலைப் புலிகள் குடாநாட்டினைக் கைப்பற்றுவதை விரும்பவில்லை. இரு தரப்பினருக்குமான வலுச்சமநிலை குழம்புவதை அவர்கள் விரும்பாததே இதற்குக் காரணம். இதனால் சர்வதேச ரீதியாக தமது பக்க நியாயப்பாடுகளை அழுத்தமாக முன்வைப்பதற்கும், போர் நிறுத்தத்தை நோக்கியும் அரசியல் செயற்பாடுகளை நோக்கியும் நகர வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அரசு தரப்பினைப் பொறுத்தவரை யுத்தத்தின் தொடர்ச்சியான தோல்வியும் பொருளாதார வீழ்ச்சியும், சர்வதேச ரீதியான அழுத்தமும் போர் நிறுத்தத்தை நோக்கி நகர வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தினைக் கொடுத்தது. விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுநாயக்கா விமானப்படைத் தாக்குதல் படையினருக்கு உளவியல் ரீதியாக தாக்கத்தினைக் கொடுத்ததோடு பொருளாதாரத்தினை மறைக்கணிய நிலைக்குத் தள்ளியது. அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குக் கூட திறைசேரி திண்டாடியது.

இலங்கை திறந்த பொருளாதாரத்தினை பின்பற்றுகின்றமையால் அது வெளிநாட்டு முதலீடுகளிலும் பெரிதளவிற்கு தங்கியிருந்தது. நாட்டில் ஒரு சமாதான நிலை வராமல் . வெளிநாடுகள் முதலீடுகளை உருவாக்கவோ, உதவிகளை வழங்கவோ பின்நின்றன.

எனவே, மேற்கூறிய காரணங்கள் போர் நிறுத்தத்தினை அரசிற்கு அவசியமாக்கின.

உலக நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்கா போன்ற உலக மயமாக்கல் சக்திகள் தென்னாசியாவில் உலக மயமாக்கலின் திறவு கோலாக இலங்கையைக் கருதின. இதனால், தங்களின் தேவைகளில் இருந்தும் போர் நிறுத்தத்தினை வற்புறுத்தின.

இந்தியாவின் நிலைப்பாடு இந்த விடயத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. உள் அளவிலான நிகழ்ச்சி நிரல் அதற்கு ஏதுவாக இருந்த போதும் போர் நிறுத்தத்தினை அதுவும் ஆதரித்தது.

இவற்றிற்குப் புறம்பாக உள்நாட்டு மக்களும் அமைதியை விரும்பினர். அவர்கள் யுத்தத்தினால் மிகவும் களைத்த நிலையில் காணப்பட்டனர். எத்தகைய சமாதானம் என்பதில் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும் எல்லோருமே சமாதானத்தை விரும்பியிருந்தனர்.

போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையிலுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்

போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையில் பின்வரும் விடயங்கள் முக்கிய அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன:

1. முகவுரை
2. போர் நிறுத்த முறைகள்.
3. இயல்பு நிலையை தோற்றுவித்தல்
4. கண்காணிப்புக் குழு.
5. ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வருதல், திருத்தம் செய்தல், முடிவிற்கு வருதல்.
6. இணைப்புகள்.

1. முகவுரை

ஒப்பந்தத்தின் நோக்கம் பற்றி இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரு தரப்பினரும் யேச்சுவார்த்தை மூலமே இனமோதலை முடிவுக்கு கொண்டு வரலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இந்தவகையில் பேச்சுவார்த்தைக்கான குழுவை உருவாக்குவதே ஒப்பந்தத்தின் பிரதான நோக்கமாக உள்ளது.

மோதலில் நேரடியாக ஒப்பந்தப்பாத குழுக்களும் இதன் பாதிப்புகளால் துன்பப்படுகின்றனர் என்பதை இருதரப்பும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதால் (உதாரணமாக, முஸ்லிம் மக்கள்) பொதுமக்கள் அவர்களின் சொத்துகள் என்பவற்றின் பாதுகாப்பு பற்றிய ஒப்பந்த விதிகள், அனைத்து பிரேரணைகளுக்கும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

2. போர் நிறுத்த முறைகள்

ஒப்பந்தத்தின் உறுப்புரை 1.1 தொடக்கம் 1.13 வரை இது பற்றிக் கூறுகின்றது.

(அ) போர் நிறுத்தம் அமுலுக்கு வருதல்

இருதரப்பினரும் கையொப்பமிட்ட பின்னர் உறுப்புரை 4.2இன் படி நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சர் பிரகடனப்படுத்தும் திகதியில் இருந்தும் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வரும். இது 2002ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 23 ஆம் திகதியன்று போர் நிறுத்தம் அமுலுக்கு வந்தது.

(ஆ) இராணுவ நடவடிக்கைகள் நிறுத்தம்

போர் நிறுத்தம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட திகதியின் பின்னர் இரு தரப்பும், இராணுவ நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டும். இதன்படி நேரடியான; மறைமுகமான ஆயுதத் தாக்குதல், ஆயுதங்களுடன் கூடிய முற்றுக்கைத் தேடுதல், பதுங்கியிருந்து தாக்குதல், கொலைகள், ஆட் கடத்தல், சொத்துக்களை அழித்தல், நாசகார செயல்கள், தற்கொலைத் தாக்குதல், ஆழ ஊடுருவும் செயற்பாடுகள், வான்வழிக் குண்டு வீச்சுகள், கடலில் வலுத் தாக்குதல் போன்றவற்றில் இரு தரப்பினரும் ஈடுபடக்கூடாது. எனினும், சிறீலங்காவின் ஆயுதப்படைகள் வலுத்தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாத வகையில் நாட்டின் இறைமையையும், பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டையும் பாதுகாக்கும் சட்டப்படியான நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்தும் ஈடுபடலாம்.

(இ) கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்கள்

இரு தரப்பினரதும் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒரு தரப்பினர் மற்றைய தரப்பினரின் பிரதேசத்திற்குள் ஆயுதங்கள், வெடிபொருட்கள், இராணுவத் தளபாடங்கள் போன்றவற்றை நகர்த்த முடியாது. ஒவ்வொரு தரப்பினரும் குறைந்தது 600 மீற்றர் இடைவெளியில் தங்கள் காவலரண்களை வைத்திருக்கலாம். ஆனால் காவலரண்களிலிருந்து 100 மீற்றருக்கு மேல் நடமாட முடியாது. குனியப் பிரதேசமாக 400 மீற்றர் இடைவெளி இருத்தல் வேண்டும். கட்டுப்பாட்டு எல்லைகள் 2001 டிசம்பர் 24ஆம் திகதியிலிருந்தவாறு இருக்கும். தெளிவில்லாத பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை இரு தரப்பும் பேசி முடிவிற்கு வரலாம். கண்காணிப்புக் குழு இது விடயத்தில் இவர்களுக்கு உதவும்.

(ஈ) தமிழீழ ஆயுதக்குழுக்களிடமிருந்து ஆயுதங்களைக் களைதல்

சிறீலங்கா அரசாங்கம் ஒப்பந்த தினத்திலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் புவிகளல்லாத தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களிடமிருந்து ஆயுதங்களைக் களைய வேண்டும். அவர்கள் விரும்பினால் சிறீலங்கா படையணியில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், அவர்களை வடகிழக்கில் சேவையாற்ற அனுமதிக்கக்கூடாது.

(உ) நடமாடும் சுதந்திரம்

ஆரம்ப காலங்களில் இருதரப்பினரும் தமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். போராளிகளான தனி நபர்கள் தமது பிராந்திய தளபதியின் சிபாரிசுடன் ஆயுத-மில்லாமலும், சாதாரண உடையிலும் மற்றைய தரப்பினரின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியிலுள்ள தமது குடும்பத்தவரையும், நண்பர்களையும் பார்க்கச் செல்லலாம். ஒவ்வொரு இரண்டு மாதத்திலும் ஆறு நாட்களுக்கு இத்தகைய பயணங்கள் அனுமதிக்கப்படும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய வகையில் யாழ்-கண்டி வீதியினையும் விடுதலைப்புலிகள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்பர். எனினும் குறிப்பிட்ட இராணுவ பகுதிகளுக்குள் நுழைவதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் உரிமை இரு தரப்பிற்கும் உண்டு. சிறீலங்கா படையினர் போர் நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி 60 தினங்களின் பின்னர் யாழ் - கண்டி வீதி மூலம் மட்டுப்படுத்தப்படாத அளவில் பயணம் செய்யலாம். ஆனால் ஆயுதம் இல்லாமலேயே பயணத்தினை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(ஊ) விடுதலைப்புலிகளின் அரசியல் வேலைகளுக்கு அனுமதி அளித்தல்

போர் நிறுத்த தினம் ஆரம்பமாகி 30வது நாளில் இருந்து ஆயுதம் ஏந்தாத ஏறத்தாழ 50 விடுதலைப்புலிகள் வட - கிழக்கிலுள்ள இராணுவ கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் அரசியல் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். 60வது நாளில் இருந்து மேலும் ஆயுதம் ஏந்தாத ஏறத்தாழ நூறு விடுதலைப் புலிகளின் உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். 100வது நாளில் ஆயுதமேந்தாத சகல விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்களும் சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். அரசியல் பணிகளுக்குச் செல்லும் விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்கள் அடையாளப் பத்திரங்களை வைத்திருத்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட இராணுவ பகுதிகளுக்குள் நுழைவதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கும் உரிமை சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு உண்டு.

3. இயல்பு நிலையினை தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகள்

உறுப்புரை 2.1 இலிருந்து 2.13 வரை இது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இதன்படி சிறீலங்காவின் சகல குடிமக்களும் இயல்பு நிலை வாழ்க்கையை மீள அமைத்துக் கொள்வதற்காக பின்வரும் நடவடிக்கைகளை இருதரப்பினரும் மேற்கொள்வர்.

1. சர்வதேச சட்டங்களுக்கு அமைவாக இரு தரப்பினரும் சித்திரவதை, ஆட்கடத்தல், கட்டாய வரி வசூலித்தல், தொந்தரவு செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை பொதுமக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்வதை தவிர்த்துக் கொள்ளுதல்.
2. கலாசார, மத உணர்வுகளை புண்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகள், கொள்கைப் பரப்புதல் என்பவற்றில் ஈடுபடுவதில் இருந்து தம்மை தவிர்த்துக் கொள்ளுதல்.
இதற்காக போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் படையினரால் தற்போது வைத்திருக்கப்படும் வழிபாட்டிடங்களிலிருந்து படையினர் வெளியேற வேண்டும். அத்துடன் அங்கு பொதுமக்கள் சென்றுவரக்கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். வழிபாட்டுத்தலங்கள், உயர்பாதுகாப்பு வலயங்களில் இருப்பின் அங்கு பொதுமக்கள் சென்றுவர முடியாததாயிருப்பினும் ஆயுதம் ஏந்திய சகல தரப்பினரும் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டும். அத்துடன் பொதுசன தொண்டர்களினால் அவை நல்ல நிலையில் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டும்.
3. போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 160 நாட்களுக்குள் சகல பாடசாலைகளிலிருந்தும் படையினர் வெளியேற வேண்டும். கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு பயன்படுத்த அதனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்.
4. பொதுக் கட்டிடங்களும் அவற்றின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இது தொடர்பாக போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் கால அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட வேண்டும்.
5. பொதுமக்கள் நெருக்கமாக வசிக்கும் நகரங்களிலும், பட்டினங்களிலும் அவர்கள் தொந்தரவுக்குள்ளாவதை தவிர்க்கும் வகையில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும், சோதனைச் சாவடிகளின் அமைப்பையும் இரு தரப்பும் மீளாய்வு செய்ய வேண்டும். மீளாய்வின் அடிப்படையிலான செயற்பாடுகள் போர் நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி 60வது நாளில் இருந்து அமுலில் இருத்தல் வேண்டும்.

6. இராணுவ பாவனைக்கு அல்லாத பொருட்களை தங்குதடையின்றி விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்கும் கொண்டு செல்லலாம். இணைப்பு 'எ' யிலுள்ள சில பொருட்கள் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கும். அப்பொருட்கள் சந்தையின் தேவைக்கேற்ப நிச்சயிக்கப்படும். இப்பொருட்கள் மீதான எஞ்சியுள்ள கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாக அகற்றும் பொருட்டு இவ்விடயத்தை சிறீலங்கா அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக மீளாய்வு செய்யும்.
7. பொருட்கள் கொண்டு செல்லப்படுவதையும் பொதுமக்கள் நடமாட்டத்தையும் வசதிப்படுத்துவதற்காக இரு தரப்பினரும் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இடங்களில் சோதனைச்சாவடிகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பாதைகளை போக்குவரத்துக்கு திறத்தல்

1. திருமலை - ஹபரணை வீதி பயணிகளின் போக்குவரத்துக்கென போர் நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி 10வது நாளிலிருந்து 24 மணி நேரமும் திறந்திருப்பதற்கு இருதரப்பினரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.
2. மட்டக்களப்பு பாதையில் ரயில் சேவையை வெவிகந்த வரை விஸ்தரிப்பதற்கு இருதரப்பினரும் வசதிகளை செய்ய வேண்டும். இச்சேவையை மட்டக்களப்பு வரை விஸ்தரிப்பதற்கு திருத்த, பராமரிப்பு பணிகளை சிறீலங்கா அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. A-9 என அழைக்கப்படுகின்ற கண்டி-யாழ்ப்பாணம் வீதியை இராணுவ பயணமல்லாத பயணிகளினதும், பொருட்களினதும் போக்குவரத்துக்கு இரு தரப்பினரும் திறந்து விட வேண்டும். இது பற்றிய திட்டவட்டமான முறைகள் நோர்வே அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்துதல்

மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாக தளர்த்தும் நடவடிக்கைகள் போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து ஆரம்பமாக வேண்டும். கரையிலுள்ள பாதுகாப்பு படைகளிலுள்ள சகல முகாம்களிலிருந்தும் இரு பக்கமாகவும் கரைப்புறமாக ஒரு கடல்மைல் தூரமும், கடல் புறமாக இரு கடல்மைல் தூரமும் உள்ள பிரதேசங்கள், துறைமுகங்கள், துறைமுகங்களுக்கு செல்லும் வழிகள், கரையோரமாகவுள்ள குடாக்கள், களப்புகள் போன்ற இடங்கள் தவிர ஏனைய இடங்களில் இரவு, பகல் மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகள் விலக்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 90 நாட்களுக்குள் இவை நடைபெற வேண்டும்.

பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தேடுதல், கைது செய்தல் என்பவற்றை நிறுத்துதல்

பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தேடுதல், கைது செய்தல் என்பன நிறுத்தப்படும். கைது செய்தல், குற்றவியல் சட்டக்கோவைக்கு ஏற்ப முறையான சட்ட ஒழுங்கின்படி நடக்க வேண்டும்.

தடுத்துவைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை அவர்கள் குடும்பத்தவர் சென்று பார்ப்பதற்கு போர் நிறுத்த தினத்திலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் அனுமதிப்பதற்கு இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

4. சிறீலங்கா கண்காணிப்புக் குழு

இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒழுங்குகள் நிபந்தனைகள் மீறப்படும் சம்பவங்களை விசாரணை செய்வதற்கு சர்வதேச கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை அமைப்பதற்கு இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். மோதல்களை சரிப்படுத்துவதற்கு இருதரப்பினரும் ஒத்துழைப்புகளை வழங்க வேண்டும்.

இந்த கண்காணிப்புக்குழு 'சிறீலங்கா கண்காணிப்புக் குழு' என்ற பெயரில் இயங்கும். இரு தரப்பினரின் ஒப்புதலையும் பெற்ற பின்னர் நோர்வே அரசாங்கம் இதன் தலைவரை நியமிக்கும். இவரே இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளக்கம் தொடர்பாக இறுதி அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருப்பார்.

இக் கண்காணிப்புக் குழு இரு தரப்பினருடனும் தொடர்புகளை வைத்திருப்பதுடன் நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்.

கண்காணிப்புக்குழுத் தலைவரே, கண்காணிப்புக் குழுவின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகும் தினத்தை தீர்மானிப்பார்.

இக்கண்காணிப்புக்குழு நோர்டிக் நாடுகளின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்படும்.

கண்காணிப்புக் குழுவின் தலைமை அலுவலகம் தலைவர் பொருத்தமானதென தெரிவு செய்யும் இடத்தில் அமைக்கப்படும். சிறீலங்கா அரசாங்கத்துடனும், விடுதலைப்புலிகளுடனும் தொடர்பு கொள்ளும் வகையில் வன்னியிலும் அலுவலகங்கள் அமைக்கப்படும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலும் குழுவினர் பிரசன்னமாக இருப்பார்கள்.

உள்ளூர் கண்காணிப்புக் குழுக்கள்

யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்டங்களில் உள்ளூர் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்படும் ஒவ்வொரு குழுவிலும் ஐந்து அங்கத்தவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் இருவர் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தாலும், இருவர் விடுதலைப் புலிகளாலும்

நியமிக்கப்படுவதுடன், ஒரு சர்வதேசக் கண்காணிப்பாளர் கண்காணிப்புக்குழுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார்.

சர்வதேச கண்காணிப்பாளர் இந்தக் குழுவிருக்குத் தலைமை தாங்குவார். விடுதலைப்புலிகளினதும் அரசினதும் பிரதிநிதிகள் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகள், பொதுச்சேவை உத்தியோகத்தர்கள், சமயத் தலைவர்கள், வேறு பொதுஜனத் தலைவர்கள் என்போர் மத்தியிலிருந்து இவர்கள் தெரிவுசெய்யப்படலாம்.

இந்த மாவட்டக் குழுக்கள் தலைமைக் கண்காணிப்புக் குழுவிருக்கு ஆலோசனை வழங்கும் வகையில் செயல்படும். ஒப்பந்தம் தொடர்பாக பொதுவான புரிந்துணர்வை உருவாக்கும் வகையில் ஒப்பந்தம் தமது மாவட்டத்தில் அமுல் செய்யப்படுவது தொடர்பான விடயங்களை விவாதிக்கும். முடிந்தால் எந்தவொரு பிணக்கையும் அடிமட்டத்தில் தீர்த்து வைப்பதற்கு முயற்சிகளை செய்யும்.

கண்காணிப்புக் குழுவினரின் பாதுகாப்பு, மற்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு இரு தரப்பினரும் பொறுப்பாக இருப்பார்கள். கண்காணிப்புக்குழுவினர் தமது கடமைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் அவர்களின் நடமாடும் சுதந்திரத்தினை இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதன்படி, ஒப்பந்தம் மீறப்பட்டுள்ளதாக குற்றச்சாட்டப்படும் பகுதிக்கு உடனடியாக செல்வதற்கு வசதிகள் அளிக்கப்படவேண்டும். அத்தகைய பகுதிகளிற்கு அந்தந்த பிரதேசத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள அங்கத்தவர்களும் வருவதற்குரிய வசதிகளை வழங்குவதற்கு இருதரப்பினரும் இணங்கியுள்ளனர்.

முறைபாடுகளுக்கான நடவடிக்கைகள்

ஒப்பந்தம் தொடர்பாக எந்தத் தரப்பினர் செய்யும் எந்த முறைப்பாடுகள் குறித்தும் உடன் நடவடிக்கை எடுப்பதும் அவற்றை விசாரிப்பதும், அத்தகைய முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக எழும் எந்தப் பிணக்கையும் தீர்த்து வைப்பதில் இரு தரப்பினருக்கும் உதவுவதும் கண்காணிப்புக்குழுவின் பொறுப்பாகும்.

பிணக்குகளை முடிந்தளவு கீழ் மட்டத்தில் தீர்க்கும் நோக்கத்திற்காக அரசாங்க ஆயுதப் படைகளின் தளபதிகள் விடுதலைப் புலிகளின் பிராந்திய தலைவர்கள் ஆகியோருக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கண்காணிப்புக் குழுவின் செயற்பாடு குறித்த வழிமுறைகள் மற்றொரு தனியான ஆவணத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

5. ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வருதல், திருத்தம் செய்தல், முடிவிற்கு வருதல்

i. ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வருதல்

இந்த ஒப்பந்தம் தொடர்பான சம்மதத்தினை இரு தரப்பும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் சார்பில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவும், விடுதலைப் புலிகளின் சார்பில் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் முறையே கையெழுத்திட்டு நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் மூலம் அறிவிக்க வேண்டும்.

நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சர் அறிவிக்கும் தினத்திலிருந்து ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வரும்.

ii. திருத்தங்கள்

இரு தரப்பினரதும் பரஸ்பர இணக்கத்துடன் ஒப்பந்தத்தில் திருத்தங்களையும், மாற்றங்களையும் செய்ய முடியும். அத்தகைய திருத்தங்கள் எழுத்து மூலமாக நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

iii. ஒப்பந்தத்தை முடிவிற்கு கொண்டு வருதல்

எந்தத் தரப்பினரும் நோர்வே அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தல் கொடுப்பதன் மூலம் ஒப்பந்தத்தினை முடிவிற்கு கொண்டு வரலாம். ஆனால், அத்தகைய முன்னறிவித்தலை முடிவுக்கு கொண்டு வரும் தினத்திற்கு 14 நாட்கள் முன்பாக தெரிவித்தல் வேண்டும்.

ஒப்பந்தத்தின் நன்மைகள்

1. சிறீலங்கா அரசாங்கமும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் சமமாக மதிக்கப்பட்டு ஒப்பந்தம் வரையப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு கொடுத்த கௌரவமாகும்.
2. பேச்சுவார்த்தை மூலமே இனமோதலை முடிவிற்கு கொண்டு வரலாம் என்பது இரு தரப்பினராலும் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.
3. பேச்சு வார்த்தைக்கு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதை ஒப்பந்தம் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
4. மக்களின் இயல்புநிலை வாழ்க்கைக்கு உதவுதல் என்பதில் ஒப்பந்தம் கூடிய கவனம் எடுத்துள்ளது.

5. இலங்கையில் இரு அதிகார மையங்கள் உண்டு என்ற நடைமுறை உண்மை இங்கு ஆவணரீதியாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.
6. ஆயுத ரீதியான அனைத்து மோதல் நடவடிக்கைகளையும் நீக்குவதற்கு ஒப்பந்தம் வழி செய்துள்ளது.
7. இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
8. செயற்பாடுகள் பலவற்றிற்கு காலஅட்டவணை விதிக்கப்பட்டமை வரவேற்கத்தக்கதாக உள்ளது.
9. யாழ் - கண்டி வீதி திறப்பதற்கு வழிசெய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் குடாநாட்டு மக்களின் போக்குவரத்து கஸ்டங்கள் தீர்க்கூடியதாக இருக்கும்.
10. மீன் பிடித் தடைகளை நீக்குவதற்கு உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
11. போர் நிறுத்தத்தை கண்காணிக்க சர்வதேச கண்காணிப்புக்குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
12. பிணக்குகளை கீழ்மட்டத்தில் தீர்ப்பதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
13. உள்ளூர் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் பிணக்குகளை தீர்க்கக் கூடியவையாக உள்ளன.
14. ஒப்பந்தங்கள் தொடர்பாக காலத்தின் தேவைக்கேற்ப திருத்தங்கள் செய்வதற்கும் வழி ஏற்பட்டுள்ளது.
15. 14 நாட்கள் இடைவெளியில் அறிவித்தல் மூலம் ஒப்பந்தத்தினை முடிவிற்கு கொண்டு வரலாம் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையானது இரு தரப்பினரும் சமநிலைக்கு வருவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கியுள்ளது.
16. பொருளாதாரத் தடை பெருமளவுக்கு நீக்கப்பட்டுள்ளது.
17. ஒப்பந்த விதிகள் கால அட்டவணையின் படி நடக்காவிட்டாலும் மெது நிலையிலாவது நடைபெறுதல் வரவேற்கத்தக்கதாக உள்ளது.

ஒப்பந்தத்தின் குறைபாடுகள்

1. சிறீலங்கா அரசின் அதிகாரம் ஜனாதிபதி பிரதமர் என இருதரப்பினரின் கைகளில் உள்ளது. எனவே, இரு தரப்பினரையும் ஒப்பந்தத்தில் பங்காளிகளாக்குவதற்குப் பதிலாக பிரதமரை மட்டும் பங்காளிகளாக்கியுள்ளது.
2. முஸ்லிம் மக்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பான ஏற்பாடுகள் தெளிவாக இல்லை என முஸ்லிம் தலைவர்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர்.
3. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் அரசியல் வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டபோதும், தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களைக் கொண்டு செல்வது தொடர்பாக ஒப்பந்தத்தில் எதுவும் பேசப்படவில்லை.
4. ஒப்பந்தத்தில் பேசப்படாத ஆனால், அவசியமாகவுள்ள விடயங்களை மேற்கொள்வதற்கு ஒழுங்குமுறைகள் போதுமானவையாக இல்லை.
5. பாதுகாப்பு உலர்வலயம் என்பது எது? என்பது பற்றி ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. இது இராணுவத்தினருக்கு தமது பொறுப்பினைத் தட்டிக்கழிப்பதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது.
6. கடல் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் தெளிவாக இல்லை. உண்மையில் கடற் பிரதேசம் தொடர்பான ஏற்பாடுகளில் சமநிலை காணப்படவில்லை. கடல் இரு தரப்பினரையும் பூரண கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத ஒன்றானபடியால் இரு தரப்பிற்கும் சமமான அந்தஸ்து கொடுத்திருத்தல் வேண்டும். மாறாக அரசின் நிலையே இங்கு மேலோங்கியுள்ளது. இந்நிலை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரை இருவகையான பாதிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளது:
  - (அ) அவர்களது கடல் நடமாட்ட சுதந்திரம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் கிழக்கிற்கு செல்வதற்கான ஒரே மார்க்கமாக கடற் பாதையே இருந்தது. இன்று அப்பயணத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.
  - (ஆ) தங்களது ஆயுத பலத்தினை பெருக்கும் வசதிகள் அரசிற்கு உண்டு. ஆனால், விடுதலைப் புலிகள் கடல் மார்க்கமாக ஆயுதங்களைக் கொண்டு வர தடை ஏற்பட்டுள்ளது.
7. நடைமுறையில் கால அட்டவணை பின்பற்றப்படவில்லை. அதன்படி செயற்படுவதற்கு படையினர் தடையாக இருந்தனர்.

8. ஒப்பந்தத்தினை ஜனாதிபதி ஏற்றுக்கொள்ளாததும் அமுலாக்கத்திற்கு தடையாக இருந்தது. ஒப்பந்த அமுலாக்கத்தில் படையினரின் பங்கே அதிகமாக இருந்தது. ஆனால், படையினர் பற்றிய கட்டுப்பாடு ஜனாதிபதியிடமே இருந்தது. பல சந்தர்ப்பங்களில் முகாம்களை அகற்றும்படி அரசாங்கம் உத்தரவிட்டபோதும் ஜனாதிபதி தடுத்ததால் படையினர் முகாமை அகற்றாமல் இருந்தனர்.
9. படையினர் பாடசாலைகளில் இருந்து வெளியேறி அருகில் முகாம் அமைத்துக் கொண்டமை, இயல்புநிலை உருவாக்கத்திற்கு தடையாக அமைந்தது.
10. மீன்பிடிக்க கட்டுப்பாடுகள் முழுமையாக நடைமுறையில் தளர்த்தப்படவில்லை.
11. பொருளாதாரத் தடை நீக்கப்பட்டபோதும், சீமெந்து, எரிபொருள் போன்றவை தொடர்ந்தும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விவசாயத்தை மேற்கொள்வதற்கும் அழிவுகள் திருத்துவதற்கும் இது பெரும் தடையாக இருந்தது. இம்மட்டுப்பாடுகள் மக்களை தொடர்ந்தும் அரச அலுவலங்களுக்கு அலைய வைத்தது.
12. ஜனாதிபதி - பிரதமர் முரண்பாடு ஒப்பந்த அமுலாக்கத்திலும், அதனை அடுத்த கட்டத்திற்கு கொண்டு செல்வதிலும் பல தடைகளை உருவாக்கியுள்ளது.
13. சிறைகளில் உள்ளோர் விடுதலை செய்யப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் ஒப்பந்தத்தில் இல்லாததும் பெரும் குறைபாடாக இருந்தது. இதனால் விடுதலைப் புலிகள் வெளியே சுதந்திரமாக நடமாட அவர்களுக்கு உதவியவர்கள் சிறையில் வாடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.
14. யுத்த நிறுத்த யீறல் ஏற்படும்போது அதனைப் பதிவு செய்து கொள்ளலாமே தவிர அதனைத் தடுக்கும் அதிகாரம் கண்காணிப்புக் குழுவிற்கு இல்லை.
15. அரசுக்கும் - விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான விடயங்களும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் - மக்களுக்கும் இடையிலான விடயங்களும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் - முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான விடயங்களும் தனித்தனி ஒப்பந்தங்களாக வரையப்பட்டிருக்க வேண்டும். மூன்று விடயங்களையும் ஒரே ஒப்பந்தத்தில் வரைந்தமையானது பிரதான விடயத்தை பின்னுக்குத் தள்ளியதுடன் விடயங்களை கையாள்வதிலும், அடையாளம் காண்பதிலும் இடைஞ்சல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. யீறல் எண்ணிக்கையைச் சட்டிக்காட்டுவதில் அரசிற்கு வாய்ப்புக்களையும் உருவாக்கியுள்ளது.

உண்மையில் அரசுக்கும் - விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இடையிலான விடயங்களில் மட்டுமே விடுதலைப்புலிகள் அரசுடன் ஒப்பந்தத்தினை செய்திருக்க வேண்டும்.

விடுதலைப்புலிகள் - மக்கள் பிரச்சினை தொடர்பில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைக்குழுவுடனேயே ஒப்பந்தம் செய்திருக்க வேண்டும். பல மனித உரிமைகளை மீறிவரும் அரசு இதற்கு பொருத்தமானதல்ல.

விடுதலைப்புலிகள் - முஸ்லிம்கள் தொடர்பான விடயங்களில் முஸ்லிம்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்திருக்க வேண்டும். இது விடயத்தில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் பலனளித்துள்ளதை விட வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் - ரவூப் ஹக்கீம் கூட்டறிக்கை அதிக பயனை அளித்துள்ளது.

16. சமாதானச் செயற்பாடுகளை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதற்கு ஒப்பந்தம் மட்டும் போதுமானதாக இருக்கமாட்டாது. சமாதான செயற்பாடுகள் நிறுவன ரீதியாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இதன் ஒரு பகுதியாக தமிழ்த் தேசிய அரசியலின் நியாயத் தன்மையை சிங்கள மக்களுக்கு விளக்குதல் வேண்டும். ஆனால், அரசு இது தொடர்பான நடவடிக்கைகள் எதிலும் இறங்கவில்லை. மாறாக யுத்தத்தில் தொடர்ச்சியான தோல்வி, பொருளாதார வீழ்ச்சி என்பதையே சமாதானத்திற்கு செல்வதற்கு காரணமாக முன்வைக்கப்பார்க்கின்றது. இது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஒரு தோல்வி மனப்பான்மையையும், தமிழ் மக்கள் தொடர்பாக ஒருவித பகைமை உணர்வையும் உருவாக்கியுள்ளது.
17. பிராந்திய அரசியல் குறிப்பாக இந்தியாவின் நிலைப்பாடு ஒப்பந்தத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதற்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியாக இருக்கும் என்பதும் சந்தேகத்திற்குரியதாக உள்ளது.
18. ஒப்பந்தம் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகராமல் இதே கட்டத்தில் தொடர்ந்து இருக்குமானால் அது முறிவடைய வேண்டிய நிலையும் ஏற்படலாம்.

ஒப்பந்தத்தின் எதிர்காலம்

ஒப்பந்தத்தின் எதிர்காலம் அதனை முறையாக அமுல் படுத்துவதிலும் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதிலும் தங்கியுள்ளது. ஒப்பந்தத்தினை முழுமையாக அமுல்படுத்துவதற்கு ஜனாதிபதியும், படையினரும் தடையாக உள்ளனர். இதிலும் பிரதானமாக ஜனாதிபதியே உள்ளார். அவரே படைகளுக்கு உத்தரவிடுபவராக இருக்கின்றார்.

ஜனாதிபதியால் ஏற்படுகின்ற தடைகள் நீக்கப்பட வேண்டுமானால் ஜனாதிபதி - பிரதமர் அதிகார முரண்பாடு தீர்க்கப்பட வேண்டும். இம் முரண்பாடு அரசியல் யாப்பு வகைப்பட்டதாகவுள்ளது.

எனவே, முரண்பாடுகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால் இருவரும் இணைந்து சமாதான முயற்சிகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். அல்லது இருவரில் ஒருவரிடம் அரசியல் அதிகாரம் வரக்கூடிய வகையில் யாப்புத் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இருவரும் இணைந்து சமாதான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் என்பது தற்போது நடைமுறையில் உள்ள போட்டிக் கட்சி அரசியல் மத்தியில் சாத்தியமில்லை. மேற்கு நாடுகளைப் போல தேசிய நலன் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களிலாவது ஐக்கியப்பட்டு செயற்படும் தன்மை எமது கட்சிமுறையில் வளரவில்லை. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் 17வது திருத்தச் சட்டத்தினை மட்டுமே இரு பிரதான கட்சிகளும் இணைந்து நிறைவேற்றியுள்ளன.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி இது விடயத்தில் முடிவு எடுப்பதற்கு அதன் இருப்பு சார்ந்த விடயமும் முக்கியமானது. அது அதிகளவில் சிங்கள மத்திய தர வர்க்கத்தின் கீழணியினரை ஆதரவுத்தளமாகக் கொண்டது. S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவின் ஐம்பெரும் சக்திகள் (பஞ்சபலவேகய) என்ற கோட்பாடு இந்த ஆதரவுத்தளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே கட்டியெழுப்பப்பட்டது. சிங்கள விவசாயிகள், சிங்கள ஆசிரியர்கள், சிங்கள ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள், பௌத்த மதகுருமார்கள், சிங்களத் தொழிலாளர்கள் என்போரே இவ் ஐம்பெரும் சக்திகளாகும். இச் சக்திகள் பேரினவாதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சமாதானத் தீர்வுக்கு வருவதை அவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்கப்போவதில்லை. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்காலத்திலும் தீர்வு யோசனைகளைக் கொண்டுவந்தபோது இவ் எதிர்ப்புகளுக்கு அஞ்சியே முயற்சியை கைவிட்டது.

எனவே ஒரேயொரு மாற்று வழி பிரதமர் அரசியல் அதிகாரங்களை முழுமையாகக் கைப்பற்றுவதே. அதற்கு அரசியல் யாப்பு மாற்றம் தேவை. இம் மாற்றத்திற்கான 2/3 பெரும்பான்மை ஐக்கிய தேசிய முன்னணியிடம் இல்லை. தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பின் ஆதரவினைப் பெற்றாலும் கூட 12 வரையிலான ஆசனங்கள் போதாததாக உள்ளது. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியில் உள்ளவர்கள் கட்சி மாறி வாக்களித்தால்தான் இதற்கான சாத்தியம் உண்டு. ஐக்கிய தேசிய முன்னணி தற்போது ஆட்சிபிடித்தலில் தொடங்கியுள்ளது. இது எவ்வளவு தூரம் வெற்றியடையும் எனக்கூற முடியாது.

ஆட்சிபிடித்தல் சரிவராவிட்டால் அடுத்த தேர்தலுக்கு செல்லும் முயற்சியினை மேற்கொள்ளலாம். தேர்தலில் ஐக்கிய தேசிய முன்னணிக்கு தனித்து 2/3 பெரும்பான்மை பெறும் சாத்தியம் இல்லாவிட்டாலும் ஐக்கிய தேசிய முன்னணியும் தமிழ்க் கட்சிகளும் இணைந்து 2/3 பெரும்பான்மையைப் பெறலாம். தேர்தல் தற்போதைய சூழ்நிலையில் ஐக்கிய தேசிய முன்னணிக்கும், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குமே வாய்ப்பாக உள்ளது. ஆனால், சர்வதேச சமூகம், நோர்வே, வர்த்தக சமூகம் என்பன இன்னோர் தேர்தலை விரும்பவில்லை. தேர்தல் வந்தால் சமாதான முயற்சிகள் தடம்புரளக்கூடும் என நோர்வே எச்சரித்துள்ளது. காபந்து அரசாங்க காலத்தில் சமாதானத்திற்கு காபந்து அரசாங்கம்

பொறுப்பேற்க முடியாது. இதைவிட முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போன்ற ஐக்கிய தேசிய முன்னணியில் கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கின்ற கட்சிகளும் தேர்தலை விரும்பவில்லை. முஸ்லிம் காங்கிரசிற்கு தேர்தல் சாதகமானதாக இருக்காது. இருப்பதை இழக்கவும் கூடும்.

எனவே, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஆட்பிடித்தல் மட்டுமே ஒரேயொரு வழியாக இருக்கும். இன்னோர் மாற்றுவழி இருக்கின்றது. அது ஜனாதிபதி அரசாங்க முறையையே மாற்றுவதாகும். ஜனாதிபதியும் அதற்குச் சம்மதித்துள்ளார். மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் அதற்கு சம்மதிப்பதாகக் கூறியுள்ளது. ஜனாதிபதிக்கு இது விடயத்தில் கொள்கை ரீதியான உடன்பாடு இருப்பதோடு அரசியல் வாழ்வில் தொடர்ந்தும் இருப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். ஏனெனில் இம்மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால், 2005 ஆம் ஆண்டுடன் அவரது அரசியல் வாழ்வு முடிவடைந்துவிடும். ஒரு ஜனாதிபதி இரண்டு தடவைக்கு மேல் பதவியில் இருக்க முடியாது என்பதே இதற்கு காரணமாகும். கட்சியின் அடுத்த தலைவர் யார் என்ற பிரச்சினையையும் இது தீர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும். பண்டாரநாயக்கா குடும்பத் தலைமையை தொடர்ந்தும் பேணக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆனால், பிரதமர் இந்த மாற்றத்தை ஏற்பதற்கு தயக்கம் காட்டுகின்றார். 2005 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஜனாதிபதியாகவும் தான் வரக்கூடிய நிலை இருப்பதால் பாராளுமன்ற அதிகாரத்தையும், நிர்வாக அதிகாரத்தையும் ஒருங்கே தனது கட்சி பெறக்கூடியதாக இருக்கும் என அவர் நினைத்துப் பார்க்கின்றார். தனது நீண்ட கால பொருளாதார சீர்திருத்தத்திற்கு அவை உதவியாக இருக்கும் என்றும் நினைக்கின்றார். ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்காவின் அரசியல் வாழ்வு தொடருவதை அவர் விரும்பாமலும் இருக்கலாம்.

ஒன்று மாத்திரம் உண்மை. இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் சமாதான முயற்சியை ஒரு போதும் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்த முடியாது.

இதைவிட இன்னோர் முக்கியமான விடயம் ஒப்பந்தங்கள், கட்சிகள் என்பவற்றிற்கு அப்பால் மக்களை சமாதானத்திற்கு ஆதரவாக செயற்படவைக்க வேண்டும்.

இப்பொறுப்பினை சிவில் நிறுவனங்கள் ஏற்பதே நல்லது. அவைதான் கட்சி அரசியலுக்கு அப்பால் இவற்றை நகர்த்தக் கூடியவையாக இருக்கும்.

இப்பணிகள் நீண்ட தயாரிப்புடன் பொறுமையாக மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள்.

சுருக்கமாகக் கூறினால் சமாதானத்தைக் காண்பதற்கு இன்னமும் நீண்டதூரம் செல்ல வேண்டும்.

10

இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுகளும் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடுகளும்

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சிகள் தொடர்பாக தமிழ் மக்களுக்கு நீண்ட கசப்பான வரலாற்று அனுபவம் உண்டு. இதனால் அவர்கள் எல்லா முயற்சிகளையும் ஒருவித சந்தேகத்துடனேயே நோக்குகின்றனர்.

ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளில் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம், டட்டி - செல்வா ஒப்பந்தம் என்பன சிங்கள கடும்போக்காளர்களின் எதிர்ப்பினால் முறியடிக்கப்பட்டன. டொனமூர் அரசியல் யாப்பிலும், சோல்பரி அரசியல் யாப்பிலும், 13வது திருத்தச் சட்டத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் நடைமுறையில் பெரிய வெற்றியைத் தரவில்லை.

பொதுவாக தீர்வு முயற்சிகள் தொடர்பாக தமிழ் மக்கள் பின்வரும் குற்றச்சாட்டுக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

1. தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளை முழுமையாக தீர்க்கக்கூடிய வகையிலான விடயங்களை தீர்வு யோசனைகளில் சேர்ப்பதில்லை.
2. சேர்க்கப்பட்ட விடயங்களில் கூட தெளிவின்மை காணப்படுதல் :

அதாவது உறுதித்தன்மை காணப்படாது இருத்தல். இதனால் அவை நீதிமன்றங்களின் பொருள்கோடலுக்கு உள்ளாக நேரிடும். அச்சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாக பொருள் கோடல் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. மறைந்த தமிழ்த் தலைவரான கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம் இக்குற்றச்சாட்டினை தொடர்ச்சியாக முன்வைத்திருந்தார்.

3. யோசனைகளில் மத்திய அரசு பிடிக்களை வைத்திருத்தல் :

இதன் மூலம் அரசியல் யாப்பு வசம் கொடுக்கப்பட்ட விடயங்களில் கூட நடைமுறையில் செயற்படுத்த விடாமல் மத்திய அரசு தடைசெய்கின்றது.

உதாரணமாக 13வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் மாகாண அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மத்திய அரசு செயற்பட விடாது தடுத்துள்ளது. மாகாண அரசின் அதிகாரத்தில் இருந்த பல வைத்தியசாலைகளை தான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. போக்குவரத்து சேவையை மாகாண சபைகளை நடாத்தவிடாது மத்திய அரசு தடுத்தது.

4. அரசு நிர்வாக இயந்திரம் செயற்படுத்துவதில் அசட்டையாக இருத்தல்:

உதாரணமாக தமிழ்மொழி அரசகரும மொழி என்பது யாப்பு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு பல வருடங்கள் சென்றபோதும் அரசு இயந்திரம் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் போதிய கவனத்தினை எடுக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ள சிங்களக் குடியேற்றங்களில் சிங்கள மொழியை அரசு கரும மொழியாக செயற்படுத்துவதில் முனைப்புடனான அக்கறையைக் காட்டி வருகின்றது. திருகோணமலை, அம்பாறை, வவுனியா மாவட்டங்களில் சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஒட்டி அமைக்கப்பட்ட பிரதேச சபைகளில் சிங்கள மொழியில் நிர்வாகம் நடைபெறுகின்றது. ஆனால் கொழும்பு மாவட்டத்தில் தமிழர் செறிவாக உள்ள பிரதேச சபைகளிலோ, மலையகத்தில் மலையக மக்கள் செறிவாக உள்ள பிரதேச சபைகளிலோ தமிழ்மொழி முழுமையாக இன்னமும் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

மேற்கூறியவை காரணமாக தீர்வு யோசனைகள் உறுதியாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதில் தமிழ் மக்கள் மிகவும் கரிசனையாக உள்ளார்கள். இந்த வகையில் பின்வரும் விடயங்களில் போதிய உறுதித்தன்மை வேண்டும் என்பது அவர்களது எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது :

1. தமிழ் மக்களின் தாயகத்தை முழுமையாக உள்ளடக்கிய அதிகார அலகு

இது விடயத்தில் எந்தவித விட்டுக்கொடுப்புகளையும் மேற்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செயற்படும் அனைத்து அரசியற் கட்சிகளும் இதனை வன்மையாக வற்புறுத்துகின்றன. வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு தொடர்பாக சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடைபெறுவதையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்

மக்களின் நிலை தொடர்பாக முஸ்லிம் தலைவர்களுடன் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அங்கு வாழும் சிங்கள மக்கள் தொடர்பாக வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் சிறுபான்மையினருக்கு உள்ளது போன்ற ஒரு நிலையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.

2. சுயநிர்ணய உரிமையை பிரயோகிக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள்

இவ்விடயத்தில் பல கசப்பான அனுபவங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளதால், இவ்விடயம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மிகவும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். குறிப்பாக காணி, பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உதவி பெறுதல், வரி விதித்தல் போன்றவற்றில் சுயாதீனமான அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றார்கள். முக்கியமாக இவற்றை தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் தமிழ் மக்களிடம் இருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களது உறுதியான நிலைப்பாடாக உள்ளது. முன்னைய தீர்வு முயற்சிகளில் தமிழ் மக்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களில் கூட தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் தமிழர்களின் கைகளில் இல்லாததினால்தான் நடைமுறையில் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கவில்லை என்பது பெரும்பாலானோரின் கருத்தாக உள்ளது.

"நாடுகளின் கூட்டாட்சி" என்ற வடிவில் தீர்வுமுயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் போதே இவ்விடயத்தில் உச்சப்பயன்பாட்டினை அவர்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

"நாடுகளின் கூட்டாட்சி" என்பது தமிழ் #மும், சிறீலங்கா என தனித்தனியான அரசுகள் இரண்டை உருவாக்கி பொது விடயங்களில் அவை ஒன்றுபட்டு செயற்படக்கூடிய வகையில் ஒரு கூட்டாட்சியை உருவாக்குவதை குறிக்கின்றது. இம்முறை சாத்தியப்படா விட்டால் சீனா, ஹொங்கொங் போல ஒரு நாடு வேறுபட்ட இயல்புகளைக் கொண்ட இருவகை அரசாங்கங்கள் என்பதை உருவாக்கலாம்.

இதுவும் முடியாதுபோனால் அமெரிக்கா வடிவிலான ஒரு சமஸ்தி முறையை உருவாக்கலாம். அமெரிக்க சமஸ்தி முறையில் சமஸ்தி அரசுகளுக்கு பொதுவாக உள்ள விடயங்கள் தொடர்பான அதிகாரங்களை மத்திய அரசிற்கு ஒதுக்கிவிட்டு எஞ்சிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களாக விடப்பட்டுள்ளன.

இவற்றிற்கு குறைந்த வகையிலான அதிகாரங்களைக் கொண்ட முறைமைகள் தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளைத் தீர்க்க போதுமானதாக இருக்காது என்பதனால் அவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்கமாட்டார்கள். குறிப்பாக இந்திய மாதிரியை அவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்கப்போவதில்லை. இந்திய அரசாங்க முறைமையில் மாநில அரசுகள் தங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களில் கூட சுயாதீனமுடையனவாக இல்லை.

3. அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு

இந்த விடயத்தினைப் பொறுத்தவரை இரண்டு விடயங்களில் தமிழ் மக்கள் அக்கறையாக உள்ளார்கள். ஒன்று ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எந்தவித இடையூறும் இல்லாமல் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியதாக இருத்தல்.

இரண்டாவது ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கம் தான் நினைத்தபடி மாற்றவோ, திருத்தவோ முடியாதிருத்தல்.

முதலாவதைப் பொறுத்தவரை ஏற்பாடுகள் சிறப்பாக இருப்பதற்கு அவை தெளிவாக, உறுதியாக எழுதப்படல் வேண்டும். அதாவது தவறான பொருட்கோடலுக்கு இடமளிக்காத வகையில் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் அதிகாரப் பிரயோகத்தில் இடையூறு விளைவிக்கக்கூடிய நிறுவனங்களோ, ஏற்பாடுகளோ இருத்தல் கூடாது. தவிர்க்க முடியாமல் நிறுவனங்களை உருவாக்கினால் கூட அவற்றில் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் தமிழர்களின் கைகளில் இருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவதைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை நினைத்ததும் மாற்றவோ, திருத்தவோ மத்திய அரசிற்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறான திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் தமிழ் மக்களின் பங்கினைப் பெற்றதாக இருத்தல் வேண்டும். இரட்டைப் பெரும்பான்மையுடன் அதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றாதல் சிறந்த முறையாக இருக்கும். அதாவது அத் தீர்மானம் முதலில் மத்திய பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றாதல் வேண்டும். பின்னர் மத்திய பாராளுமன்றத்தின் தமிழ் உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும். அதற்கு தமிழ் மாநில சட்டமன்றம் சம்மதம் கொடுக்க வேண்டும். அத்தோடு மத்திய பாராளுமன்றம் சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் தமிழ் மக்களிற்கு எதிரான சட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அதனைத் தடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு இருத்தல் வேண்டும். இவ் விடயத்திற்கு முன்னர் கூறிய இரட்டைப் பெரும்பான்மை முறையைப் பயன்படுத்தலாம்.

4. மத்திய அரசில் தமிழ் மக்களுக்கான பங்கு

மத்திய அரசில் ஒரு சட்ட ரீதியான பங்கு தங்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும் எனவும் தமிழ் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். தமிழ் மாநில அரசின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தவும், மத்திய அரசு தொடர்பாக தமது உரிமையினை உறுதிப்படுத்தவும் சட்ட ரீதியான பங்கு அவசியம் என்பது அவர்களது கருத்தாக உள்ளது.

மத்திய அரசு இனங்களின் கூட்டரசாக இருந்தால் அதாவது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், மலையக மக்களுக்கென அதிகார அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டு அதன் கூட்டமைப்பாக மத்திய அரசு இருந்தால் சமத்துவமான பங்களிப்பு தேவையானதாகும். இல்லையேல் தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளைத்

தீர்க்கக்கூடிய அளவிற்கு போதுமான அளவு பங்களிப்பிற்கான வசதிகள் தேவை. குறிப்பாக பாராளுமன்றத்தில் போதுமான அளவு பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதோடு நிர்வாகத்துறையிலும் குறித்தொதுக்கப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரம் தேவை.

நிர்வாகத்துறையைப் பொறுத்தவரை பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத் தீர்வு யோசனையில் "இடைக்காலச் சபை" ஏற்பாட்டில் உள்ளதுபோல தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கென குறிப்பிட்ட அமைச்சுகளை ஒதுக்கலாம். அவை கூடியளவிற்கு தமிழர் நலன் சார்ந்த துறைகளாக இருத்தல் வேண்டும்.

11

தமிழர்கள் அல்லாத ஏனைய இனங்களின் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள்

தமிழர்கள் அல்லாத ஏனைய இனங்களில் முஸ்லிம் மக்களும், மலையக மக்களும் முக்கியமான பிரிவினர் ஆவர்.

முஸ்லிம் மக்களில் வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லிம்கள் இன்று தனியான ஒரு தேசமாக எழுச்சியடைந்துள்ளனர். இதன் பின்னர் வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களினதும் தமிழர்களினதும் பிரச்சினைகள் இரண்டு தேசங்களுக்கிடையிலான பிரச்சினைகளாகவே நோக்க வேண்டும். சமத்துவ அடிப்படையில் தீர்வுகளைக் காண்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தமது பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக இரண்டு முறைமைகளை முன்வைத்துள்ளனர்.

ஒன்று வடக்கு - கிழக்கில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களை வரையறுத்து ஒரு முஸ்லிம் அதிகார அலகினை உருவாக்குதல்.

இரண்டாவது அம்பாறை மாவட்டத்தின் கரையோரப் பகுதிகளை இணைத்து ஒரு தென்கிழக்கு பிராந்திய அதிகார அலகினை உருவாக்குதல். அத்துடன் ஏனைய பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களின் நலன்களுக்கு தகுந்த மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளுதல்.

இவ்விரண்டு முறைமைகளில் ஏதாவது ஒன்றினைப் பற்றி தமிழ்த்-தரப்புடன் பேசி முடிவிற்கு வரலாம்.

தென்கிழக்கு பிராந்தியம் அமையுமாயின் அங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்தல் வேண்டும். அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளும் இன்று வடக்கு - கிழக்கு அரசியலில் முக்கிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து வருகின்றது என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மலையக மக்கள் நுவரேலியா, கண்டி, பதுளை மாவட்டங்களில் சற்றுச் செறிவாகவும் ஏனைய இடங்களில் ஐதாகவும் வாழ்கின்றனர். இலங்கையில்

வாழும் சமூகங்களில் மிகவும் பின்தங்கிய சமூகத்தவர் என்ற வகையில் இவர்களின் மேல்நிலையாக்கத்திற்கும் அதிகாரப் பங்கீடு அவசியமாகின்றது. மலையக மக்கள் முன்னணி ஏற்கனவே மலையக மக்கள் செறிவாக உள்ள பிரதேசங்களை வரையறுத்து ஒரு அதிகார அலகு உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை முன்வைத்துள்ளது. இதனைச் சாதகமாக நோக்குதல் அவர்களைப் பொறுத்தவரை பயன்தரக்கூடிய ஒன்றாக அமையும்.

வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியேயும் மலையகத்திற்கு வெளியேயும் வாழும் தமிழ், முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய மட்டத்தில் ஒருவகையான அதிகாரப்பங்கீட்டினை மேற்கொள்ளலாம் அல்லது சோவியத்யூனியனில் உள்ளது போன்று சுயாட்சி உள்ளமைப்புகளை உருவாக்கலாம். நடைமுறையிலுள்ள பிரதேசசபை முறையையும் இது விடயத்தில் கவனத்தில் எடுக்கலாம்.

குறைந்த பட்சம் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட இடைக்காலச் சபையில் சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களுக்கு முன்வைக்கப்பட்டது போன்ற ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளலாம். அதாவது குறிப்பிட்ட அமைச்சுகளை அவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக ஒதுக்கலாம். பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு போன்ற அமைச்சுகள் இது விடயத்தில் பெரிதும் பயன்தரக்கூடியன. மத்திய மாகாண, ஊவா மாகாண தமிழ்க் கல்வி அமைச்சு போன்ற அமைச்சுகளை மேலும் விஸ்தரித்து உருவாக்குதலும் இது விடயத்தில் பயன்தரக்கூடியதாக இருக்கும்.

வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் சிங்கள மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கும் இது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். கொழும்பு போன்ற சகல இன மக்களும் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களுக்கும் இதே போன்ற ஏற்பாடுகள் மிகவும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

இனங்களுக்கு அதிகாரத்தினை பங்கிடும்தோது கவனிக்கவேண்டிய இன்னோர் முக்கியமான விடயம், அவ் அதிகாரப் பங்கீடானது அவ் இனத்தினுள்ள சகல நிலை மக்களின் மேல் நிலையாக்கத்திற்கும் உதவ வேண்டும் என்பதாகும். குறிப்பாக சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் இந்திய வம்சாவழி மக்கள், நகர்ப்புறங்களில் வாழும் சேரிப்புற மக்கள் என்பவர்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியமானதாகும்.

தீர்வு முயற்சிக்கான வரையறுக்கப்பட்ட இதற்கான ஏற்பாடுகளும் உள்ளடக்கியிருத்தலை உத்தரவாதப்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இந்திய அரசியல் யாப்பில் இதற்கான ஏற்பாடுகள் பல உள்ளன. பின்தங்கிய மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை காப்பாற்றுவதற்காக சிறப்புத் தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட்டதுமல்லாமல் இட ஒதுக்கீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றினை விட அவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக மத்தியிலும், மாநிலத்திலும் பல அமைச்சுகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. "அம்பேத்கார்" போன்ற சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட தலைவர்களின் போராட்டங்கள் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம்.

எனவே தீர்வு முயற்சிகளுக்கு முன்னர் ஒரு பன்மைத்தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மக்களையும் அரசியல் தலைவர்களையும் பயிற்றுவிக்க முயலுதல் வேண்டும்.

12

இனப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு, அதிகாரப்பங்கீடு விடயங்களில் சர்வதேச அனுபவங்கள்

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை மேற்கொள்ளும் போது அவை தொடர்பான சர்வதேச அனுபவங்களையும் கவனத்தில் கொள்வது பயனுடையதாகும். இங்கு சர்வதேச மாதிரிகளை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டுமென்பதில்லை. அவற்றில் இலங்கை குழுவுக்கு பொருத்தமான அம்சங்களை கருத்தில் எடுக்கலாம். ஒரு நாட்டின் மாதிரியை மட்டும் கவனத்தில் எடுக்காமல் பல்வேறு நாடுகளின் மாதிரிகளில் இலங்கைக்கு பொருத்தமான அம்சங்களை எடுத்துக் கலந்து பிரயோகிப்பது பற்றி கவனம் செலுத்தலாம்.

இந்த வகையில் அமெரிக்கா, சோவியத்யூனியன், சுவீஸ்லாந்து, இந்தியா என்பவற்றின் அரசியல் யாப்புக்கள் முக்கியமானவையாகும்.

1. அமெரிக்கா

அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு அதிகாரப் பங்கீட்டினை பொறுத்தவரையிலேயே முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. இவ் அரசியல் யாப்பு 1789ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 4ம் திகதி தொடக்கம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இன்றுவரை இடைக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 26 திருத்தங்களுடன் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் 13 அரசுகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட அமெரிக்க கூட்டாட்சி இன்று 50 அரசுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

அதிகார அலகுகள்

கூட்டாட்சியிலுள்ள 50 அரசுகளுக்கும் 50 அதிகார அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. நிலப்பரப்பு, மக்கள்தொகை என்பவற்றின் அளவுகளை பொருட்படுத்தாமல் எல்லா அரசுகளும் சமமாகவே மதிக்கப்படுகின்றன. மத்திய அரசின் இரண்டாவது சபையான செனற்சபையில் எல்லா அரசுகளும் சமமான உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளன. தலா இரு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு அரசுகள் சார்பாகவும் சபையில் அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

அதிகாரப் பங்கீடு

மாநில அரசாங்கங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கிய யாப்பாக அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு விளங்குகின்றது. சில குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களை மாத்திரம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு உரியவை என வரையறுத்துவிட்டு எஞ்சிய அதிகாரங்கள் எல்லாம் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் வெளிநாட்டு வர்த்தகம், வெளிநாட்டு உறவுகள், முப்படைகள், போர்ப்பிரகடனம், நாணயம் வெளியிடுதல் போன்ற 18 வகையான அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியவை மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்களாக விடப்பட்டுள்ளன.

மேலும் ஒவ்வொரு மாநில அரசும் தனக்கென தனியான அரசியல் யாப்பினை வைத்திருக்கவும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு

அரசியல் யாப்பினைத் திருத்தும் முறையும், உயர் நீதிமன்றமும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களை பாதுகாக்கின்றன எனலாம்.

அரசியல் யாப்பினைத் திருத்தும் விடயத்தில் மத்திய அரசு தான் நினைத்த மாதிரி திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முடியாது. மாநில அரசாங்கங்களுடன் இணைந்த வகையிலேயே திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு திருத்தமும் மத்திய சட்டசபையான காங்கிரசின் இரு சபைகளிலும் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்படுவதோடு 3/4 பங்கு மாநில சட்டமன்றங்களின் சம்மதத்தினையும் பெற்றதாக இருத்தல் வேண்டும்.

உயர்நீதிமன்றம் நீதிப்புகளால் அதிகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளது. இந்த வகையில் மத்திய அரசின் சட்டசபை மாநில அரசுகளுக்கு எதிராக சட்டங்களை இயற்றினால் அதனை செல்லுபடியற்றதாக்குவதன் மூலம் மாநில அரசின் உரிமைகளை பாதுகாக்கின்றது.

இதைவிட அரசியல் யாப்பிற்கு பொருள்கோடல் வழங்கும் அதிகாரத்தின் மூலமும் தவறான பொருள்கோடல்கள் ஏற்பட்டுவிடாமல் மாநில அரசுகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்றது.

மத்திய அரசின் செயற்பாட்டில் மாநில அரசுகளின் பங்கு

மாநில அரசுகள் மத்திய சட்ட சபையின் மேல்சபையான சென்ற சபையில் அங்கம் வகிப்பதன்மூலம் மத்திய அரசின் செயற்பாட்டில் அதிகளவில் பங்கு பெறுகின்றன. ஏனைய நாடுகளின் இரண்டாவது சபையைவிட அமெரிக்க சென்றசபை அதிகாரங்கள் கூடிய சபையாகும்.

சட்ட ஆக்கத்தினைப் பொறுத்தவரை பிரதிநிதிகள் சபையுடன் சமமான அதிகாரங்களைக் கொண்ட சென்றசபை நிதி மசோதாக்கள் விடயத்தில் திருத்தம் செய்யும் அதிகாரத்தினையும் கொண்டுள்ளது.

நிர்வாகத்தினைப் பொறுத்தவரை ஜனாதிபதி உயர் நியமனங்களை மேற்கொள்ளும்போதும், வெளிநாட்டு உடன்படிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் போதும் சென்ற சபையின் சம்மதத்தினை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இதைவிட ஜனாதிபதியை பதவிநீக்குதல் சம்பந்தமான விசாரணையின்போது சென்றசபையே உயர்நீதிமன்றமாக அமர்ந்து செயற்படுகின்றது.

நீதித்துறையினைப் பொறுத்தவரை ஜனாதிபதி சென்றசபையின் சம்மதத்துடனேயே நீதிபதிகளை நியமித்தல் வேண்டும்.

மேற்சூறியவாறு சென்றசபையின் அதிகாரங்கள் சாராம்சத்தில் மாநிலங்களினுடைய அதிகாரங்கள் என்றே கூறலாம்.

பிற்கால வளர்ச்சிகள்

பிற்காலங்களில் மத்திய அரசில் அதிகாரம் குவிந்து வருவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட அரசியல், சமூக பொருளாதார மாற்றங்களும், உள்நாட்டு போர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளும், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளும், மத்திய அரசு வழங்கும் மானியங்களுக்கான நிபந்தனைகளும், உலகப்போர் அபாயங்களும், இயல்பாகவே மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை அதிகரித்துள்ளன.

2. சோவியத் யூனியன்

சோவியத் யூனியனில் சோசலிஸ அரசாங்கமுறை 1917ம் ஆண்டு நடைபெற்ற அக்டோபர் புரட்சியின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது. 1924ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் யாப்பின் மூலமே நாட்டுக்கு "சோவியத் சோசலிஸ குடியரசுகளின் ஒன்றியம்" எனப் பெயரிடப்பட்டது. இதுவே கூட்டாட்சித் தன்மைக்கு வழிகோலியது. சோவியத் கூட்டாட்சியின் முக்கியமான அம்சம்

அது தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் தேசிய இனங்களை கவனத்திற் கொண்டே நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. சிறிய தேசிய இனங்களும் அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு யாப்பில் வழி செய்யப்பட்டிருந்தது. 185 மொழிகளைப் பேசுகின்ற 150 தேசிய இனங்கள் அங்கு வாழ்ந்ததாக கூறப்படுகின்றது. மத்திய சட்டசபையிலும் தேசிய இனங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சபை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது.

சோவியத் யூனியன் என்ற நாடு தற்போது சிதைவடைந்திருந்தாலும் அதிகார அலகுகள், அதிகாரப் பங்கீடுகள் போன்ற விடயங்களைப் பொறுத்தவரை இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு விடயத்தில் இன்றும் கவனத்திற்குரியவையாக உள்ளன.

அதிகார அலகு

சோவியத் யூனியனில் சிறிய சிறிய இனங்களுக்கும் அதிகாரப் பங்கீடு அவசியம் என்பது கருத்தில் கொள்ளப்பட்டதால் நான்கு வகையான அதிகார அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டன. குடியரசுகள் (Republics), தன்னாட்சி குடியரசுகள் (Autonomous Republics), தன்னாட்சிப் பிராந்தியங்கள் (Autonomous Regions), தன்னாட்சித்தேசியப் பகுதிகள் (Autonomous National areas) என்பவையே அந்நாண்முகமாகும். பதினாறு குடியரசுகள், இருபது தன்னாட்சி குடியரசுகள், எட்டு தன்னாட்சிப் பிராந்தியங்கள், பத்து தன்னாட்சித் தேசியப் பகுதிகள் இந்தவகையில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

மத்தியில் இவ் அதிகார அலகுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் "தேசிய இனங்களின் சோவியத்" என்ற சபையில் குடியரசுகளுக்கு 32 பிரதிநிதிகளும், தன்னாட்சி குடியரசுகளுக்கு 11 பிரதிநிதிகளும், தன்னாட்சிப் பிராந்தியங்களுக்கு 05 பிரதிநிதிகளும், தன்னாட்சித் தேசியப் பகுதிகளுக்கு 01 பிரதிநிதியும் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

அதிகாரப் பங்கீடு

வெளிநாட்டு உறவுகள், நாணயம் வெளியிடுதல், பாதுகாப்பு, தேசியப் பொருளாதாரம், போர் அமைதிப் பிரகடனம், குடியரசுகளின் எல்லைகளை மாற்றுதல் போன்ற விடயங்கள் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஏனைய எஞ்சிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களாக விடப்பட்டிருந்தன. மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களில் குடியரசுகளுக்கு அதிகளவிலான அதிகாரங்களும், ஏனையவற்றிற்கு அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப குறைந்தளவிலான அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டிருந்தன. தன்னாட்சித் தேசியப் பகுதிகள் மிகக்குறைந்தளவிலான அதிகாரங்களைப் பெற்றிருந்தன.

மாநிலங்களுக்கு தமக்கென தனியான அரசியல் யாப்பினை வைத்திருக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. மாநில அரசுகளின் அனுமதியில்லாமல் மத்திய அரசு அதன் எல்லைகளை மாற்றமுடியாது. மேலும், வெளிநாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளவும், வெளியுறவு அதிகாரிகளை அனுப்பவும், உடன்படிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. இதன் அடிப்படையிலேயே உக்ரைன், பைலோ ரஸ்யா போன்ற மாநிலங்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் தனியான உறுப்பினர்களைப் பெற்றிருந்தன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாநில அரசுகள் விரும்பினால் பிரிந்து சென்று தனிநாடாக செயற்படுவதற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது.

அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு

அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு சோவியத் யூனியனில் இல்லையெனக் கூறுகின்ற அளவிற்கு மிகவும் குறைபாடுடையதாக காணப்பட்டது, அங்கு அரசியல் யாப்பினை திருத்துவதில் மாநிலங்களுக்கு நேரடியான பங்கு வழங்கப்பட்டவில்லை. மத்திய சட்டசபையான "சுப்ரிம் சோவியத்" தின் இரு சபைகளிலும் 2/3பெரும்பான்மையுடன் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இச் செயற்பாட்டில் மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் "தேசிய இனங்களின் சோவியத்" சபை பங்கு பற்றிய போதும் மாநிலங்களுக்கு நேரடியாக இதில் பங்குகொள்ளும் உரிமை வழங்கப்படாமல் மிகவும் குறைபாடுடையதாக இருந்தது.

மேலும் நீதிப்புனராய்வு அதிகாரமும் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்படவில்லை. இதனால் நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் அங்கிருக்கவில்லை.

இதைவிட மத்திய சட்டசபை இயற்றும் சட்டங்களுக்கும், மாநில சட்ட சபைகள் இயற்றும் சட்டங்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடு ஏற்பட்டால் மத்திய அரசின் சட்டமே செல்லுபடியாகும் எனவும் கூறப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் மாநில அரசுகளின் செயற்பாடுகளை நிறுத்திவைக்கும் அதிகாரமும் மத்திய அரசிற்கு உண்டு எனக் கூறப்பட்டிருந்தது. இவையும், நாட்டில் ஒரு கட்சிமுறை மட்டும் நிலவியமையும், மத்திய அரசின் கைகளில் அதிகாரம் குவிவதற்கு ஏதுவாக இருந்தன.

மத்திய அரசின் செயற்பாட்டில் மாநில அரசுகளின் பங்கு

"தேசிய இனங்களின் சோவியத்" என்ற இரண்டாவது சபையில் மாநிலங்களின் சார்பில் பிரதிநிதிகள் இடம் பெற்றதால் மாநில அரசுகள் பங்கு பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இதில் முக்கியமான அம்சம் சிறிய தேசிய

இனங்களைக் கொண்ட தன்னாட்சித் தேசிய பகுதிகளும் மத்திய அரசின் செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்ளக்கூடிய நிலை இருந்தமையாகும்.

அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட சட்டவியலங்களில் கீழ்ச்சபையுடன் சமமான அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தது. உறுப்பினரையும் இரு சபைகளுக்கும் சமமாகவே வழங்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டு சபைகளிலும் 720 உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகித்திருந்தனர்.

நிர்வாகத் துறையைப் பொறுத்தவரை அதன் உயர் அமைப்பான 'பிரிசீடியத்தில்' மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளும் துணைத்தலைவர்களாக கடமையாற்றினர். அமைச்சரவையில் மாநில அரசுகளின் தலைவர்களுக்கு உறுப்பினர்மை வழங்கப்பட்டது. மாநிலங்களுடன் தொடர்புடைய அமைச்சர்கள் மாநில அரசுகளுடன் இணைந்து செயல்படும்படி பணிக்கப்பட்டனர்.

3. சுவீஸ்லாந்து

சுவீஸ்லாந்து நான்கு மொழிகளைப் பேசுவோரைக் கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி நாடாகும். சுவீஸ் மக்களில் 65வீதத்தினர் ஜேர்மன் மொழியையும், 18வீதத்தினர் பிரெஞ்சு மொழியையும், 9 வீதத்தினர் இத்தாலிய மொழியையும், 1 வீதத்தினர் ரோமனாஸ் (Romanasch) மொழியையும் பேசுகின்றனர். இந்நான்கு மொழிகளும் நாட்டின் தேசிய மொழிகளாகவும், முதல் மூன்று மொழிகள் ஆட்சிமொழிகளாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. நிர்வாகத்துறையான கூட்டாட்சி அவையிலும் மூன்று ஆட்சிமொழிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1848ம் ஆண்டு கூட்டாட்சி அரசியல் யாப்பு உருவாக்கப்பட்டு இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ளது.

அதிகார அலகுகள்

சுவீஸ் மாநிலங்கள் கன்ரன்கள் (Contons) என அழைக்கப்படுகின்றன. மொத்தமாக 26 கன்ரன்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் 20 முழுக்கன்ரன்களாகவும் (Full contons), 6 அரைக்கன்ரன்களாகவும் (Half contons) உள்ளன. மூன்று பிரதான மொழிகளைப் பேசுவோரிடையேயும் இக்கன்ரன்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அதிகாரப் பங்கீடு

அமெரிக்க அரசியல் யாப்பினைப்போல மத்திய அரசிற்கென சில அதிகாரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு எஞ்சியவை மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களாக விடப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் போர்ப்பிரகடனம், அமைதி அறிவிப்பு, வெளியுறவு, நாணயம் வெளியிடல், தபால் தந்தித்துறை, ரயில் போக்குவரத்து,

விமானப் போக்குவரத்து, இராணுவ ஒழுங்கு பராமரிப்பு போன்றவை மத்திய அரசிற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

காப்புறுதி, பெருந்தெருக்கள், அச்சுக்கட்டுப்பாடு, கல்வி போன்றவற்றில் அதிகாரங்களை மாநில அரசாங்கங்களுடன் மத்திய அரசு பகிர்ந்து கொள்கின்றது. ஆனால் இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக மத்திய அரசின் சட்டங்களுக்கும், மாநில அரசின் சட்டங்களுக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் காணப்படின் மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டமே செல்லுபடியானதாகும்.

மேலும் அமெரிக்க சோவியத்யூனியன் அரசியல் யாப்புகளைப்போல மாநில அரசாங்கங்கள் தங்களுக்கென தனியான அரசியல் யாப்புகளை வைத்திருப்பதற்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் அவ் அரசியல் யாப்புக்கள் குடியரசுத் தன்மையை பாதிக்காதவையாகவும், தேசிய அரசியல் அமைப்புக்கு எதிராக இல்லாமலும் இருத்தல் வேண்டும்.

மேலும் சில விடயங்களில் வெளிநாடுகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் உரிமையும் மாநில அரசுகளுக்கு உண்டு. சிறிய அளவில் சுமார் 300 பேர் வரையிலான இராணுவத்தை வைத்திருக்கவும் மாநில அரசுகளுக்கு உரிமையுண்டு. அத்தோடு மாநிலங்களில் மத்திய அரசின் பணிகளையும் மாநில அலுவலர்களே மேற்கொள்கின்றனர். மாநிலங்களில் மத்திய அரசின் சட்டங்களையும் அவர்களே அமுல்படுத்துகின்றனர்.

அதிகாரத்திற்கான பாதுகாப்பு

அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்திற்குள்ள கடினமான வழிவகைகள் மூலம் மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இங்கு மத்திய அரசு, மாநில அரசாங்கங்கள், மக்கள் ஆகிய மூன்று தரப்பும் இணைந்த வகையிலேயே அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருத்தங்கள் பகுதியளவுத் திருத்தம், முழுமாற்றம் என இருவகைகளாக பாடுபடுத்தப்படுகின்றன.

அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் சட்டமன்றம், மக்கள் தொடக்கம் ஆகிய இரு முறைகளினாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சட்டமன்றத்தின் மூலம் அரசியலமைப்பு திருத்தம் மேற்கொள்ளும்போது மத்திய சட்டசபையின் இரு சபைகளினாலும் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் அம்மசோதா ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். பின்னர் அம்மசோதா மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். அதன் போது பெரும்பான்மையான மக்களும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் (மாநிலங்கள்) அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சட்டமன்றத்தில் இரு சபைகளுக்கும் இடையில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு மசோதா நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டால், அது தேவையா? என்பதை அறிய மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படுகின்றது. பெரும்பான்மையான மக்கள் மசோதா தேவை என வாக்களித்தால் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு

அதற்கு புதிய தேர்தல் நடாத்தப்படுகின்றது. புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபையின் இரு சபைகளும் மசோதாவை மீண்டும் விவாதிக்கின்றன. மக்கள் அங்கீகரித்த விடயம் என்றபடியால், அம்மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. பின்னர், நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படுகின்றது. பெரும்பான்மையான மக்களும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டால் திருத்தம் நடைமுறைக்கு வருகின்றது.

மக்களின் தொடக்க உரிமை மூலம் அரசியல் அமைப்பு திருத்தங்களை மேற் கொள்ளும் போது பகுதி மாற்றத்திற்கு ஒரு முறையும், முழு மாற்றத்திற்கு ஒரு முறையுமென இரு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

அரசியலமைப்பில் முழு மாற்றத்தினைக் கொண்டு வர வேண்டுமாயின் அதற்கான கோரிக்கையை 50,000 மக்கள் கையொப்பமிட்டு முன்வைத்தல் வேண்டும். பின்னர் அது மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். மக்கள் அதனை ஏற்றுக் கொண்டால் மத்திய சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு தேர்தல் நடாத்தப்படும். புதிய சட்டசபை மக்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் புதிய அரசியல் யாப்பினை உருவாக்கும். இப்புதிய அரசியல் யாப்பு மக்கள் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும். இவ்வாக்கெடுப்பில் பெரும்பான்மையான மக்களும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் ஏற்றுக் கொண்டால் புதிய அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வரும்.

அரசியலமைப்பில் பகுதி மாற்றத்தினை மக்கள் கொண்டு வருவதற்கும் இரு முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. தெளிவாக மசோதா வடிவில் எழுதப்படும் முன்வைக்கப்படலாம். அல்லது பொதுவான கருத்துக்களை மட்டும் கூறியும் முன்வைக்கப்படலாம். முன்னையது வடிக்கப்பட்ட மசோதா என்றும் பின்னையது வடிக்கப்படாத மசோதா எனவும் கூறப்படுகின்றது.

வடிக்கப்பட்ட மசோதா 50,000 பேர்களால் கையொப்பமிட்டு முன்வைக்கப்படல் வேண்டும். இம் மசோதா முதலில் மத்திய சட்டசபையினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். பின்னர் அது மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். மக்கள் தீர்ப்பில் பெரும்பான்மையான மக்களினாலும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் திருத்தம் நடைமுறைக்கு வரும்.

சட்டமன்றம் மசோதாவை நிராகரித்தால், அது தொடர்பாக மக்களையும் அதனை நிராகரிக்கும் படியோ அல்லது வேறோர் மசோதாவை வடிவமைத்து முன்வைக்கும் படியோ சட்டசபை மக்கள் தீர்ப்பு மூலமாக கேட்கலாம். பெரும்பான்மையான மக்களும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் எடுக்கும் முடிவின்படி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

வடிவமைக்கப்படாத மசோதா விடயத்திலும் அது தொடர்பான பொதுக் கருத்தினை 50,000 பேர் கையொப்பமிட்டு முன்வைத்தல் வேண்டும். பொதுக் கருத்தினை மத்திய சட்டசபை ஏற்றுக் கொண்டால் அது அதனை மசோதா வடிவில் உருவாக்கும். பின்னர் அது முன்னையது போலவே மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். பெரும்பான்மையான மக்களும் பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டால் திருத்த மசோதா நடைமுறைக்கு வரும்.

சட்டமன்றம் பொதுக் கருத்தினை ஏற்காது விடில் திருத்தம் தேவையா? என்பதை அறிய அது மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். கன்ரன்களிடம் சம்மதம் கேட்பதில்லை. பெரும்பான்மையான மக்கள் திருத்தம் தேவை எனக் குறிப்பிடின் மசோதா சட்டசபையால் வடிவமைக்கப்பட்டு மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படும். பெரும்பான்மையான மக்களும், பெரும்பான்மையான கன்ரன்களும் ஏற்றுக் கொண்டால் அது நடைமுறைக்கு வரும்.

நேரடி மக்களாட்சிக் கூறுகளை கருத்திற் கொண்டு இவ்வாறாக மக்கள் பங்குபற்றும் முறை கொண்டு வந்தாலும் பெரும்பான்மையான கன்ரன்கள் ஜேர்மன் மொழி பேசுபவர்களைக் கொண்டவையாக உள்ளமையாலும், முழு மக்கள் தொகையில் 65 வீதம் வரை அவர்கள் இருப்பதனாலும், முடிவுகள் அவர்கள் சார்பாக செல்வதற்கும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படலாம்.

நீதிப்புனராய்வு என்ற விடயம் சுவீஸ் அரசியல் யாப்பில் கன்ரன்களுக்கு எதிராக உள்ளது என்றே கூறலாம். அங்கு மத்திய உயர் நீதிமன்றமான கூட்டாட்சி தீர்ப்பாயத்திற்கு (Federal Tribunal) மத்திய அரசின் சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யும் அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் கன்ரன்கள் இயற்றும் சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய சட்டசபையின் இரண்டாவது சபையான மாநிலங்களவை (Council of States) கன்ரன்களின் (மாநிலங்களின்) அதிகாரங்களை ஓரளவாவது பாதுகாக்கின்றது எனலாம். மத்திய சட்டசபையில் மாநிலங்களைப் (கன்ரன்களைப்) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இச்சபை சமமான அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ளது. கன்ரன்களுக்கு எதிரான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் ஓரளவுக்காவது தடுக்கும் ஆற்றலை கொண்டதாக இது விளங்குகின்றது.

மத்திய சட்டசபையினால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டம் மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படல் வேண்டும் என 30,000 மக்களோ, 08 கன்ரன்களோ கேட்டுக் கொண்டால் அது மக்கள் தீர்ப்பிற்கு விடப்படல் வேண்டும். சட்டம் இயற்றப்பட்டு 30 நாட்களுக்குள் இவ் வேண்டுகோள் விடப்படல் வேண்டும்.

இவ் ஏற்பாடும் கன்ரன்களின் அதிகாரங்களை பாதுகாப்பதற்கு உதவுகின்றது எனலாம். கன்ரன்களுக்கு எதிரான சட்டம் இயற்றப்படுகின்ற போது இவ் ஆயுத்தினை பயன்படுத்தி சட்டவாக்கத்தினை தடுக்க முயலலாம்.

மத்திய அரசின் பணிகளில், கன்ரன்களினதும் இனக் குழுமங்களினதும் பங்கு

சட்ட ஆக்கத்துறையில் கன்ரன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாநிலங்களவை சம அதிகாரத்துடன் பங்கு பெறுகின்றது. இம்மாநிலங்களவைக்கு ஒவ்வொரு முழுக் கன்ரன்களிலிருந்து இரு உறுப்பினர்களும், அரைக் கன்ரன்களிலிருந்து ஒரு உறுப்பினரும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

நிர்வாகத் துறையில் பிரதான நிர்வாக அமைப்பான கூட்டாட்சிக் குழுவில் (Federal Council) மூன்று பிரதான மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் பங்கு பெறுகின்றனர். மொத்தம் ஏழு பேரைக் கொண்ட இக் குழுவிற்கு ஜேர்மன் மொழி பேசும் கன்ரன்களிலிருந்து நான்கு பேரும் பிரெஞ்சு மொழி பேசும் கன்ரன்களிலிருந்து இரண்டு பேரும், இத்தாலி மொழி பேசும் கன்ரன்களிலிருந்து ஒருவரும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூட்டாட்சித் தலைவரும், துணைத் தலைவரும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஏழு உறுப்பினர்களும் சுழற்சி முறையில் இவ்வாறு தலைவராகவும், துணைத் தலைவராகவும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இதனால் ஒன்பது சதவீத மக்களைக் கொண்ட இத்தாலி மொழி பேசுவோரின் பிரதிநிதியும் தலைவராகவும், துணைத் தலைவராகவும் வர முடிகின்றது. உள் நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் நாட்டின் பிரதிநிதியாக இவரே தொழிற்படுகின்றார்.

குழுவின் ஏழு உறுப்பினர்களும் வெளிவிவகாரம், உள்விவகாரம், நீதித்துறையும் காவல் துறையும், படைத்துறை, நிதித்துறை, வேளாண்மை, தொழிற்சங்கத் துறை, போக்குவரத்து செய்தித் தொடர்புத்துறை, மின்சக்தித் துறை போன்றவற்றை பொறுப்பெடுத்துக் கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் குழு அங்கத்தவர்களுக்கு துறைகள் மாற்றிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஒரு துறையில் தலைவராக இருப்பவர் மற்றொரு துறையின் மாற்றுத் தலைவராகவும் பணிபுரிகின்றார். இவ் ஏற்பாடுகள் சிறுபான்மையோரும் அனைத்து நிர்வாகப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்பதற்கு வழி செய்கின்றது.

நீதித்துறையிலும் சிறுபான்மை இனங்கள் பங்குபற்றுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டுள்ளன. நாட்டின் உயர் நீதிமன்றமான கூட்டாட்சித் தீர்ப்பாயத்தில் இரண்டு நீதிபதிகளும், பதினைந்து துணை நீதிபதிகளும் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இந் நீதிபதிகளை நியமிக்கும் போது மூன்று ஆட்சி மொழிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதை மத்திய சட்டசபை உத்தரவாதப்படுத்துகின்றது.

4. இந்தியா

இந்தியா பல மொழி பேசுவோரைக் கொண்ட ஒரு நாடாகும். ஹிந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு, தமிழ், பஞ்சாபி, வங்காளி, குஜராத் தி உட்பட 18 மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஹிந்தி மொழி தேசிய அளவில் அரசு கரும மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்கள் விரும்பினால் தங்களது சொந்த மொழியினை மாநில அளவில் நிர்வாக மொழியாக கைவத்திருப்பதற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தமாக 28 மாநிலங்கள், 6 யூனியன் பிரதேசங்கள், ஒரு தேசிய தலைநகர்ப்பகுதி என்பன நடைமுறையில் உள்ளன. இம்மாநிலங்களில் பெரும்பான்மையானவை மொழிவழி மாநிலங்களே ஆகும். ஹிந்தி மொழி பேசுகின்ற மாநிலங்களே

அதிகமாக உள்ளன. இதனால் ஹிந்தி மொழி பேசுவோரின் ஆதிக்கம் தேசிய அரசியலில் அதிகளவில் இருப்பதாக குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

இந்திய அரசியல் யாப்பு கூட்டாட்சித் தன்மை கொண்ட அரசியல் யாப்பாக இருந்தபோதும் நாட்டின் பெயரில் கூட்டாட்சி என்ற சொல் இடம்பெறவில்லை.

இவ் அரசியல் யாப்பு 1950ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26ம் திகதி நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு காலத்திற்கு காலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட 50 வரையான திருத்தங்களுடன் இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

அதிகார அலகுகள்

அதிகார அலகுகள் மாநிலங்கள் என்ற வகையிலும் யூனியன் பிரதேசங்கள் என்ற வகையிலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. டெல்லிப் பிரதேசம் மாத்திரம் தேசிய தலைநகர்ப்பகுதியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாநிலங்களில் பெரும்பாலானவை மொழிவாரி மாநிலங்களாக உள்ளமையினால் அதிகார அலகுகளும் மொழி வாரித் தேசிய இனங்களின் பரம்பலாகவே காணப்படுகின்றது.

உத்தராஞ்சல், வனாஞ்சல், சட்டிஸ்கார் போன்ற மாநிலங்கள் அண்மையில் அமைக்கப்பட்டவையாகும். இம்மாநிலங்கள் மொழிவழித் தேசிய இனத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவை எனக்கூறமுடியாது. எனினும் உத்தராஞ்சல் மாநிலம் மலைவாழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கைக்கு இணங்க உருவாக்கப்பட்டது எனலாம்.

மேலும் சில புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்படலாம். குறிப்பாக அஸாமில் போடோபலாண்ட், உத்தரப்பிரதேசம் - மத்தியப் பிரதேசத்தில் இருந்து புண்டல்கான்ட், மேற்கு வங்காளத்தில் இருந்து கூர்க்காலாந்து, உத்தரப்பிரதேசத்திலிருந்து ஹரிப்பிரதேசம், கர்நாடகத்திலிருந்து குடகு, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து தெலுஸ்கானா, மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து வித்தியாஞ்சல், மகராஷ்டிரத்திலிருந்து விதர்பா போன்ற புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்படலாம். இவற்றில் போடோ, கூர்க்காலாந்து, தெலுஸ்கானா என்பவை நீண்டகாலமாக போராடிவரும் பிரதேசங்களாகும். அதிலும் போடோ மக்கள் தனிநாட்டுக்கோரிக்கையினை முன்வைத்தே போராடி வருகின்றனர்.

அதிகார அலகுகளில் மாநிலங்கள் அந்தஸ்து கூடியவையாகவும், யூனியன் பிரதேசங்கள் அந்தஸ்து குறைந்தவையாகவும் உள்ளன. சில யூனியன் பிரதேசங்கள் நிலத்தொடர்ச்சி இல்லாமலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக பாண்டிச்சேரி யூனியன் பிரதேசம் முன்னர் பிரான்சின் காலனித்துவ பிரதேசமாகிருந்த பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், ஏனாம், மாஹி என்பவற்றைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றில் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் என்பன தமிழ்நாட்டிலும், ஏனாம் ஆந்திராவிலும், மாஹி கேரளத்திலும் உள்ளது. நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் இடைவெளியில் இருக்கும். இப்பிரதேசங்களை

இணைத்தே இவ் யூனியன் பிரதேசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தொடர்ச்சி இல்லாமலும் ஒரு அதிகார அலகினை உருவாக்கலாம் என்பதற்கு இது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதனை அடிப்படையாக வைத்தே இலங்கையின் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலத் தொடர்ச்சியில்லாமல் இருக்கும் முஸ்லிம் பிரதேசங்களை இணைத்து முஸ்லிம் அதிகார அலகு ஒன்றினை கோரி வருகின்றது.

இதைவிட டாமன் - டையூ, தாத்ரா - நாகர் ஹவேலி போன்ற யூனியன் பிரதேசங்களும் நிலத் தொடர்ச்சியற்றவையே ஆகும்.

அதிகாரப் பங்கீடு

அதிகாரப் பங்கீட்டுக்கான பட்டியல்கள் இந்தியாவில் மூன்று வகையாக உள்ளன. மத்திய அரசின் பட்டியல், மாநில அரசின் பட்டியல், பொதுப் பட்டியல் என்பனவே அம்மூன்றுமாகும்.

மத்திய அரசின் பட்டியலின் பாதுகாப்பு முப்படைகள், வெளிநாட்டு வர்த்தகம், நாணயம் வெளியிடல், போர்ப் பிரகடனம் என்பன உட்பட 95 விடயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

மாநில அரசின் பட்டியலில் மாநில பொது ஒழுங்கை பாதுகாத்தல், சிறைச்சாலை, உள்ளூராட்சி, உச்ச நீதிமன்றம் அல்லாத ஏனைய நீதிமன்றங்கள் உட்பட 60 விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுப்பட்டியலில் திருமணம், விவாகரத்து, குற்றவியற் சட்டம், ஆவணங்களைப் பதிவுசெய்தல், அறக்கொடைகளும் அறங்காவலர்களும், தொழிற்சங்கங்களும் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளும் உட்பட 47 விடயங்கள் உள்ளன.

மத்திய பட்டியலில் மத்திய பாராளுமன்றமும், மாநிலப் பட்டியலில் மாநில சட்டமன்றமும் சட்டங்களை இயற்றலாம். பொதுப்பட்டியலில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக இரண்டுமே சட்டங்களை இயற்றலாம். ஆனால் இரண்டுக்கும் இடையே முரண்பாடு காணப்படின் மத்திய அரசின் சட்டமே செல்லுபடியானதாகும். இம்மூன்று பட்டியலிலும் அடங்காத விடயங்கள் தொடர்பில் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மத்திய பாராளுமன்றத்திற்கே உண்டு. இந்த வகையில் எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிற்கு உரியதாகும். இதைவிட மாநிலப் பட்டியலில் உள்ள ஒரு விடயத்தை மத்தியப் பட்டியலுக்கு மாற்றும் அதிகாரம் மத்திய பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது சபையான மாநிலங்களவைக்கு உண்டு.

மாநிலங்கள் தங்களுக்கென தனியான அரசியல் யாப்பினை வைத்திருக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. ஜம்மு - காஸ்மீர் மாநிலத்திற்கு மட்டும் தனியான அரசியல் யாப்பினை வைத்திருக்கும் சிறப்புரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் மாநில அரசினை கலைக்கும் உரிமையும் மத்திய அரசிற்கு உண்டு, ஜம்மு - காஸ்மீர் மாநிலம் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காகும்.

இதைவிட மாநிலங்களில் முக்கிய ஆட்சித்துறைப் பொறுப்புகளை வகிக்கும் I.A.S., I.P.S. அதிகாரிகளை மத்திய அரசின் அமைப்பான மத்திய பொதுப் பணிக்கழகமே நியமனம் செய்கின்றது.

மேற்கூறியவற்றைப் பார்க்கும்போது அதிகாரப் பங்கீட்டு விடயத்தில் ஏனைய கூட்டாட்சி அரசுகளை விட குறைவான அதிகாரங்களையே மாநிலங்கள் கொண்டுள்ளது எனலாம். இதனாலேயே அரசியலறிஞர்கள் இந்தியாவை ஒரு அரைகுறைக் கூட்டாட்சி நாடு என அழைக்கின்றனர்.

யூனியன் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரை அதிகாரப் பங்கீடு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு

அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு பொதுவாக அரசியல் யாப்பு திருத்த ஏற்பாடுகளிலும், நீதிப்புனராய்வு ஏற்பாடுகளிலும் தங்கியுள்ளது.

இந்தியாவில் இரண்டிலும் இருந்து கிடைக்கின்ற பாதுகாப்பு குறைவென்றே கூறலாம்.

அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தில் மாநிலங்களின் பங்களிப்பு குறைவாகவே உள்ளது. இங்கு அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் மூன்று வகையாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சில வகையான திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் திருத்தப்படுகின்றன. வேறுசில வகையான திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் திருத்தப்படுகின்றன. ஜனாதிபதி தேர்தல், மத்திய - மாநில அரசுகளின் ஆட்சித்துறை அதிகாரங்கள், மத்திய அரசியல் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம் போன்ற விடயங்கள் மத்தியப் பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடனும் பெரும்பான்மையான மாநில சட்ட மன்றங்களின் ஆதரவுடனும் திருத்தப்படுகின்றன.

எனவே அரசியல் திருத்தச் செயன்முறையில் அமெரிக்கா போன்று சிறப்பான வகையில் மாநிலங்கள் பங்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இந்தியாவில் இல்லை. அங்கு யாப்புத் திருத்தங்களுக்கு மத்திய சட்டமன்றமான காங்கிரசின் இருசபைகளிலும் 2/3 பங்கு ஆதரவும், அத்துடன் 3/4 பங்கு மாநில சட்டமன்றங்களின் சம்மதமும் அவசியமாகும்.

யாப்புத் திருத்தம் தொடர்பாக மத்தியில் மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாநிலங்களவைக்கு சம அதிகாரம் இருந்தாலும் அச்சபையில் மாநிலங்களுக்கான சனத்தொகை அடிப்படையில் இருப்பதனாலும், ஹிந்தி பேசுகின்ற மாநிலங்கள் அதிகளவில் இருப்பதனாலும் தனி ஒரு மாநிலத்தினை மட்டும் கொண்ட தேசிய இனங்களுக்கும், குறைந்த மக்கள்

தொகையைக் கொண்ட மாநிலங்களுக்கும் பாதுகாப்பானதாக இருக்கும் எனக் கூறமுடியாது. உதாரணமாக தமிழ், பஞ்சாப், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளைப் பேசும் தேசிய இனங்களுக்கு பாதுகாப்பானது எனக் கூறமுடியாது.

பாராளுமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யும் நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இருந்தாலும் இந்திய உயர்நீதிமன்றம் மத்திய அரசுக்கு சார்பாகவே தீர்ப்புகளை வழங்கி வருகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாகவே முன்வைக்கப்படுகின்றது.

மத்திய அரசின் பணிகளில் மாநிலங்களின் பங்களிப்பு

சட்ட ஆக்கத்துறையில் மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 2வது சபையான மாநிலங்களவை பங்கெடுத்துக்கொள்கின்றது. ஆனால் சாதாரண சட்ட ஆக்கத்தினைப் பொறுத்தவரை கீழ்ச்சபையான மக்களவை மாநிலங்களவையை விட கூடுதலான அதிகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளது. மாநிலங்களவையின் முறைகளை நிராகரித்து சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மக்களவைக்கு உண்டு. ஆனால் அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தினைப் பொறுத்தவரை மக்களவையுடன் சமத்துவமான அதிகாரத்தினை பெற்றுள்ளது.

இதைவிட வேறு பிரதானமான பங்களிப்புகள் எவையும் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் இல்லை.

பின்னிணைப்பு 1

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் (1957)

பகுதி - அ

வளர்ந்து வரும் நாட்டில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி வந்த கருத்து வேற்றுமைகளைத் தீர்க்கும் முயற்சியாக, அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் பிரதமரோடு அவை தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார்கள்.

உரையாடலின் தொடக்கத்திலேயே அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் சில கோரிக்கைகளைப் பிரதமர் ஏற்பது சாத்தியமற்றதென்பது தெளிவாகியது.

சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பையோ, பிரதேச சுயாட்சியையோ ஏற்படுத்துவது பற்றிப் பேசுவோ, அல்லது உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை அழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவோ அரசாங்கத்தின் நிலையில் தன்னால் இயலாது என்று பிரதமர் கூறினார்.

அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி தனது அடிப்படைக் கொள்கைகள், நோக்கங்கள் எவற்றையும் கைவிடாத வகையில் ஓர் இடைக்கால ஒழுங்குக்கு வர இயலுமா என்பதை ஆராயும் கேள்வி பின் எழுந்தது.

அரசாங்கத்தின் பிரதேச சபைகள் மசோதாவை ஆராய்ந்து, அதன் கீழ் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி கருத்திற் கொண்டிருக்கும் சில விடயங்களை நியாயமாக உள்ளடக்கக் கூடியதாக ஏற்பாடுகள் செய்ய இயலுமா என்று பார்க்குமாறு பிரதமர் ஆலோசனை கூறினார். அங்கு ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை ஓர் தனியான பத்திரத்தில் தரப்படுகிறது.

இடைக்கால ஒழுங்கு

மொழி விடயத்தில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி சம அந்தஸ்துக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தியது. ஆனால் இவ்விடயத்தில் பிரதமரின் நிலையை உத்தேசித்து இடைக்கால ஏற்பாடாக ஓர் உடன்படிக்கைக்கு வந்தனர். தமிழ்

ஒரு தேசிய மொழியாக அங்கீகரிக்கப்படுவதும், வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக அலுவல்கள் தமிழில் நடைபெறுவதும் முக்கியமானவை என்று அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர்.

தான் முன் குறிப்பிட்டது போல, உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை அழிக்கக் கூடிய நடவடிக்கையும் எடுப்பது சாத்தியமற்றது என்று பிரதமர் கூறினார்.

கருத்துப் பரிமாறலின் பின், இயற்ற உத்தேசிக்கப்படும் சட்டத்தில் - இலங்கையின் தேசிய சிறுபான்மையோரின் மொழியாகத் தமிழை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றும், உத்தியோக மொழியின் நிலையைப் பாதிக்காத வகையில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாகத் தமிழே இருக்கும் வகையில் பிரதமரின் நாலு அம்சத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு இருக்க வேண்டுமென்றும், வடக்குக் - கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசுவோரல்லாத சிறுபான்மையோருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இருதரப்பினரும் ஒப்புக் கொண்டனர்.

இந்திய வம்சாவழியினருக்கு இலங்கைக் குடியரிமை வழங்குவது பற்றியும், குடியரிமைச் சட்டம் பற்றியும் தமது கருத்துக்களை அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் பிரதமருக்கு எடுத்து விளக்கி, விரைவில் இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர்.

இப்பிரச்சினை விரைவில் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று பிரதமர் அறிவித்தார்.

இம் முடிவுகளின் காரணமாகத் தமது உத்தேச சத்தியாக்கிரக நடவடிக்கையைக் கைவிடுவதாக அகில இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி அறிவித்தது.

பகுதி - ஆ

1. பிரதேச சபைகளின் எல்லைகள் - சட்டத்திலேயே அட்டவணையாகச் சேர்க்கப்பட்டு வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.
2. வடமாகாணம் ஒரு பிரதேச சபையாகவும் - கிழக்கு மாகாணம் இரண்டு அல்லது கூடிய பிரதேச சபைகளாகவும் அமையும்.
3. மாகாண எல்லைகளையும் தாண்டி இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பிரதேச சபைகள் இணைவதற்குச் சட்டத்தில் விதி இடம்பெறும். பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்துக்கு அமைவாக, ஒரு பிரதேச சபை தன்னைப் பிரித்துக் கொள்ளவும் இடம் இருக்கும். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேச சபைகளுக்குப் பொதுவான குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்கு, அவை சேர்ந்து செயல்படச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கும்.

4. பிரதேச சபை உறுப்பினர் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். அதற்கான தொகுதிகளை வகுப்பதற்குத் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவோ, குழுக்களோ அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். பிரதேச சபையின் எல்லைக்குள் அமைந்த மாவட்டங்களின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் - பிரதேச சபைத் தலைவராவதற்குத் தகுதி பெறுவது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும். அரசாங்க அதிபர்கள் பிரதேச ஆணையாளர்களாக நியமிக்கப்படுவது ஆலோசிக்கப்படும். பெரிய பட்டினங்கள், கேந்திர நகரங்கள், மாநகர சபைகள் ஆகியவற்றை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரங்கள் ஆராயப்படும்.
5. அதிகாரங்கள் பாராளுமன்றத்தினால் வழங்கப் பெற்றுச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். விவசாயம், கூட்டுறவு, காணியும் காணி அபிவிருத்தியும், குடியேற்றம், கல்வி, சுகாதாரம், கைத்தொழில், மீன்பிடித்துறை, வீடமைப்பு, சமூகசேவை, மின்சாரம், தண்ணீர்த் திட்டங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் ஆகியவை உள்ளடங்க குறிப்பிட்ட விடயங்கள் - பிரதேச சபைகளின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. வேண்டிய அதிகார எல்லைகள் சட்டத்திலேயே வரையறுக்கப்படும்.
6. குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, தமது அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட காணிகள் வழங்கப்பட வேண்டிய குடியேற்ற வாசிகளைத் தெரிவு செய்வதும், அத்திட்டங்களின் படி வேலைக்கமர்த்தப்படும் ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதும் பிரதேச சபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருக்கும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இப்போது கல்லோயா அபிவிருத்திச் சபையினால் நிர்வகிக்கப்படும் பிரதேசத்தின் நிலை ஆராயப்பட வேண்டும்.
7. சட்ட மூலத்தில் பிரதேச சபைகளையொட்டி உள்ளூராட்சி அமைச்சருக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மாற்றித் தேவையான இடத்தில் பாராளுமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கும் பொருட்டு அவ்விதிகள் திருத்தப்படும்.
8. பிரதேச சபைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம் மொத்தமாக நிதி வழங்கும். அத்தொகை கணக்கிடப்பட வேண்டிய கொள்கை - பின் ஆராயப்படும். பிரதேச சபைகளுக்கு வரி விதிக்கவும், கடன் வாங்கவும் அதிகாரம் இருக்கும்.

(ஒப்பம்) எஸ்.பிள்யூ.ஆர்.1௨. பண்டாரநாயக்கா

26. 07. 1967

(ஒப்பம்) எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம்

26. 07. 1967

பின்னிணைப்பு 2

டட்லிசேனநாயக்கா - செல்வநாயகம் உடன்படிக்கை - 1965

திரு.டட்லிசேனநாயக்கா அவர்களும், திரு.எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம், அவர்களும் 24.03.1965 ஆம் திகதி சந்தித்துத் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நடாத்திய பேச்சுவார்த்தைகளுக்கமைய, ஒரு நிரந்தர அரசாங்கத்தை அமைக்கும் நிமித்தம் - கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமென்று திரு.டட்லி சேனநாயக்கா ஒப்புக்கொள்கின்றார்.

1. வட, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழில்நிர்வாகம் நடப்பதற்கும், அவற்றைத் தமிழிலேயே பதிவதற்கும், தமிழ்மொழி விசேஷ விதிகளுக்கமைய உடனே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். தமிழ் பேசும் குடிமகன் நாடு முழுவதிலும் தமிழிலேயே காரியமாற்ற உரிமையுள்ளவன் என்பதே - தன் கட்சியின் கொள்கை என்பதையும் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா விளக்கினார்.
2. வட, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கைகளை நடாத்தவும், அவற்றைப் பதிவதற்குத் தமிழே நீதிமன்ற மொழியாக இருப்பது தான் - தன் கட்சியின் கொள்கை என்று திரு. டட்லி சேனநாயக்கா ஏற்றுக் கொள்கிறார்.
3. இரண்டு தலைவர்களின் பரஸ்பர சம்மதத்தின் பேரில், மக்கள் பாலுள்ள அதிகாரங்களுக்கேற்ப - இலங்கையில் மாவட்ட சபைகள் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். எனினும் தேசிய நன்மை கருதி, சட்டங்களுக்கமைய - மாவட்ட சபைகளுக்கு மேலான அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்துக்குண்டென்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்

4. இலங்கைப் பிரஜை காணிப் பங்கீடுகளில் காணி பெறும் வண்ணம் காணி அபிவிருத்தி விதிகள் திருத்தி அமைக்கப்படும். குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணிகள் வழங்கப்படும்போது - வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் கீழ்காணும் விடயங்கள் முதன்மையாகக் கவனிக்கப்படும் எனவும் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா ஏற்றுக்கொண்டார்.

(அ) வட, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள காணிகள் - அம் மாகாணங்களிலுள்ள காணியற்றவர்களுக்கே முதலில் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

(ஆ) இரண்டாவதாக - வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கே வழங்கப்படல் வேண்டும்

(இ) மூன்றாவதாக - இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் பேசும் இனத்தவர்களுக்கே முதலிடங் கொடுத்து ஏனையர்களுக்கும் வழங்கலாம்.

(ஒப்பம்) டட்லி சேனநாயக்கா

24. 03. 1985

(ஒப்பம்) எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்

24. 03. 1985

பின்னிணைப்பு 3

1987ஆம் ஆண்டின் 42ஆம் இலக்க,
மாகாண சபைகள் சட்டம்
(1987 நவம்பர் மாதம் 14ஆந் தேதியன்று
அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டது)

மாகாண சபைகளில், மாகாண பொது சேவை தொடர்பான விடயங்களிலும், அத்தோடு தொடர்பான விடயங்களிலும் அல்லது அதன் நியமமான செலவுடன் கூட ஏற்படும் சிறு செலவுகளில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையை அளிப்பதற்கான சட்டம்.

இலங்கை சனநாயக சோசலிச குடியரசின் பாராளுமன்றத்தால் சட்டமாக்கப்படல் பின்வருமாறு:

1. குறுகிய தலைப்பும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் திகதியும்

இச்சட்டம் மாகாண சபைகளின் 1987ஆம் ஆண்டின் 42ம் இலக்க சட்டமாக எடுத்துக் காட்டப்படலாம். அத்துடன் சகல அல்லது ஏதோ ஒரு உடன்படிக்கை சம்பந்தமாக வர்த்தமானி பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட கட்டளையால் ஜனாதிபதி நியமிக்கக்கூடிய பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் அமுலாவதற்கு முந்தாத வகையில் திகதி அல்லது திகதிகளில் நடைமுறைக்கு வரலாம்.

பாகம் 1

மாகாண சபையின் அங்கத்துவம்

2. மாகாணசபையின் பெயரும் அங்கத்துவமும்

அரசியல் அமைப்பின் 15A இலக்க சட்டத்தின் தன்மையால் ஒரு மாகாணத்திற்கு ஒரு மாகாணசபையை ஏற்படுத்தும் பட்சத்தில் ஜனாதிபதி வர்த்தமானி பத்திரிகையில் வெளியிட்ட கட்டளையால் இவ்வாறான சபைக்கு ஓர் பெயர் இட்டு இப்படியான மாகாண சபை உள்ளடக்கக் கூடிய அங்கத்தவர் எண்ணிக்கையையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான தொகையைக் குறிப்பிடுகையில் ஜனாதிபதி அந்த மாகாண சபை அமைக்கப்படும் மாகாணத்தின் விஸ்தீரணத்தையும், சனத்தொகையையும் கருத்திற் கொள்ளுவார்.

3. மாகாண சபையின் அங்கத்துவத்திற்கான தகைமை

எந்த ஒரு நபரும் ஓர் மாகாணசபையின் அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப்படவோ அல்லது ஓர் மாகாண சபை அங்கத்தவருக்கு சபையில் அமர்ந்து வாக்களிக்கவோ தகைமையுடையவராக மாட்டார்-

- (அ) இப்படியான நபர் அரசியல் அமைப்பின் 91(1) சட்டத்தின் ஒரு சரத்தின் (அ), (ஆ), (ஈ), (உ), (ஊ), (எ) பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏதாவது ஒரு தகைமையினத்திற்கு உட்பட்டிருந்தால்.
- (ஆ) இப்படியான நபர் ஏதாவது ஒரு சட்டத்தின் கீழ் ஓர் உள்ளூர் அதிகாரத்திற்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதில், வாக்களிப்பதில் நன்கு தகைமை அற்றவராயிருந்தால்.
- (இ) இப்படியான நபர் ஓர் பாராளுமன்ற அங்கத்தவராக இருத்தல்.
- (ஈ) அவர் வேறு ஒரு மாகாணசபை அங்கத்தவராக அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாகாண சபைக்கு வேட்பாளராக நியமனம் பெற்றிருந்தால்.
- (உ) அவர் ஓர் மாகாணசபைக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற அரசியல் கட்சியால் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவால் தேர்தலுக்கு வேட்பாளராக நியமனம் பெற்றிருந்தால்.

4. உறுப்பினர்களினால் செய்யப்படும் சத்தியம் அல்லது உறுதியுரை

மாகாண சபையின் உறுப்பினர் எவரும், அவர் அரசியலமைப்பின் நான்காம் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ள சத்தியத்தைச் செய்து கீழொப்பமிடும் வரை அல்லது உறுதியுரையை மொழிந்து கீழொப்பமிடும் வரை அத்தகைய உறுப்பினராக அமர்தலோ அல்லது வாக்களித்தலே ஆகாது.

5. மாகாண சபையின் உறுப்பினரொருவர் - ஆசனங்களை வறிதாக்கல்

- (அ) 3ஆம் பிரிவிற் கூறப்பட்ட ஏதேனும் தகைமையினத்துக்கு அமைந்தவராகவரின்: அல்லது
- (ஆ) தவிசாளருக்கு முகவரியிட்லுப்பப்படும் அவரது கைப்பட்ட எழுத்தின்மூலம் தமது ஆசனத்திலிருந்து விலகின், மாகாணசபையில் அவரது ஆசனம் அதன் மேல் வறிதாதல் வேண்டும்.

1. தொண்ணூறு நாட்களைக் கொண்டவொரு காலப்பகுதிக்கு மாகாணசபையின் உறுப்பினரொருவர் சபையின் அனுமதியின்றி அதன் எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் வருகை தராதிருப்பின் சபையானது அவரது ஆசனத்தை வறிதானதென வெளிப்படுத்தலாம்:

ஆயின், சொல்லப்பட்ட தொண்ணூறு நாட்களைக் கொண்ட காலப்பகுதியைக் கணிக்கையில், அடுத்தடுத்துவரும் நான்கு நாட்களுக்ககதிமமாக சபையானது அமர்வு நிறுத்தப்பட்டுள்ள ஏதேனும் காலப்பகுதி பற்றிக் கணக்கெதுவும் எடுக்கப்படுதலாகாது.

6. சத்தியம் செய்யுமுன்னதாக அல்லது தகைமை-யற்றவராகவிருக்கும்போது, அமர்வதற்கும் வாக்களிப்பதற்குமான தண்டம்

ஆனொருவர் மாகாண சபையொன்றின் உறுப்பான்மைக்காக 4ஆம் பிரிவின் தேவைப்பாடுகளுக்கு இணங்கியொழுக் முன்னதாக அல்லது தாம் தகைமையுடையவரல்லர் என அல்லது தகைமையற்றவர் என அறிந்து கொண்டு அச்சபையின் உறுப்பினரொருவராக அமர்ந்தால் அல்லது வாக்களித்தால், அவர் அவ்வாறு அமரும் அல்லது வாக்களிக்கும் ஒவ்வொரு நாள் தொடரிலும் நூறு ரூபா வரையிலான தண்டத்துக்கு ஆளாதல் வேண்டும். இத்தொகை அரசுக்கு வரும்தியான கடனொன்றாக அறவிடப்படுதல் வேண்டும்.

பாகம் II

மாகாண சபைகளின் கூட்டங்களும் அதன் அலுவல்களை நடாத்துதலும்

7. தவிசாளரும் பிரதித் தவிசாளரும்:

- மாகாண சபை ஒவ்வொன்றும் இயன்றளவு விரைவாக முறையே சபையின் தவிசாளராகவும் பிரதித் தவிசாளராகவும் இருப்பதற்கென சபையின் உறுப்பினர்கள் இருவரைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டுமென்பதுடன், தவிசாளரின் அல்லது பிரதித் தவிசாளரின் பதவி வறிதாக வருகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் விடயத்துக்கேற்ப தவிசாளராக அல்லது பிரதித் தவிசாளராக இருப்பதற்கென சபையானது இன்னோர் உறுப்பினரைத் தெரிவு செய்தலும் வேண்டும்.
- மாகாண சபையொன்றின் தவிசாளராக அல்லது பிரதித் தவிசாளரைப் பதவி வகிக்கும் உறுப்பினர் -
  - சபையின் உறுப்பினர்களாக இல்லாதொழிந்தால், தமது பதவியை வறிதாக்குதல் வேண்டும்.
  - அத்தகைய உறுப்பினர் தவிசாளராகவிருப்பின், பிரதித் தவிசாளருக்கும் அத்துடன் அத்தகைய உறுப்பினர் பிரதித் தவிசாளராக இருப்பின் தவிசாளருக்கும் முகவரியிட்டனுப்பப்படும் தமது கைப்பட்ட எழுத்தின் மூலம் எந்நேரத்திலும் தமது பதவியிலிருந்து விலகலாம்.
  - (சமூகமளிக்காதோர் உட்பட) சபையின் முழு எண்ணிக்கையினரான உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சபையின் தீர்மானமொன்றின் மூலம் அவரது பதவியிலிருந்து அகற்றப்படலாம். ஆயின், சபையானது கலைக்கப்படும் போதெல்லாம், கலைத்தலின் பின்னர் சபையின் முதலாவது கூட்டத்துக்கு நேர்முன்னர்வரை தவிசாளர் தமது பதவியை வறிதாக்குதலாகாது.
- தவிசாளரின் பதவி வறிதாகவிருக்கும்போது, பதவிக்கான கடமைகள் பிரதித் தவிசாளரினால், அல்லது பிரதித் தவிசாளரின் பதவியும் வறிதாகவிருப்பின் சபையின் நடவடிக்கைமுறை பற்றிய விதிகளினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான சபையின் அத்தகைய உறுப்பினரினால் புரியப்படுதல் வேண்டும்.

- சபையின் ஏதேனும் அமர்வில் தவிசாளர் வருகைதராதபோது, பிரதித்தவிசாளர், அல்லது அவரும் வருகைதராதிருப்பின் சபையின் நடவடிக்கைமுறைபற்றிய விதிகளினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய ஆள், அல்லது அத்தகைய ஆளெவரும் சமூகமளித்திருக்காவிடின், சபையினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய வேறு ஆள் தவிசாளராகச் செயலாற்றதல் வேண்டும்.
- மாகாண சபையின் தவிசாளருக்கும் பிரதித் தவிசாளருக்கும் நியதிச்சட்டத்தின் மூலம் மாகாண சபையினால் நிர்ணயிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய சம்பளங்களும், படிகளும் அத்துடன் அதற்கான ஏற்பாடு அல்லாறு செய்யப்படும்வரை, ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்துடன் ஆளுநர், கட்டளை மூலம் தீர்மானிக்கக் கூடியவாறான அத்தகைய சம்பளங்களும் படிகளும் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

8. தவிசாளர் அல்லது பிரதித் தவிசாளர் அவரது அகற்றுகைக்கான தீர்மானம் ஆராயப்படும் போது தலைமை வகித்தலாகாது

- மாகாண சபையின் ஏதேனும் அமர்வில் தவிசாளரைத் தமது பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கான ஏதேனும் தீர்மானம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகையில் தவிசாளர், அல்லது பிரதித்தவிசாளரைத் தமது பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கான ஏதேனும் தீர்மானம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகையில் பிரதித் தவிசாளர், அவர் சமூகமளித்திருக்கும் போதிலும் தலைமைவகித்தலாகாது என்பதுடன், 7 ஆம் பிரிவின் (4) ஆம் உட்பிரிவின் ஏற்பாடுகள், விடயத்திற்கேற்ப, தவிசாளர் அல்லது பிரதித் தவிசாளர் வருகை தராதுள்ள அமர்வொன்று தொடர்பாக அவை ஏற்புடையனவாகின்றவாறு அத்தகைய ஒவ்வொரு அமர்வு தொடர்பாகவும் ஏற்புடையனவாதலும் வேண்டும்.
- தவிசாளரானவர் பதவிலிருந்து தமது அகற்றுகைக்கான ஏதேனும் தீர்மானம் சபையில் சீர்தூக்கிப்பார்க்கப்படும் போது மாகாண சபையில் உரையாற்றுவதற்கும், அத்துடன் அதன் நடவடிக்கைகளில் வேறுவகையாகப் பங்குபற்றுவதற்கும் உரிமையுடையவராதல் வேண்டும் என்பதுடன், 10ஆம் பிரிவில் எது எப்படியிருப்பினும், அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் போது அத்தகைய தீர்மானத்தின் மீது அல்லது வேறேதேனும் கருமத்தின் மீது முதல் தடவையில் மட்டுமே வாக்களிப்பதற்கு உரித்துடையவராதலும் வேண்டும். ஆனால் வாக்குகள் சமமாகவுள்ள ஒரு விடயத்தில் அல்ல.

9. மாகாண சபை உறுப்பினர்களின் தத்துவங்களும் சிறப்புரிமைகளும்:

1. இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கும் மாகாணசபையொன்றின் நடவடிக்கை முறையை ஒழுங்குபடுத்துகின்ற விதிகளுக்கும் நிலையியற் கட்டளைகளுக்கும் அமைய, மாகாண சபை ஒவ்வொன்றிலும் பேச்சுச் சுதந்திரம் இருத்தல் வேண்டும்.
2. மாகாண சபையின் உறுப்பினரெவரும் சபையில் அல்லது அதன் ஏதேனும் குழுவில் அவரால் கூறப்படும் எது தொடர்பிலும் அல்லது அவரால் கொடுக்கப்படும் ஏதேனும் வாக்குத் தொடர்பிலும் ஏதேனும் நீதி மன்றத்தில் எவையேனும் வழக்கு நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாதலாகாது என்பதுடன், அத்தகைய சபையின் அதிகாரத்தினால் அல்லது அதிகாரத்தின் கீழ் ஏதேனும் அறிக்கை, பத்திரம் வெளியிடப்பட்டமை தொடர்பில் ஆளெவரும் ஆளாதலுமாகாது.
3. ஓராம் (2) ஆம் உட்பிரிவுகளின் ஏற்பாடுகள் எழுத்திலான ஏதேனும் சட்டத்தின் பயனைக்கொண்டு மாகாண சபையொன்றில் அல்லது அதன் ஏதேனும் குழுவில் உரையாற்றுவதற்கும் அதன் நடவடிக்கைகளில் வேறு வகையாகப் பங்குபற்றுவதற்கும் உரிமையுள்ள ஆட்கள் தொடர்பாக அச்சபையின் உறுப்பினர்கள் தொடர்பாக அவை ஏற்புடையவாகின்றவாறு ஏற்புடையனவாதல் வேண்டும்.

10. சபையில் வாக்களித்தல்:

1. இச்சட்டத்தில் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதனைத் தவிர, மாகாண சபையின் ஏதேனும் அமர்விலான எல்லா விடயங்களும் தவிசாளர், அல்லது அத்தகையவராகச் செயலாற்றுகின்ற ஆள் தவிர, சமூகமளித்து வாக்களிக்கின்ற உறுப்பினர்களின் வாக்குப் பெரும்பான்மையினால் தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
2. தவிசாளர் அல்லது அத்தகையவராகச் செயலாற்றுகின்ற ஆள், முதல் தடவையில் வாக்களித்தலாகாது. ஆனால், வாக்குகள் சமமாகவுள்ள விடயத்தில் அறுதியிடும் வாக்கொன்றை உடையவராதலும் பிரயோகித்தலும் வேண்டும்.
3. மாகாண சபையொன்று அதன் உறுப்பான்மையிலான வெற்றிடத்தைப் பொருட்படுத்தாது செயலாற்றுவதற்குத் தத்துவமுடையதாகத் வேண்டும் என்பதுடன், அத்தகைய ஏதேனும் சபையிலான எவையேனும் நடவடிக்கைகள், அமர்வதற்கு அல்லது வாக்களிப்பதற்கு அல்லது நடவடிக்கைகளில் வேறுவகையாகப் பங்கு பற்றுவதற்கு உரித்தில்லாத

எவரேனும் ஆள் அவ்வாறு செய்துள்ளாரென அடுத்துப் பின்னர் கண்டுபிடிக்கப்படலும் செல்லுபடியானவையாதலும் வேண்டும்.

4. மாகாண சபையொன்றின் கூட்டத்தை அமைப்பதற்கான கூட்டநடப்பெண் சபை உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மூன்றிலொன்றாதல் வேண்டும். உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றிலொன்று முழு எண்ணாகவும் பின்னமாகவும் உள்ளவிடத்து, அந்த முழு எண்ணுக்கும் பின்னத்துக்கும் நேர் முன்னருள்ள கூடிய முழு எண்ணே இப்பிரிவின் நோக்கத்துக்காக உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றிலொன்றெனக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.
5. மாகாண சபையொன்றின் கூட்டத்தின்போது எந்நேரத்திலும் கூட்டநடப்பெண் எதுவும் இல்லாதிருப்பின், ஒன்றில் கூட்டநடப்பெண் ஒன்று இருக்கும்வரை சபையை ஒத்திவைத்தல் அல்லது கூட்டத்தை இடைநிறுத்திவைத்தல் தவிசாளரின் அல்லது அத்தகையவராகச் செயலாற்றும் ஆளின் கடமையாதல் வேண்டும்.

11. நடவடிக்கை முறைமை பற்றிய விதிகள்:

மாகாண சபையொன்று, இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கமைய, அதிக நடவடிக்கை முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் அதன் அலுவல்களை நடாத்துவதற்கும் விதிகளை ஆக்கலாம்:

ஆயின், மாகாண சபையானது, அத்தகைய சபையின் தவிசாளருடனான கலந்தாலோசனையின் பின்னரும் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்துடனும் பின் உருவானவற்றுக்காக விதிகளை ஆக்குதல் வேண்டும்.

- (அ) நிதிசார் அலுவல்களை நேரகாலத்தோடு பூர்த்திசெய்வதனை உறுதிப்படுத்துதல்
- (ஆ) ஏதேனும் நிதிசார் கருமம் தொடர்பாக அல்லது மாகாணத்தில் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஏதேனும் நியதிச்சட்டம் தொடர்பாக மாகாண சபையின் நடவடிக்கை முறையையும் அதில் அலுவல்கள் நடாத்துவதையும் ஒழுங்குபடுத்துதல்
- (இ) ஆளுநர் தமது தற்றுண்பில் செலாற்றுவதற்கு அரசியமைப்பினால் அல்லது இச்சட்டத்தினால் தேவைப்படும் அளவுக்கு அவரின் பணிகளை நிறைவேற்றுகலைப் பாதிக்கும் ஏதேனும் கருமத்தைப் பற்றிக் கலந்தாராய்வதை அல்லது அது பற்றி கேள்விகள் கேட்பதைத் தடைசெய்தல்.

12.

1. மாகாண சபையின் நடவடிக்கைகள் பற்றி நீதிமன்றம் விசாரணை செய்தலாகாது: மாகாண சபையொன்றிலான எவையேனும் நடவடிக்கைகளின் செல்லுபடியாததன்மை, சார்த்தப்படும் நடவடிக்கை முறையிலான ஒழுக்கீனம் என்ற ஏதுவின்மீது கேள்விக்குட்படுத்தப்படுதலாகாது.
2. மாகாண சபையொன்றில் நடவடிக்கை முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அல்லது அலுவல்களை நடாத்துவதற்கு அல்லது ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கு இச்சட்டத்தினால் அல்லது இச்சட்டத்தின் கீழ் தத்துவங்கள் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள அத்தகைய சபையின் அலுவலர் அல்லது உறுப்பினரெவரும் அத்தத்துவங்களை அவர் பிரயோகித்தல் தொடர்பில் ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் நியாயாதிக்கத்துக்கு அமைந்தவராதலாகாது.

13. அரசு ஆதனத்தை வரிவிதித்தலிலிருந்து விலக்களித்தல்

அரசின் ஆதனமானது, பாராளுமன்றம் சட்டத்தினால் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்யக்கூடிய அளவுக்குத் தவிர, மாகாண சபையொன்றினால் ஆக்கப்படும் ஏதேனும் நியதிச்சட்டத்தினால் அல்லது நியதிச்சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்படும் எல்லா வரிகளிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

14.

1. நியதிச்சட்டங்கள் காலம் கழிந்து போதல்:
மாகாண சபையொன்றில் முடிவறாதிருக்கும் நியதிச் சட்டமொன்று அத்தகைய சபை அமர்வு நிறுத்தப்பட்டமை காரணமாக காலம் கழிந்து போதலாகாது.
2. மாகாணசபையொன்றில் முடிவறாதிருக்கும் நியதிச் சட்டமொன்று சபை கலைக்கப்படுவதன் மீது காலம் கழித்து போதல் வேண்டும்.

15.

1. அலுவல்களை நடாத்துதல்:
ஆளுநர் எவ்வலுவல்கள் தொடர்பில் தமது தற்றுணிபில் செலாற்றுவதற்கு அரசியலமைப்பினால் அல்லது அதன்கீழ் தேவைப்படுத்தப்படுகின்றாரோ அவ்வலுவல்களாகவிராத அலுவல்களை அமைச்சர்களுக்கிடையே குறித்தொதுக்குவதற்கு விதிகளை ஆக்குதல் வேண்டும்.

2. இச்சட்டத்தில் வேறுவகையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதனைத் தவிர, ஆளுநரின் எல்லா நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளும், அவை அவரது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின் மீது எடுக்கப்படுவனூசரி வேறுவகையாக வாயினுஞ்சரி, ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படுவதென எடுத்துக் கூறப்படுதல் வேண்டும்.
3. ஜனாதிபதியின் பெயரில் செய்து நிறைவேற்றப்படும் கட்டளைகளும் ஏனைய சாதனங்களும், ஆளுநரினால் ஆக்கப்படவேண்டிய விதிகளில் குறித்துரைக்கப்படக்கூடியவாறான அத்தகைய முறையில் மெய்யென்று உறுதிப்படுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன், அவ்வாறு மெய்யென்று உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கட்டளை அல்லது சாதனம் ஒன்றின் செல்லுபடியாந்தன்மை, அது ஜனாதிபதியினால் செய்யப்பட்ட அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு கட்டளை அல்லது சாதனம் அல்லவென்ற ஏதுவின்மீது கேள்விக்குட்படுத்தப்படுதலுமாகாது.

16.

1. ஒப்பந்தங்களும் தொடர்ச்சிகளும்:
மாகாண ஆளுநரின் நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தைப் பிரயோகிக்கையில் செய்துகொள்ளப்படும் எல்லா ஒப்பந்தங்களும் அம்மாகாணத்துக்கென அமைக்கப்பட்ட மாகாண சபையின் பெயரில், அத்தகைய மாகாணசபை கூட்டிணைக்கப்பட்டவொரு குழு என்றாற்போன்று செய்து கொள்ளப்படுதலும் புரியப்படுதலும் வேண்டும்.
2. அத்தகைய நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தின் பிரயோகம் தொடர்பான எல்லா வழக்குகளும், அத்தகைய மாகாண சபை கூட்டிணைக்கப்பட்டவொரு குழு என்றாற்போன்று அத்தகைய மாகாண சபையினால் அல்லது அதற்கெதிராகக் கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும்.

17.

1. செயலகம்:
மாகாணசபையொன்று அதன் சொந்த செயலகப் பணியாட்டொகுதியினரைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
2. மாகாண சபையொன்று, நியதிச்சட்டத்தின் மூலம் அதன் செயலகப் பணியாட்டொகுதிக்கு நியமிக்கப்படும் ஆட்களின் ஆட்சேர்ப்பையும் சேவை நிபந்தனைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

18. மாகாண சபையில் கலந்தாராய்தலின் மீதான மட்டுப்பாடு

அரசியலமைப்பின் 154ஆ ஆ என்னும் உறுப்புரையின் (4) ஆம் பந்திக்கமைய ஜனாதிபதியின் அல்லது ஆளுநரின் அல்லது நீதித்துறை அலுவலரொருவரின் அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரின் நடத்தை தொடர்பில் ஒரு மாகாண சபையில் கலந்தாராய்வெதுவும் நடைபெறுதலாகாது.

பாகம் III

நிதி

19.

1. மாகாணத்தின் மாகாண நிதியம்:

ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும் மாகாண நிதியம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். அதற்குள் பின்வருவன செலுத்தப்படல் வேண்டும் -

(அ) அம்மாகாணத்தின் மாகாண சபையினால் சுமத்தப்படும் எல்லா வரிகளினதும் கூட்டு மொத்தத் தொகை:

(ஆ) அந்த மாகாணம் தொடர்பில் அத்தகைய மாகாண சபைக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் எல்லா மானியக் கொடைகளினதும் வரும்படிகள்:

(இ) இலங்கைத் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து மாகாண சபைக்கு முற்பணமாக வழங்கப்பட்ட எல்லாக் கடன்களினதும் வரும்படிகள்: அத்துடன்

(ஈ) மாகாண சபைக்குக் கிடைக்கின்ற மற்ற எல்லாப் பெறுகைகள்.

2. மாகாணமொன்றின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணங்கள் எவையும் அச்சட்டத்துக்கு இணங்கவும் அத்துடன் இச்சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுக்காவும் அம்முறையிலும் அன்றி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுதல் ஆகாது.

3. மாகாணத்தின் பிரதான அமைச்சரின் கைப்பட்ட ஆணையொன்றின் கீழ் தவிர, மாகாணமொன்றின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணத்தொகையெதுவும் மீள்பெறப்படுதல் ஆகாது.

4. எந்நிதியாண்டின்போது மீள்பெறுதல் நடைபெறப்போகின்றதோ, அந்நிதியாண்டின் சேவைகளுக்காக, மாகாணசபையின் நியதிச்சட்டத்தின் மூலம் பணத்தொகையானது வழங்கப்பட்டிருந்தாலொழிய அல்லது மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின்மீது வேறுவகையில் சட்டமுறையாகப் பொறுப்பாக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய அத்தகைய ஆணை எதுவும் வழங்கப்படுதலாகாது.

5. மாகாணமொன்றின் மாகாண நிதியத்தினது கட்டுக்காப்பு, அத்தகைய நிதியத்துக்குள் பணங்கள் செலுத்தப்படுதல் அத்துடன் அக்கரு-மங்களோடு தொடர்புபட்ட அல்லது அவற்றுக்குத் துணையான வேறு எல்லாக் கருமங்களும் ஆளுநரால் ஆக்கப்படுகின்ற விதிகளினால் ஒழுங்கு படுத்தப்படல் வேண்டும்.

20.

1. மாகாணத்தின் அவசரகால நிதியம்:

'மாகாணத்தின் அவசரகால நிதியம்' எனப் பெயரிடப்பட வேண்டிய அவசரகால நிதியம் ஒன்று கட்டுநிதியொன்று என்ற தன்மையில் தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும். இந்நிதியத்துக்குள் மாகாணசபையினால் ஆக்கப்படும் நியதிச்சட்டத்தின் மூலம் காலத்துக்குக் காலம் தீர்மானிக்கப்படக்கூடியவாறான அத்தகைய பணத்தொகைகள், மாகாண நிதியத்திலிருந்து செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் அத்தகைய நிதியமானது, ஆளுநரினால் அத்தகைய நிதியத்திலிருந்து முற்பணங்கள் வழங்கப்படுவதை இயலச் செய்வதற்காக அவரினால் வைத்திருக்கப்படுதல் வேண்டும்.

2. எதிர்பாராச் செலவினங்களைச் சமாளிக்கின்ற நோக்கங்களுக்காகத் தவிர 36ஆம் - 27ஆம் பிரிவுகளின் கீழ் நிதிச்சட்டத்தினால் ஆக்கப்பட்ட ஒதுக்கீடுகளின் கீழ் அத்தகைய செலவினத்துக்கு அதிகாரமளிப்பது பற்றி மாகாண சபையினால் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்காதவிடத்து, மாகாணத்தின் அவசரகால நிதியத்திலிருந்து முற்பணங்கள் எவையும் வழங்கப்படலாகாது.

3. மாகாணத்தின் அவசரகால நிதியத்தின் கட்டுக்காப்பு, அதற்குள் பணங்கள் செலுத்தப்படுதல் அத்துடன் அதிலிருந்து பணங்களை மீள்பெறுதல் ஆகியவற்றோடு தொடர்புபட்ட அல்லது அவற்றுக்குத் துணையான எல்லாக் கருமங்களையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற விதிகளை ஆளுநர் ஆக்கலாம்.

21.

1. கடன்களுக்கான அரசாங்க உத்தரவாதம்:

மாகாண சபையொன்றினால் திரட்டப்படுகின்ற கடன்கள் தொடர்பில் நிதி என்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர் உத்தரவாதங்கள் அளிக்கலாம்.

2. ஓராம் உட்பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதமொன்று அளிக்கப்பட்டதை உடனடுத்துப் பின்னர், நிதியென்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சரானவர், அத்தகைய உத்தரவாதம் பற்றிய கூற்றொன்றைப் பாராளுமன்றத்தின் முன் இடுதல் வேண்டும்.

3. ஓராம் உட்பிரிவின் கீழ் அளிக்கப்படுகின்ற உத்தரவாதமொன்று நிறைவேற்றப்படுதற்குத் தேவைப்படுகின்ற பணத்தொகையெதுவும் இலங்கைத் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

4. ஓராம் உட்பிரிவின் கீழ் அளிக்கப்படுகின்ற உத்தரவாதம் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதற்கு இலங்கைத் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து செலுத்தப்படுகின்ற பணத்தொகையெதுவும், நிதியென்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சரினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய விதத்தில், அதற்கான வட்டியுடன் சேர்த்து நிதி என்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சர் தீர்மானிக்கின்றவாறான அத்தகைய முறையிலும் அத்தகைய காலப்பகுதிக்குள்ளும் மாகாண சபையினால் மீளச் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

5. மாகாணசபையொன்று தொடர்பில் இலங்கைத் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து வழங்கப்பட்ட கடனொன்றின் ஏதேனும் பாகம் தற்போதும் நிலுவையாக இருந்தால் அல்லது அது தொடர்பில் (1)ஆம் உட்பிரிவின் கீழ் உத்தரவாதமொன்று அளிக்கப்பட்டிருந்தால், நிதியென்னும் விடயத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அமைச்சரின் சம்மதமில்லாமல் மாகாண சபையொன்று கடன் எதுவும் திரட்டமுடியாது.

22. மாகாண கருத்திட்டங்களுக்கு அந்நிய நாட்டு உதவி

மாகாணமொன்றில், கருத்திட்டம் அல்லது திட்டம் ஒன்றுக்காகவென அரசாங்கத்தினால் கலந்துபேசி முடிவு செய்யப்பட்ட அந்நியநாட்டு உதவியானது, அத்தகைய கருத்திட்டத்துக்கு அல்லது திட்டத்திற்கு அரசாங்கத்தினால் குறித்தொதுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

23.

1. கணக்காய்வு:

மாகாணமொன்றின் மாகாண நிதியத்தினது கணக்காய்வுக்கும் கணக்குகளுக்கும் அரசியலமைப்பின் 154ஆம் உறுப்புரையானது ஏற்புடையதாகத் வேண்டும்.

2. மாகாணமொன்றினது மாகாண நிதியத்தின் கணக்குகள் தொடர்பிலான கணக்காய்வாளர் தலைமையதிபதியின் அறிக்கையின் பிரதியொன்று, ஆளுநரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்: அவர், அதை மாகாண-சபைமுன் இடச் செய்வித்தல் வேண்டும்.

24.

1. நிதிசார் கருமங்கள் தொடர்பிலான நியதிச் சட்டங்கள் பற்றிய சிறப்பு நடவடிக்கைமுறை:

எவ்விடயம் தொடர்பில் நியதிச்சட்டங்கள் ஆக்குவதற்கு மாகாண சபைக்குத் தத்துவம் இருக்கின்றதோ, அத்தகைய ஏதேனும் விடயம் தொடர்பிலான நியதிச்சட்டமொன்றானது, பின்வரும் எவையேனும் கருமங்களுக்கு அத்தகைய நியதிச்சட்டம் ஏற்பாடு செய்தால், ஆளுநரின் விதப்புரையின் மீதன்றி, மாகாண சபையொன்றில் கொண்டுவரப்படுதலோ அல்லது முன்மொழியப்படுதலோ ஆகாது. அக்கருமங்களாவன:

(அ) வரியெதனையும் சுமத்துதல், ஒழித்தல், குறைத்தல், மாற்றுதல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்துதல்.

(ஆ) மாகாணத்தின் நிருவாகம் தொடர்பில் பொறுப்பேற்கப்பட்ட அல்லது பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டிய எவையேனும் நிதிக்கடப்பாடுகள் தொடர்பிலான சட்டத்தைத் திருத்துதல்.

(இ) மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல்.

(ஈ) செலவினம் எதையும் மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்பட்ட செலவினமென வெளிப்படுத்துதல் அல்லது அத்தகைய ஏதேனும் செலவினத் தொகையை அதிகரித்தல்.

(உ) மாகாணத்தின் மாகாண நிதியம் காரணமாகப் பணம் பெறுதல் அல்லது அத்தகைய பணத்தைக் கட்டுக்காப்பில் வைத்திருத்தல் அல்லது அதை வழங்குதல்.

2. நியதிச்சட்டம் ஒன்றானது, குற்றப்பணங்களை அல்லது வேறு பணவகையான தண்டனைகளைச் சமத்துவதற்கு அல்லது உரிமங்களுக்கு அல்லது ஆற்றப்பட்ட சேவைகளுக்கு கட்டணங்கள் வேண்டிப் பெறுவதற்கு அல்லது செலுத்தப்படுவதற்கு அல்லது உள்ளூர் நோக்கங்களுக்காக அதேனும் உள்ளூர் அதிகார சபையினால் அல்லது குழுவினால் வரி எதுவும் சமத்தப்படுவதற்கு, ஒழிக்கப்படுவதற்கு, குறைக்கப்படுவதற்கு அல்லது ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதற்கு அது ஏற்பாடு செய்கின்றதென்றகாரணத்தினால் மட்டும், மேற்கூறப்பட்ட எவையேனும் கருமங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றதென்று கருதப்படுதல் ஆகாது.

25.

1. வருடாந்த நிதிக்கூற்று:

ஒவ்வொரு நிதியாண்டின் தொடர்பிலும், அத்துடன் அத்தகைய நிதியாண்டு முடிவுறுவதற்கு ஆகக்குறைந்தது ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னர், (இப்பாகத்தில் "வருடாந்த நிதிக்கூற்று" எனக் குறிப்பிடு செய்யப்படும்) அவ்வாண்டுக்கான மாகாணத்தின் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட பெறுகைகள், செலவினம் பற்றிய கூற்றொன்றை அம்மாகாணத்தின் மாகாண சபைமுன் மாகாணமொன்றின் ஆளுநர் இடச் செய்வித்தல் வேண்டும்.

2. வருடாந்த நிதிக்கூற்றில் தரப்பட்டுள்ள செலவினத்தின் மதிப்பீடுகள் பின்வருவனவற்றைத் தனிவேறாகக் காட்டுதல் வேண்டும்.

(அ) மாகாணத்தின் மாகாண நிதியம் மீது பொறுப்பாக்கப்பட்ட செலவினமென இச்சட்டத்தினால் விவரணம் செய்யப்பட்ட செலவினத்தைச் சமாளிப்பதற்குத் தேவைப்பட்ட பணத்தொகைகள் அத்துடன்.

(ஆ) மாகாணத்தில் மாகாண நிதியத்திலிருந்து செய்யப்பட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேறு செலவினத்தைச் சமாளிப்பதற்குத் தேவைப்பட்ட பணத்தொகைகள். அத்துடன் அம்மதிப்பீடுகள் வருவாய்க் கணக்குமீதான செலவினத்தை ஏனைய செலவினத்திலிருந்து வேறு பிரித்துக் காட்டுதல் வேண்டும்.

3. பின்வரும் செலவினமானது, மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்பட்ட செலவினமாக இருத்தல் வேண்டும்.

(அ) ஆளுநரின் வேதனா திகளும் புகளும்

(ஆ) மாகாணம் தொடர்பில் வட்டி, கடன்தீர்நிதியில் இருந்தான கடன் குறைப்புக் கொடுப்பனவுகள், அத்துடன் அவற்றோடு தொடர்புபட்ட வேறு செலவினம் என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றனவான இலங்கைத் திரட்டு நிதியத்தில் இருந்து முற்பணமாக வழங்கப்பட்ட கடன்கள் தொடர்பில் செலுத்தப்படுபவான விதிப்பனவுகளும்.

(இ) மாகாண சபைக்கு எதிராக வழங்கப்பட்ட ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் அல்லது நடுத்தீர்ப்பு நியாயசபையின் ஏதேனும் தீர்ப்பை, தீர்வையை அல்லது அளிப்பைத் திருப்பிப்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற எவையேனும் பணத்தொகைகள்.

(ஈ) அவ்வாறு பொறுப்பாக்கப்பட வேண்டுமென அரசியலமைப்பினால் அல்லது பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்படும் சட்டத்தினால் அல்லது மாகாண சபையினால் ஆக்கப்படும் நியதிச் சட்டத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற வேறு ஏதேனும் செலவினம்.

26.

1. மதிப்பீடுகள் தொடர்பாக மாகாண சபையிலான நடவடிக்கைகள்:

மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்படும் செலவினம் தொடர்பான மதிப்பீடுகளுள் அத்தகையவை மாகாண சபையின் வாக்குக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுதலாகாது. ஆனால் இவ்வுட்பிரிவில் உள்ள எதுவும் இம்மதிப்பீடுகளில் எது பற்றியும் மாகாண சபையில் கலந்தாராய்வதனைத் தடுப்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்படுதலாகாது.

2. வேறு செலவினத்துடன் தொடர்புள்ளனவான சொல்லப்பட்ட மதிப்பீடுகளுள் அத்தகையவை மாகாண சபைக்கான மானியக் கொடைக்காய கோரிக்கைகள் என்ற வடிவத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் ஏதேனும் கோரிக்கைக்கு இசைவதற்கு, அல்லது இசைய மறுப்பதற்கு, அல்லது அதில் குறித்துரைக்கப்பட்ட தொகையின் குறைப்பொன்றிற்கு அமைய ஏதேனும் கோரிக்கைக்கு இசைவதற்கு மாகாண சபைக்குத் தத்துவம் இருத்தல் வேண்டும்.

3. மானியக் கொடைக்கான கோரிக்கை எதுவும் ஆளுநரின் விதப்புரையின் மீதல்லாது செய்யப்படுதலாகாது.

27.

1. ஒதுக்கீட்டு நியதிச்சட்டம்:

சபையினால் 26ஆம் பிரிவின் கீழான மானியக் கொடைகளுக்கு இசைவரிக்கப்பட்ட பின்னர் முடிந்தளவு விரைவாக, மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து -

(அ) மாகாண சபையினால் அவ்வாறு செய்யப்பட்ட மானியக் கொடைகளை, அத்துடன்

(ஆ) மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்பட்ட ஆனால் சபையின் பின்பு முன்னரே வைக்கப்பட்ட கூற்றில் காட்டப்பட்ட தொகையை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் விஞ்சாத செலவினத்தை ஈடு செய்யத் தேவையான எல்லாப் பணங்களின் ஒதுக்கீட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான நியதிச்சட்டமொன்று அங்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

2. அவ்வாறு செய்யப்பட்ட ஏதேனும் மானியக் கொடையின் தொகையை வேறுபடுத்துகின்ற அல்லது அம் மானியக் கொடையின் சேரிடத்தை மாற்றம் செய்கின்ற அல்லது மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்பட்ட ஏதேனும் செலவினத்தின் தொகையை வேறுபடுத்துகின்றபயனைக் கொண்டுள்ள ஏதேனும் அத்தகைய நியதிச் சட்டத்திற்குத் திருத்தமெதுவும் மாகாண சபையில் முன்பொழியப்படுதலாகாது: அத்துடன் இவ்வுட்பிரிவின் கீழ் திருத்தமொன்று ஏற்கத்தக்கதல்லாதது என்ற தலைமை தாங்கும் ஆளின் முடிவு இறுதியாக இருத்தல் வேண்டும்.

3. இச்சட்டத்தின் ஏனைய ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய, இப்பிரிவின் ஏற்பாடுகளுக்கிணங்கச் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீட்டின் கீழ் அல்லாது மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணமெதுவும் மீள்பெறப்படுதலாகாது.

28.

1. ஆளுநர்:

(அ) குறைநிரப்பு மானியக் கொடைகள்:

இருபத்தேழாம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளுக்கிணங்கச் செய்யப்பட்ட ஏதேனும் நியதிச் சட்டத்தினால் நடப்பு நிதியாண்டிற்கான குறிப்பிட்ட ஒரு சேவைக்கெனச் செலவிடப்பட வேண்டுமென

அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஏதேனும் தொகை அவ்வாண்டின் நோக்கங்களுக்கென போதியதாக இல்லாதிருக்கக் காணப்பட்டால் அல்லது அவ்வாண்டுக்கென ஆண்டு நிதிக் கூற்றில் சிந்திக்கப்படாத ஒரு புதிய சேவைமீதான குறைநிரப்பு அல்லது மேலதிக செலவினத்திற்கென நடப்பு நிதியாண்டின் காலத்தில் தேவையொன்று எழுந்திருக்கும் போது அல்லது

(ஆ) அச்சேவைக்கெனவும் அவ்வாண்டுக்கெனவும் வழங்கப்பட்ட தொகையை விஞ்சி ஒரு நிதியாண்டுக் காலத்தில் ஏதேனும் சேவையின் மீது ஏதேனும் பணம் செலவிடப்பட்டிருப்பின், அச்செலவினத்தின் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகையைக் காட்டுகின்ற வேறொரு கூற்றை மாகாண சபையின் முன்னர் வைக்கப்படுவதற்குச் செய்வித்தல் வேண்டும் அல்லது விடயத்திற்கேற்ப அத்தகைய விஞ்சுகைக்கான கோரிக்கையொன்றை அத்தகைய முன்னைய அங்கீகாரத்துடன் மாகாண சபைக்கு அளிக்கச் செய்வித்தல் வேண்டும்

(2) இருபத்தைந்தாம், 26ஆம், 27ஆம் பிரிவுகளின் ஏற்பாடுகள், ஏதேனும் அத்தகைய கூற்று அத்துடன் செலவினம் அல்லது கோரிக்கை தொடர்பிலும் அத்தகைய செலவினத்தை ஈடுசெய்வதற்கு மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு அல்லது அத்தகைய கோரிக்கை தொடர்பில் மானியக்கொடைக்கு, அவை அதன்கண் குறிப்பிடப்பட்ட ஆண்டு நிதிக் கூற்று அத்துடன் செலவினம் என்பன தொடர்பில் பயனுறுகின்றவாறு அதிகாரமளித்து ஆக்கப்படவுள்ள ஏதேனும் நியதிச்சட்டம் தொடர்பாகவும், அல்லது மானியக்கொடை ஒன்றுக்கான கோரிக்கை தொடர்பாகவும் அத்துடன் அத்தகைய செலவினத்தை அல்லது மானியக்கொடையை ஈடுசெய்வதற்கு மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணங்களின் ஒதுக்கீட்டிற்கு அதிகாரமளிப்பதற்கென ஆக்கப்படவுள்ள நியதிச் சட்டம் தொடர்பாகவும் ஏற்புடையனவாதல் வேண்டும்.

29.

1. கணக்குகள் மீதான வாக்குப் பணங்கள்:

இப்பாகத்தின் முற்போந்த ஏற்பாட்டில் உள்ளது எது எப்படி இருப்பினும் மானியக்கொடை அளிக்கப்பட்டு நாலு மாத காலத்தினுள் அத்தகைய செலவினம் தொடர்பில் 27 ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளுக்கிணங்க நியதிச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் அத்தகைய மானியக் கொடைகளின் வாக்களிப்புக்கென 26ஆம் பிரிவில் விதித்துரைக்கப்பட்ட

நடைமுறையைப் பூர்த்தி செய்வதைப் பொறுத்து ஏதேனும் நிதியாண்டின் ஒரு பாகத்திற்கென மதிப்பிடப்பட்ட செலவினத்தின் தொடர்பாக ஏதேனும் மானியக் கொடையை முன்னரே வழங்குவதற்கு மாகாண சபைக்குத் தத்துவமிருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் சொல்லப்பட்ட மானியக்கொடை எந்நோக்கங்களுக்கென அளிக்கப்பட்டதோ அந்நோக்கங்களுக்கென மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணத்தை மீளப் பெறுதற்கு நியதிச்சட்டம் மூலம் அதிகாரமளிப்பதற்கு மாகாண சபைக்குத் தத்துவம் இருத்தல் வேண்டும்.

2. இருபத்தாறாம், 27ஆம் பிரிவுகளின் ஏற்பாடுகள் (1) ஆம் உட்பிரிவின் கீழ் ஏதேனும் மானியக்கொடையை அளித்தல் தொடர்பாக அல்லது ஆண்டு நிதிக்கூற்றில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏதேனும் செலவு தொடர்பாக மானியக் கொடையொன்றை அளிப்பது தொடர்பாக அவை பயனுடையதாக இருக்கின்றவாறாக அவ்வுட்பிரிவின் கீழ் ஆக்கப்பட வேண்டிய நியதிச்சட்டம் தொடர்பாகவும் அத்தகைய செலவை ஈடுசெய்வதற்கு மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்திலிருந்து பணத்தினை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு அதிகாரமளிப்பதற்கென ஆக்கப்படவேண்டிய நியதிச்சட்டம் தொடர்பாகவும் பயனுடையனவாதல் வேண்டும்.

30.

1. சபையின் அனுமதியைப் பொறுத்து செலவினத்திற்கு அதிகாரமளித்தல்: இப்பாகத்தின் முற்போந்த ஏற்பாடுகளில் உள்ள எதுவும் எப்படி இருப்பினும், மாகாண சபையினால் அத்தகைய செலவினத்தின் அனுமதியைப் பொறுத்து, மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் அமைப்புத் தேதி தொடக்கம் ஆறுமாதங்களுக்கு மேற்படாத ஒரு காலத்திற்குத் தேவையென அவர் கருதுகின்றவாறாக, மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தில் இருந்து அத்தகைய செலவை ஆளுநர் அதிகாரமளிக்கலாம்.

பாகம் IV

மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு

31.

1. பிரதான செயலாளர்:

ஐனாதிபதியானவர் அம்மாகாணத்தின் பிரதான அமைச்சரின் ஒருப்பாட்டுடன் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் பிரதான செயலாளரை நியமித்தல் வேண்டும்.

32.

1. மாகாணப் பகிரங்க சேவை:

வேறு ஏதேனும் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கமைவாக, ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் மாகாணப் பகிரங்க சேவையின் அலுவலர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவிநீக்கம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு என்பன இத்தால் மாகாண ஆளுநருக்கு உரித்தாக்கப்படுகின்றன.

2. ஒரு மாகாணத்தின் ஆளுநர், காலத்திற்குக் காலம் மாகாணப் பகிரங்க சேவையின் அலுவலர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவிநீக்கம் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு ஆகிய அவரது தத்துவங்களை அம்மாகாணத்தின் மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவிற்குக் கையளிக்கலாம்.

3. ஆட்சேர்த்தல் செயல்திட்டங்களையும் அத்தகைய அலுவல்களுக்கான நடத்தைக் கோவைகளையும் பதவியேற்றங்களையும் இடமாற்றங்களையும் செய்யும் போது பின்பற்றப்பட வேண்டிய நெறிகளையும் அத்தகைய அலுவலர்களின் நியமன, இடமாற்ற, பதவி நீக்க, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாட்டுத் தத்துவங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கும் கையளிப்பதற்குமான நடவடிக்கை முறைகளை வகுப்பாக்கம் செய்தல் உட்பட மாகாணப் பகிரங்க சேவையின் அலுவலர்கள் தொடர்பான எல்லாக் கருமங்களுக்கும் ஆளுநர் ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும் என்பதுடன், அவற்றைத் தீர்மானித்தலும் வேண்டும். அத்தகைய ஆட்சேர்த்தல் செயல் திட்டங்களையும், நடத்தைக் கோவைகளையும் வகுப்பாக்கம் செய்கையில் ஆளுநர் சாத்தியமாகக் கூடியவாறு பகிரங்க சேவையிலுள்ள நேரொத்த அலுவலர்களுக்கு விதித்துரைத்த ஆட்சேர்த்தல் செயல் திட்டங்களையும் பகிரங்க சேவையில் நேரொத்த பதவிகளை வகிக்கும் விதித்துரைக்கப்பட்ட நடத்தைக் கோவைகளையும் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.

33.

1. மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு:

ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இம்மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு அம்மாகாணத்தின் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட மூன்று ஆட்களுக்குக் குறையாத ஆட்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஆளுநர் ஆணைக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரைப் பெயர்குறித்து தவிசாளராக நியமித்தல் வேண்டும்.

2. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவராக, மாகாணசபை உறுப்பினர் ஒருவராக, பகிரங்க அலுவலர் ஒருவராக, நீதிமுறை அலுவலர் ஒருவராக அல்லது ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவையின் அலுவலராக இருக்கும் எந்த ஆளும் ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவராக நியமிக்கப்படுதலோ அல்லது ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவராகத் தொடர்ந்து இருத்தலோ ஆகாது.

3. ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், மாகாணத்தில் ஆளுநருக்கு முகவரியிடப்பட்டு தமது கைப்பட எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதம் மூலம் தமது பதவிலிருந்து முன்னரே விலகினாரன்றி அல்லது காட் காரணத்துக்காக அத்தகைய ஆளுநரினால் பதவிலிருந்து அகற்றப்பட்டாலன்றி தனது நியமனத்தேதியிலிருந்து ஐந்தாண்டு காலமொன்றுக்குப் பதவிவகித்தல் வேண்டும், ஆனால் அவர் மீள் நியமனத்திற்குத் தகவுடையவராதல் வேண்டும்.

4. ஆளுநர், ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் எவரேனும் உறுப்பினருக்கு அவரது கடமையிலிருந்து லீவு அளிக்கலாம், அத்துடன் அத்தகைய லீவுக் காலத்திற்கெனத் தற்காலிக ஓர் உறுப்பினராக இருப்பதற்கென அத்தகைய ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவராக இருப்பதற்கு தகைமைபெற்ற ஓர் ஆளை நியமிக்கலாம்.

5. ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு அம்மாகாணத்திற்கென மாகாண சபையினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய சம்பளம் செலுத்தப்படலாம். எவரேனும் அத்தகைய உறுப்பினருக்குச் செலுத்தப்படற்பாலதான சம்பளம் மாகாணத்தின் மாகாண நிதியத்தின் மீது பொறுப்பாக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதுடன் அவரது பதவிக்காலத்தின் போது அது குறைக்கப்படுதலுமாகாது.

6. ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு, அதன் உறுப்பினர்களில் ஏதேனும் வெற்றிடம் இருப்பது எப்படியிருப்பினும், செயற்படுவதற்குத் தத்துவமுடையதாதல் வேண்டும். அத்துடன் அத்தகைய ஆணைக்குழுவின் செயல் எதுவும் அல்லது நடவடிக்கைகள் ஏதேனும் அத்தகைய வெற்றிடம் அல்லது ஓர் உறுப்பினரின் நியமனத்தில் ஏதேனும் குறைபாடு காரணமாக மாத்திரம் செல்லுபடியற்றதாக மாட்டாது அல்லது செல்லுபடியற்றதாகக் கருதப்படமாட்டாது.
7. தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் IX ஆம் அத்தியாயத்தின் நோக்கங்களுக்காக ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் பகிரங்கச் சேவையாளர் ஒருவராகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.
8. ஒரு மாகாணத்தின் ஆளுநருக்கு ஏதேனும் நியமனத்தை, இடமாற்றக் கட்டளையை அல்லது பதவி நீக்கத்தை அல்லது அம்மாகாணத்தின் மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் ஆக்கப்பட்ட ஓர் ஒழுக்காற்றுக் கருமம் தொடர்பான ஏதேனும் வேறு கட்டளையை மாற்றுவதற்கு, வேறுபடுத்துவதற்கு அல்லது நீக்குவதற்குத் தத்துவம் இருத்தல் வேண்டும்.

34.

கடமையின்போது அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அவராக அல்லது எவரேனும் வேறு ஆள்மூலம், எவ்விதத்திலாயினுஞ்சரி, ஒரு மாகாணப் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் ஏதேனும் முடிவின்மீது அல்லது அதன் எவரேனும் உறுப்பினரின் மீது செல்வாக்கைப் பிரயோகிக்க முயல்கின்ற ஒவ்வொரு ஆளும் தவறொன்றுக்குக் குற்றவாளியாதல் வேண்டும் என்பதுடன். யூரர்சபை இல்லாத விளக்கத்தின் பின்னர் மேல் நீதிமன்றத்தால் குற்றத்தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டதன் மீது ஆயிரம் ரூபாவை விஞ்சாத குற்றப்பணம் ஒன்றுக்கு அல்லது ஓராண்டுக்கு மேற்படாத காலமொன்றுக்கான மறியற்றண்டனைக்கு அல்லது அத்தகைய குற்றப்பணம், மறியற்றண்டனை ஆகிய இரண்டிற்கும் ஆளாதலும் வேண்டும். ஆயின், இப்பிரிவினா எதுவும் மாகாணப் பகிரங்க சேவையில் உள்ள ஏதேனும் பதவிக்கான எவரேனும் விண்ணப்பக்காரருக்கு அல்லது வேட்பாளருக்கு ஒரு நற்சான்றிதழ் அல்லது சான்றிதழொன்றைக் கொடுப்பதிலிருந்து எவரேனும் ஆளைத் தடை செய்யதலாகாது.

35.

1. சத்தியம் அல்லது உறுதியுரை:

மாகாண்பகிரங்க சேவையில் ஏதேனும் பதவியில் நியமிக்கப்பட்ட ஆள் ஒருவர், அரசியலமைப்பின் நாலாவது அட்டவணையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட சத்தியத்தை அவர் செய்து கீழொப்பம் வைக்கும் வரை அல்லது உறுதியுரையை மொழிந்து கீழொப்பம் வைக்கும்வரை அவரின் பதவியில் கடமைகளை புரிய முற்படுதலாகாது.

36.

1. இடர்பாடுகளை அகற்றுவதற்கு ஜனாதிபதிக்குள்ள தத்துவம்:

இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்குக் குறிப்பாக ஒரு மாகாணத்திற்கான ஓர் மாகாண சபையின் அமைப்புத் தொடர்பாகப் பயனளிப்பதில் இடர்பாடு ஏதும் எழுந்தால் ஜனாதிபதியானவர், கட்டளை மூலம் அத்தகைய இடர்பாடுகளை அகற்றும் நோக்கங்களுக்கென அவசியமென அல்லது உசிதமென அவருக்குத் தோற்றுக்கின்றவாறு இச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுடன் இசைவற்றதாகவிராத அத்தகைய நடவடிக்கையை எடுக்கலாம்.

37.

1.

(அ) இடைக்கால ஏற்பாடு:

ஜனாதிபதியானவர் பிரகடனம் மூலம் இப்பந்தியின் ஏற்பாடுகள் அத்தகைய பிரகடனத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அடுத்திணைந்த எவையேனும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாகாணங்களுக்கு (இதனகத்துப்பின்னர் "குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணங்கள்" எனக் குறிப்பீடு செய்யப்படும்) ஏற்புடையனவாதல் வேண்டும் என வெளிப்படுத்தலாம். அத்துடன், அதன்பின்னர், அத்தகைய மாகாணசபைக்கான முதல் தேர்தல் தேதி தொடங்கி இப்பிரிவின் (2)ஆம் பந்தியில் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள வாக்களிப்புத் தேதியன்று முடிவடைகின்ற அல்லது அத்தகைய வாசிப்பு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய தேதிகளில் கடைசித் தேதியன்று முடிவடைகின்ற காலப்பகுதிக்கு, தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு மாகாண சபையை, ஓர் ஆளுநரை, ஒரு பிரதான அமைச்சரை அத்துடன் அமைச்சர்கள் சபையொன்றைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிருவாகப் பிரிவினையை அத்தகைய மாகாணங்கள் அமைக்கலாம்.

(ஆ) ஜனாதிபதியானவர், தனிநாடொன்றைத் தாபிப்பதையே நம்முடைய குறிக்கோளாகக் கொண்ட பயங்கரவாத, தீவிரவாத அல்லது வேறு குழுக்களினால் 1987ஆம் ஆண்டு யூலை 29 ஆம் தேதியன்று வைத்திருக்கப்பட்டிருந்த படைக்கலங்கள், வெடிமருந்து, ஆயுதங்கள், வெடிப்பொருட்கள் அத்துடன் வேறு இராணுவ உபகரணம் ஆகியவை இலங்கை அரசாங்கத்திடம் அல்லது அதனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டன என்றும், அத்துடன் சொல்லப்பட்ட மாகாணங்களில் அத்தகைய குழுக்களினால் போர் நடவடிக்கைகளும் வேறு வன்செயல்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டனவென்றும் அவர் தம்மைத் திருப்திப்படுத்தினாலொழிய, (1) (அ) என்னும் உட்பந்தியின் ஏற்பாடுகள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு ஏற்புடையனவாகும் என வெளிப்படுத்தி பிரகடனமொன்றை ஆக்குதல் ஆகாது.

2.

(அ) உட்பந்தி (1) என்பதன் ஏற்பாடுகளின் கீழ் பிரகடனமொன்று செய்யப்படுகின்றவிடத்து, குறித்துரைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் வாக்களிப்பொன்று நடாத்தப்பட வேண்டுமெனக் கசெற்றில் வெளியிடப்படும் கட்டளைமூலம் ஜனாதிபதி தேவைப்படுத்துதல் வேண்டும். அத்துடன், அத்தகைய ஒவ்வொரு குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணத்தின் வாக்காளர்கள் பின்வருவனபற்றித் தீர்மானிப்பதை இயலச்செய்வதற்கு, அத்தகைய வாக்களிப்புக்கென 1988ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 31 ஆம் நாளுக்குப் பிந்தாத ஒரு தேதியை அல்லது தேதிகளை நிர்ணயித்தல் வேண்டும். ஒரே நிருவாகப் பிரிவாக, வேறு குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணத்தோடு அல்லது மாகாணங்களோடு அத்தகைய மாகாணம் இணைக்கப்பட்டு அத்தகைய மாகாணத்தோடு அல்லது மாகாணங்களோடு சேர்ந்து தொடர்ந்தாளப்பட வேண்டுமா என்பது பற்றி, அல்லது அத்தகைய மாகாணமானது, தனி வேறான ஆளுநர் ஒருவரையும், பிரதான அமைச்சர் ஒருவரையும் அமைச்சர்கள் சபை ஒன்றையும் கொண்டிருக்கின்றதும், அதற்குப் பிரத்தியேகமாகத் தனியான மாகாண சபையை உடையதுமான தனி வேறான நிருவாகப்பிரிவொன்றை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்பது பற்றி.

(ஆ) ஜனாதிபதியானவர் தமது தற்றுணிபின் பேரில், காலத்துக்குக் காலம் கசெற்றில் வெளியிடப்படும் அடுத்தும் கட்டளைகள் மூலம் அத்தகைய வாக்கெடுப்புத் தேதியை அல்லது தேதிகளைப் பின்போடலாம்.

3. அத்தகைய குறித்துரைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் நடாத்தப்படுகின்ற வாக்கெடுப்பின் போது, அத்தகைய ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் வாக்காளர்களின் முடிவானது அத்தகைய மாகாணம் மற்றும் அத்தகைய குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணத்துடன் அல்லது மாகாணங்களுடன் இணைத்தே இருக்கவேண்டுமென இருக்கின்ற விடத்து, அத்தகைய குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணங்கள், தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒரு மாகாணசபை, ஓர் ஆளுநர், ஒரு பிரதான அமைச்சர் அத்துடன் அமைச்சர்கள் சபையொன்றைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிருவாகப் பிரிவைத் தொடர்ந்தும் அமைத்தல் வேண்டும். அத்துடன், மாகாணசபைகள் தொடர்பிலான எழுத்திலான சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள், குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணங்கள் ஒரே மாகாணமாக இருக்கின்றாற்போன்று பொருள் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். ஆயின், கீழ்க்கு மாகாணத்தில் அத்தகைய வாக்கெடுப்பொன்றில் அத்தகைய மாகாணத்தின் வாக்காளர்களின் முடிவானது, அத்தகைய மாகாணமானது வடமாகாணத்துடன் தொடர்ந்தும் இணைந்திருக்க வேண்டுமென இருந்தால், வடக்கு மாகாணத்தில் வாக்கெடுப்பொன்று நடாத்தத் தேவையில்லை. அத்துடன் அதற்கிணங்க அத்தகைய மாகாணங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபையொன்றையும், ஓர் ஆளுநரையும் ஒரு பிரதான அமைச்சரையும், அமைச்சர்கள் சபை ஒன்றையும் கொண்டான ஒரு நிருவாகப் பிரிவை அமைத்தல் வேண்டும்.

4.

- (அ) இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்கள் அத்தகைய பிரகடனத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்து, அத்தகைய மாகாணமொன்றின் வாக்காளர்களின் முடிவானது, அத்தகைய மாகாணமானது அதற்குரிய தனியான மாகாணசபை, தனி ஆளுநர், ஒரு பிரதான அமைச்சர், அமைச்சர்கள் சபை என்பனவற்றோடு கூடிய தனிவேறான நிருவாகப் பிரிவொன்றாக அமைதல் வேண்டுமென்றிருந்தால், பிரகடனத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்ட மாகாணங்கள் ஒரு நிருவாகப் பிரிவாக அமைவதை உடனடியாக விட்டொழிதல் வேண்டும். அத்துடன் தனிவேறான ஆளுநர் ஒரு பிரதான அமைச்சர், அமைச்சர்கள் சபை என்பனவற்றோடு கூடிய தனி வேறான மாகாண சபைகள், அத்தகைய வாக்கெடுப்பின் பெறுபேறு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேதியிலிருந்து அத்தகைய ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும் தாபிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், அமைக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கருதப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன் ஜனாதிபதி, அதன்பின்னர், கசெற்றில் வெளியிடப்படும் கட்டளை மூலம், குறித்துரைக்கப்பட்ட மற்றைய மாகாணத்தில் அல்லது

மாகாணங்களில், அத்தகைய வாக்கெடுப்பு ஏற்கெனவே நடாத்தப்பட்டிருக்காவிடின், வாக்கெடுப்பை இல்லாதாக்கல் வேண்டும்.

- (ஆ) ஜனாதிபதி கசெற்றில் வெளியிடப்படும் கட்டளை மூலம் குறித்துரைக்கப்பட்ட அத்தகைய மாகாணசபைகளின் ஆதனத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் அத்தகைய மாகாணங்கள் ஒரு நிருவாகப் பிரிவாக அமைந்திருந்த காலப்பகுதியின் போது, அத்தகைய மாகாணங்களின் அலுவல்கள், சேவையாளர்கள் தொடர்பிலும், அத்தகைய மாகாணங்களால் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் தொடர்பிலும், அத்தகைய மாகாணங்களினாலும், அவற்றுக்கு எதிராகவும் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு நடவடிக்கைகள் தொடர்பிலும் அவசியமாகக் கூடியவாறான அத்தகைய ஏற்பாட்டை ஆக்கலாம்.
5. அத்தகைய வாக்கெடுப்பு, தேர்தல்கள் ஆணையாளரினால் நடாத்தப்படுதல் வேண்டும். அத்துடன், அத்தகைய வாக்கெடுப்பு நடாத்துவது தொடர்பிலான எல்லாக் கருமங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கின்ற ஒழுங்கு விதிகளைச் ஜனாதிபதி இப்பந்தியின் கீழ் ஆக்கலாம்.
6. மாகாணமொன்றின் வாக்காளர்கள், அத்தகைய வாக்கெடுப்பில் அளிக்கப்பட்ட செல்லுபடியுடைய வாக்குகளில் முழுப்பெரும்பான்மையுடன்பிரேரணையொன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தால் அத்தகைய வாக்கெடுப்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அத்தகைய பிரேரணைக்கு ஆதரவாக அத்தகைய வாக்காளர்கள் முடிவு செய்திருக்கிறார்களென்று கருதப்படுதல் வேண்டும்.
7. அத்தகைய ஒவ்வொரு வாக்கெடுப்பும் பிரதம நீதியரசரைத் தவிசாளராகக் கொண்டிருக்கும் மூன்று ஆட்கள் கொண்ட (மற்ற இருவரும் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவர்) குழுவொன்றினால் கண்காணிக்கப்படும், இக்குழு ஜனாதிபதிக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார். பாராளுமன்றத்தின் சட்டமூலங்களினதும் சட்டங்களினதும் வருடாந்த சந்தா (உள்நாடு) ரூபா. 150, (வெளிநாடு) ரூபா 200, ஒவ்வோராண்டும் திசெம்பர் மாதம் 15ஆந் தேதிக்கு முன் எதிர்வரும் ஆண்டுக்கான சந்தாப்பணம் அத்தியட்சர் அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம் கொழும்பு என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு 4

புதிய தீர்வு யோசனைகளின் படி அதிகாரப் பங்கீடு

(ஒதுக்கிய நிரல்)

1. பாதுகாப்பு: தேசிய பந்தோபஸ்து: தேசிய பொலிசு: பாதுகாப்புப் படைகள்: சட்டத்தினால் அல்லது சட்டத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்ட விசேட படைகள், துணை இராணுவப் படைகள்.
2. பொது ஒழுங்கமைதி உட்பட சட்டமும் ஒழுங்கமைதியும் அத்துடன் தலைநகர ஆள் புலத்திலும் அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள விடயத்திலும் பொலிசு தத்துவங்களைப் பிரயோகித்தல்.
3. சுடுபடைக்கலங்கள், தீர்ப்புபொருள், வெடிபொருட்கள் மற்றும் ஏனைய ஆயுதங்கள்.
4. குடிவரவும் குடியகல்வும்: பிரசாவுரிமை.
5. எவ்விடயங்கள் இலங்கைக் குடியரசை வேறு அரசுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள செய்கின்றனவோ அத்துடன் சர்வதேசக் கடப்பாடுகளைப் பொறுப்பேற்கச் செய்கின்றனவோ எவ்விடயங்கள் உள்ளடங்கலாக, வெளிநாட்டலுவல்கள்.
6. வேறு அரசுகளுடனும் சர்வதேச ஒழுங்கமைப்புகளுடனும் பொருத்தனைகளையும், சந்தேகங்களையும், உடன்படிக்கைகளையும் செய்து கொள்ளுதலும் அத்தகைய பொருத்தனைகளையும், சந்தேகங்களையும், உடன்படிக்கைகளையும் செயற்படுத்துதலும்.
7. தேர்தல்கள்
8. தேசிய திட்டமிடல்.
9. தேசிய குடிசன மதிப்பீடும் புள்ளிவிபரங்களும்.
10. நாணயமும் வெளிநாட்டுச் செலாவணியும்: சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகள்: பணக்கொள்கையையும் வெளிமூலவளங்களையும் வகுத்தமைத்தல்.
11. இலங்கை அரசாங்கத்தின் பகிரங்கக் கடன்.
12. இலங்கை அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கடன்.
13. வங்கித்தொழில், வங்கித்தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் வேறு தேசிய நிறுவனங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல்.
14. காப்புறுதி மீதான தேசிய கொள்கையும் மற்றும் காப்புறுதிச் சேவைகளை ஏற்பாடு செய்யும் தேசிய நிறுவனங்களும்.
15. பிணையங்கள், பங்குத்தொகுதிப் பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் எதிர்காலச் சந்தைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்.
16. இலங்கை அரசாங்கத்தின், அரசு நிறுவனங்களின் மற்றும் பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின் கணக்காய்வு.
17. அத்தியாயம் XXI இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக, தனியாட்களினதும், கம்பெனிகளினதும், கூட்டுத்தாபனங்களினதும் வருமானம், மூலதனம், செல்வம் மீதான வரிகள்.
18. அத்தியாயம் XXI இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக, இறக்குமதி, ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் உட்பட சுங்கத்தீர்வைகளும் மற்றும் (சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய உற்பத்தித் தீர்வைகள் நீங்கலாக) உற்பத்தித்தீர்வைகளும்.
19. அத்தியாயம் XXI இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக, மொத்த விற்பனை வரவு வரிகளும், முத்திரைத் தீர்வைகளும், பண்டங்கள், சேவைகள் மீதான வரியும்.
20. பிராந்திய நிரலில் குறிப்பிடப்படாத வேறெவையேனும் வரிகள், தீர்வைகள் அல்லது அறவீடுகள்.
21. தேசிய லொத்தர்கள்.
22. இலங்கை அரசாங்கத்தினால் அல்லது இலங்கையின் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து செலுத்தப்படற்பாலானவான ஓய்வூதியங்கள்.
23. அணுசக்தி.

24. மின்சார வழங்கலுக்கான தேசிய மின்னிணைப்பு வலை மற்றும் தேசிய மின்னிணைப்பு வலையைப் பேணுதலும் முகாமைசெய்தலும்.
25. எண்ணெய் வயல்கள், பெற்றோலியம் மற்றும் பெற்றோலிய உற்பத்திப் பொருட்கள் உட்பட சுரங்கங்களையும் கனிப்பொருட்களையும் அபிவிருத்தி செய்தலையும் நலனுறுஞ்சுதலையும் ஒழுங்குபடுத்தலும் அவற்றின்மீதான அரசரிமைப் பணங்களைச் சேகரித்தலும்.
26. பிராந்தியங்களுக்கிடை ஆறுகள்: பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான நீர்நிலைகள்.
27. விமான நிலையங்கள்: சர்வதேசப் போக்குவரத்துடனான கப்பற்றுறைகள் மற்றும் துறைமுகங்கள் இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளுக்கு அப்பால் மீன்பிடிப்பில் ஈடுபடும் கலங்களினால் முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படும் கடற்றொழில் துறைமுகங்களில் இயைபான பிராந்திய நிருவாகத்துடனான கலந்தாலோசனையுடன், வசதிகளை ஏற்பாடு செய்தல்.
28. பிராந்தியங்களுக்கிடைப் போக்குவரத்து
29. புகையிரதச் சேவைகள்.
30. குடியியல் வான் போக்குவரத்து.
31. மாவட்டத் தலைநகரங்களைத் தொடுக்கும் நெடுஞ்சாலைகள் பிராந்திய எல்லைகளுக்கிடாகச் செல்லும் அளவுக்குத் தலைநகர ஆள்புலத்தை பிராந்திய தலைநகரங்களுடனும், பிராந்திய தலைநகரங்களை ஒவ்வொன்றுடனும், மாவட்டத் தலைநகரங்களை ஒவ்வொன்றுடனும் தொடுக்கின்ற பிராந்தியங்களுக்கிடை நெடுஞ்சாலைகள்: மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தினால் அல்லது அதிகாரத்தின்கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஆய விதிகள் மற்றும் கடுகதிப்பாதைகள்.
32. உள்ளூர் அதிகாரசபைகளினால் பேணப்படும் வீதிகள் தவிர்ந்த தலைநகர ஆள்புலத்தினுள் உள்ள வீதிகள்.
33. கப்பற்றொழிலும் கடற்செலவும்: வரலாறுசார் நீர்ப்பரப்புகளும் ஆள்புல நீர்ப்பரப்புகளும் உட்படக் கடலோர வலயங்கள்: புறநீங்கலான பொருளாதார வலயமும் கண்டமேடும்.
34. அஞ்சல், மற்றும் தொலைத்தொடர்புகள்.
35. தேசிய நியமங்களுக்கமைவாக மத்திய அரசாங்க ஒலிபரப்பு மற்றும் ஒலிபரப்பு நிறுவனங்கள் உட்பட, வெகுசனத் தொடர்புச்சாதனம்: ஒலிபரப்பு மற்றும் தொடர்புச் சாதனை உரிமமளித்தல்: செய்தித் தொடர்புகள் மற்றும் தொடர்புச் சாதனம் தொடர்பிலான தேசிய

- நியமங்களைத் தீர்மானிப்பதற்கான ஒழுங்குபடுத்தல் அதிகார-சனங்களைத் தாபித்தல்.
36. தேசிய பகிரங்க சேவை: தேசிய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு.
37. தேசிய சுகாதார நிருவாகம்: (விசேட நோக்க வைத்தியசாலைகள், தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்கப்பட்ட போதனா வைத்திய-சாலைகள்: சுகாதார சேவைகளை ஒருங்கிணைத்தல்: சுகாதார தொடர்பான பயிற்சி வழங்குதலும், சுகாதார தொடர்பான கல்வியையும், ஆராய்ச்சியையும் ஒருங்கிணைத்தலும் தேசிய சுகாதாரத்தரங்களைத் தீர்மானித்தல்: எல்லாச் சிறப்பான திட்டங்களையும் நிருவகித்தல் என்பன உள்ளடங்கலாக): தேசிய சுகாதாரத் திட்டம்.
38. ஓளடதங்கள், நஞ்சுகள் மற்றும் போதைப்பொருட்கள் தொடர்பான கொள்கை அத்துடன் வலுவூக்கிடும் நடவடிக்கைமுறை.
39. நீதி நிருவாகம் மற்றும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைமுறை.
40. மறியற்சாலைகள்.
41. மகவேற்பு தொடர்பிலான கொள்கையும் சட்டமும்.
42. தொடர்புபட்ட காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உட்பட பிராந்தியங்களுக்கிடை நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.
43. இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளுக்கு அப்பால் மீன்பிடித்தல்: இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளுக்கு அப்பால் மீன்பிடிப்பில் ஈடுபட்டுள்ள கலங்களைப் பதிவுசெய்தல்: இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளுக்குள் பாரம்பரிய இடம்பெயர் மீன்பிடித்தல் தொடர்பான உரிமைகள்: 141 ஆம் உறுப்புரைக்கணங்க பிராந்தியங்களுக்கிடை மீன்பிடித்தற் பிணக்குகள் மற்றும் பாரம்பரிய இடம்பெயர் மீன்பிடித்தல் தொடர்பான பிணக்குகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்காக ஆற்றுப்படுத்துதல்.
44. சர்வதேச கடப்பாடுகளுக்கமைய கடல்சார், நீர்வாழ் உயிரினவளங்களினதும் பாதுகாப்பு அபிவிருத்தி மற்றும் பயனுறுஞ்சுதலும் அத்துடன் அத்தகைய கடப்பாடுகளை வலுவறுத்து வதற்கான வழிமுறைகளும்.
45. கல்வி மீதான தேசியக் கொள்கை: தேசிய கல்வி நிறுவகம் போன்ற கல்வித் துறையில் உள்ள தேசிய நிறுவகங்கள்: அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு உடன்முன்னர் உளதாம் தேசிய பாடசாலைகளை நிருவகித்தலும் மேற்பார்வை செய்தலும்: ஆயின், ஏதேனும் தேசிய பாடசாலையில் நிருவாகம் இயைபான பிராந்திய நிருவாகத்திற்குக் கையளிக்கப்படலாம்: தேசிய பொதுச் சான்றிதழ் பரீட்சைகளுக்கான

- ஆகக்குறைந்த நியமங்களைத் தீர்மானித்தலும் அத்தகைய பரீட்சைகளை நடாத்துதலும்; பாடத்திட்டங்களையும் பாடவிதானங்களையும் தீர்மானித்தல்: ஆசிரியர்களுக்கான ஆகக்குறைந்த தகைமைகளைத் தீர்மானித்தல்: அத்துடன் ஆசிரிய பயிற்சி நிறுவனங்கள்: உயர் தொழினுட்ப நிறுவனங்கள்: மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் கல்வி வெளியீடுகள்: பிரிவேனாக் கல்வி: தனியார் பாடசாலைகள் தொடர்பில் கல்விக் கட்டளைச்சட்டத்தின் கீழானவையும், உதவிபெறும் பாடசாலைகள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் கீழானவையுமான தத்துவங்கள்.
46. பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழு: தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள்: பிராந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கான தேசிய நியமங்கள்.
47. உயர்த்தொழில்கள், தான்புரி தொழில்கள் மற்றும் பயிற்சி தொடர்பான தேசிய நியமங்கள்.
48. கமத்தொழில், கடற்றொழில், நீர்வாழ் உயிரின வளங்கள், அறிவியல், கைத்தொழில் ஆகிய துறைகளில் ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி மற்றும் பயிற்சி என்பன தொடர்பான தேசிய நியமங்கள்.
49. தேசிய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள்: அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு உடன்முன்னர் அத்தகைய நிறுவனங்களினால் சொந்தமாக வைத்திருக்கப்பட்ட, முகாமை செய்யப்பட்ட அல்லது நிருவகிக்கப்பட்ட காணிகளும் தொழிற்சாலைகளும்.
50. அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு உடன்முன்னர் குடியரசினால் சொந்தமாக வைத்திருக்கப்பட்டிருந்த தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு, நெய், மரம் மற்றும் தேக்குப் பெருந்தோட்டங்கள்: தேயிலை, இறப்பர் மற்றும் தெங்கு உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்தல்: தேயிலை சிறு பற்று நிலங்கள்: இறப்பர் சிறு பற்று நிலங்கள்: தெங்கு சிறு பற்று நிலங்கள்.
51. வெளிநாட்டு வியாபாரம்: பிராந்தியங்களுக்கிடையே வியாபாரத்தின் மீதான பொதுக்கொள்கை:
52. அரசியலமைப்பு தொடங்குவதற்கு உடன்முன்னர் இலங்கை நியமங்கள் நிறுவனங்களின் விடயங்களும் பணிகளும்.
53. ஆக்கவரிமைகள், புத்தாக்கங்கள், வடிவமைப்புக்கள், பதிப்புரிமைகள், வியாபாரக் குறிகள் மற்றும் வணிகப்பொருட் குறிகள் உட்பட புலமைச் சொத்து.
54. ஏகபோகவரிமைகள், இணைப்புகள், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வியாபார வழக்கங்கள்.

55. பௌத்த சாசனம்
56. தேசிய சுவடிக் கூடமும் நூதனசாலையும்.
57. தேசிய நூலகங்களும் தேசிய நூலகச்சேவைகள் சபையும்.
58. தொல்பொருளியல் - கொள்கை உருவாக்கம்: அகழ்வாராய்வும் பேணுதலும் (அத்தகைய நோக்கத்துக்கான அணுகுதல் உட்பட) அரசியலமைப்புத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் சட்டத்தினால் அல்லது சட்டத்தின்கீழ் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையென வெளிப்படுத்தப்பட்டனவும், இயைபான பிராந்திய நிருவாகத்தைக் கலந்து ஆலோசித்த பின்னர் சட்டத்தினால் அல்லது சட்டத்தின் கீழ் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையென வெளிப்படுத்தப்பட்டனவான புராதன மற்றும் வரலாறுசார் நினைவுச்சின்னங்கள், தொல்பொருளியல் அமைவிடங்கள், தொல்பொருளியல் அழிபாடுகள் மற்றும் பதிவேடுகளைப் பேணுதலும் நிர்வகித்தலும்.
59. தேசிய பாரம்பரியத்தைப் பேணுதலும் மேம்படுத்தலும்.
60. பகிரங்க அரங்காட்டுதல்கள் தொடர்பான தேசிய நியமங்கள்.
61. உல்லாசப் பயணத்துறை மீதான தேசியக் கொள்கையும் மற்றும் உல்லாசப் பயணத் துறையை மேம்படுத்தலும்.
62. தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுக்கொள்கையும் திட்டமிடலும்.
63. சர்வதேசக் கடப்பாடுகளுக்கு இணங்க தாவர, விலங்கினப் பேணுதல் உட்பட, காடுவளர்ப்பு, சூழல் மற்றும் பேணல் மீதான தேசியத் திட்டங்கள்.
64. சட்டத்தினால் அல்லது சட்டத்தின் கீழ் வெளிப்படுத்தப்பட்டனவும் அரசியலமைப்புத் தொடங்குவதற்கு உடன்முன்னர் உள்ளனவும் காடு வளர்ப்பு மீதான தேசியத்திட்டங்களுக்கு இசையவும் தேசியக் காணிப் பயன்பாட்டுச் சபையினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறான தேசியக் காணிப் பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கு இணங்கவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியன-வமான ஒதுக்கப்பட்ட காடுகளும் பேணப்பட்ட காடுகளும்.
65. முற்கரை: கரையோரம் பேணல் மீதான தேசிய திட்டங்கள்: கரையோரம் பேணல் தொடர்பான தேசிய நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான கரையோர ஒதுக்கிடங்களை வெளிப்படுத்துதலும் எல்லை குறித்தலும்.
66. இயைபான பிராந்திய நிருவாகத்தின் ஒருப்பாட்டுடன் தேசிய வீடமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.

67. தேசிய இயற்பொருள்சார் திட்டமிடல்: தேசிய நகர அபிவிருத்தித் திட்டமிடல்.
68. தேசிய வறுமை ஒழிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை வகுத்தமைத்தலும் ஒருங்கிணைத்தலும்.
69. இளைஞர் மீதான தேசியக் கொள்கை.
70. விளையாட்டுகள் மீதான தேசியக் கொள்கை.
71. விளையாட்டுகள் மீதான தேசியக் கொள்கை: தேசிய விளையாட்டுகள் குழுக்களை நிருவகித்தல்.
72. தேசிய பேரழிவுகளும் (இயற்கையான மற்றும் சூழல் சார்ந்து), கொள்ளை நோய்களும் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இடையீடு செய்தல்.
73. தொழில் ஒழுங்குபடுத்துகையும் தொழில் நியமங்களும்: தொழிற் சட்டங்கள்.
74. கைத்தொழில் அபிவிருத்தி மீதான ஊக்குவிப்புகள் மற்றும் கைத்-தொழில் அபிவிருத்திக்கான கொள்கை.
75. முதலீடு தொடர்பிலான கொள்கையை மேம்படுத்துவதற்கும் தீர்மானிப்பதற்குமான நிறுவனங்கள்.
76. உள்ளகக் கட்டமைப்பு அபிவிருத்திக்கான தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
77. இயைபான பிராந்திய நிருவாகங்களுடனான கலந்தாலோசனையுடன் இடஞ்சார் மற்றும் நகர திட்டமிடல் மீதான தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
78. தலைநகர ஆள்புலத்தில் நகர திட்டமிடலும் செயற்படுத்தலும்: தலைநகர ஆள்புலத்தில் பொதுப் பயன்பாடுகள்.
79. தலைநகர ஆள்புலத்தில் நகர திட்டமிடலும் செயற்படுத்தலும்: தலைநகர ஆள்புலத்தில் பொதுப் பயன்பாடுகள்.
80. ஒதுக்கிய நிரலின் 32, 79 மற்றும் 80 ஆம் இனங்களில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள பணிகள்/விடயங்கள் எதனையும் அல்லது எல்லாவற்றையும் நிறைவேறுவதற்காகவும் அத்தகை அதிகாரசபையின் பணிகளுள் எவற்றையும் தலைநகர ஆள்புலத்திலுள்ள எவையேனும் உள்ளூர் அதிகார சபைகளுக்குக் கையளிப்பதற்காகவும் எவையேனும் அதிகாரசபைகளைத் தாபித்தல்.
81. ஒதுக்கிய நிரலில் வரிசைப்படுத்திக் கூறப்பட்ட எவையேனும் விடயங்களின் நோக்கத்துக்கான அளவீடுகள்.

82. ஒதுக்கிய நிரலிலுள்ள விடயங்களுள் எதனதும் தொடர்பிலான கட்டணங்கள், ஆனால், ஏதேனும் நீதிமன்றத்தில் எடுக்கப்பட்ட கட்டணங்களை உள்ளடக்காது.
83. ஒதுக்கிய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காகத் தேவைப்படுகின்ற தனியார் ஆதனத்தைக் கொள்ளல்.
84. ஒதுக்கிய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனியார் ஆதனத்தைத் தேவைக்கெடுத்தல்.
85. பிராந்திய நிரலில் வரிசைப்படுத்திக் கூறப்படாத வேறேதேனும் விடயம்.

நிரல் II

பிராந்திய நிரல்

1. பிராந்திய மட்டத்தில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டமிடுதல் உட்பட பிராந்தியத் திட்டமிடுதலும், அத்துடன் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் உட்பட திட்டச் செயற்பாடும்.
2. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வருமதியான கடன்கள் நீங்கலாக, பிராந்திய-மொன்றின் பகிரங்கக் கடன்.
3. அத்தியாயம் XXI இல் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அளவுக்கு பிராந்தியத்திற்கான வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டை, சர்வதேச மானியங்களை அத்துடன் அபிவிருத்திக்கான உதவியை முகாமை செய்தலும் மேம்படுத்துதலும்.
4. XXI ஆம் அத்தியாயத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அளவுக்கு பிராந்தியத்திற்கான வெளிநாட்டு நேரடி முதலீட்டை, சர்வதேச மானியங்களை அத்துடன் அபிவிருத்திக்கான உதவியை முகாமை செய்தலும் மேம்படுத்துதலும்.
5. பொதுமக்கள் பயன்பாட்டு உள்ளகக் கட்டமைப்பு அபிவிருத்திக்கான பிராந்திய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
6. காப்புறுதிச் சேவைகளை வழங்கும் பிராந்திய நிறுவனங்கள் உட்பட பிராந்திய நிதிசார் மற்றும் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள்.
7. சட்டத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட வேண்டிய உற்பத்தித் தீர்வைகள்.

8. பந்தயம் கட்டுதல் மற்றும் சூதாட்ட வரிகள், குறித்துரைக்கப்பட வேண்டிய பரிசுக்கான போட்டிகள் மற்றும் லொத்தர்கள் மீதான வரிகள்.
9. மோட்டார் வாகன உரிமைக் கட்டணங்கள்.
10. அசைவற்ற ஆதனங்கள் மற்றும் மோட்டார் வாகனங்களின் கைமாற்றுதல் மீதான முத்திரைத் தீர்வைகள்.
11. பிராந்தியத்தினுள், நீதிமன்றங்களினால் விதிக்கப்படும் குற்றப்-பணங்களைப் பயன்படுத்தல்: ஆயின், விதிக்கப்பட்ட குற்றப்பணங்களில் பத்து சத வீதத்திற்குக் குறையாதது நீதிமன்றக் கட்டணங்களை நிர்மாணிப்பதற்கும் பேணுவதற்கும் நீதிமன்றங்களின் உள்ளகக் கட்டமைப்பை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
12. நீதிமன்றங்களில் காண்பிக்கப்படும் ஆவணங்கள் மீதான முத்திரைத் தீர்வைகள் உட்பட, நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்.
13. அரசிறை மதிப்பீடு மற்றும் சேகரிப்பு உட்பட காணி அரசிறையும் அத்துடன் அரசிறை நோக்கங்களுக்காகக் காணிப் பதிவேடுகளைப் பேணுதலும்.
14. கனிப்பொருள் உரிமைகள் மீதான வரிகள்.
15. பிராந்திய நிர்வாகம் ஒன்றினால் அல்லது பிராந்தியம் ஒன்றின் திரட்டு நிதியத்திலிருந்து செலுத்தப்படற்பாலனவான ஓய்வூதியங்கள்.
16. பிராந்திய லொத்தர்களும் அவற்றை நடாத்துதலும்.
17. பிராந்திய பகிரங்க சேவை, பிராந்திய பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழு.
18. நிருவாகத்திற்கான பிராந்திய ஆணையாளர் (பிராந்திய ஒம்புட்சுமான்)
19. தேசிய சுகாதாரத் திட்டத்திற்கிசைய பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் மற்றும் பிராந்திய சுகாதார நிருவாகம் உட்பட சுகாதாரமும் சுதேச வைத்தியமும்.
20. கல்விமீதான பிராந்தியக் கொள்கை: தேசிய கொள்கையை உரிய முறையில் கவனத்துட்கொண்டு கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகளை நிருவகித்தல்: மத்திய அரசாங்கத்தினால் கையளிக்கப்பட்ட தேசிய பாடசாலைகளை நிருவகித்தல்: கல்வி பயிற்சி ஆராய்ச்சி: ஆசிரியர்-களின் சேவையில் இருக்கும் போதனா பயிற்சி: ஒதுக்கிய நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவாறானது தவிர்ந்த உயர் கல்வி: பிராந்திய பல்கலைக்-கழகங்கள்: பாலர் பாடசாலைகள்: பிராந்திய நிருவாகத்தினால் வழங்கப்பட்ட கல்வி வெளியீடு.

21. பிராந்தியத்தினுள் கமத்தொழில் ஆராய்ச்சி, விரிவாக்கம், மேம்படுத்தல் மற்றும் கல்வி என்பன உள்ளடங்கலாகக் கமத்தொழில் மற்றும் கமநல சேவைகள்: அத்துடன் பிராந்தியத்தினுள் கமத்தொழில் அடிப்படைக் கைத்தொழில்கள் மேம்படுத்துதல்.
22. விலங்கு வேளாண்மை.
23. அத்தியாயம் XVI இல் குறித்துரைக்கப்பட்டவாறாக அரசு காணியும் அதன் பயன்பாடும், பராதீனப்படுத்துகையும் அல்லது கையுதிர்ப்பும்.
24. பிராந்தியத்தின் வெளியேயிருந்தான நீர் முறைமைகளிலிருந்து திசை திருப்புவதன் மூலமாக நீரைப் பயன்படுத்தும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் தவிர பிராந்தியத்தினுள் நீர்ப்பாசனம்.
25. ஒதுக்கிய நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக, இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளில் பாரம்பரிய இடம்பெயர் மீன்பிடி தொடர்பான உரிமைகள் நீங்கலாக இலங்கை நீர்ப்பரப்புகளினுள் கடற்றொழில், கடல்சார் மூலவளங்கள், மற்றும் நீர்வாழ் உயிரின வளங்கள்.
26. ஒதுக்கிய நிர்வாகம் குறித்துரைக்கப்பட்டவை தவிர்ந்த காடுகள் அவை தேசிய காடு வளர்ப்புத் திட்டங்களுக்கிசையவும் தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுச் சபையினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடியவாறான தேசிய காணிப் பயன்பாட்டுக் கொள்கையை உரியமுறையில் கவனத்துட்கொண்டும் உறுப்புரை 145இன் (3)ஆம், (4)ஆம் பந்திகளுக்கமையப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
27. சூழல் பேணல் மீதான தேசிய திட்டங்களுக்கிசைவாக கரையோரப் பேணலுக்கான பிராந்திய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
28. தேசிய திட்டங்களுக்கிசைவாக கரையோரம் பேணலுக்கான பிராந்திய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்.
29. பிராந்தியத்தினுள் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி உட்பட கைத்தொழில்களும் மற்று பிராந்திய கைத்தொழில் அபிவிருத்தியும்.
30. தேசிய மின்னிணைப்பு வலை தவிர்ந்த மின்சக்தி.
31. வெளிநாட்டு வியாபாரம் நீங்கலாக வியாபாரமும் வர்த்தகமும்.
32. கூட்டுறவுகளும் மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளும்.
33. உணவு வழங்கலும் விநியோகமும்.
34. சந்தைகளும் அங்காடிகளும்.

35. கறியுப்பின் உற்பத்தியும் வழங்கலும்: உற்பத்திப் பிராந்தியத்தினுள் கறியுப்பின் விநியோகம்.
36. ஒதுக்கிய நிரலில் குறித்துரைக்கப்பட்டவை நீங்கலாக வீதிகள்: பிராந்திய நிர்வாகத்தின் அதிகாரத்தினால் அல்லது அதிகாரத்தின் கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஆயுவிதிகளும், கடுகதிப்பாதைகளும்.
37. தலைநகர ஆள்புலத்தினுள் தவிர்ந்த வடிகாலமைப்பும் நீர்நிலைகளும்.
38. புகையிரதச் சேவைகள் தவிர்ந்த ஆனால், பாதைச் சேவைகள் உட்பட போக்குவரத்து.
39. ஒதுக்கிய நிரலில் குறித்துரைக்கப்பட்டவை தவிர்ந்த கப்பற்றுறைகள், துறைமுகங்கள், மற்றும் கடற்றொழில் துறைமுகங்கள்.
40. வீடமைப்பு மற்றும் நிர்மாணம்.
41. தலைநகர ஆள்புலத்தினுள் தவிர்ந்த நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் செயற்படுத்தல்: தலைநகர ஆள்புலத்தினுள் தவிர்ந்த பொதுப் பயன்பாடுகள்.
42. கிராமிய அபிவிருத்தி.
43. அத்தியாயம் XXV தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள அளவுக்கு உள்ளூராட்சி.
44. பிராந்திய நூலகங்களும் நூதனசாலைகளும்.
45. கலாசார விதத்தைப் பேணிக்காத்தல் உட்பட பிராந்தியத்திற்குற்றாகக் கலாசாரச் செயற்பாட்டை ஊக்குவித்தல்.
46. ஒதுக்கிய நிரலில் குறித்துரைக்கப்பட்டன தவிர்ந்த புராதன மற்றும் வரலாறுசார் நினைவுச் சின்னங்களையும் தொல்பொருளியல் அமைவிடங்களையும், பதிவேடுகளையும் பேணுதலும் நிருவகித்தலும்.
47. பகிரங்க அரங்காட்டுதல்கள்.
48. பிராந்திய உல்லாசப் பயணத்துறையை ஊக்குவித்தல்.
49. நிவாரணமும் மற்றும் புனரமைப்பும் அத்துடன் நடட்டாடு வழங்குதலும்,
50. சமூகப் பாதுகாப்பும் சமூகக் காப்புறுதியும்.
51. சமூகசேவைகள்.
52. பிராந்தியத்திற்குள்ளாக கூட்டிணைக்கப்படாத கழகங்களையும், சங்கங்களையும் மற்றும் தரும நிலையங்களையும், தரும நிறுவனங்களையும் ஒழுங்குபடுத்துதல்.

53. XXII அத்தியாயத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அளவுக்கு சட்டமும் ஒழுங்கமைதியும், பிராந்தியப் பொலிசும், பிராந்திய பொலிசு ஆணைக்குழுமும்.
54. நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் கலந்தாலோசனையுடன் நீதிமன்றக் கட்டடங்களை ஏற்பாடு செய்து, நிறுவும் அளவுக்கு ஒரு பிராந்தியத்திற்குள்ளாக நீதியை நிருவகித்தல்: நீதிமன்றக் கட்டடங்களைப் பராமரித்தலும்: நீதிமன்றங்களின் உள்ளகக் கட்டடமைப்பை அபிவிருத்தி செய்தலும்: மத்தியஸ்தமும் இணக்கமும்.
55. சிறுவர் நன்னடத்தைப்பாடசாலைகள் மற்றும் சீர்திருத்த நிறுவனங்கள்.
56. இளைஞர்களினது முன்னேற்றத்திற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல்.
57. மகளிர் முன்னேற்றத்திற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செயற்படுத்துதல்.
58. விளையாட்டுக்கள்.
59. பிராந்திய நிரலில் வரிசைப்படுத்திக் கூறப்பட்ட எவையேனும் விடயங்களின் நோக்கத்திற்கான அளவீடுகள்.
60. பிராந்திய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காகத் தேவைப்படும் தனியார் ஆதனத்தைக் கொள்ளுதல்.
61. பிராந்திய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காகத் தேவைப்படும் தனியார் ஆதனத்தைத் தேவைக்கெடுத்தல்.
62. பிராந்திய நிரலில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக நீதிமன்றக் குற்றபணங்கள் தவிர்ந்த குற்றப்பணங்களை விதித்தல், சேகரித்தல் மற்றும் பயன்படுத்துதல்.
63. சட்டத்தின் மூலம் பிராந்தியத்துக்குப் பேரளிப்புச் செய்யப்படக்கூடிய வேறு ஏதேனும் வரி.
64. அரசியலமைப்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள வேறு ஏதேனும் விடயம்.

பின்னிணைப்பு 5

சிறீலங்கா ஜனநாயக சோசலிஸ குடியரசு
அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும்
இடையிலான போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம்

முகவுரை

சிறீலங்கா ஜனநாயக சோசலிஸ குடியரசு அரசாங்கத்தினதும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினதும் ஒட்டுமொத்தமான நோக்கம் இலங்கையில் தற்போதுள்ள இன மோதலுக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண்பதாகும். இந்த தரப்பினர் (இந்த தரப்பினர் என்று இந்த ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடுவது சிறீலங்கா அரசாங்கத்தையும் விடுதலைப் புலிகளையும் ஆகும்) பகைமைகளுக்கு ஒரு முடிவுகட்டி, மோதலினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அனைத்து குடிமக்களதும் வாழ்க்கை நிலைமையை சீரமைத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். பகைமைகளுக்கு முடிவுகட்டுவது எனும்போது, நிரந்தர தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகளை நோக்கிய மேலதிக நடவடிக்கைகளை எடுக்கக் கூடியதான, ஒரு சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதாக இந்த தரப்பினரால் கவனிக்கப்படுகின்றது.

மோதலில் நேரடியாக சம்பந்தப்படாத குழுக்களும் இதன் பாதிப்புக்களால் துன்பப்படுகின்றனர் என்பதையும் இந்த தரப்பினர் மேலும் அங்கீகரிக்கின்றனர். குறிப்பாக முஸ்லிம் மக்களை பொறுத்தவரையில் இது பொருந்தும். ஆகவே, பொதுமக்களினதும் அவர்களின் சொத்துக்களதும் பாதுகாப்பு பற்றிய இந்த ஒப்பந்தத்தின் விதிகள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் செல்லுபடியாகும். இந்த நிலைமைகளை கருத்தில் கொண்டு, போர்நிறுத்தம் ஒன்றில் ஈடுபடவும், நல்ல நோக்கங்களை பாதிக்க கூடிய அல்லது ஒப்பந்தத்தின் சாரத்தை முறிக்கக் கூடிய செயல்பாடுகளை தவிர்த்துக் கொள்ளவும், கீழ்வரும் பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போன்று நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்தவும் இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

விதி 1 : போர்நிறுத்தத்தின் முறைகள்

இந்தத் தரப்பினர் தமது ஆயுத படைகளுக்கு இடையே போர் நிறுத்தம் ஒன்றை பின்வருமாறு அமுல்செய்ய ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர் :

1.1. : நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சரினால் விதி 4.2 இன் பிரகாரம் டி-தினம் என்று இதன் பின்னர் குறிக்கப்படும் தினம் அறிவிக்கப்பட்டதும் அத்தினத்தில் சிறீலங்கா அரசாங்கத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே கூட்டாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட போர்நிறுத்தம் ஒன்று அமுலுக்கு வரும். (இந்த விதியின் கீழ் 23.02.2002ஆம் திகதி 00.00 நேரத்தை நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சர் பிரகடனம் செய்து போர்நிறுத்தம் அமுலுக்கு வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

இராணுவ நடவடிக்கைகள்

1.2 : வலுத்தாக்குதல் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் எந்த தரப்பினரும் ஈடுபட இயலாது. முற்று முழுதாக சகல இராணுவ நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்துவதை இது கோருகின்றது. பின்வரும், ஆனால், மட்டுப்படுத்தப்படாத நடவடிக்கைகளை இது உள்ளடக்குகின்றது.

அ. நேரடியானதும் மறைமுகமானதுமான ஆயுதங்களினால் சுடுதல், ஆயுதங்களுடன் முற்றுகைத் தேடுதல், பதங்கியிருந்து தாக்குதல், கொலைகள், ஆட்கடத்தல், பொதுமக்களது அல்லது இராணுவத்தினது சொத்துக்களை அழித்தல், நாசகார செயல்கள், தற்கொலைத் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள், ஆழ ஊடுருவும் குழுக்களின் செயல்பாடுகள்.

ஆ. வான்வழி குண்டுவிச்சுக்கள்.

இ. கடலில் வலுத்தாக்குதல் நடவடிக்கைகள்.

1.3 : விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான வலுத்தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாத வகையில், சிறீலங்காவின் ஆயுத படைகள் சிறீலங்காவின் இறைமையையும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டையும் பாதுகாக்கும் சட்டப்படியான நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து நிறைவேற்றலாம்.

படைகளை பிரித்து வைத்தல்

1.4 : முன்னணி காவலரண்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிகளில், குறைந்தது 600 மீற்றர் தூரம் இடைவெளி பிரித்து, சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் ஆயுத படைகளும் விடுதலைப் புலிகளின் போரிடும்

படைகளும், தமது கள நிலையை வைத்திருக்கலாம். எனினும், ஒவ்வொரு தரப்பினரும் தமது காவல் நிலையிலிருந்து 100 மீற்றர் தூரத்துக்கு ஆனால் குறைந்தது 400 மீற்றர் தூரம் இடைவெளி தங்களுக்குள் உள்ளவாறு நடமாடுவதற்கான உரிமையை கொண்டிருப்பர். 400 மீற்றருக்கு குறைவான இடைவெளி உள்ள தற்போதுள்ள நிலைகள் விடயத்தில் இந்த நடமாடும் உரிமை செல்லாது. தமது துருப்பினர் இடையே முடிந்தளவு கூடுதலான இடைவெளியை உறுதிப்படுத்த இந்த தரப்பினர் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

- 1.5 : பகுதிகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்படாத இடங்களில் 1.6 விதியில் குறிப்பிடுவது போன்று நிலவரையறை செய்யப்படும் வரை, 2001 டிசம்பர் 24ஆம் திகதியில் இருந்தவாறு சிறீலங்கா அரசாங்கத்தாலும் விடுதலைப் புலிகளாலும் கட்டுப்படுத்தப்படும் பகுதிகள் அவ்வாறே இருந்து வரலாம்.
- 1.6 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவினருக்கு 3ஆம் விதியின் பிரகாரம், சிக்கலுக்குரிய சகல பகுதிகளினதும் காவலரண் நிலைகள் பற்றிய தகவல்களை இந்த தரப்பினர் வழங்கலாம். ஆகக் குறைந்தது டி - தினம் 30க்கு உள்ளாக நிலவரையறை கோடுகளை வரைவதில் இந்த தரப்பினருக்கு கண்காணிப்பு குழுவினர் உதவுவர்.
- 1.7 : மற்றைய தரப்பினரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிக்குள் ஆயுதங்கள், வெடி பொருட்கள் மற்றும் இராணுவ தளபாடங்கள் என்பவற்றை இந்த தரப்பினர் நகர்த்த முடியாது.
- 1.8 : சிறீலங்கா அரசாங்கம் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களிடம் இருந்து ஆயுதங்களை, ஆகக் குறைந்தது டி - தினம் 30க்கு உள்ளாக களைய வேண்டும். வடக்கு கிழக்குக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளில் சேவைக்கென சிறீலங்கா ஆயுத படைகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மேற்படி குழுக்களில் இருக்கும் தனிநபர்களை சேர்த்துக்கொள்ள சிறீலங்கா அரசாங்கம் முன்மொழியலாம்.

நடமாடும் சுதந்திரம்

- 1.9 : இந்த தரப்பினரின் படைகள் 1.4 மற்றும் 1.5 விதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போன்று ஆரம்பத்தில் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் தங்கியிருக்க வேண்டும்.

- 1.10 : ஆயுதமேந்தாத சிறீலங்கா துருப்பினர் டி - தினம் 60க்கு பின்னர் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் வவுனியாவுக்கும் இடையே யாழ் - கண்டி (ஏ9) வீதியை பாவித்து மட்டுப்படுத்தப்படாத அளவில் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த செயல்முறைகள் இந்த தரப்பினரால் சிறீலங்கா கண்காணிப்புக் குழுவினரின் உதவியுடன் வகுக்கப்பட வேண்டும்.
- 1.11 : டி - தினத்தில் இருந்து போராளிகளான தனிநபர்கள், தமது பிராந்திய தளபதியின் சிபார்சின் பேரில், ஆயுதமில்லாமலும் சாதாரண உடையிலும் தமது குடும்பத்தவர் மற்றும் நண்பர்கள் ஆகியோரை மற்றத் தரப்பின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்கு சென்று பார்த்துவர அனுமதிக்க வேண்டும். குறைந்தளவு தூர வீதியால் பயணம் செய்யும் நேரத்தை கணக்கில் எடுக்காது, ஒவ்வொரு இரண்டு மாதத்திலும் ஆறு நாட்களுக்கென இத்தகைய பயணங்கள் மட்டுப்படுத்தப்படும். இந்த நோக்கத்துக்கு யாழ் - கண்டி வீதியை விடுதலைப் புலிகள் வசதி செய்து கொடுப்பர். குறிப்பிட்ட இராணுவ பகுதிகளுக்குள் நுழைவதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கும் உரிமையை இந்த தரப்பினர் கொண்டிருப்பர்.
- 1.12 : போராளிகளான தனி நபர்கள் டி - தினத்தில் இருந்து, இரண்டு மாத கட்டுப்பாட்டை கவனத்தில் கொள்ளாது தமது நெருங்கிய குடும்ப அங்கத்தவர்களின் (மனைவி, பிள்ளைகள், பாட்டனார், பெற்றோர், உடன்பிறப்புக்கள்) திருமணம், இறுதி அஞ்சலி போன்றவற்றுக்கு ஆயுதமில்லாமலும், சாதாரண உடையிலும் சென்றுவர அனுமதிப்பதென இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். குறிப்பிட்ட இராணுவ பகுதிகளுக்குள் நுழைவதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கும் உரிமை இங்கு செல்லுபடியாகும்.
- 1.13 : ஆயுதமேந்தாத 50 விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் டி - தினம் 30இல் இருந்து வடக்கு கிழக்கில் சிறீலங்கா அரசாங்க கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளுக்குள் அரசியல் பணிகளுக்கென சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். டி - தினம் 60 இல் இருந்து மேலும் ஆயுதமேந்தாத 100 விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். டி - தினம் 90இல் இருந்து சகல ஆயுதமேந்தாத விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்களும் வடக்கு கிழக்கில் சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்படுவர். விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் அடையாள பத்திரங்களை வைத்திருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட இராணுவ பகுதிகளுக்குள் நுழைவதற்கு சிறீலங்கா அரசாங்கம் மறுப்பு தெரிவிக்கும் உரிமை இங்கு செல்லுபடியாகும்.

விதி 2 : இயல்பு நிலையை தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகள்

சிறீலங்காவின் சகல குடிமக்களுக்கும் இயல்புநிலை வாழ்க்கையை மீளமைப்பதற்காக பின்வரும் நம்பிக்கையை வளர்க்கும் நடவடிக்கைகளை இந்த தரப்பினர் மேற்கொள்வர்.

- 2.1 : சர்வதேச சட்டங்களுக்கு அமைவாக இந்த தரப்பினர், சித்திரவதை, நெருக்கடி, ஆட்கடத்தல், கட்டாயவரி வசூலித்தல், தொந்தரவு என்பன உள்ளிட்டதான பகைமை நடவடிக்கைகளை பொதுமக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்வதை தவிர்த்துக்கொள்வர்.
- 2.2 : கலாசார, மத உணர்வுகளை புண்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகள், கொள்கை பரப்புதல் என்பவற்றில் ஈடுபடுவதில் இருந்து இந்த தரப்பினர் தம்மை தவிர்த்துக்கொள்வர். எந்த தரப்பினரும் படைகளால் தற்போது வைத்திருக்கப்படும் வழிபாட்டு இடங்களில் (கோவில்கள், தேவாலயங்கள், பள்ளிவாசல்கள் மற்றும் ஏனைய புனித தலங்கள் என்பன) இருந்து 10 - தினம் 30 அளவில் படையினர் வெளியேறுவதுடன் அவை பொதுமக்கள் சென்றுவரக் கூடியதாயிருக்க வேண்டும். உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களில் உள்ள வழிபாட்டு தலங்களில் இருந்து, அவை பொதுமக்கள் சென்றுவர முடியாததாயிருப்பினும், ஆயுதமேந்திய சகல துருப்பினரும் வெளியேறுவதுடன் பொதுசன தொண்டர்களால் அவைநல்ல நிலையில் பரிபாலிக்கப்படல் வேண்டும்.
- 2.3 : இந்த ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வரும் நாளில் இருந்து எந்த தரப்பினராலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கும் பாடசாலை கட்டிடங்கள் விடுவிக்கப்பட்டு அவற்றின் நோக்கங்களுக்கு பாவிக்கவென திரும்பக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது 10 - தினத்திலிருந்து 160க்குள் இந்த நடவடிக்கை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.
- 2.4 : ஏனைய சகல பொதுக் கட்டிடங்களும் அவற்றின் நோக்கங்களுக்கென திரும்ப ஒப்படைக்கப்படுவதன் கால அட்டவணை இந்த தரப்பினரால் தயாரிக்கப்பட்டு ஆகக் கூடியது 10 - தினம் 30க்குள் வெளியிடப்பட வேண்டும்.
- 2.5 : பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும், சோதனை சாவடிகளின் அமைப்பையும், குறிப்பாக நெருக்கமாக குடிசனங்கள் உள்ள நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் பொதுமக்கள் தொந்தரவு செய்யப்படுவதை தவிர்க்கும் வகையிலான முறைகளை புகுத்துவதற்காக, இந்தத் தரப்பினர் மீளாய்வு செய்வர். 10 - தினம் 60இல் இருந்து இத்தகைய முறை அமுலில் இருக்க வேண்டும்.

- 2.6 : விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளுக்கும் அங்கிருந்தும் இராணுவ பாவனைக்கில்லாத பொருட்கள் தங்குதடையின்றி கொண்டு செல்லப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதென இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இணைப்பு 'அ' வில் உள்ள சில பொருட்கள் இதற்கு விதிவிலக்காயிருக்கும். பொருட்களின் அளவு சந்தையின் தேவையை பொருத்தே நிச்சயிக்கப்படும். இராணுவ பாவனைக்கில்லாத பொருட்கள் மீது எஞ்சியுள்ள கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாக அகற்றுவதற்காக சிறீலங்கா அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக இந்த விடயத்தை மீளாய்வு செய்துவரும்.
- 2.7 : பொருட்கள் கொண்டு செல்லப்படுவதையும் பொதுமக்களின் நடமாட்டத்தையும் வசதிப்படுத்துவதற்காக இந்த தரப்பினர் தமது கட்டுப்பாட்டு கோட்டு பகுதியில், இணைப்பு 'ஆ' வில் கூறப்படும் இடங்களில் சோதனை சாவடிகளை அமைக்க ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.
- 2.8 : திருமலை - ஹபரணை வீதி பயணிகளின் போக்குவரத்துக்கு 24 மணிநேரமும் 10 - தினம் 10இல் இருந்து திறந்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக இந்த தரப்பினர் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.
- 2.9 : மட்டக்களப்பு பாதையில் ரயில் சேவை வெலிகந்த வரை விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கு இந்த தரப்பினர் வசதி செய்வர். மட்டக்களப்பு வரை சேவையை விஸ்தரிப்பதற்கு திருத்த, பராமரிப்பு பணிகளை சிறீலங்கா அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- 2.10 : கண்டி - யாழ்ப்பாணம் (ஏ9) வீதியை இராணுவ பயணமல்லாத பயணிகளதும் பொருட்களதும் போக்குவரத்துக்கு இந்த தரப்பினர் திறந்துவிட வேண்டும். இதுபற்றிய திட்டவட்டமான முறைகள் இந்த தரப்பினரால் நோர்வே அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் ஆகப் பிந்தியது 10 - தினம் 30க்குள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.
- 2.11 : மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகளை படிப்படியாக தளர்த்துவது 10 - தினத்தில் இருந்து ஆரம்பமாக வேண்டும். பின்வரும் சில விதிவிலக்குகளை தவிர்த்து 10 - தினம் 90 அளவில் சகல இரவு, பகல் மீன்பிடி கட்டுப்பாடுகளும் விலத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.
  - (i) கரையில் பாதுகாப்பு படைகளது சகல முகாம்களில் இருந்தும் இரு பக்கமாகவும் கரைப்புறமாக ஒரு கடல் மைல் தூரமும், கடல் புறமாக இரு கடல் மைல் தூரமும்,

(ii) துறைமுகங்கள், துறைமுகங்களுக்கு செல்லும் வழிகள், கரையோரமாகவுள்ள குடாக்கள், களப்புக்கள் என்பவற்றில் மீன்பிடிக்க அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

2.12 : பயங்கரவாத தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் தேடுதல்கள், கைது செய்தல் என்பன நடக்கக் கூடாது என இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். கைது செய்யப்படுவதானது கிரிமினல் சட்டக்கோவைக்கு அமைந்ததாக முறையான சட்ட ஒழுங்குப்படி நடத்தப்பட வேண்டும்.

2.13 : தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை அவர்களது குடும்பத்தவர்கள் சென்று பார்ப்பதற்கு 48 - தினம் 30க்குள் அனுமதிப்பதென இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

விதி 3 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழு

இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒழுங்குகள் நிபந்தனைகள் மீறப்படும் எந்தவொரு சம்பவத்தையும் விசாரிப்பதற்கு பொறுப்பாக சர்வதேச கண்காணிப்பு குழு ஒன்றை அமைப்பதென இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். எந்தவொரு மோதலும் தமது தரப்பால் ஏற்படும்போது அவற்றை சரிப்படுத்துவதற்கு இரு தரப்பும் முற்றாக ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். இந்த ஒப்பந்தத்தில் ஒப்புக்கொண்டவற்றை நிறைவேற்றுவதில் களத்தில் இருந்து சர்வதேச கண்காணிப்பை இந்த குழு பின்வரும் முறையில் மேற்கொள்ளும்.

- 3.1 : இந்த கண்காணிப்பு குழுவின் பெயர் சிறீலங்கா கண்காணிப்புக் குழு.
- 3.2 : இந்த தரப்பினரின் ஒப்புதலை பெற்று, சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் தலைவரை நோர்வே அரசாங்கம் நியமிக்கும். அவரே இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளக்கம் தொடர்பாக இறுதி அதிகாரத்தை கொண்டிருப்பார்.
- 3.3 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழு இந்த தரப்பினருடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதுடன் நோர்வே அரசாங்கத்துக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்.
- 3.4 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் தலைவர் கண்காணிப்பு குழுவின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகும் தினத்தை தீர்மானிப்பார்.
- 3.5 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழு, நோர்டிக் நாடுகளின் பிரதிநிதிகளை கொண்டு அமைக்கப்படும்.
- 3.6 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் தலைவர் பொருத்தமானதென தெரிவுசெய்யும் இடத்தில் குழுவின் தலைமை அலுவலகம் அமைக்கப்படும். சிறீலங்கா அரசாங்கத்துடனும் விடுதலைப் புலிகளுடனும்

தொடர்புகொள்ள கொழும்பிலும், வன்னியிலும் அலுவலகங்கள் அமைக்கப்படும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் பிரசன்னமாக இருப்பார்கள்.

3.7 : யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ளூர் கண்காணிப்பு குழுக்கள் அமைக்கப்படும். ஒவ்வொரு குழுவிலும் ஐந்து அங்கத்தவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் இருவர் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தாலும், இருவர் விடுதலைப் புலிகளாலும் நியமிக்கப்படுவதுடன் ஒரு சர்வதேச கண்காணிப்பாளர் சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார். சர்வதேச கண்காணிப்பாளர் இந்த குழுவுக்கு தலைமை தாங்குவார். சிறீலங்கா அரசாங்கத்தினதும் விடுதலைப் புலிகளதும் நியமனதாரிகள் ஒய்வுபெற்ற நீதிபதிகள், பொதுச்சேவை உத்தியோகத்தர்கள், சமயத் தலைவர்கள் மற்றும் அத்தகைய பொதுஜன தலைவர்கள் ஆகியோர் மத்தியிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படலாம்.

3.8 : இந்த மாவட்ட குழுக்கள் சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் வகையில் செயல்படும். இந்த ஒப்பந்தம் தொடர்பாக பொதுவான புரிந்துணர்வை உருவாக்கும் வகையில், ஒப்பந்தம் தமது மாவட்டத்தில் அமுல் செய்யப்படுவது தொடர்பான விடயங்களை விவாதிக்கும். குறிப்பாக இந்த ஒப்பந்தம் அமுல் செய்யப்படுவது தொடர்பாக எந்தவொரு பிணக்கையும் முடிந்தளவு அடிமட்டத்தில் தீர்த்து வைப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சிப்பர்.

3.9 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் என்பவற்றுக்கு இந்த தரப்பினர் பொறுப்பாயிருப்பார்கள்.

3.10 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் தமது கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கென அவர்களின் நடமாடும் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்த இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஒப்பந்தம் மீறப்பட்டுள்ளதாக குற்றம் சாட்டப்படும் பகுதிக்கு உடனடியாக செல்வதற்கு கண்காணிப்பு குழுவின் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய பகுதிகளில் மேற்படி ஆறு மாவட்ட குழுக்களின் அங்கத்தவர்களும் முடிந்தளவு கூடுதலாக புழங்குவதற்கு வசதி செய்வதென இந்த தரப்பினர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

- 3.11 : ஒப்பந்தத்தின் எந்த தரப்பினரும் செய்யும் எந்த முறைப்பாடுகள் குறித்தும் உடன் நடவடிக்கை எடுப்பதும், அவற்றை விசாரிப்பதும், அத்தகைய முறைப்பாடு தொடர்பாக எழும் எந்த பிணக்கையும் தீர்க்குவையில் இந்த தரப்பினருக்கு உதவுவதும் சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவினரின் பொறுப்பாகும்.
- 3.12 : முடிந்தளவு அடிமட்டத்தில் பிணக்கை தீர்க்கும் நோக்குடன், சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் ஆயுதப் படைகளது தளபதிகள், விடுதலைப் புலிகளின் பிராந்திய தலைவர்கள் ஆகியோருக்கு மத்தியில் தொடர்புகளை, பிணக்குக்கு உரிய பகுதிகளில் பிரச்சினையை தீர்க்க உதவுவதற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- 3.12 : சிறீலங்கா கண்காணிப்பு குழுவின் செயல்பாடு குறித்த வழிமுறைகள் பிறிதொரு தனியான ஆவணத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

விதி 4 : இந்த ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வருதல், மற்றும் திருத்தங்கள், முடிவுக்கு வருதல்

- 4.1 : இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு கட்டுப்பட தமது விருப்பத்தை ஒவ்வொரு தரப்பும் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் சார்பில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்காவும் விடுதலைப் புலிகளின் சார்பில் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் முறையே கையெழுத்திட்டு நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சருக்கு கடிதம் மூலமாக அறிவிக்க வேண்டும்.
- 4.2 : நோர்வேயின் வெளிவிவகார அமைச்சர் அறிவிக்கும் தினத்தில் இந்த ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வரும்.
- 4.3 : இரு தரப்பினரும் பரஸ்பர இணக்கத்துடன் இந்த ஒப்பந்தம் திருத்தவும் மாற்றப்படவும் இயலும். அத்தகைய திருத்தங்கள் எழுத்து மூலமாக நோர்வேயின் அரசாங்கத்துக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.
- 4.4 : எந்த தரப்பினாலும் ஒப்பந்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவருவதாக நோர்வே அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்தல் கொடுக்கப்படும் வரை இந்த ஒப்பந்தம் அமுலில் இருக்கும். அத்தகைய முன்னறிவித்தல், முடிவுக்கு வரும் தினத்திற்கு 14 தினங்களுக்கு முன்னதாக கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இணைக்கப்பட்டவை

- இணைப்பு ஏ : பொருட்களின் நிரல்
இணைப்பு பி : சோதனை நிலையங்கள்

இணைப்பு ஏ

- * இராணுவ ஆயுதம் அல்லாத ரவைகள் குண்டுகள்
- * வெடி பொருட்கள்
- * தூர இருந்து இயக்கும் கருவி
- * முள்ளுக்கம்பி
- * தூரத்திருஷ்டிக் கண்ணாடிகள்
- * காற்று அழுத்தி மிஷன்
- * பென்டோஜ் பற்றரி
- * டீசல், பெற்றோல், சீமெந்து, இரும்புக் கம்பிகள் என்பவை கீழ்க்காணும் வழிமுறைப்படியும் தொகைப்படியும் கட்டுப்படுத்தப்படும் :

டீசல் பெற்றோல்

அரசாங்க அதிபர்கள் (ஜீஏ) விடுதலைப் புலிகளின் வட்டாரத்தில் உள்ள வாகனங்கள், றக்டர்கள், மோட்டார் சைக்கிள் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்வார்கள். அவர் இவற்றிற்கு பின்வருமாறு ஒரு கிழமைக்கு அவசியப்படும் எரிபொருளை கணிப்பிட்டு வழங்குவார்.

- டிடாக் / பஸ்கள், 250 லீட்டர் கிழமைக்கு
4 சில்லு உழவு இயந்திரம், 350 லீட்டர் கிழமைக்கு
2 சில்லு உழவு இயந்திரம், 40 லீட்டர் கிழமைக்கு
பெற்றோல் வாகனம், 30 லீட்டர் கிழமைக்கு
மோட்டார் சைக்கிள், 7 லீட்டர் கிழமைக்கு
மீன்பிடி வள்ளம், 400 லீட்டர் கிழமைக்கு

சீமெந்து

அரசாங்க அதிபரினால் வழங்கப்படும் அனுமதிப்பத்திரத்தின் அடிப்படையில் தொடர்புள்ள நிறுவனங்களின் கீழ் அரசு கட்டிடங்களை புனரமைத்தல் ; பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் அல்லது இலங்கை அரசாலும் சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களாலும், சமூகத்தில் செல்வம்

படைத்த உறுப்பினர்களாலும் அமுல்படுத்தப்படும் வீடமைப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்கு தேவைப்படும் சீமெந்து வழங்கப்படும். திட்டமிட்ட மற்றும் அறிவிக்கப்படும் திட்ட முன்னேற்றங்களின் அடிப்படையில் மாதாந்த தேவைகளை அரசாங்க அதிபர் குறிப்பிடுவார்.

தனிப்பட்டவர்கள் பாவனைக்கு, வியாபாரிகளுக்கு, வீடு கட்டுபவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வர்த்தக ரீதியில் வழங்கப்படும். இதற்கு ஏற்ப முதல் மாதம் 5000 மூடைகளும் அதன்பின் ஒவ்வொரு மாதமும் 10,000 மூடைகளும் தனிப்பட்ட விற்பனை, கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டு 25 மூடைகள் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் கொடுக்கப்படும்.

இரும்புக் கம்பிகள்

இரும்புக் கம்பிகள் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிரதேச பாவனைக்கு, அரசாங்க அதிபர் அவர்களின் அனுமதியுடன் வழங்கப்படும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் இது சம்பந்தமாக ஓர் கணிப்பு எடுத்து இம்முறையை நீக்க முயற்சி எடுக்கப்படும்.

இணைப்பு பி

உடன்படிக்கையின் பிரிவு 2.7ல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சோதனைச் சாவடிகள் பின்வருமாறு :

1. மண்டுர்	10. கிரான்பாலம்
2. பட்டிருப்பு	11. கின்னியடி தோணிமுகாம்
3. களுதாவெளி முனை	12. வாழைச்சேனை
4. அன்பளன்தீவு முனை	13. மாங்கேணி
5. மண்முனை	14. மகிந்தபுர
6. வவுனதீவு	15. முதுர்
7. சாந்திவெளி தோணிமுகாம்	16. உயிலன்குளம்
8. கருத்தபாலம்	17. ஓமந்தை
9. சித்தாண்டிமுனை	

பின்னிணைப்பு 6

இந்திய அரசியல் அதிகாரப் பங்கீடு

முதல் பட்டியல்

மத்திய அரசின் (யூனியன்) பட்டியல்

1. இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்குரிய சட்டங்கள்.
2. மத்திய அரசின் கீழுள்ள கடல், ஆகாய, தரைப் படைகள்.
- 2A. ஒரு மாநிலத்தின் அதிகாரங்கள், அதிகார வரம்பு உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்க மத்திய அரசின் படைப் பிரிவுகளைப் பயன்படுத்துவது. அந்தப் படைப் பிரிவினரின் கட்டுப்பாடுகள் பற்றியன.
3. கண்டோன்மென்ட் பகுதிகளின் எல்லைகள், அவற்றின் உள்ளாட்சி முறைகள், அதிகாரிகள் மற்றும் அவர்களின் நிர்வாக அதிகாரங்கள், அத்தகைய பகுதிகளில் உள்ள குடியிருப்பு வசதி, வாடகை முதலியன.
4. முப்படைகளின் கட்டிடங்கள், அமைப்புகள் பற்றியன.
5. ஆயுதங்கள், வெடிமருந்துகள், துப்பாக்கிகள், அவற்றுக்குரிய கருவிகள்.
6. அணுசக்தி மற்றும் அணுசக்தி தயாரிப்புக்கான தனிப்பொருட்கள்.
7. போருக்கு அல்லது பாதுகாப்புத் தேவையானவை என்று நாடாளுமன்றத்தால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள்.
8. மத்தியக் குற்றப் பிரிவினரின் புலனாய்வுத் துறை.
9. பாதுகாப்பு, அயல்நாடு, இந்தியாவின் பாதுகாப்பு பற்றிய விவகாரங்களுக்கான தடுப்புக் காவல் மற்றும் அத்தகைய தடுப்புக் காவலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட நபர்கள்.

10. வெளிநாட்டுத் தொடர்பு உட்பட உள்ள அயல்நாட்டு விவகாரங்கள்.
11. அயல்நாட்டு வாணிப, அரசியல், மற்ற உறவுகள்.
12. ஐக்கிய நாடுகள் சபை.
13. சர்வதேச (பன்னாட்டு) மாநாடுகள், சங்கங்கள் மற்றும் அமைப்புகள்; அவற்றில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை அமுல்படுத்தல்.
14. அயல் நாடுகளுடன் செய்யப்படும் ஒப்பந்தங்கள், உடன்படிக்கைகள் மற்றும் அத்தகைய ஒப்பந்தங்கள், உடன்படிக்கைகள் ஆகியவற்றை அமுல்படுத்துதல்.
15. போர், அமைதிக்கால நடவடிக்கைகள்.
16. அயல்நாட்டு அதிகார வரம்பு.
17. அயல்நாட்டவர் மற்றும் இந்திய நாட்டவரின் குடியரிமை.
18. நாடு கடத்தல்.
19. இந்தியாவில் அனுமதித்தல், வெளியேறுதல், வெளியேற்றுதல், பாஸ்போர்ட், விசா முதலியன.
20. இந்தியாவுக்கு வெளியேயுள்ள இடங்களுக்குப் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளல்.
21. கடலிலும் விண்வெளியிலும் கொள்ளை, கொலை செய்தல் மற்றும் வேறு குற்றங்கள். நிலம், நீர் அல்லது விண் வெளியில் சர்வதேசச் சட்டத்துக்கு எதிராகச் செய்யப்படும் குற்றங்கள்.
22. இருப்புப் பாதைகள்.
23. தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் என்று நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட, சட்டப்படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள சாலைகள்.
24. தேசியப் பெருநீர் வழிகள் என்று நாடாளுமன்றத்தின் சட்டம் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பெருநீர் வழிகளில் செலுத்தப்படும் இயந்திர படகுகள், அத்தகைய நீர்வழிகளுக்குரிய போக்குவரத்து விதிமுறைகள்.
25. கடல் வாணிபம், வணிகக் கப்பல், போக்குவரத்து, கடல்கடந்த வாணிபம், வாணிபக் கப்பல் பணியாளருக்குரிய கல்வி, பயற்சி முறைகள், மாநில அரசுகளும் மற்ற நிறுவனங்களும் தரக்கூடிய அத்தகைய கல்விப் பயிற்சி ஆகியவை பற்றிய விதிமுறைகள்.

26. கலங்கரை விளக்குகள், கலங்கரை விளக்கக் கப்பல்கள், ஒளி விளக்குகள் மற்றும் கடல் ஆகாயப் போக்குவரத்துக்கான பாதுகாப்புக்குரியவை.
27. நாடாளுமன்றத்தில் சட்டப்படி பெரிய துறைமுகங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட துறைமுகங்கள், அவற்றின் அமைப்பு, வரம்பு, அவற்றின் அதிகாரிகள் பற்றியன.
28. நோயுற்றோரைத் தடுத்து வைக்கக்கூடிய துறைமுக இடங்கள், மருத்துவமனைகள், கடல் பணியாளர்கள் மற்றும் கடல்துறை மருத்துவமனைகள்.
29. ஆகாயப் போக்குவரத்து வழிகள், விமானங்கள், விமான நிலையங்கள், விமானப் போக்குவரத்து மற்றும் விமான நிலையங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குரிய விதிமுறைகள்.
30. இரும்புப் பாதை, கடல், விமானம், தேசியப் பெருநீர் வழிகளில் செலுத்தப்படும் இயந்திரப் படகுகள் மூலம் பயணிகள் மற்றும் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்வது.
31. அஞ்சல், தந்தி, தொலைபேசி, கம்பியில்லாதத் தந்தி, வானொலி மற்றும் அத்தகைய தொடர்பு கொள்ளும் அமைப்புகள்.
32. மத்திய அரசின் சொத்துக்கள், அவற்றிலிருந்து பெறக்கூடிய வருவாய், ஆனால் ஒரு மாநிலத்திலுள்ள அத்தகைய சொத்துக்களைப் பற்றி, வேறுவிதமாக நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றியிராவிடின், அது பற்றிய மாநிலச் சட்டத்துக்கு அவை கட்டுப்பாட்டிற்கு வேண்டும்.
33. நீக்கப்பட்டது.
34. இந்திய சதேச சமஸ்தான மன்னர்களின் வாரிசு உரிமைகள்.
35. மத்திய அரசின் பொதுக்கடன்கள்.
36. நாணயங்கள், ரூபாய் நோட்டுகள், மற்ற நாணயப் புழக்கம், அயல்நாட்டுச் செலாவணி.
37. அயல்நாட்டுக் கடன்கள்.
38. இந்தியாவின் ரிசர்வ் வங்கி.
39. அஞ்சலகச் சிறுசேமிப்பு வங்கி.
40. மத்திய அல்லது மாநில அரசால் நிறுவப்படும் லாட்டரிகள். (குலுக்கல் பரிசுகள்)
41. அயல்நாட்டு வாணிபம், சங்க எல்லைகளைப் பற்றிய விளக்கங்கள்.
42. மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வாணிபம்.

43. வாங்கி, காப்புறுதி, மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் உட்பட உள்ள வாணிக வாரியங்களை நிறுவுதல், ஒழுங்குபடுத்தல், கலைத்தல், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இதில் அடங்காது.
44. ஒரு மாநிலம் கடந்த வணிக அல்லது வேறு விதமான வாரியங்களை அமைத்தல், ஒழுங்குபடுத்தல் மற்றும் கலைத்தல். ஆனால் பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றில் அடங்காது.
45. வங்கிகள்.
46. நாணயமற்ற ஆவணங்கள், காசோலைகள், கடன் பத்திரங்கள் மற்றும் அவை போன்ற வேறு ஆவணங்கள்.
47. காப்புறுதி (இன்ஷூரன்ஸ்).
48. பங்கு மார்க்கெட் சம்பந்தப்பட்ட முதலீடுகள்.
49. டிரேட்மார்க், கண்டுபிடிப்புகள் திட்டங்கள், பதிப்புரிமை, வணிகக் குறியீடுகள் முதலியன.
50. எடைகள் மற்றும் அளவைகள் பற்றிய நிர்ணயம்.
51. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்துக்கும் இந்தியாவுக்கு வெளியேயும் ஏற்றுமதி செய்யப்படக்கூடிய சரக்குகளின் தரத்தை நிர்ணயித்தல்.
52. பொதுமக்கள் நலன் கருதிச் சட்டம் இயற்றுவது அவசியம் என்று நாடாளுமன்றத்தால் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகள்.
53. எண்ணெய்க் கிணறுகள், கனிவளம், எரிபொருள், எரிசக்திப் பண்டங்கள், எரிவாயுக்கள் பற்றிய வளர்ச்சி, ஒழுங்குபடுத்துதல், நாடாளுமன்றத்தால் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள பொருட்கள்.
54. எண்ணெய்க் கிணறுகள் மற்றும் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு பற்றியவை.
55. மாநிலங்களிடையே செல்லும் நதிகள், நதிப்பள்ளத்தாக்குகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியையும் ஒழுங்கு முறையைக் கருதியும் நாட்டு நலன் கருதியும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்படத்தக்கன என்று நாடாளுமன்றத்தால் சட்டத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள, அத்தகைய நதிகள் மற்றும் நதிப் பள்ளத்தாக்குகள்.

56. இந்தியக் கடல் எல்லைக்கு அப்பாலுள்ள மீன் துறைகள், மீன்பிடித்தல் பற்றியன.
57. மத்திய அரசு நிறுவனங்களின் மூலம் உப்பு உற்பத்தி, விநியோகம், பாங்கிடுதல், மற்ற நிறுவனங்களின் மூலம் உப்பு உற்பத்தி, விநியோகம், பாங்கீடு செய்யும் விதிமுறைகள்.
58. ஏற்றுமதிக்காக அபின் பயிரிடுதல், உற்பத்தி செய்தல், விற்பனை செய்தல்.
59. திரைப்படங்களைப் பொதுமக்கள் பார்வைக்காக அங்கீகரித்தல்.
60. மத்திய அரசுத் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் தகராறுகள்.
61. இந்த அரசியல் சாசனம் துவக்கப்படுவதற்கு முன்னர் தேசிய நூலகம், இந்திய அருங்காட்சியகம், போர் அருங்காட்சியகம், விக்டோரியா நினைவுச் சின்னம், போர் நினைவுச் சின்னம் என்று அறியப்பட்டுள்ளவையும் மற்றும் இந்திய அரசின் நிதியுதவி பெற்றுள்ளதும், நாடாளுமன்றத்தின் சட்டத்தின் மூலம் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதமான நிறுவனம் ஆகியவை.
62. இந்த அரசியல் சாசனம் துவக்கப்படும் முன்னர் பெனாரஸ் ஹிந்து பல்கலைக்கழகம், டெல்லி பல்கலைக்கழகம், 371E கோட்பாட்டின்படி அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம், மற்றும் நாடாளுமன்றத்தின் சட்டப்படி தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனம் ஆகியவை.
63. இந்திய அரசால் முழுமையாக அல்லது பகுதியாக நிதியுதவி செய்யப்பட்டுள்ளதும், நாடாளுமன்றத்தின் சட்டப்படி தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதான விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்விக்கான நிறுவனங்கள்.
64. (அ) காவல் அலுவலர் உட்பட, தொழில் ரீதியான தொழில் நுட்ப, தொழில் பயிற்சிக்கும்; அல்லது,
(ஆ) சிறப்பான கல்வித்துறை அல்லது ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றின் மேம்பாட்டுக்காகவும், அல்லது,
(இ) குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் புலனாய்வு செய்வதற்கும் உதவி புரியும் விஞ்ஞான அல்லது தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்கான மத்திய அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள்,
65. மேல்நிலைக்கல்வி, ஆராய்ச்சி, விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்களின் தரம், கூட்டுச் செயல்முறை ஆகியவற்றை நிர்ணயித்தல்.

66. தேசிய முக்கியத்துவம் பெற்றவையென நாடாளுமன்றம் சட்டப்படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தொன்மையான நம் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்றதுமான அமைப்புகள், ஆவணங்கள், தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி இடங்கள், இடிபாடுகள்.
67. இந்திய நில அளவை, இந்தியப் புவி ஆராய்வியல், தாவரவியல், உயிரியல் அளவை, விண்வெளி ஆராய்ச்சி அமைப்புகள்.
68. மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு.
69. மத்தியப் பணித் தேர்வு, அகில இந்தியப் பணிகள், மத்திய பொதுப்பணித் தேர்வு ஆணையம்.
70. மத்திய அரசின் ஓய்வு ஊதியங்கள், அதாவது இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்த வைப்பு நிதியிலிருந்து அல்லது இந்திய அரசாங்கத்தால் அளிக்கத் தக்க ஓய்வு ஊதியங்கள்.
71. நாடாளுமன்றம், மாநிலச் சட்டமன்றங்கள், மற்றும் குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர் தேர்தல்கள்; தேர்தல் ஆணையாளர்.
72. நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள், மாநிலங்கள் அவையின் தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் மக்கள் சபையின் சபாநாயகர், துணைச் சபாநாயகர் ஆகியோரின் ஊதியங்கள் மற்றும் படிகள்.
73. நாடாளுமன்றத்து அவைகளின், உறுப்பினர்களின், குழுக்களின் அதிகாரங்கள், உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புக்கள், நாடாளுமன்றத்தின் குழுக்கள் அல்லது நாடாளுமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஆணையங்கள் ஆகியவற்றின் முன்னர் சாட்சியம் கூறுவதற்கும் ஆவணங்களைக் கொண்டு வருவதற்கும் நபர்களை வருகை தருமாறு வற்புறுத்தல்.
74. குடியரசுத் தலைவர், ஆளுநர்கள் ஆகியோரின் ஊதியங்கள், படிகள், சலுகைகள் மற்றும் விடுப்புப் பற்றிய உரிமைகள், மத்திய அமைச்சர்களின் ஊதியங்கள் மற்றும் படிகள்; தலைமைத் தணிக்கையாளரின் ஊதியங்கள், படிகள், விடுப்புப் பற்றிய உரிமைகள்.
75. மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்தல்.
76. உச்ச நீதிமன்றத்தின் (தம்மை அவமதித்த குற்றம் உட்பட) அதிகாரங்கள், அமைப்பு, அதிகார வரம்பு, உருவமைப்பு, செலுத்தப்பட வேண்டிய கட்டணங்கள், அங்கே தொழில் புரியத் தக்க நபர்கள்.
77. உயர்நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு, அதிகார வரம்பு (விடுமுறைகள் உட்பட), உருவமைப்பு, அங்கு வழக்கறிஞராகத் தொழில் புரியத்தக்க நபர்கள், ஆனால், அங்கே பணிபுரியும் அலுவலர், பணியாளர் பற்றிய விதிமுறைகள் இதில் அடங்கா.

78. ஒரு யூனியன் பிரதேசத்துக்கு ஓர் உயர்நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பை நீட்டித்தல் மற்றும் தவிர்த்தல்.
79. ஒரு மாநிலத்தின் காவல் துறையினரின் அதிகார வரம்பையும், அதிகாரங்களையும்; அந்த மாநிலத்துக்கு வெளியேயுள்ள ஒரு பிரதேசத்துக்கு நீட்டித்தல். ஆனால் அப்படிச் செய்யும்போது, ஒரு மாநிலத்தின் காவல் துறையினர் தமது அதிகாரங்களைச் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில், பிரதேசத்தில், அந்த மாநிலத்தின் ஒப்புதல் இன்றிச் செலுத்தக்கூடாது. ஒரு மாநிலத்தின் காவல்துறையின் அதிகார வரம்பினை அந்த மாநிலத்துக்கு வெளியேயுள்ள இரும்புப் பாதைப் பகுதிகளுக்கு நீட்டித்தல்.
80. மாநிலங்களுக்கிடையே குடியேறுதல், மாநிலங்களுக்கிடையே நோய்த் தடுப்புக்காக இருத்தி வைத்தல்.
81. விவசாய வருமானம் அல்லாத வருமானங்கள் மீது வரி விதித்தல்.
82. ஏற்றுமதித் தீர்வை உட்பட உள்ள சுங்கத் தீர்வைகள்.
83. (அ) மனிதர்கள் அருந்தக்கூடிய மதுவகைகள்;
(ஆ) அபிள், கஞ்சா மற்றும் வேறு போதையூட்டும் பொருட்கள், போதைப் பொருள்கள் நீங்கலாக உள்ள இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் மற்றும் பொருள்கள் மற்றும் புகையிலை மீது விதிக்கப்படும் கலால் தீர்வைகள்; சாராயம் உள்ள (ஆ) பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொருள் கலந்த மருந்து டாய்லட் பொருள்கள் இவற்றில் அடங்கும்.
84. வாரிய வரிகள்
85. சொத்துக்களின் மூலதனத்தின் மீதுள்ள வரிகள், கம்பெனிகளின் மூலதனத்தின் மீதுள்ள வரிகள், ஆனால், கம்பெனிகளுக்கும் தனியாருக்கும் சொந்தமான விவசாய நிலங்கள் இதில் அடங்கா.
86. விவசாய நிலங்கள் நீங்கலாக உள்ள மற்றச் சொத்துக்களின் மீது விதிக்கப்படும் சொத்து வரி (மரண வரி).
87. விவசாய நிலம் அல்லாத மற்றச் சொத்துக்களின் வாரிசரிமைக்கான தீர்வைகள்.
88. இரும்புப் பாதைகள், கடல் அல்லது ஆகாய மಾರ்க்கமாகக் கொண்டு செல்லப்படும் சரக்குகள் அல்லது பயணிகள் மீது அவை போய்ச் சேருமிடத்தில் விதிக்கப்படும் வரிகள்; இரும்புப் பாதைப் பயணிகள் மற்றும் சரக்குகளின் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள்.

89. பங்கு மார்க்கெட்டின் நடவடிக்கைகளுக்கான முத்திரைத் தீர்வை. (Stamp duty) அல்லாத மற்ற வரிகள்.
90. பணமாற்று ஆவணம், காசோலை, பணம் கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆவணம், கடல் வாணிபத்துக்கான ஆவணம், கடன் ஆவணம், காப்புறுதி ஆவணங்கள், பங்குமாற்று, கடன்பத்திரங்கள், பிரதி நிதித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் இரசீதுகள் ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்படும் முத்திரைத் தீர்வை.
91. நாளேடுகளின் விற்பனை, கொள்முதல் மற்றும் அவற்றுள் வரும் விளம்பரங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள்.
- 91A. நாளேடுகள் அல்லாத மற்றச் சரக்குகளின் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் (அத்தகைய கொள்முதல் அல்லது விற்பனை மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வாணிபத்தின் விளைவாக இருக்க வேண்டும்) மீது விதிக்கப்படும் வரிகள்.
92. இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள விவகாரம் பற்றிய குற்றங்கள் பற்றிய சட்டங்கள்.
93. இந்தப் பட்டியலில் கண்டுள்ள விவகாரங்கள் பற்றிய விசாரணைகள், அளவைகள் மற்றும் புள்ளி விபரங்கள்.
94. இந்தப் பட்டியலில் உள்ள சங்கதிகள் பற்றி, உச்ச நீதிமன்றம் நீங்கலாக உள்ள மற்ற நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்பு, கடல்படை அதிகார வரம்பு.
95. ஒரு நீதிமன்றத்தின் கட்டணங்கள் நீங்கலாக, இந்தப் பட்டியலில் உள்ள விவகாரங்கள் பற்றிய கட்டணங்கள்.
96. இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது பட்டியலில் சொல்லப்படாத வேறு விவகாரங்கள். அந்த இரண்டு பட்டியல்களிலும் சொல்லப்படாத வரிகள்.

இரண்டாவது பட்டியல் மாநிலப் பட்டியல்

1. மத்திய அரசுக்குச் சேர்ந்த தரைப்படைப் பிரிவு, கடல், ஆகாய, தரைப்படைப் பிரிவு அல்லது வேறு படைப் பிரிவு அல்லது மத்திய அரசுக்கு கட்டுப்பட்டுள்ள படைப் பிரிவு அல்லது அதன் பகுதி அல்லாத பிரிவின் பொது ஒழுங்கை (உள்நாட்டு அதிகாரம் காக்க) நிலைநாட்டுதல்.
2. முதல் பட்டியலின் 2A பகுதிக்குக் கட்டுப்பட்டு, இரும்புப் பாதை, கிராமம் மற்றும் இதர காவல் துறையினர்.
3. உயர்நீதி மன்றங்களின் அலுவலர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள், வாடகை மற்றும் வருவாய் நிதிமன்றங்களின் நடவடிக்கைகள், உச்ச நீதிமன்றம் நீங்கலாக உள்ள மற்ற நீதிமன்றங்களுக்குரிய கட்டணங்கள்.
4. சிறைச்சாலைகள், திருத்தும் கூடங்கள், போர்ஸ்டல் பள்ளிகள், மற்றும் மற்ற நிறுவனங்கள், அவற்றில் காவலில் இருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்கள்; மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள சிறைகளையும் மற்ற நிறுவனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகள்.
5. நகராட்சி, மாநகராட்சி போன்றவற்றின் அதிகாரங்கள், அமைப்புகள், உள்ளூராட்சித்துறை, அறக்கொடை வளர்ச்சி, மாநிலக் குழுக்கள், சரங்க நிர்வாக அதிகாரம் மற்ற இதர உள்ளூராட்சி அதிகார அமைப்புகள், கிராம அல்லது உள்ளூராட்சித்துறை பற்றிய விவகாரங்கள்.
6. பொது நலவாழ்வு மற்றும் துப்பரவு, மருத்துவ மனைகள் மற்றும் மருந்தகங்கள்.
7. இந்தியாவுக்கு வெளியே அல்லாத இதர புனிதப் பயணங்கள்.
8. போதையூட்டும் மதுவகைகள், ஆதாவது போதையூட்டும் மதுவகைகளின் விற்பனை, கொள்முதல் போக்குவரத்து; வைத்திருத்தல், உற்பத்தி ஆகியவை.
9. உடல் ஊனமுற்றோருக்கும், வேலையற்றோருக்கும் உதவியளித்தல்.
10. சுடுகாடுகள், இடுகாடுகள்; எரித்தல் மற்றும் எரிப்பதற்கான இடங்கள்.
11. நீக்கப்பட்டுள்ளது.
12. மாநில அரசால் நிதியுதவி செய்யப்பட்டுள்ள அல்லது நிர்வகிக்கப்பட்டுள்ள நூலகங்கள், அருங்காட்சியகங்கள் மற்றும் அவை போன்ற நிறுவனங்கள்; தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று நாடாளுமன்றத்தின் சட்டத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளவை அல்லாத

40. மாநில அமைச்சர்களின் ஊதியங்கள் மற்றும் படிக்கள்.
41. மாநிலப் பொதுப் பணித் தேர்வு ஆணையம்; மாநில அரசின் பணிகள்.
42. மாநில அரசு ஓய்வூதியங்கள், அதாவது மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த வையு நிதியிலிருந்து செலுத்தப்பட வேண்டிய ஓய்வூதியங்கள்.
43. மாநில அரசின் பொதுக் கடன்கள்.
44. புதையல்கள்.
45. நில வருவாய், வருவாயை நிர்ணயிப்பது மற்றும் வசூல் செய்வது, நிலம் சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்களைப் பராமரிப்பது, வருவாய்க்காக நிலங்களை அளவை செய்து உரிமைகளைப் பதிவு செய்வது மற்றும் வருவாயைப் பராதீனம் செய்வது.
46. விவசாய வருமான வரிகள்.
47. விவசாய நிலங்களுக்கான வாரிசுரிமைத் தீர்வைகள்.
48. விவசாய நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சொத்து வரிகள் (மரணவரி).
49. நிலங்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றுக்கான வரிகள்.
50. கனிவளத்துக்காக நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்படும் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு, கனிப் பொருள்கள் மீதான உரிமைக்கான வரிகள்.
51. (அ) மனிதர்கள் பருகக்கூடிய மதுவகைகள்.
(ஆ) அபின், கஞ்சா மற்றும் வேறு போதை மருந்துகள், போதைப் பொருள்கள்.
ஆகியவை ஒரு மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பின் அத்தகைய பண்டங்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் விதிக்கத்தக்க தீர்வைகள், ஆனால் இந்த (அ) பந்தியில் உள்ள பொருள்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மருந்து அல்லது டாய்லெட் பொருள்கள்.
52. ஓர் உள்ளூர்ப் பகுதியில் விற்பனைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக அல்லது நுகர்வதற்காக வரும் சரக்குகளின் மீது நுகழைவு வரிகள்.
53. மின்சார விற்பனை அல்லது நுகர்வதற்கான வரிகள்.
54. முதல் பட்டியலின் 91A பிரிவுக்குட்பட்டு நாளேடுகள் அல்லாத மற்றச் சரக்குகளின் விற்பனை அல்லது கொள் முதல் விதிக்கப்படும் வரிகள்.
55. தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் நாளேடுகளின் மூலம் செய்யப்படும் விளம்பரங்கள் அல்லது மற்ற விளம்பரங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிகள்.

56. சாலைப் போக்குவரத்து அல்லது நீர்நிலைகள் மூலம் பயணம் செய்வோர் மற்றும் கொண்டு செல்லப்படும் சரக்கு மீதான வரிகள்.
57. விலங்குகள் மற்றும் படகுகள் மீதான வரிகள்.
58. சங்கக் கட்டணம்.
59. வேலை, தொழில், வாணிபம் ஆகியவற்றின் மீதான வரிகள்.
60. மூலதனமாக்கப்படும் வரிகள்.
61. உல்லாசப் பண்டங்கள், களியாட்டங்கள், மனமகிழ்வுட்டும் நிகழ்ச்சிகள், சூதாட்டம், பந்தயப் பணயம் ஆகியவற்றின் மீதான வரிகள்.
62. முதல் பட்டியலில் உள்ளவை அல்லாத ஆவணங்களுக்கான முத்திரைத் தீர்வை விகிதங்கள். (Stamp duty).
63. இந்தப் பட்டியலில் சொல்லப்பட்டவை சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்களுக்கான சட்டங்கள்.
64. உச்சநீதிமன்றம் நீங்கலாக, மற்ற நீதிமன்றங்களுக்கு இந்தப் பட்டியலிலுள்ள விவகாரங்கள் பற்றிய அதிகாரங்கள், அதிகார வரம்புகள்.
65. நீதிமன்றங்களில் செலுத்தப்படும் கட்டணங்கள் நீங்கலாக, இந்தப் பட்டியலில் உள்ள விவகாரங்களுக்குரிய கட்டணங்கள்.

மூன்றாவது பட்டியல்

மாநில மத்திய அரசுகளுக்குப் பொதுவான பட்டியல்

1. இந்த அரசியல் சாசனம் துவக்கப்பட்டபோது இருந்த இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள விவகாரங்கள் அனைத்தும் உட்பட, குற்றவியல் சட்டம்; முதல், இரண்டு பட்டியல்களில் உள்ள விவகாரங்களும் முப்படைகள் உள்துறைக்கு உதவக்கூடிய விவகாரங்களும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.
2. இந்த அரசியல் சாசனம் துவக்கப்பட்டபோது இருந்த குற்ற விசாரணை முறைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள விவகாரங்கள் அனைத்தும் உட்பட்ட குற்ற விசாரணை முறை.
3. ஒரு மாநில அரசின் பாதுகாப்புக்காகவும், பொது ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும், சமுதாயத்துக்கு அத்தியாவசியமான பணிகள் மற்றும் வழங்கப்பட வேண்டியவற்றைப் பராமரிப்பதற்காகவும் சம்பந்தப்பட்ட காரணங்களுக்கான தடுப்புக் காவல், அத்தகைய தடுப்புக் காவலுக்கு உள்ளாக்கப்படக்கூடிய நபர்கள்.

4. இந்தப் பட்டியலின் 3-ஆவது பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள காரணங்களுக்காக, ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்துக்குக் காவல்கைதிகளை, குற்றவாளிகளை மற்றும் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களை அகற்றுவது.
5. திருமணம், விவாகரத்து; பச்சிளங்குழந்தைகளும் பாலகர்களும்; தத்து, உயில், உயிலின்மை மற்றும் வாரிசரிமை; கூட்டுக் குடும்பம், பாகப் பிரிவினை. இந்த அரசியல் சாசனம் துவக்கப்படுவதற்கு முன்னர், தம் தனிப்பட்ட சட்டப்படி, நீதிபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் தரப்பினர் ஈடுபட்டிருந்த விவகாரங்கள்.
6. விவசாய நிலம் அல்லாத மற்றச் சொத்துக்களை மாற்றிக்கொள்வது; ஆவணங்களைப் பதிவு செய்தல்.
7. கூட்டுத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள், முகவர்கள், போக்குவரத்து ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் வேறு சிறப்பான ஒப்பந்தங்கள். ஆனால் விவசாய நிலம் சம்பந்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் இதில் அடங்காதனவாகும்.
8. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டிய தீமைகள்.
9. நொடிப்பியல் (Insolvency)
10. அறக்கொடைகளும் அறங்காவலர்களும்.
11. பொதுநிர்வாகிகளும் அதிகார பூர்வமான அறங்காவலர்களும்.
- 11A. நீதி நிர்வாகம், உச்ச நீதிமன்றம், உயர்நீதிமன்றங்கள் நீங்கலாக உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு மற்றும் செயல்முறை.
12. சாட்சியம், பிரமாணங்கள், சட்டங்கள், பொதுச் செயல்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் நீதிபூர்வமான நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
13. உரிமை இயல் நடவடிக்கைகள். இந்த அரசியல் சாசனத் துவக்கத்தில் உரிமை இயல் விசாரணை முறைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள விவகாரங்களும் இதில் அடங்கும்.
14. நீதிமன்றத்தை அவமதித்தல்; ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தை அவமதித்தல் இதில் அடங்காது.
15. பிச்சையெடுத்தல், நாடோடி மற்றும் நிலையில்லாக் சட்டங்கள்.
16. சித்தசுவாதீனமின்மை, சித்தக்குறைபாடு; அத்தகையோரை வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்கள்; அவர்களுக்குரிய மருத்துவம்.
17. விலங்குகளுக்குத் தீங்கிழைக்கப்படுவதைத் தடுத்தல்.

- 17A. காடுகள்.
- 17B. விலங்குகளையும் பறவைகளையும் பாதுகாத்தல்.
18. உணவு மற்றும் வேறு பண்டங்களில் கலப்படம்.
19. அபிவிருத்திப் பற்றி முதல் பட்டியலின் 58 - ஆவது பகுதியில் விதிக்கப்பட்டுள்ளவற்றுக்கு உட்பட்டு மருந்துகள் மற்றும் நச்சுப் பொருள்கள்.
20. பொருளாதாரம் மற்றும் சமுதாயத் திட்டங்கள்.
- 20A. மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாடு மற்றும் குடும்ப நலத் திட்டம்.
21. வாணியம் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் ஏகபோகம், கூட்டு நிர்வாகம் மற்றும் அறக்கட்டளைகள்.
22. தொழிற்சாங்கங்கள்; தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட தகராறுகள்.
23. சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகக் காப்புறுதி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு.
24. வேலை பற்றிய நிபந்தனைகள், பிராவிடண்ட் நிதி, முதலாளிகளின் பொறுப்பு, தொழிலாளர் நஷ்டஈடு, உடல் ஊனமுற்றோர் மற்றும் முதியோர்க்கான ஓய்வூதியம் மற்றும் பேறுகாலச் சலுகைகள் உட்பட தொழிலாளர் நலம் பற்றிய விவகாரங்கள்.
25. முதல் பட்டியலின் 62, 63, 64 மற்றும் 65 - ஆவது பகுதிகளில் கூறப்பட்டவற்றுக்கு உட்பட்டுக் கல்வி, தொழிற்கல்வி, மருத்துவக் கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள்; தொழிலாளர்களுக்கான தொழிற்கல்வி, மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வி.
26. சட்ட, மருத்துவ மற்றும் வேறு தொழில்கள்.
27. இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக நாடிழந்தவர்களின் புனர்வாழ்வுக்கும் நிவாரணத்துக்கும் தேவைப்பட்டவை.
28. அறங்கள் மற்றும் அறநிறுவனங்கள்; அறம் மற்றும் சமயக்கொடை நிறுவனங்கள்; சமய நிறுவனங்கள்.
29. மனிதர், விலங்குகள் தாவரங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய தொற்றுநோய்கள் அல்லது அழிக்கும் கிருமிகள் - ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்துக்குப் பரவாது தடுத்தல்.

30. பிறப்பு மற்றும் இறப்பு உட்பட அத்தியாவசியமான புள்ளி விபரங்களைப் பதிவு செய்தல்.
31. பெரிய துறைமுகங்கள் என்று நாடாளுமன்றத்தின் சட்டப்படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள துறைமுகங்கள் அல்லாத வேறு துறைமுகங்கள்.
32. உள்நாட்டு நீர்வழிகள் மூலமாகச் செலுத்தப்படும் இயந்திரப் படகுகள் சம்பந்தப்பட்டவை மற்றும் அத்தகைய நீர்வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய போக்குவரத்து விதிகள். முதல் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேசிய நீர்வழிகள் சம்பந்தப்பட்டவற்றுக்கு உட்பட்டு, உள்நாட்டு நீர்வழிகளில் பயணிகள் மற்றும் சரக்குகளைக் கொண்டு செல்லல்.
33. கீழ்க்கண்ட பொருள்களின் உற்பத்தி, விநியோகம் மற்றும் பங்கிடுதல் வியாபாரம்.
  - (அ) பொதுமக்கள் நலன் கருதி மத்திய அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நாடாளுமன்றத்தின் சட்டத்தின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள் மற்றும் அதே போன்ற இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்கள்.
  - (ஆ) உணவுப் பொருள்கள், உண்ணக்கூடிய எண்ணெய் வித்துக்களும், எண்ணெய்களும்.
  - (இ) கால்நடைத் தீவனம், புண்ணாக்கு மற்றும் மற்றப் பண்டங்கள்.
  - (ஈ) அரைக்கப்பட்ட அல்லது அரைக்கப்படாத பருத்தி மற்றும் பருத்திக் கொட்டை.
  - (உ) கச்சா சணல்.
- 33A. எடைகள், அளவைகள் அவற்றின் அடிப்படை நிர்ணயம் இதில் அடங்காது.
34. விலைக் கட்டுப்பாடு.
35. வரிவிதிப்புக் கொள்கை, நிர்ணயம் உட்பட இயந்திரத்தால் இயக்கப்படும் வாகனங்கள் பற்றியன.
36. தொழிற்சாலைகள்.
37. பாய்லர்கள்.
38. மின்சாரம்.
39. நாளேடுகள், நூல்கள், அச்சகங்கள்.

40. தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையென நாடாளுமன்றத்தின் சட்டத்தால் அறிவிக்கப்படாத தொண்மையான சிற்பம் உள்ள இடங்கள், அவற்றின் இடிபாடுகள்.
41. நாடற்றோருடையன எனச் சட்டப்படி அறிவிக்கப்பட்ட சொத்துக்களின் (விவசாய நிலங்கள் உட்பட) பொறுப்பு, நிர்வாகம் அவற்றை என்ன செய்வது என முடிவு கட்டுதல்.
42. சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வது மற்றும் அதற்கான வேண்டுகோள்கள்.
43. வரிகளுக்காகவும் மற்றப் பொதுக் கோரிக்கைகளுக்காகவும் ஒரு மாநிலத்தில் வசூல் செய்யப்படுதல், அந்த மாநிலத்துக்கு வெளியே இருந்தும் வசூலிக்கத் தக்க அத்தகைய பாக்கிகளும், நிலவரி பாக்கிகளும் இவற்றில் அடங்கும்.
44. நீதிமன்ற முத்திரைகள் மூலம் வசூல் செய்யப்படுபவை அல்லாத வேறு கட்டணங்களும், தீர்வைகளும், முத்திரைத் தீர்வைகளும்.
45. இரண்டாவது, மூன்றாவது பட்டியல்களில் உள்ள விவகாரங்களுக்காக நடத்தப்படும் விசாரணைகள், திரட்டப்படும் புள்ளி விபரங்கள்.
46. இந்தப் பட்டியலில் உள்ள விவகாரங்கள் பற்றி உச்சநீதிமன்றம் அல்லாத மற்ற நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களும் அதிகார வரம்புகளும்.
47. இந்தப் பட்டியலில் உள்ள விவகாரத்துக்கான கட்டணங்கள், நீதிமன்றக் கட்டணங்கள் முதலியவை இதில் அடங்காது.

பின்னிணைப்பு 7

இந்தியாவின் தேசிய மொழிகள்

1. அஸ்ஸாமிய மொழி
2. பெங்காலி
3. குஜராத்தி
4. ஹிந்தி
5. கன்னடம்.
6. காஷ்மீரி.
7. கொங்கனி.
8. மலையாளம்.
9. மணிப்பூரி.
10. மராத்தி.
11. நேப்பாளி.
12. ஒரியா.
13. பஞ்சாபி.
14. சமஸ்கிருதம்.
15. சிந்தி.
16. தமிழ்.
17. தெலுங்கு.
18. உருது.

பின்னிணைப்பு 8

அமெரிக்க அரசாங்க முறையில் மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள்

1. வரி விதித்தலும், பணம் கடன் வாங்கலும்.
2. மாநிலங்களிடையிலான வர்த்தகம், வெளிநாட்டு வர்த்தகம்.
3. வெளியுறவு.
4. பாதுகாப்புப்படை.
5. போர்ப் பிரகடனம்.
6. நாணயம் வெளியிடல்.
7. தபால் அலுவலகங்களை ஏற்படுத்தல்.
8. பதிப்புரிமை.
9. திவாலாவது சம்பந்தமாக ஒரே மாதிரியான சட்டத்தை ஏற்படுத்துதல்.
10. சர்வதேச சட்டத்திற்கெதிரான குற்றம், கடற்கொள்ளை, பாதகச் செயல் போன்ற குற்றங்களுக்கு தண்டனை வழங்கல்.
11. கள்ள நாணயம் தயாரித்தலை தண்டித்தல்.
12. கப்பற்படை.
13. உயர் நீதிமன்றத்திற்கு கீழ்ப்பட்ட நீதிமன்றங்களை அமைத்தல்.
14. தரை, கடற்படைகளைக் கட்டுப்படுத்த தேவையான விதிகளை உருவாக்குதல்.
15. மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டங்களை அமுலாக்கவும், கலகங்களை நசுக்கவும் இராணுவத்தைப் பயன்படுத்துதல்.
16. மத்திய அரசாங்கம் இருக்கும் நிலப்பகுதியை நிர்வாகம் செய்தல்.
17. மக்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி அளித்தல்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிவராஜா, அ. (1989), இலங்கை அரசியல், கைதடி.
2. ஜெயவர்தனா குமாரி. (1987), இலங்கையில் இனவாக்க முரண்பாடுகள், சென்னை.
3. நித்தியானந்தன், வி. (1989), இலங்கையின் அரசியற் பொருளாதாரம் 1948-1956: வர்க்க இனத்துவ நிலைப்பாடுகள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
4. யோதிலிங்கம் சி.அ. (1998), இலங்கையின் அரசியல் யாப்புக்கள், கொழும்பு - 04.
5. யோதிலிங்கம் சி.அ. (2000), இலங்கையின் இனக்குழு அரசியல், கொழும்பு.
6. யோதிலிங்கம் சி.அ. (1999), இலங்கையில் அரசியல் கட்சி முறைமை, கொழும்பு.
7. தமிழ்மாறன், வி.ரி. (1999), அரசியலமைப்பாக்கச் சிந்தனைகள், கொழும்பு.
8. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு. (2000), யாழ்ப்பாணம் : சமூகம், பண்பாடு, கருத்துநிலை, சென்னை.
9. குலரத்தினம் க.சி, (1966) நோதமுதல் கோபல்லாவரை, யாழ்ப்பாணம்.
10. அரசாங்க வெளியீடு, (1972), இலங்கை சோசலிச ஜனநாயக குடியரசின் அரசியலமைப்பு.
11. பாராளுமன்ற செயலகம், (1988), இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியலமைப்பு
12. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி வெள்ளிவிழாமலர், (1974), யாழ்ப்பாணம்.
13. சபாரத்தினம், த. (1998), "தந்தை செல்வா" தினகரன் வாரமலர், கொழும்பு.
14. பாரதி இராசநாயகம் (1995), இனவாத அரசியல் அன்று முதல் இன்று வரை, வீரகேசரி, கொழும்பு.

15. சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு. (2001), இலங்கைத் தமிழர் யார்? எவர்?, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்பு.
16. நீதி, அரசியலமைப்பு அலுவல்கள், இன அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சின் வெளியீடு, அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்திற்கான அரசாங்க ஆலோசனைகள், கொழும்பு, 1997.
17. இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஸ்ட் குடியரசின் பாராளுமன்றம், இலங்கை ஜனநாயக சோசலிஸ்ட் குடியரசின் அரசியலமைப்பை நீக்குவதற்கும் மாற்றீடு செய்வதற்குமான ஒரு சட்டமூலம், (2000), கொழும்பு.
18. தொலைநிலைக் கல்வி இயக்கம் - மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் (1997), *தற்கால அரசியல் முறையமைவுகள்*, மதுரை.
19. நடராஜன் ச.அ. (1996), *இந்திய அரசியல் சாசனம்*, சென்னை.
20. ஜெயபாலன் நா., ஜோசப் செ. (1997), *தற்கால அரசாங்கங்கள்*, சென்னை.
21. கஷ்யப் - சி. சுபாஸ். (1997), *நமது அரசியலமைப்பு*, புதுடில்லி.
22. கோமதிநாயகம் பி. (1991), *தற்கால அரசாங்கங்கள்*, மதுரை.
23. வள்ளுவன் கிளாரன்ஸ் மோ. (1976), *அரசியல் அமைப்புகள் ஓர் ஒப்பீடு*, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை.
24. குணராசா க. (1996), *ஈழத்தவர் வரலாறு*, கொழும்பு.
25. புன்பரத்தினம் ப. (2000), *தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு*, கொழும்பு.
26. சூரிய நாராயணன் பா. (1972), *தற்கால கூட்டாட்சி நாடுகளில் மையமாநில உறவுகள்*, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை.
27. முகம்மது சமீம் அ. (1998), *ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்* -iv, சென்னை.
28. Silva K.M.D. (1977), *A Tale of Three Constitutions*.
29. Silva K.M.D. (1973) *The History and Politics of The Transfer of Power*.
30. Cludowyck E.F., *The Modern History of Ceylon*.
31. Vrmila Phadwis (1976), *Religion and Politics in Sri Lanka*, New Delhi.
32. Peiris G.L. (2000), *Jowards Equity*, Colombo.
33. ~~...~~ (1952), *The Substance of Politics*, Madras.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்

சி. அ. யோதிலிங்கம்

‘இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்’ என்ற தலைப்புடன் வெளிவரும் இந்நூல் இன்றைய காலகட்டம் எதிர்நோக்கும் ஒரு பிரதான தலையாய பிரச்சினை பற்றியதாகும்..... இந்நூலின் உள்ளடக்கத்திற்கான பிரதான அம்சங்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்

- இனப்பிரச்சினை பற்றிய ஒரு வரலாற்று நோக்கு;
- முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுகள் பற்றிய ஒரு விமர்சன நோக்கு;
- மலையகத் தமிழர்-முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஆய்வு;
- இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான சர்வதேச அனுபவங்கள்.

இந்நான்கு விடயங்களும் மிக விரிவாக ஆராயப்பட்டு தனித்தனி நூலாக எழுதப்பட வேண்டியவை ஆயினும் இவ்வம்சங்களின் அடிநாதத்தை அடிப்படையை 184 பக்கங்களில் யாருக்கும் விளங்கும் மொழி நடையில் நூலாசிரியர் கச்சிதமாக விளக்க முற்பட்டுள்ளார். அரசறிவியல் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி தமிழ்மொழி வாசகர்கள் அனைவரும் பயனடையக்கூடிய முறையில் நூலாசிரியர் இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளார். அனைவரும் ஊன்றிப் படித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு நூல் இதுவாகும். இந்நூலின் மற்றொரு சிறப்பு நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பின்னிணைப்புகளாகும். (பண்டா—செல்வா ஒப்பந்தம் டட்டி—செல்வா ஒப்பந்தம் மாகாணசபைகள் சட்டம் புதிய தீர்வு யோசனைகள் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்).

(அறிமுகவுரையில் பேராசிரியர் சே. சந்திரசேகரன்)

சி. அ. யோதிலிங்கம் : யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள குப்பிழான் எனும் கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் சிறப்பு கலைமாணிப் பட்டத்தினையும், பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச கற்கை நிறுவனத்தினதும், தேசிய கல்வி நிறுவனத்தினதும் பட்டப் பின்படிப்பு டிப்ளோமாக்களையும் பெற்றவராவார் சரிதிகர், வீரகேசரி, திசை, விடிவு, மனிதம் ஆகிய வெளியீடுகளில் இவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறிது காலம் வருகை விரிவுரையாளராய் பணியாற்றியுள்ள இவர் தற்போது கொட்டாஞ்சேனை நல்லாயன் கன்னியர் மடத்தில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவதுடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வினையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்.